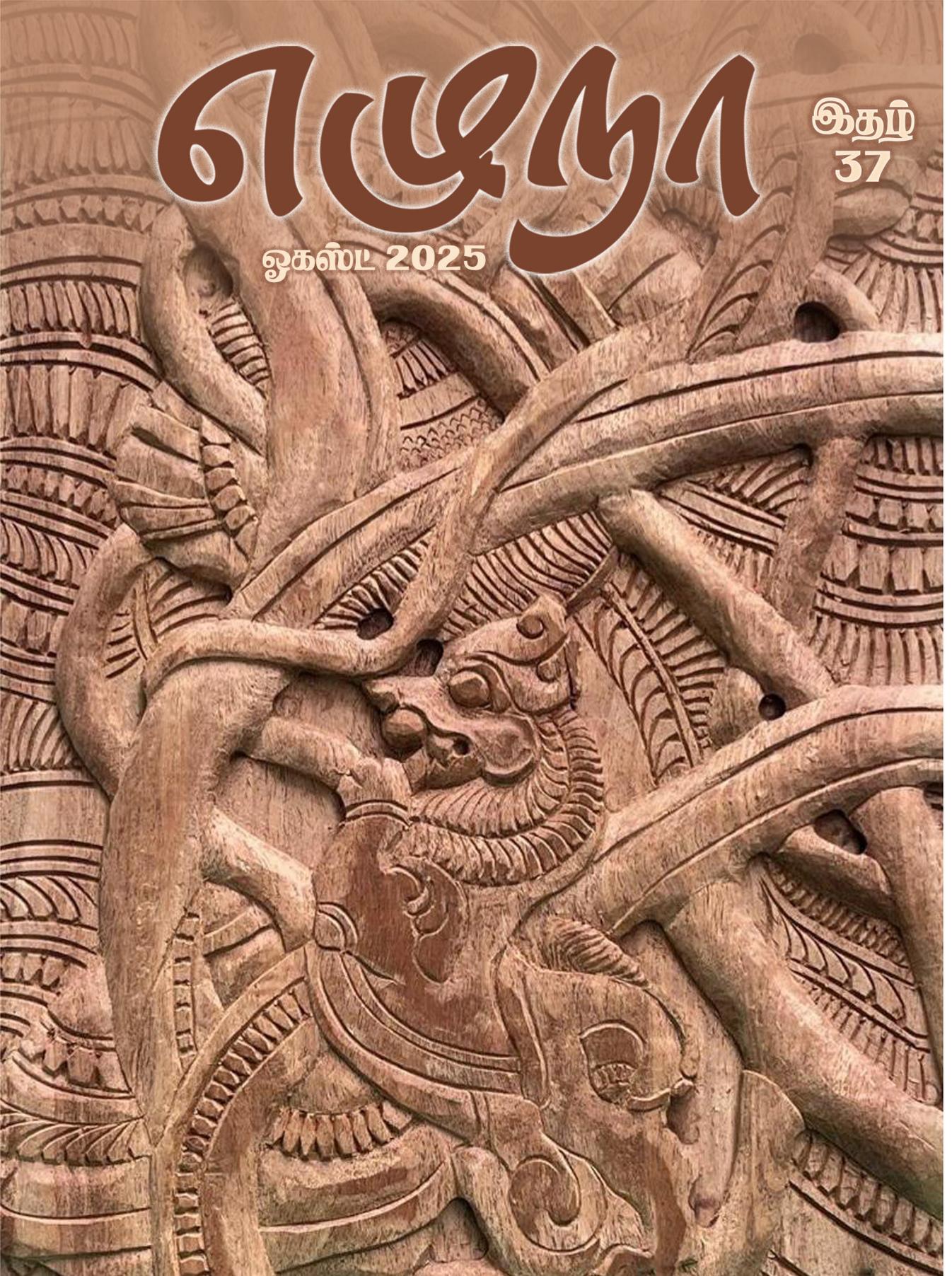

எழுந்தா

கிதழ்
37

ஓகஸ்ட் 2025

இயக்குநர் சபை

- கணேசானந்தன் சசீவன்**
ஆளுகை
- தில்லைநாதன் கோபிநாத்**
வெளியீடு
- கனகலிங்கம் சுதுமார்**
வளத்திரட்டல்

வெளியீட்டுக்குழு

- கணேசானந்தன் சசீவன்**
பதிப்பாளர் / பிரதம ஆசிரியர்
- ஸ்ரீனிவாஸ் கபில்தேவ்**
உதவி ஆசிரியர் / நகல் திருத்தம் / நூல் தயாரிப்பு / தர நிர்ணயம்
- தர்ஷனா பிரேம்குமார்**
கற்கை வட்டம் / நிகழ்வுகள் / ஊடக ஒருங்கிணைப்பு
- மதுராங்கி குணசீதன்**
கலை பண்பாட்டு ஒருங்கிணைப்பு / ஆய்வு ஒருங்கிணைப்பு
- பியூசா பரமேஸ்வரன்**
வலைத்தளம் / பரவலாக்கம் / அச்சு ஒருங்கிணைப்பு / விநியோகம்
- தனுஜன் சந்திரலிங்கம்**
ஆவணப்பட ஒருங்கிணைப்பு

தயாரிப்புக் குழு

- ஜீவமணி பாஸன்**
நூல் வடிவமைப்பு/அட்டை வடிவமைப்பு
- ரவிந்திரன் கருப்பையா**
நூல் வடிவமைப்பு/அட்டை வடிவமைப்பு
- வேணி ஆனந்தா**
சஞ்சிகை வடிவமைப்பு
- கௌரிநாதன் சித்தார்தன்**
மெய்ப்புப்புள்ளி
- நிரோஷா தியாகராசா**
மெய்ப்புப்புள்ளி
- கலாமணி பரமேஸ்வரன்**
அச்சு ஒருங்கிணைப்பு

வளவாளர்கள்

- தில்லைநாதன் கோபிநாத்**
நூல் தயாரிப்பு / நூல் அச்சாக்கம்
- தங்கராஜா பிரபாகரன்**
ஊடக விச்சு / மனிதவளத் தொடர்பு
- சிபிதரன் சோமிதரன்**
ஆவணப்படம்
- ஐ. பத்மநாப ஐயர்**
உசாத்துணை சேவை
- சுஜீவன் தர்மராஜன்**
நிகழ்வுகள் / கற்கை வட்டம்
- கணபதிப்பிள்ளை சர்வானந்தா**
விநியோகம்
- ஐனனி பாஸந்தரம்**
வலைத்தளம் / பரவலாக்கம்

ஆதரவளிப்போர்

- மானாடம் நிறுவனம்**
நூல் தயாரிப்பு / சஞ்சிகை விநியோகம் / உசாத்துணை சேவை
- தமிழ் ஊடகத் திரட்டு**
ஆவணப்படம்
- ஆதிதிர வெளியீடு**
ஆவணப்படம்
- நிகரி**
ஆவணப்படம்
- நாளை வெளியீடு**
ஆவணப்படம்

கற்கை வட்ட ஒருங்கிணைப்பாளர்கள்

- நடராஜா முரளிதரன்** - கனடா
- சிவராஜா ரூபன்** - நோர்வே

கூட்டுறவு புத்தக மன்ற ஒருங்கிணைப்பாளர்கள்

- கனகலிங்கம் சுதுமார்** - ஐக்கிய இராச்சியம்
- கணேசானந்தன் சசீவன்** - ஐக்கிய இராச்சியம்
- ஐ. பத்மநாப ஐயர்** - ஐக்கிய இராச்சியம்
- சதீசன் தனபாலசுந்தரம்** - ஐக்கிய இராச்சியம்
- மாதவி சிவலீலன்** - ஐக்கிய இராச்சியம்
- சிவகுமார் பாஸக்பரமணியம்** - ஐக்கிய இராச்சியம்
- எஸ்.கே.விக்கினேஸ்வரன்** - கனடா
- இளங்கோ** - கனடா
- ராமணன் சந்திரசேகரமூர்த்தி** - கனடா
- தமிழ்நதி** - கனடா
- சிவராஜா ரூபன்** - நோர்வே
- சஞ்சயன் செல்வமணிசுந்தர்** - நோர்வே
- தில்லைநாதன் கோபிநாத்** - அலாஸ்கா
- அசோக் யோகன் கண்ணமுத்து** - பிரான்ஸ்
- கந்தையா ரமணிதரன்** - ஐக்கிய அமெரிக்க நாடுகள்
- ராஜகுமார் ரஜீவ்காந்த்** - கொழும்பு

நிகழ்வு ஒருங்கிணைப்பு பங்களிப்பாளர்கள்

- சிறகுகள் அமையம்**
யாழ்ப்பாணம்
- சத்தியமனை நூலகம்**
யாழ்ப்பாணம்
- தமிழ்த் தேசிய கலை இலக்கிய பேரவை**
கிளிநொச்சி
- பீசோ**
கிளிநொச்சி
- எழுகை அமையம்**
கிளிநொச்சி
- கலை இலக்கிய நண்பர்கள் வட்டம்**
வவுனியா
- சுந்திரோதயம் கலை இலக்கிய பெருமன்றம்**
மட்டக்களப்பு
- 'கா' கலை இலக்கிய வட்டம்**
மட்டக்களப்பு
- திரைப்படக் கழகம்**
மட்டக்களப்பு
- ஏறாவுர் வாசிப்பு வட்டம்**
மட்டக்களப்பு
- தளம் கட்டமைப்பு**
திருகோணமலை
- முத்துமிழ்ச்சங்கம்**
திருகோணமலை
- நிகர் சமூக கலை இலக்கிய அரங்கம்**
கண்டி
- கலை இலக்கிய வட்டம்**
பதுளை
- தியேட்டர் மேடம் பண்பாட்டு கழகம்**
நுவரெலியா
- கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம்**
கொழும்பு

விநியோகப் பங்களிப்பாளர்கள்

- பனுவல் புத்தகசாலை**
யாழ்ப்பாணம்
- குயின்சி புத்தகசாலை**
யாழ்ப்பாணம்

யாழ்ப்பாணத்து மரச்சிறப்பு பாரம்பரியமும் நம்பிக்கையும் புகைப்படம்: செல்வி. சர்மிளா சூரியகுமார்

- எங்கட புத்தகங்கள்**
யாழ்ப்பாணம்
- வெண்பா புத்தகசாலை**
யாழ்ப்பாணம்
- தாயன்பு புத்தகசாலை**
முல்லைத்தீவு
- அறிவொளி புத்தகசாலை**
முல்லைத்தீவு
- பாத்திமா புத்தக நிலையம்**
மட்டக்களப்பு
- மொழி புத்தகம் பதிப்பகம்**
வெள்ளவத்தை

அச்சுப்பதித்து விநியோகிப்போர்

- நாளை வெளியீடு**
கனடா
- கலை பண்பாட்டு நடுவம்**
துறைசார் மதிபுரைஞர் குழு
- நிலாந்தன் மகாதேவா**
இலக்கியம் கவிதை

கொற்றம் ஆய்வு துறைசார் மதிபுரைஞர் குழு

- ஸ்ரீவரதராஜன் பிரசாந்தன்**
மொழியும் இலக்கியமும்
- கந்தையா ரமணிதரன்**
நீரியலும் நீர்ப்பாசனமும்
- குமாரவடிவேல் குருபரன்**
சட்டமும் சட்ட முறைமையும்
- நடராஜா சிறீஸ்கந்தராஜா**
கூழலும் உயிர்ப் பல்வகைமையும்
- சச்சிதானந்தன் சுகிர்தராஜா**
சமயமும் இறையியலும்
- பால சிவகடாசம்**
சுதேசியமும் பாரம்பரிய மருத்துவமும்
- நாகமுத்து பிரதீபராஜா**
புவியியலும் திட்டமிடலும்
- பாரமு புல்புரட்டான்**
வரலாறும் தொல்லியலும்
- சனாதான் தமோதரம்பிள்ளை**
கட்டில் அரங்கேற்றக் கலைகள்
- சோன் உருத்திரமூர்த்தி**
சமூகவியலும் மானிடவியலும்
- முத்துக்கிருஷ்ணன் சர்வானந்தன்**
பொருளியலும் நிதியியலும்
- சுபா ஜெயராசா**
கல்வியியலும் கற்றலும்
- மரியோ அருள்நாள்**
அரசியலும் மெய்யியலும்
- இரத்தினவேலுப்பிள்ளை மயூரநாதன்**
கட்டிடக்கலையும் வடிவமைப்பும்
- கந்தையா பகீரதன்**
விவசாயமும் மீன்பிடிப்பும்

கொற்றம் ஆய்வு - வழிப்படுத்தும்

- மீநிலங்கோ தெய்வேந்திரன்**

உள்ளே...

புசைக்கிழவி என்னும் தெய்வம்

- தி. செல்வமனோகரன்

03

இலங்கையில் உள்ளூராட்சி அரசாங்கமும்
ஜனநாயகமும்: நேற்று, இன்று, நாளை

- ஆங்கில மூலம்: ஜயதேவ உயன்கொட
தமிழில்: கந்தையா சண்முகலிங்கம்

09

ஆனைக்கோட்டைத் தொல்லியலாய்வு

- சிவ தியாகராஜா

17

தேசியத் தரு தழைக்க உதவிய உரம்

- கார்த்திகேசு இந்திரயாலா

25

இளமையைத் தொலைக்கும்
இளையோர்: இனிமையின் விலை

- மீநிலங்கோ தெய்வேந்திரன்

31

லெய்சிக்காமின் நிலப்படத் தொகுப்பில்
வலிகாமம் — மயிலிட்டி

- இரத்தினவேலுப்பிள்ளை மயூரநாதன்

40

வெற்றியுனதே: சுயமுன்னேற்றத்துக்கான
வழித்தடம் — பகுதி — 2

- எம். எம். ஜெயசீலன்

45

ஆறுமுக நாவலரும் நன்னூல்
பதிப்பு நெறிமுறையும்

- இளஞ்செழியன் சண்முகம்

51

குறைவிருத்தியின் அரசியல் பொருளாதாரம்
எஸ்.பி.டி.டி. சில்வா அவர்களின் நூல் பற்றிய
அறிமுகம் - ஆங்கில மூலம்: சிறான் இலன்பெரும்
தமிழில்: கந்தையா சண்முகலிங்கம்

59

கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம்களின்
வாழ்வியலில் வயற் பரண்கள்

- எம். ஜி. எம். சாக்கீர்

67

கூத்து இன்றுவரை கிராமங்களில்
நிலைபெற்றிருப்பதற்கான காரணங்கள்

- பகுதி — 2 - சின்னையா மௌனகுரு

74

1949 — 1968: ஈழத்தமிழரின் தேசிய அரசியல்
உருமாற்றமும் எதிர்ப்புப் போராட்டங்களும்

- பகுதி 2 - சி. அ. யோதலிங்கம்

82

வடக்கு — கிழக்கு நிலத்தொடர் இணைப்பில்,
குச்சுவெளிப் பிரதேச மக்களின் நில
உரிமைக்கான போராட்டம் - வை. ஜெயமுருகன்

89

மலையக வீதிப்பாடல்களின் தோற்றத்திற்கு
அடித்தளமிட்ட மீனாட்சியம்மாள்

- அருணாசலம் லெட்சுமணன்

96

மன்னன் நாகன் பற்றிக் கூறும்
கள்ளஞ்சிய பாறைக் கல்வெட்டு

- என். கே. எஸ். திருச்செல்வம்

105

இலங்கையின் கூட்டுறவுத்துறையின்
மறுசீரமைப்பிற்கான பரிந்துரைகள்

- வை. ஜெயமுருகன்

108

இலங்கையில் குயர் மக்கள் தொடர்பான
சட்டங்களும் அவர்கள் எதிர்கொள்ளும் சவால்களும்

- அனுதர்சி கபிலன்

118

அஞ்சி முனியாண்டி வழிபாடும் படையல்
முறைமையும்: மலையகத்தை முன்னவைத்து

- அருணாசலம் லெட்சுமணன்

122

வடக்கு — கிழக்கு மாகாணங்களில் உள்ளூர்
அதிகார சபைகளும் உள்ளூர்ப் பொருளாதார
அபிவிருத்தியும் - அமரசிங்கம் கேதீஸ்வரன்

128

மூலோபாயப் பகுதி பற்றிய அடிப்படைத்
தகவல்கள் — பகுதி 5

- சுப்ரமணியம் சிவகுமார்

133

புரசைக்கிழவி என்றும் தெய்வம்

பின்காலனியச் சூழலில் ஈழத்துப்புலம் தனக்கான தனித்த அடையாளங்களை, அவற்றைப் பேணுதலுக்கான அக்கறையை கொண்டமைந்ததாக இல்லை. பொருளாதாரம், சமயம், பண்பாடு என எல்லாத் தளங்களிலும் 'மேனிலையாக்கம்' எனும் கருத்தாக்கத்தை நோக்கிய பயணத்தையே மேற்கொண்டு வருகின்றது. இத்தகைய பின்னணியில் தன்னடையாளப் பேணுகை குறித்த பிரக்ஞையை ஏற்படுத்துதலின் ஒரு பகுதியாகவே 'ஈழத்து நாட்டார் தெய்வங்கள்' எனும் இக்கட்டுரைத் தொடர் அமையப்பெறுகிறது. இதில் ஈழத்தில் மட்டும் சிறப்புற்றிருக்கும் தெய்வங்கள், ஈழத்தில் தனக்கான தனித்துவத்தைப் பெற்றிருக்கும் தெய்வங்கள் என்பன கவனத்தில் கொள்ளப்படுகின்றன. இத்தொடரானது தெய்வங்களை அடையாளப்படுத்துவதோடு அவற்றின் வரலாறு, சமூகப் பெறுமானம், சடங்கு, சம்பிரதாயங்கள், தனித்துவம், இன்றைய நிலை, சமூகத்துக்கும் அதற்குமான இடைவினைகள் முதலான பல்வேறு விடயங்களை உள்ளடக்கியதாக அமைகிறது. கள ஆய்வின் வழி நிகழ்த்தப்படும் இவ்வாய்வு விவரணம், வரலாறு எனும் ஆய்வு முறைகளின்படி எழுதப்படுகிறது. இவ்வாய்வுக்கான தரவுகள் நூல்களின் வழியும் நேர்காணல், உரையாடல், செய்திகள் என்பவற்றின் வழியும் பெறப்பட்டு சமூக விஞ்ஞானப் பார்வையினூடாக ஆக்கப்படுகின்றது.

தி. செல்வமனோகரன்

யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழக இந்துக் கற்கைகள் பீடத்தின் சைவசித்தாந்த துறையின் முதுநிலை விரிவுரையாளராக தி. செல்வமனோகரன் திகழ்கிறார் . இந்திய மெய்யியல் கற்கை புலத்தில் கலாநிதிப் பட்டத்தை பெற்றுள்ளார். இந்துக்கற்கை புலம் சார்ந்து காஷ்மீர் சைவமும் சைவ சித்தாந்தமும், இலங்கையில் சைவத்தமிழ் பண்பாட்டு வளர்ச்சியில் செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி, நாயன்மார் பாடல்கள், தமிழில் மெய்யியல் எனும் நூல்களை எழுதியுள்ளார். பெறுதற்கரிதான இருபதுக்கும் மேற்பட்ட நூல்களை மீள்பதிப்புச் செய்துள்ளார். 'சொற்களால் அமையுலகு' என்னும் இவரது நூல் கலை, இலக்கியம் சார்ந்த விமர்சன நூலாகும்.

அறிமுகம்

LDனித குல வரலாற்றோடு பின்னிப்பிணைந்த இயற்கை - இயற்கை வழிபாட்டின் வழி உருவான தெய்வங்களுள் பெண் தெய்வங்களுக்குத் தனியிடம் உண்டு. தமிழர் சமயவியலின் தொடக்கத்தில் கொற்றவை எனும் பாலை நிலத் தெய்வம் அடையாளப்படுத்தப்படுகின்றாள். தமிழர் வாழ்வியல் புலத்தில், ஏன் மனிதரின் வரலாற்றில், வேட்டையாடலுக்குத் தலைமை தாங்கி இனக்குழுவை வழிநடத்தியது தொடக்கம் நிலையான குடியிருப்பு, உற்பத்திச் செயற்பாடுகள் என்பவற்றில் பெண்ணின் பங்கு பிரதானமானது என்பதை அறிய முடிகிறது. அவளது பிள்ளைப்பேறு கால ஓய்வு - மருத்துவத் தேவையை முன்னிட்டு, குடும்பப் பொறுப்பு ஆணின் கையிற்கு முதலில் தற்காலிகமாகவும், பின்பு நிரந்தரமாகவும் அதிகார மாற்றம் செய்யப்பட்டது. அதன் பின்பு ஆணால் சமூகப் பொறுப்பும் அதிகாரமும் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது.

தமிழர் வரலாற்றில் விளைச்சலற்ற, கொடிய வெயில், மழை, காற்று நிறைந்த பாலை நிலத் தெய்வமாக, கொடுமையானவளாக, சீற்றம் நிறைந்தவளாக கொற்றவை என்னும் ஒரேயொரு பெண் தெய்வம் சித்திரிக்கப்படுகிறது. பெண்ணின் சீற்றம்தான் அவளின் தெய்வ அடையாளமோ எனத் தமிழர் சமய வரலாற்றைக் கற்குந் தோறும் தோன்றுகின்றது. கொற்றவை, கண்ணகி, காரைக்கால் அம்மை, மாரி, காளி என இப்பட்டியல் நீளும்.

பிற்காலத் தாய்மை பற்றிய உரையாடலில்தான் சாந்த சொருபியாக, காருண்யமாக, தத்துவத் தளத்தில் பரம்பொருளின் ஆற்றலாக (இயக்க சக்தி) அவள் சித்திரிக்கப்படுகின்றாள். காலம் தோறும் ஆணின் பார்வையிலான பெண்ணாகவே மனிதர், விலங்கு மட்டுமல்ல தெய்வப் பெண்ணும் கட்டமைக்கப்பட்டிருப்பதை நாம் அவதானிக்க முடிகின்றது. இந்தப் பின்னணியில் இருந்து கொண்டதான் ஈழத்துத் தமிழ்ச் சூழலில் நின்று நிலவும் பெண் தெய்வங்களை, அவை பற்றிய ஆராய்ச்சிகளை நிகழ்த்தக் கூடியதாக உள்ளது.

அதிலும் நாட்டாரியல் சார்ந்த பெண் தெய்வங்கள் நோய் நொடிகள், பஞ்சம், பட்டினி தருகின்றனவாகவே அதிகம் அடையாளப்படுத்தப்படுகின்றன. அவற்றின் நின்று மாறுபட்ட பெண் தெய்வமாக, குலதெய்வமாக பூசைக்கிழவி என்னும் தெய்வம் காணப்படுகின்றாள்.

கொரோனாக் காலத்தில் மலேசியப் பல்கலைக்கழகம் நடாத்திய சர்வதேச விவாதப் போட்டியில் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக மாணவர்களை

பயிற்றுவித்து போட்டிக்கு அனுப்பும் பொறுப்பில் நான் இருந்த காலத்தில் மாணவர்களுடனான உரையாடல் நாட்டார் தெய்வங்கள் பற்றித் திரும்பியது. அப்போது ஆழியவளையைச் சேர்ந்த செல்வி. டிலோஜினி மோசேஸ் இந்தத் தெய்வம் பற்றிய அறிமுகத்தை எனக்குத் தந்தார். அவருடன் தொலைபேசி வழி உரையாடி தெய்வம் இருக்கும் இடங்களை ஓரளவு அறிந்து கொண்டு சமூகவியல் ஆய்வாளரும் படைப்பாளியுமான திரு. நா. மயூரபுன் மற்றும் நாட்டாரியல் ஆய்வு ஆர்வலர் திரு. கோ. விஜிகரன் ஆகியோருடன் வடமராட்சி கிழக்குப் பகுதிக்குச் சென்று இந்த ஆய்வை நடத்தினோம்.

பூசைக்கிழவி

ஐரோப்பிய காலனிய கால வழிபாடாகவே பூசைக்கிழவி வழிபாடு சொல்லப்படுகின்றது. இது பொதுக்கோயில் அற்ற தெய்வம். வீடுகளில் மட்டுமே வைத்து வணங்கப்பட்டு வருகின்ற இத்தெய்வம் பூசைக்கிழவி, பூசையம்மன் எனவும் இதன் இருப்பிடம் பூசைக்கிழவி கோயில், ஆச்சி கோயில் எனவும் அழைக்கப்படுகிறது. ஆரம்பகாலங்களில் பூசைக்கிழவி என்று அழைக்கப்பட்டு வந்தாலும் தற்போது பூசையம்மன் என்பதே பெருவழக்காக இருப்பதாக உடுத்துறையைச் சேர்ந்த பொன்னுத்துரை சதீஸ் (வயது 41) தெரிவித்தார். அதேவேளை ஆழியவளைப் பிரதேசத்தில் இன்றும் பூசைக்கிழவி என்னும் பெயரே பெருவழக்காக உள்ளது. தமிழர் மரபில் தெய்வீகம் பெற்ற பெண்களை, சமூக முன்னேற்றத்திற்கு உழைக்கும் பெண்களை கிழவி - ஆச்சி ஆக்கிவிடுகிற பண்பாட்டுக்கு நீண்ட பாரம்பரியம் உண்டு என்பது இங்கு மனங்கொள்ளத்தக்கது. ஓளவையாரை கிழவி, ஆச்சி ஆக்கிக் குறிப்பிடுவதும், புனிதவதியை என்புருவாக்கி காரைக்கால் அம்மை - காரைக்கால் பேய் ஆக்கியதுமான கதைகள் மனங்கொள்ளத்தக்கன. அத்தோடு மாரி, காளி முதலான பெண் தெய்வங்களை மாரியம்மா, காளியாச்சி, அம்மாச்சி என வழங்கும் வரலாறுகள் காணப்படுவதும் சுட்டிக்காட்டத்தக்கது.

வீடுகளில் வைத்தே இத்தெய்வங்கள் ஆதரிக்கப்படுகின்றமையினால் இது முன்னோர் வழிபாடாகவோ, குலதெய்வ வழிபாடாகவோ தான் அமைந்திருக்க வேண்டும். அது பற்றிய சரியான தகவல்களை அறிதல் மிகச் சிரமமானதாகவே இருந்தது. இவ்வழிபாடு காலனியகால சமய ஒடுக்குமுறைக் காலத்தில் வெளியில் மற்றவர்களுக்குத் தெரியாமல் வீட்டு வளவினுள் மரத்தின் கீழ் வைத்து வழிபட்ட வழிபாட்டு முறையாகவுமே இருந்து வந்துள்ளது. குறைந்தது, நூறு வருட - அம்மாவின் அம்மம்மா காலத்திற்குரிய வழிபாடு என்பதே பொதுக்கூற்றாக உள்ளது.

இவ்வழிபாடு நின்று நிலவும் பிரதேசங்கள்

கடலும் கடல் சார்ந்த இடமும், வயலும் வயல் சார்ந்த நிலமும் ஒருங்கிணைந்து இருக்கின்ற, இரு மரபும் துய்ய அமைந்திருக்கின்ற வடமராட்சி கிழக்கின் உடுத்துறை, தாழையடி, வத்திராயன், மருதங்கேணி, ஆழியவளை போன்ற பிரதேசங்களில் இத்தெய்வ வழிபாடு உயிர்ப்புடன் இருந்து வருகின்றது. இப்பிரதேசங்களில் உள்ள, பெரும்பாலும் சைவசமயம் சார்ந்தவர்களின் வீடுகளில் இவ்வழிபாடு காணப்படுகின்றது. தத்தம் வளவுகளில் கிழக்குத்திசை நோக்கி சிறு கோயில், மண் - ஓலைக் கொட்டில்களாக இருந்த கோயில்கள், இன்று பெரும்பாலும் சீமெந்துக்கற்களால் கட்டப்பட்ட சிறு கோயில்களாக மாற்றமுற்றுள்ளன. சில கிறிஸ்தவர்கள் வீடுகளிலும் தெய்வ வழிபாடு நிலவுவதாக அறிய முடிகிறது.

காலங்காலமாக தம் மூதாதையர் வணங்கி வந்த தெய்வத்தை, நம்பிக்கையைக் கைவிட முடியாமல் அல்லது இத்தெய்வத்தின் மீது உள்ள நம்பிக்கையிலோ பிடிப்பினாலோ இவ்வழிபாட்டைத் தொடர்ந்து மேற்கொண்டு வந்திருக்கலாம்.

தெய்வவுரு

ஆரம்பகாலத்தில் கல் வைத்து இத்தெய்வத்தை உருவநிலைப்படுத்தி உள்ளனர். பிற்காலத்தில் சூலம் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. இன்று இரும்புச் சூலத்தைக் கைவிட்டு, பித்தளைச் சூலம் பெரும்பான்மை வழிபாடு பொருளாக மாறியுள்ளது.

இவ்வழிபாட்டின் தனித்துவ அம்சம் பாணையை வைத்து தெய்வ உருநிலைப்படுத்தி வழிபடுதலாகும். இரண்டு கொத்துக்கு மேல் (2 ½ kg) நெல்லைக் கொள்ளக்கூடிய (உள்ளடக்கக் கூடிய) அளவுடைய பாணை வைக்கப்பட்டு அதனுள் நெல் முழுமையாக இடப்படுகின்றது. அதனுள் சில்லறைக் காசினை இட்டு வைக்கும் வழக்கமும் இன்று காணப்படுகின்றது. முன்பு பொன், வெள்ளி முதலியனவும் இட்டிருக்கலாம். அந்தப் பாணையின் மேல் சட்டியைக் 'கவிட்டு' மூடிக் கட்டிவைக்கின்றனர். பாணைக்கு திருநீறும் பொட்டும் இடப்படுகிறது. சில இடங்களில் தத்தம் வசதிக் கேர்ப்பட்டுக் கட்டும் வழக்கமும் காணப்படுகிறது. இப்பாணைக்கருகில் சூலமும் வைக்கப்படுகிறது. இரண்டுக்கும் இணைந்தே வழிபாடு இயற்றப்படுகிறது.

அதேநேரம், நேரிலும் கனவிலும் இத்தெய்வத்தைக் கண்டவர்களாகத் தம்மை அடையாளப்படுத்தியவர்கள்

உடுத்துறையில் உள்ள வளவில் பெரிய பூசைக்கிழவி / பூசையம்மன் கோயில் (திரு. செ. சத்தியகீர்த்தி வீடு)

அதனை வெள்ளைச் சேலை கட்டிய 'குடுகுடு' கிழவி என்றனர். சிலர் நிழலைக் கண்டதாகவும், அது பெரிய தோற்றம் உடைய முதிர் பெண்ணின் வடிவம் என்கின்றனர்.

பூசைக்கிழவி பற்றிய கதைகள்

பூசைக்கிழவியின் தொன்மம் பற்றிய தேடலின் வழி ஒரு கதையை மட்டும் அறிய முடிந்தது.

இந்தியாவின் தமிழகப் பகுதியில் குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு முன் வயது போனவர்கள் பலர் இணைந்து கோவில் ஒன்றில் வாழ்ந்து வந்தனர். அந்தக் கோயிலில் சிறப்பாக பூசைகள் நடைபெற்று வந்ததனால் கோயிற் பிரசாதம் இவர்களுக்கு உணவாக வழங்கப்பட்டு வந்தது. ஒரு குறையும் இன்றி வாழ்ந்து வரும் காலத்தில் திடீரென்று ஒரு நாள் புயலோடு கூடிய பெருமழை பெய்தது. வெள்ளம் பெருக்கெடுக்கத் தொடங்கியது. அந்தக் கோயிலில் இருந்தவர்களெல்லாம் திசை கெட்டு ஓடினர். இவர்களுள் கிழவிகள் சிலர் ஒன்று சேர்ந்து ஒரு கோயிலில் தஞ்சம் அடைந்தனர்.

ஒரு கட்டத்தில் அக்கோயிலிலிருந்து வேறிடம் செல்லத் தலைப்பட்டனர். இவர்களுள் ஒருவரான 'நயினாதீவு அம்மன்' முதலில் புறப்படத் தயாரான போது அந்தக் கடற்கரையை அண்டி ஒரு கப்பல் தோன்றியது. அந்தக் கப்பலில் ஏறிய அம்மன் "நான் மட்டும் தான் இதில் ஏறுவன். வேற ஒருத்தரும் ஏற வேண்டாம்" என்று கூறினார். கப்பல் புறப்பட்டுச் சென்றது. தலைக்கு மேல் கழுகு பறந்து வந்து

கொண்டிருந்தது. கப்பல் கரைக்கு அண்மையில் வந்தபோது கப்பல் கடலில் தாழ்த் தொடங்கியது. கழுகு, நாகபூசணி அம்மனைச் சுமந்து வந்து கரையிலிருந்த பற்றைக்கருகில் இறக்கிவிட்டது. பின்னர் அவர் அதற்கருகில் இருந்த கொட்டிலில் வாழ்ந்திருந்தார். கப்பலாக வந்து கடலில் தாழ்ந்த நாகமும், சுமந்து வந்த கழுகும் இப்போதும் நயினாதீவு திருவிழாக் காலத்தில், இதனால்தான் இன்றுவரை தோன்றுகின்றன. மற்றையக் கிழவிகள் மறுபுறமாக ஓடி வந்தனர். அதில் ஒருவர் திரியா அம்மன். அவர் மருதங்கேணி காட்டுக்குள் சென்று தெய்வமானார். ஏனைய கிழவிகள் ஓடியோடி வந்தனர்.

கோயிலுக்கு வளந்து வைத்துப் பொங்குவார். வீட்டில் பானை வைத்துப் பொங்குவார். முன்பு வீடு, இணைப்பற்ற பகுதிகளை உடையதாக இருந்தது. வடக்குப் பகுதி படுக்கையறையாகவும், தெற்குப்பகுதி விருந்தினர் தங்குமிடமாகவும், கிழக்குப் பகுதி சமையலறையாகவும், மேற்குப் பகுதியில் உள்ள அறை தூய்மைப்படுத்தப்பட்ட பாத்திர பண்டங்கள் வைக்குமிடமாகவும் காணப்பட்டன. வடக்கு அறை அறுக்கையாக (மூடிக்கட்டி வாயில் உடையதாய்) இருக்கும். குசினி ஓரளவு அறுக்கையாகவும், தெற்குத் திசையில் இருப்பது கொட்டிலாகவும் இருக்கும். மேற்குக் கொட்டில் தூய்மையான, மட்சம் புழங்காத ஒன்று. எல்லாக் கூரையும் பனையோலையால் வேயப்பட்டிருக்கும்.

அதில் மேற்கு திசையில் உள்ள பண்டக அறையில் (தாயறை?) கடற்கரை ஓரமாக ஓடி வந்த கிழவிகள் அவ்வூர்களில் இருந்த மேற்குப் பக்க அறைகளுள் (ஓலைக் கொட்டில்கள்) புகுந்து பானைக்குள் ஒளிந்துகொண்டு சட்டியால் மூடிக்கொண்டனர். ஒவ்வொரு வீட்டாரும் தத்தம் தேவைக் காலத்தில் அறைக்குச் சென்று மூடியைத் திறந்து பாணையைப் பார்க்கும்போது வெள்ளைச்சீலை கட்டி, முக்காடு போட்டபடி கிழவிகள் வெளியே வந்தனர். தம்மை ஆதரிக்குமாறு கோரினர். புனித அறையில் இருந்து வந்ததால் இவர்கள் பூசைக்கிழவி, பூசையம்மன் என்று கூறப்பட்டனர். செல்லையதீவு, கரவெட்டி தெற்கு வழி சென்று, கடைசியாக வற்றாப்பளையில் போயிருந்ததாகக் கூறப்படுகின்றது (தகவல்: செல்லத்துரை சத்தியகீர்த்தி (வயது 76), உடுத்துறை).

இத்தகைய கதை, கண்ணகி இலங்கை வந்து பயணித்து வற்றாப்பாளை சென்றடைந்த கதையை ஒத்திருப்பினும் சம்பவங்கள், இடங்கள் வேறுபடுகின்றன. வற்றாப்பளை மட்டுமே ஒன்றாக அமைகின்றது. பானைக்குள் சட்டியால் மூடிய நிலையில் கிழவிகள் இருந்ததனால் பூசைக்கிழவிகள் வழிபாட்டில், மூடிய நிலையில் உள்ள பாளை இன்றியமையாத குறியீடாயிற்று.

அற்புதங்கள்

- யுத்த காலப்பகுதியில் இடம்பெயர்ந்து சென்றபோதும், தான் குறுக்குப்பாதைகளால் வந்து பூசை செய்ததாகவும், தனக்கேதும் நிகழவில்லை என்றும், கோயிலும் எந்தச் சேதமுமின்றி இருந்ததாகவும் திரு. செ. சத்தியகீர்த்தி குறிப்பிடுகின்றார். பேய் பீடித்தல் உள்ளிட்ட பிரச்சினைகளுக்கும் நோய்களுக்கும் கலையாடி சத்தியகீர்த்தி பூசாரி இக்கோயிலில் தீர்வு (திருநீறு போடல், குறி சொல்லல்) வழங்குவதாக இக்கோயிலின் அருகில் வசிக்கும் திரு. வே. சதீஷ் குறிப்பிடுகின்றார்.
- வீட்டில் உரிய வகையில் வழிபாடு செய்ய மறந்தால், குற்றங்கள் ஏதும் நிகழ்ந்தால், கிழவி வடிவிலான நிழலுருத் தோன்றி வீட்டாரை உட்செல்ல விடாமல் வழிமறைத்து நிற்கும் என செல்வி. மோ. டிலோஜினி குறிப்பிடுகின்றார்.
- இளைஞர் சிலரினைந்து முயல் பிடிப்பதற்காகக் காட்டிற்குச் சென்றனர். வழியில் வீரபத்திரர் கோயில் உண்டு. சென்ற இளைஞர்களில் ஒருவர் திடீரென வீழ்ந்து குழறத் தொடங்கினார். கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை. ஏனையவர்கள் தூக்கிக்கொண்டு சத்தியமூர்த்தி பூசாரியின் வீட்டுக் கோயிலுக்குக் கொண்டு வந்தனர். அவர் கலையாடி நீறு போட்டவுடன் இளைஞர் எழுந்து சாதாரணமாக வீட்டுக்குச் சென்றார்.

கோயிலமைப்பு

வீட்டு வளவினுள் துடக்கு (கீட்டு) உள்ளவர்கள் புழங்காத இடத்தில், குறிப்பாக வேப்பமரத்தின் கீழ் இத்தெய்வம் கல்ருபத்தில் வழிபடப்பட்டது. பின்பு ஓலைக் கொட்டில்களில் மூடிய பாணையும் (அதனுள் நெல், அருகம்புல், காசு போன்றன இடப்பட்டன) திரிகுலமும் வைத்து வழிபடப்பட்டது. வசதிக்கேற்ப தற்காலத்தில் தத்தம் வளவுகளில், வழிபாட்டிடங்களை கிழக்குத்திசை நோக்கிய சிமெந்துக் கற்களாலான சிறு கோயில்களாக மாற்றி வருகின்றனர். அத்தோடு சில வீடுகளில் முனி, ஆஞ்சநேயர், சத்தியம்மன் போன்ற துணைத் தெய்வங்களும் வைத்து வணங்கப்படுகின்றன. பெருங்கோயில் பண்பாடு, கட்டட அமைப்பு எதுவும் இந்தத் தெய்வத்துக்கு இல்லை.

வழிபாட்டு முறை

பெண்கள் வழி பேணப்பட்டு வரும் வழிபாடாக இருந்தாலும் (தாய் - மகள் - மகள்) ஆண்வழிச் சமூகத்தினரே பூசாரிகளாக விளக்கு வைக்கும் 'பாக்கியம்' பெற்றவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர். பெரும்பாலும் வெள்ளிக்கிழமைகளில் வாரந்தோறும்

விளக்கு வைக்கும் பாரம்பரியமே காணப்படுகிறது. காலைப்பொழுதில் விளக்கு வைத்து பழம், வெற்றிலை, பாக்கு வைத்து, தேங்காய் அடித்து, கற்பூரம் ஏற்றி வழிபடுகின்றனர். சிலர் தத்தம் வசதிக்கேற்ப மாலைப் பொழுதுகளில் வழிபடுகின்றனர்.

திரியா அம்மன் கோயிலில் வைகாசி மாதம் பொங்கல் தொடங்கும். அதன் பின் ஒவ்வொரு கோயிலாக ஆனி மாதம் வரைக்கும் மடை பரவுதல் நடைபெறும் வழக்கம் காணப்படுகின்றது. ஆடி மாதம் மடை பரவுதல் நடைபெறுவதில்லை.

இவற்றை விட நேர்த்திக்கடன், தைப்பொங்கல் வருஷம், தீபாவளி, நவராத்திரி காலங்களில் மடை வைக்கும் வழக்கமும் காணப்படுகின்றது. வைகாசி, ஆனி மாத வருடாந்த மடை பரவுதலில் உறவுகளுக்குப் பங்குண்டு. யாவருக்கும் அறிவித்தே மடை பரவுதல் நடைபெறும். இந்தத் தெய்வத்துக்கு மட்சம், மாமிசம் படைப்பதில்லை.

மடையில் பொங்கல் செய்யாதது குறிப்பிடத்தக்க விடயமாகும். அவல் கடலை, கௌப்பி, மோதகம், வடை என வசதிக்கேற்ப பலகாரங்களும் மா, பலா, வாழை உள்ளிட்ட பல்வேறு பழவகைகளும் வெற்றிலை, பாக்கு, தேசிக்காய் உள்ளிட்டவையும் வைத்து வழிபடும் மரபே காணப்படுகின்றது. இன்னும் சிலர் பொங்கலும் பொங்குவதாக அறியமுடிகின்றது. இதைத்தவிர தமது வீட்டில் விளையும் முதற்பொருள்களையும் (காய், பழம், புதிர் நெல்) இத்தெய்வத்திற்குக் காணிக்கையாக்குவர். வடை மாலைகள் கட்டி சூலத்திற்குப் போடும் வழக்கம் காணப்படுகின்றது. இது வைரவ வழிபாட்டு மரபின் வழி வந்த வழக்கமாக இருக்கலாம். இவ்வூரில், பெறுவதற்கு அரிதான பலாப்பழத்தை வாங்கி தெய்வத்திற்கு படைத்ததன் பின்பே சாப்பிடும் வழக்கம் உள்ளது. படைக்காது விட்டால் துன்ப - துயரம் ஏற்படும் என்பது நம்பிக்கை.

சமூக அடுக்கமைவு

மருதங்கேணி, உடுத்துறை, ஆழியவளை, வத்திராயன் பகுதிகளில் மீன்பிடித் தொழில் செய்கின்ற கரையேர மக்கள் வாழ்ந்து வருகின்றனர். சாதிக்குள் சாதிப் பிரிவுகள் இன்றி ஒரே சமூகத்தவரே வாழ்ந்து வருகின்றனர். ஏறத்தாழ அறுபது வீடுகளுக்கு மேல் பூசைக்கிழவியை - அம்மனை வழிபட்டு வருகின்றனர். ஒரே சமூகத்தினராய் இப்பூசை வழிபாடுகளில் ஈடுபட்டு வருகின்றமை இதில் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இத்தெய்வத்தை பூசைப் பேர்த்தி என்பாரும் உண்டு.

இப்பகுதியில் அண்ணமார் வழிபாடும் காணப்பட்டுள்ளது. உடுத்துறையைச் சேர்ந்த இந்த

நெய்தல் நில மக்கள், கரைவலை இழுத்துவிட்டு கள், மீன், கருவாடு படைத்து அண்ணமாரை வழிபட்டனர். பெரிய நாவல் மரமொன்றின் கீழ் பொல்லு வைத்து அண்ணமார் வழிபடப்பட்டுள்ளார். இன்று இத்தெய்வ வழிபாடுமில்லை, கோவிலும் இல்லை.

சில அவதானிப்புகள்

- ஐரோப்பியக் காலனிய காலத்தில் உருவான வழிபாடாகவே பொதுவில் சொல்லப்பட்டாலும், பூசாரி சக்தியகீர்த்தி இந்தியாவில் இருந்து வந்த கிழவிகளின் கதையாக பூசைக்கிழவியின் கதையைக் கூறுகின்றார்.
- இயற்கை வழிபாட்டில் - வாழ்வில், விதை என்பது போற்றுதற்கும் பாதுகாப்பதற்கும் உரிய புனிதப் பொருள் என்று கருதும் பண்பாடு காணப்பட்டுள்ளது. நெய்தலுடன் மருதம் இணைந்த இந்த நிலப்பரப்பில் விதை நெல் பாதுகாப்பு முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. நெல் ஈரப்பதன் இல்லாமலும் வெப்பத்தாக்கத்திற்கு உள்ளாகாமலும் பாதுகாக்கப்பட வேண்டியது. ஆதலால் பெரிய மண்பானைகளில் அதனை இட்டு சட்டி போன்ற மண்மூடிகளால் பாதுகாத்து வரும் வழக்கம் இருந்து வந்திருக்கின்றது.
- குறிப்பாக இலங்கையின் வடக்கு மாகாண பருவப் பெயர்ச்சி மழை, காற்று என்பன வடக்கு, தெற்கு திசைகளைச் சார்ந்தவை. ஆதலால் மேற்குக் கொட்டிலில் வைத்து மண் பானைகளில் நெல்மணி பாதுகாக்கப்பட்டிருக்கலாம். நெல்மணியைச் செல்வமாகக் கருதிவந்த காலமானது கடந்துவந்த வழித்தடத்தில் பணப் பெறுமானம் உருவானபோது, அதனையும் பானையில் இட்டிருக்கலாம். அதேபோல சாணியால் மெழுகப்பட்ட கொட்டிலில், வைக்கப்பட்ட நெல் மணியுடன் அறுகம்புல்லையும் இட்டு பூச்சிகளின் தாக்கத்திற்கு உள்ளாகாதவாறு மூடி இருக்கலாம்.
- கடற்றாய் வழங்கும் மட்சம் வாழ்வாதாரத்திற்கு உரியதெனினும் மருத நிலம் தரும் நெல்மணியும் சமாந்தரமானதும் முதன்மையானதுமாகும். உலகெங்கும் பூதங்கள் புதையல் காத்த கதையைக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். அதனை ஒத்து, மண் பானைகளை கிழவிகள் காத்த கதையாக இக்கதையைப் புரிந்துகொள்ளலாம்.
- கறுக்காய்த் தீவில் உள்ள நெய்தல், மருதம் இணைந்த நிலப்பரப்பில் வாழும் நெய்தல் நில மக்கள், மாரி காலத்தில் மண் பானையில் வளந்துக்கான நெல்மணிகளை இட்டு, நீர் புகாதவாறு வாயை இறுக்கக்கட்டி, அதனைத் தமது குல தெய்வமாகக் குடி கொண்டிருக்கும் பெரும்படைக் கோயிலுக்கருகிலுள்ள

பூவரசு மரத்தின் உச்சியில் கட்டிவிடுவர். பின்பு பங்குனி மாதம் அதனை இறக்கி (வெயிற் காலம்) வளந்து வைத்துப் பொங்கி படைப்பர். மாரிகால வெள்ளப்பெருக்கிலிருந்து விதை நெல்லைப் பாதுகாக்கும் திட்டம் இதுவெனலாம். இதுவே பின் ஆகமக் கோவில்களில் கோபுரங்களின் கலசங்களில் தானியம் இடும் செயல்நிலையானது.

• இதையொத்தே கடல் நீர் உட்புகும் அபாயமும், மழை வெள்ளப்பெருக்கு அபாயமும் உள்ள இந்த ஊர்களில் நெல்மணியைப் பாதுகாக்கும் எண்ணத்தோடு ஒவ்வொரு வீடுகளிலும் உயர்வான பீடத்தில் மூடிய பாணை வைக்கப்பட்டு, அருகில் காவலுக்குத் திரிகுலமும் வைக்கப்பட்ட பூசைக்கிழவி வழிபாடு நடைபெற்று வந்திருக்கிறது என்றே ஊனிக்க முடிகிறது. விவசாயத்தைக் கண்டுபிடித்தவள் பெண் என்பதை இவ்வழிபாடு நிரூபணம் செய்கின்றது.

• இப்பாணைகளில் அறுவடைக் காலத்தில் (தை மாதம்) புது நெல் இடப்படுகிறது. ஆண்டுதோறும் நடாத்தப்படும் மடைக்கு முன் நெல் மாற்றப்படுதல், 'விதை நெல்' எனும் கருத்தை உறுதிப்படுத்துகின்றது. வருடந்தோறும் முதலில் பாணையில் நெல்லை இட்டவாறே அடுத்த முறை நெல்லை மாற்றி வைக்க வேண்டும். அவர் பெரும்பாலும் பூசாரியாக அல்லது குடும்பத் தலைவராக இருப்பார். அவர் இல்லாதுபோகும் சந்தர்ப்பத்திலேயே அடுத்தவர் இப்பணியில் ஈடுபட வேண்டும் என்பது எழுதாத விதியாக உள்ளது.

• பாணைக்குள் நெல்லினை இட்டு வழிபடுவதாலோ என்னவோ இந்தத் தெய்வத்துக்கு பொங்கல் இடும் வழக்கம் இல்லை.

• வளமை உடையவள் பெண்; கர்ப்பம் தரிப்பவள்; பல பேறுகளைக் கண்ட முதிர் பெண் (கிழவி, பேர்த்தி) கருவளத்தைக் காக்கும் திறனறிந்தவள்; பிள்ளைப்பேறு பார்க்கும் மருத்துவிச்சி; அனுபவமே அவளின் அடையாளம் என்றாகிறது. ஆகவே வளப்பம் நிறைந்த விதை நெல்லைக் காக்கும் தெய்வம் பெண்ணாக, கிழவியாக, அம்மனாக சித்திரிக்கப்படுகின்றாள்.

• அண்ணமார் வழிபாடு பொதுவில் சிறுகுடி வேளாளரின் வழிபாடாகவே காணப்பட்ட போதும் இங்கு கரைவலை இழுப்பவர்களின் வழிபாடுநிலை தெய்வமாக இருந்துள்ளமையை 'நம்பிக்கை' எனும் கருத்தாக்கம் சார்ந்த ஒன்றாகவே பார்க்க முடிகின்றது.

முடிவுரை

வடமராட்சி கிழக்கு பிரதேசத்திற்கு உட்பட்ட கரையோரக் கிராமங்களில் மரபு மனம் மாறாத நாட்டார் தெய்வமாகப் பூசைக்கிழவி விளங்குகிறார். கிழவி, பேர்த்தி எனவும்; அம்மன் எனவும் சுட்டப்படும்

பூசைக்கிழவி கோயில் பாணையும் சூலமும்
(சூரு. பொ. சதீஸ் வீடு, உடுத்தூரை)

இத்தெய்வம் வீட்டு வளவினுள் வைத்து வழிபடப்படும் ஒரு குலதெய்வமாகும். ஆயினும் இப்பிரதேசத்துக்கு அப்பால் உள்ள கரையோரக் கிராமங்களில் இத்தெய்வ வழிபாடு இல்லை. ஆகவே இப்பிராந்தியத்திற்குரிய தனித்துவமான பெண் தெய்வ வழிபாடாக இது அமைந்துள்ளது. வயலும் கடலும் இணைந்த வாழ்வில் நெல்மணியை - விதையைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்று உணர்வுந்துதலின் வழி வளப்பமுடைய - அதனைப் பாதுகாக்கும் திறனறிந்த முதிர் பெண்ணைக் காவல் தெய்வமாக வழிபட்டு வந்துள்ளனர். கடலுடன் இணைந்த நிலமாதலால் வெள்ளப் பேரிடரில் இருந்து காக்க, நெல்மணியை மண் பாணையினுள் இட்டு அதன் வாயை சட்டியால் மூடி, இறுக்கக்கட்டிப் பூசித்து வந்துள்ளனர். வருடத்துக்கு ஒருமுறை நெல்லை மாற்றி வந்துள்ளனர். பண்டைய காலத்தில் போக்குவரத்து ஏற்பாடுகளற்ற காடு மண்டிக்கிடந்த இப்பிரதேசத்தில் தமக்கான விதையையும், உணவையும், பாதுகாக்கும் ஏற்பாடு இது எனலாம். நோய் தீர்த்தல், பேய் - பிசாசிடமிருந்து பாதுகாத்தல், சுகம் அளித்தல், வேண்டும் பேறுகளை அளித்தல் என இத்தெய்வம் மக்களுக்கு நன்மை செய்யும் தெய்வமாகவே வணங்கப்படுகின்றது. மருதங்கேணி திரியாயம்மன் முதலியவை மேனிலையாக்கம் பெற்ற போதும் இவ்வழிபாடு ஓலைக்கொட்டிலிலிருந்து சிமெந்துக் கட்டடத்துக்கு மாறியதே தவிர, வழிபாட்டுமுறை மாறவேயில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. கருக்காய்த் தீவு போல நெய்தலும் மருதமும் இணைந்த இப்பிராந்தியத்திலும், பாணையில் நெல்லைப் பாதுகாக்கும் சுதேச பாதுகாப்பு முறையை முன்னிறுத்துகின்ற கரையோர மக்களின் இயற்கை வழிபாடு நிலவி வருகின்றது. காவல் தெய்வமான பூசைக்கிழவி இப்பிராந்தியத்துக்கே உரிய தனித்துவமான நாட்டார் தெய்வமாக, நிலவியல் பண்பாட்டின் நீட்சியாக, வழிபாடாக அமைந்துள்ளது.

இலங்கையில் உள்ளூராட்சி அரசாங்கமும் ஜனநாயகமும்: நேர்நடி, இன்நடி, நாயள

ஆங்கில மூலம்: ஜயதேவ உயன்கொட

இலங்கையின் சட்டத்துறை அறிஞர்களும், அரசியல் விஞ்ஞானிகளும் இலங்கையின் அரசியல் யாப்புகள் பற்றிய அடிப்படைப் பிரச்சினைகள் (Core Issues) பற்றிய உயராய்வுகள் பலவற்றை ஆங்கிலத்தில் எழுதி வெளியிட்டுள்ளனர். 1947, 1972, 1978 ஆகிய ஆண்டுகளில் நடைமுறைக்கு வந்த மூன்று அரசியல் யாப்புகள் பற்றியும், இம்மூன்று அரசியல் யாப்புகளுக்கும் கொண்டுவரப்பட்ட யாப்புத் திருத்தங்கள் பற்றியும், நீதிமன்றத் தீர்ப்புகள் பற்றியும் இவ் உயராய்வுகளில் விரிவாக அலசப்பட்டுள்ளன. இவ்வாய்வுகளில் உள்ளடங்கிய பெறுமதிமிக்க கருத்துகளைத் தமிழ் வாசகர்களுக்கு அறிமுகம் செய்வதே 'அரசியல் யாப்புச் சிந்தனைகள்' என்னும் இத்தொடரின் நோக்கமாகும்.

கந்தையா சண்முகலிங்கம்

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் கலைமாணிப் பட்டம் பெற்ற இவர், இலங்கை நிர்வாக சேவையில் பணியாற்றிய ஓய்வுநிலை அரசு பணியாளர். கல்வி அமைச்சின் செயலாளராக விளங்கிய சண்முகலிங்கம் அவர்கள் மிகச்சிறந்த மொழிபெயர்ப்பாளருமாவார். இவர் மொழிபெயர்த்த 'இலங்கையில் முதலாளித்துவத்தின் தோற்றம்' என்ற நூல் சிறந்த மொழிபெயர்ப்புக்கான பரிசை பெற்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. 'நவீன அரசியல் சிந்தனை', 'கருத்தியல் என்னும் பனிமூட்டம்', 'இலங்கையின் இனவரைவியலும் மானிடவியலும்' ஆகியவை இவரின் ஏனைய நூல்களாகும்.

லங்கைச் சமூக விஞ்ஞானிகள் சங்கம் (SSA) 'Local Government and Local Democracy in Sri Lanka: Institutional and Social Dimensions' (இலங்கையில் உள்ளூராட்சி அரசாங்கமும் உள்ளூர் நிலை ஜனநாயகமும்: நிறுவன சமூக பரிமாணங்கள்) என்னும் கட்டுரைத் தொகுப்பு நூலை 2015 ஆம் ஆண்டு வெளியிட்டது. இந்நூலின் பதிப்பாசிரியர் பேராசிரியர் ஜயதேவ உயன்கொட ஆவார். இந்நூல் இரண்டு பகுதிகளைக் கொண்டதாயும், எல்லாமாக எட்டுக் கட்டுரைகளை உள்ளடக்கியதாகவும் உள்ளது.

நூலின் முதற்பகுதி 'Institutional Dimensions of Local Government' (உள்ளூராட்சி அரசாங்கத்தின் நிறுவனப் பரிமாணங்கள்) என்ற தலைப்பில் 4 கட்டுரைகளைக் கொண்டது. இந்நான்கு கட்டுரைகளும் பிரேமசிறி ஹெட்டியாராய்ச்சி, G.R. ரெர்சி லெய்ட்டன் (G.R. Tressie Leitao), A.P. டயனிஸ், அசோக குணவர்த்தன ஆகிய அறிஞர்களால் எழுதப்பட்டுள்ளன. இரண்டாம் பகுதி 'Local Government and Local Democracy' (உள்ளூராட்சி அரசாங்கமும் உள்ளூர் நிலை ஜனநாயகமும்) என்ற தலைப்பில் நான்கு கட்டுரைகளை உள்ளடக்கியதாய் உள்ளது. இந்நான்கு கட்டுரைகளில் மூன்று கட்டுரைகளைப் பதிப்பாசிரியரான ஜயதேவ உயன்கொட அவர்களே எழுதி வழங்கியுள்ளார். இரண்டாம் பகுதியின் ஒரு கட்டுரை குமாரி ஜயவர்த்தன மற்றும் ரசேல் குரியன் (Rachel Kurien) இணைந்து எழுதியதாகும். நூலின் எட்டுக் கட்டுரைகளையும் அறிமுகம் செய்யும் வகையில் எழுதப்பட்ட முன்னுரையும் பதிப்பாசிரியராலேயே எழுதப்பட்டுள்ளது. நான்கு பின்னிணைப்புகளையும் பொருட்சுட்டி, கட்டுரையாசிரியர்கள் பற்றிய விபரக் குறிப்புகள் என்பனவற்றையும் கொண்ட இந்நூல் 390 பக்கங்களையுடையதாய் விளங்குகிறது. நூலின் விலை ரூபா. 1200/= ஆகும். 380/86 Sarana Road, Colombo - 07 என்னும் முகவரியில் அமைந்துள்ள SSA அலுவலகத்தில் இந்நூலை விலைக்குப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

'Local Government and Democracy: Past, Present and Future' என்ற தலைப்புடைய இந்நூலின் எட்டாவது அத்தியாயத்தினை மொழிபெயர்ப்பாக இத்தொடரில் பதிவிடுகின்றோம்.

'இலங்கையில் உள்ளூராட்சி அரசாங்கமும் ஜனநாயகமும்: நேற்று, இன்று, நாளை' என்னும் தலைப்பில் அமையும் இக்கட்டுரையில் நாம்

ஜயதேவ உயன்கொட

Image Source : island.lk

இலங்கையின் உள்ளூராட்சி அரசாங்க முறைமையின் மிக முக்கியமான பரிணாமங்கள் பலவற்றைக் குறிப்பிட்டுக் காட்டவுள்ளோம். இலங்கையில் உள்ளூர் நிலை ஜனநாயகத்தின் (Local Democracy) சாத்தியப்பாடுகள் பற்றியும் எதிர்காலத்தில் நாம் எவ்வகையில் செயற்பட வேண்டும் என்பதையும் சிந்திப்பதற்கு இவ்விடயங்கள் பற்றிய ஆய்வு உதவும் என நம்புகிறோம். முக்கிய பரிமாணங்கள் பற்றிய சுருக்கக் குறிப்புகள் கீழே தரப்படுகின்றன.

1. காலனியத்திற்கு முற்பட்ட காலத்திலும், காலனிய ஆட்சிக் காலத்திலும் உள்ளூராட்சி நிறுவனங்கள் இலங்கையில் செயற்பாட்டில் இருந்தன. அந்நிறுவனங்கள் அரசுக்கும் - மக்களுக்கும் இடையிலான தொடர்புகளை (State - Society Relations) ஏற்படுத்தும் நிறுவனங்களாகச் செயற்பட்டன. அவ்வகையில் அவை மக்களுக்கான ஜனநாயக நிறுவன வெளியை (Democratic Institutional Space) உருவாக்கியிருந்தன என்ற வரலாற்று உண்மையை நாம் கவனத்தில் கொள்ளுதல் வேண்டும். காலனிய ஆட்சிக்கு முற்பட்ட காலத்தில், கிராம சபைகள் (சிங்கள மொழியில் 'ஹம்சபா') உள்ளூர் சுயாட்சிக்கான (Local Government) பிரதான நிறுவனமாகப் பல நூற்றாண்டுக்கு மேலாகச் செயற்பட்டு வந்தன. 'ஹம்சபா' என அழைக்கப்பட்ட இக்கிராம சபைகளின் எல்லைக்குள் கிராமிய நகரங்களும் (Village Cities) உள்ளடங்கி இருந்தன என்று ஊக்க இடமுள்ளது. அதிகார மையங்களான கிராமிய நகரங்களையும் உள்ளடக்கிய கிராம சபைகள் உள்ளூர் மட்டத்தில் ஆட்சி அதிகாரத்தின் சில முக்கிய கூறுகளை உடையனவாய் இருந்தன என்பதும்,

அச்சபைகளுக்கு அரச அதிகாரம், அதிகாரப் பரவலாக்கல் (Decentralisation) மூலம் வழங்கப்பட்டிருந்தது என்பதும் தெளிவாகின்றது. காலனித்துவத்திற்கு முற்பட்ட காலத்தின் கிராம சபைகளில் ஜனநாயகம் என்ற கூறு உள்ளடங்கியிருந்ததென்றால், அதற்கான அடிப்படையாக அக்காலத்தில் பரவலாக்கப்பட்ட ஆட்சிமுறை (Decentralised Governance) செயற்பாட்டில் இருந்தமையே ஆகும் என்பது வெளிப்படை.

காலனித்துவ ஆட்சியில் கடந்த இரு நூற்றாண்டு காலத்தில் உள்ளூராட்சித் துறையில் ஒரு ஜனநாயக மாற்றம் (Democratic Transformation) நிகழ்ந்துள்ளது. ஆனால் கடந்த இரண்டு நூற்றாண்டுகளின் அரசியல் மாற்றங்கள் பற்றி எழுதப்பட்ட ஆய்வுகள் இந்த மாற்றம் பற்றி, குறிப்பாக 19 ஆம் நூற்றாண்டின் பின்னரைப் பகுதியின் முக்கிய ஜனநாயக மாற்றங்கள் பற்றி, சரியான மதிப்பீட்டை வழங்கவில்லை என்றே கூறலாம். இருபதாம் நூற்றாண்டின் முன்னரைப்பகுதியில் இலங்கையில் ஏற்பட்ட சமூக, அரசியல், ஜனநாயக மாற்றங்கள் பற்றிய புலமைத்துவ ஆய்வுகள் கூட இம்மாற்றங்களில் உள்ளூராட்சி அரசாங்கத்துறையின் பங்களிப்புப் பற்றிக் குறைத்து மதிப்பிட்டுள்ளதையே காணமுடிகிறது.

காலனிய அரசாங்கம் அதிகாரி ஆட்சித்தன்மை உடையதாக இருந்தது. அவ்வாட்சி இராணுவமயப்படுத்தப்பட்டதாயும், அதிகாரங்கள் மத்தியில் குவிக்கப்பட்ட தன்மையுடையதுமான சர்வாதிகார ஆட்சிமுறையாகும். ஆயினும் 1865 இல் காலனிய அரசாங்கம் உருவாக்கிய உள்ளூராட்சி முறையிலும், அதனோடு இணைந்த முனிசிப்பல் சபைகளிலும் (Municipal Councils) இரண்டு ஜனநாயகக் கூறுகள் இருந்தன என்பது கவனிக்கத்தக்கது. முதலாவதாக உள்ளூராட்சி சபைகள் தேர்தல் மூலம் தெரிவு செய்யப்பட்ட பிரதிநிதிகளைக் கொண்டிருந்தன என்பது முக்கியமான மாற்றம். இத்தேர்தலில் நாட்டின் குடிமக்கள் அனைவரும் பங்கெடுக்கவில்லை என்றாலும் தேர்தல்முறை மட்டும் பகுதி அளவில் புகுத்தப்பட்டது. 1931 இல் தான் வயதுவந்த யாவருக்குமான சர்வசன வாக்குரிமை என்ற பெருமாற்றம் நிகழ்ந்தது. இரண்டாவதாக மக்களின் தேவைகளையும், கோரிக்கைகளையும் கவனத்திற் கொண்டு செயற்படும் அரசின் அங்கம் என்ற முறையில் உள்ளூராட்சி சபைகள்

இக்காலத்தில் வடிவமைக்கப்பட்டன. காலனிய அரசாங்கம் என்ற பிரம்மாண்டமான அதிகாரக் கட்டமைப்பில், ஜனநாயக அம்சங்கள் உள்ளடக்கிய ஒரே ஒரு அரங்கமாக உள்ளூராட்சி சபைகளே விளங்கின என்று கூறினாலும் மிகையாகாது. 1940 வரையான காலத்தில் உள்ளூராட்சித் துறையில் புகுத்தப்பட்ட படிப்படியான மாற்றங்கள், அத்துறையின் ஜனநாயகப் பண்பினையும், வினை ஆற்றலையும் மேம்படுத்த உதவின எனலாம்.

2. காலனிய ஆட்சிக்காலத்தில் தொடக்கி வைக்கப்பட்ட உள்ளூராட்சி ஜனநாயகம் என்ற செயல்முறை சுதந்திரத்திற்குப் பிற்பட்ட காலத்தில், ஜனநாயகப்படுத்தலை மேலும் வேகப்படுத்தும் முறையில் அமையவில்லை, தொடரப்படவில்லை என்பது நகைமுரணான ஒரு விடயமாகும். அரசாங்கம் உள்ளூராட்சி முறையில் சீர்திருத்தம் வேண்டும் எனக்கருதி 1955 இல் ஒரு விசாரணை ஆணைக்குழுவை அமைத்தது. பின்னர் 1998 இலும் ஒரு விசாரணைக் குழுவை அமைத்தது. இவ்விசாரணைக் குழுக்களின் அறிக்கைகளில் உள்ளூராட்சிக்குப் புத்துயிர் அளிக்கும் தேவை பற்றி தெளிவாக எடுத்துரைக்கப்பட்டது. 2009 இல் அரசாங்கம் வெளியிட்ட உள்ளூராட்சி பற்றிய தேசியக் கொள்கை (National Policy on Local Government) என்ற அறிக்கையில் 'உள்ளூராட்சி நிறுவனங்களில் ஜனநாயகப்படுத்தல்' என்ற நிகழ்ச்சி நிரல் சேர்க்கப்பட்டிருந்தது. இவையெல்லாம் எடுத்துக்காட்டுவது யாதெனில் சொல்லிற்கும் செயலுக்கும் இடையே பெரும் இடைவெளி இருந்ததென்பதாகும். மேற்குறிப்பிட்ட விசாரணை அறிக்கைகளிலும், கொள்கை அறிக்கையிலும் கூறப்பட்டவற்றை நடைமுறைப்படுத்துவதில் தாமதம், அக்கறையற்ற சோர்வு நிலை என்பன வெளிப்பட்டன. நடைமுறைப்படுத்தப்பட்ட சில யோசனைகளும் அதிக பயனைத் தராதனவாக ஆயின.

3. காலனியத்திற்குப் பிந்திய அரசு ஜனநாயகப்படுத்தலை மேம்படுத்தும் வகையில் உள்ளூராட்சித் துறையை ஜனநாயகப்படுத்தல் செயல்முறையுடன் பிணைப்பதை செயற்படுத்தத் தவறியது. இது தற்செயலான ஒரு விடயம் அன்று. ஏனெனில், சுதந்திரத்திற்குப் பிற்பட்ட காலத்தில் அரசாங்கங்கள், பின்காலனித்துவ அரசையும் அரசியலையும் (Post Colonial State and Politics) மத்தியப்படுத்துவதை (Centralisation) இலக்காகக்கொண்டு செயற்பட்டதால்,

உள்ளூராட்சித் துறையை ஜனநாயகப்படுத்தல் அலட்சியம் செய்யப்பட்டது. ஆயினும் சுதந்திரத்திற்குப் பிற்பட்டகால அரசாங்கங்கள் அதிகாரப்பரவலாக்கலை முதன்மைப்படுத்தும் தீவிர கொள்கைச் சொல்லாடலை (A Strong Decentralisation Policy Discourse) முன்னெடுத்தன. இந்தச் சொல்லாடலில் 'அதிகாரப்பரவலாக்கம்' என்ற சொற்தொடர் அரசின் நிர்வாகச் செயற்பாடுகளை பரவலாக்குதல் என்பதாக மிகவும் குறுகிய பொருளில் உபயோகிக்கப்பட்டது. அச்சொற்தொடரின் உண்மையான அர்த்தம் மத்திய அரசாங்கத்தின் நிர்வாக அதிகாரக் கட்டமைப்பை (Bureaucratic Administration) பிராந்தியங்களுக்குப் பரவலாக்குதல் என்பதாகவே அமைந்தது. இது உள்ளூராட்சி நிறுவனங்களுடாக மக்களின் தன்னாட்சி (Popular Self Government) என்ற இலக்கினை உடையதாக இருக்கவில்லை. அவ்வாறான மக்களின் தன்னாட்சி அல்லது சுயாட்சிக்கான நிறுவன மாதிரியாக (Institutional Model) உள்ளூராட்சி கருதப்படவும் இல்லை.

4. சுதந்திரத்திற்குப் பிற்பட்ட காலத்தில் அரசாங்கக் கொள்கை விவாதங்களில் (Policy Debates) முறையே அரசியல் யாப்புச் சீர்திருத்தம் பற்றிய சொல்லாடல், அதிகாரப்பரவலாக்கல் சொல்லாடல் என இருவகைச் சொல்லாடல்கள் இடம்பெற்றன. முதலாவதான அரசியல் யாப்புச் சீர்திருத்தச் சொல்லாடல், இலங்கையின் அரசுக்கட்டமைப்பு மாற்றுதல் சொல்லாடல் (The State Reform Discourse) என்பதாகப் பொருள் கொள்ளப்பட வேண்டும். இவ்விரு சொல்லாடல்களில் இரண்டாவதான சொல்லாடலை விட முதலாவதான அரசியல் யாப்புச் சீர்திருத்தச் சொல்லாடல் மேலாதிக்கம் பெற்ற சொல்லாடலாக விளங்கியது. அரசியல் யாப்புச் சீர்திருத்தம் அல்லது அரசுக்கட்டமைப்புச் சீர்திருத்தம் என்ற சொல்லாடலில் சமஷ்டி (Federalism), அதிகாரப்பகிர்வு (Devolution) என்பன உள்ளடங்கியிருந்தன. இவையிரண்டும் சர்ச்சைக்குரியனவாயும் இலங்கையின் அரசியல் சக்திகளைத் துருவமயப்படுத்தும் (Polarisation) தன்மை உடையனவாயும் இருந்தன.

அதிகாரப்பகிர்வு பற்றிய விவாதத்தில் உள்ளூராட்சி என்ற விடயம், இலங்கையின் சிறுபான்மை இனத்துவக் குழுமங்களின் அதிகாரப்பகிர்வுக் கோரிக்கையை நிராகரிப்பதற்கான பதிலீடாகக் கொள்ளப்பட்டது. அதாவது அதிகாரப்பகிர்வைத் (Devolution) தரமுடியாது; வேண்டுமானால்

உள்ளூராட்சி மூலம் நிர்வாக அதிகாரத்தை பரவலாக்கலாம் என்பதான நிலைப்பாட்டை பெரும்பான்மை இனத்தைச் சார்ந்த அரசியல் சக்திகள் எடுத்தன. இந்தப் பின்னணியில் தான் தமிழ் அரசியல் கட்சிகள் அதிகாரப்பகிர்வு/ சமஷ்டி ஆகிய கோரிக்கைகளை முன்வைத்ததோடு, உள்ளூராட்சி அமைப்பைப் பலப்படுத்துதல் அல்லது இருந்துவரும் உள்ளூராட்சி முறையைச் சீர்திருத்துதல் என்ற விடயத்தில் அக்கறை செலுத்தாமல் இருந்து வந்தன. தமிழ்த் தேசியவாதத்தின் நோக்கில் உள்ளூராட்சிச் சீர்திருத்தம் என்ற விடயத்திற்கு அழுத்தம் கொடுத்தல் தேவையற்றது. ஏனெனில் அது தமிழ்த் தேசியத்தின் பிராந்தியச் சுயாட்சி (Regional Autonomy) என்ற கோரிக்கையை மழுங்கடிக்கச் செய்யும், தமிழினத்தின் சுயநிர்ணய உரிமைக் கோரிக்கையையும் பலவீனப்படுத்தும் என்று கருதப்பட்டது. இக்காரணங்களால் முதலாவதாக பிராந்தியச் சுயாட்சி அதன்பின் உள்ளூர் அரசாங்கம் (First Regional Self Rule and Local Government Later) என்னும் தமிழ்த்தரப்பினர் நிலைப்பாட்டை எடுத்தனர்; தமிழ்த் தேசியவாதம் அரசியல்/ நிறுவன சீர்திருத்தம் என்பதைக் குறியாகக் கொண்டு தமது வாதங்களை முன்வைத்தனர்.

5. மேற்குறிப்பிட்டவாறு உள்ளூராட்சி அரசாங்கம் பற்றி அரசாங்கத் தரப்பிலும் தமிழ்த்தரப்பிலும் ஆர்வமின்மை நிலவிவிய காலத்தில், உள்ளூராட்சி அரசாங்கத்தை மறுசீரமைத்தல் பற்றிய ஆர்வம் இரு பிரிவினர்களிடம் வெளிப்பட்டது. அப்பிரிவுகளாவன,

அ) உள்ளூராட்சி அரசாங்கத்தின் மீது அக்கறை கொண்டவர்களான சிறப்புத் தொழிலாளர்களும் (Professionals) உள்ளூராட்சி நிர்வாகத்தோடு தொடர்புடையவர்களும்.

ஆ) மலையகத் தமிழ்ச் சமூகத்தின் அரசியல் நலன்களின் மீது அக்கறை கொண்டனவான அரசியல் குழுக்கள்.

சிறப்புத் தொழிலாளர்களான பிரிவினரின் ஆர்வம், மறுசீரமைப்பு, ஜனநாயக ஆளுகை (Democratic Governance), பொதுமக்களின் பங்களிப்பு (Participation) மூலம் உள்ளூர் அரசாங்கத்தைப் பலப்படுத்துதல் என்னும் இலக்குகள் கொண்டதாக அமைந்தது. உள்ளூராட்சி அரசாங்க நிறுவனங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்களை வழங்க வேண்டும், வளங்களைக் கொடுக்க வேண்டும், அதிகளவான பொறுப்புகளை வழங்க

வேண்டும் என இப்பிரிவினர் கருதினர். அவ்வாறு உள்ளூராட்சி நிறுவனங்களைப் பலப்படுத்தினால் அவை உள்ளூர் மட்ட அபிவிருத்திக்குப் பங்களிக்க முடியும், அரசுக்கும் குடிமக்களுக்கும் இடையிலான இடைவெளியைக் குறைக்க முடியும் என இப்பிரிவினர் வாதிட்டனர். இப்பிரிவினர்களின் கோரிக்கைகள் ஏற்கப்பட்டால் உள்ளூராட்சி நிறுவனங்கள் ஜனநாயகத்தை மேம்படுத்துவதில் முக்கியமான வகிபாகத்தை ஏற்கமுடியும், அபிவிருத்தியை ஏற்படுத்தவும் குடிமக்களுக்கு அதிகாரத்தை வழங்கி அவர்களை வலுவாக்கம் செய்யவும் (Empowerment) முடியும் எனவும் வாதிடப்பட்டது. உள்ளூராட்சியை மூன்றாம்நிலை அரசாங்கமாக, அரசியல் யாப்பு அந்தஸ்தினையும் அங்கீகாரத்தினையும் வழங்கவேண்டும் எனவும் இப்பிரிவினரின் கோரிக்கை அமைந்தது. 1998 ஆம் ஆண்டின் உள்ளூராட்சி அரசாங்கச் சீர்திருத்த ஆணைக்குழு அறிக்கையில் உள்ளூராட்சி அரசாங்கத்தை மூன்றாம் நிலை அரசாங்கமாக ஏற்று, அரசியல் யாப்பு அந்தஸ்தை வழங்க வேண்டும் என்ற கருத்து குழுவினால் வலியுறுத்திக் கூறப்பட்டிருந்தது.

மலையகத் தோட்டத் தொழிலாளர் தமிழ்ச்சமூகம் பிராந்திய ரீதியாகச் செறிந்து வாழும் ஓர் இனக்குழுமச் சமூகமாகும் (Ethnic Community). இச்சமூகத்தின் நலன்களைப் பேணுவதற்கு உள்ளூராட்சி அரசாங்கம் மிகவும் வாய்ப்பான ஒரு சாதனம் என்ற உண்மை இச்சமூகத்தினால் உணரப்பட்டது. இதனால் மலையகத் தமிழ்ச் சமூகம் உள்ளூராட்சி அரசாங்க முறையில் ஆர்வம் செலுத்தத் தொடங்கியது. மலையகத் தமிழர் சமூகம் தேசிய மட்ட நிறுவனங்களிலும், பிராந்திய நிலைப்பட்ட நிறுவனங்களிலும் போதியளவு பிரதிநிதித்துவம் இல்லாததாக இருந்துவந்த நிலையில் அச்சமூகத்தின் நோக்கில் உள்ளூராட்சி அரசாங்கம் அச்சமூகத்தின் நலன்களைப் பாதுகாப்பதற்கான சாதனமாகக் கருதப்பட்டது. மலையகத் தமிழ்ச் சமூகத்தின் இந்நோக்கு முறை இலங்கையின் ஏனைய சிறுபான்மை இனக் குழுமங்களுக்கும் (Minority Ethnic Communities) பொருத்தமானதாகும். தேசிய மட்ட நிறுவனங்களிலும், பிராந்திய மட்ட நிறுவனங்களிலும், சிறுபான்மை இனக்குழுமங்கள் ஒதுக்கலுக்கு (Exclusion) உள்ளாவதற்கு மாவட்டம், மாகாணம் போன்ற பேரளவு அலகுகளில், இச்சமூகங்கள் சனத்தொகையில் சிறு எண்ணிக்கையினராக இருப்பதும், ஒரு

பிரதேசத்தில் செறிந்து வதியாது, சிதறிப் பரவியிருப்பதும் பிரதான காரணங்களாகும். புவியியல் ரீதியாகச் சிதறிப் பரவியிருக்கும் சிறுபான்மை இனக்குழுமங்கள் தேர்தல்கள் மூலம் பிரதிநிதித்துவத்தைப் பெற்றுக்கொள்ள முடிவதில்லை.

சிறுபான்மை இனக்குழும மக்கள் மொழிச் சிறுபான்மையினராகவும் இருப்பது, அவர்கள் ஆட்சிமுறை நிறுவனங்களின் பிரதிநிதித்துவத்தைப் பெறமுடியாது ஒதுக்கப்படுவதற்கு இன்னொரு

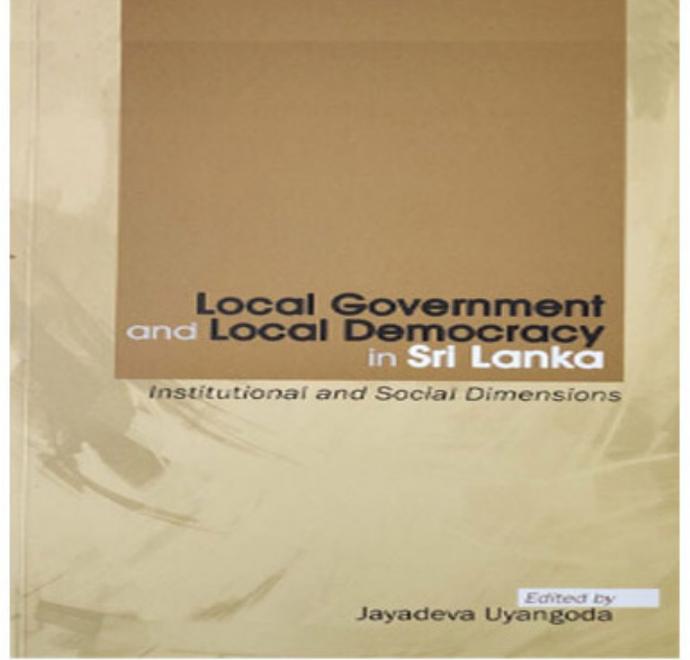

Image Source : rasakatha.lk

காரணமாக அமைந்துள்ளது. இந்நிலையில் உள்ளூராட்சி நிறுவனங்களில் தேர்தல்களின் போது கூடிய ஆசனங்களைப் பெறுதல் சாத்தியம் என்பதைத் தமிழ் மக்கள் அனுபவ ரீதியாக உணர்ந்தனர். இது போன்றே தோட்டத் தொழிலாளர் சமூகம் செறிந்து வாழும் மலையக மாவட்டங்களின் பிரதேச சபைகளில் மலையகத் தமிழர்கள் கூடிய ஆசனங்களைப் பெற்றனர். இந்த அனுபவ உண்மை உள்ளூராட்சி அரசாங்கம், சிறுபான்மை இனக்குழுமங்களை வலுவாக்கம் செய்வதற்கு (Empower) உதவுகின்றது என்ற வாதத்திற்கு அரண் சேர்த்தது. ஆகையால் சிறுபான்மை இனக்குழுமங்கள் செறிந்து வாழும் பகுதிகளின் உள்ளூராட்சி நிறுவனங்களுக்கு, பிற பகுதிகளின் உள்ளூராட்சி நிறுவனங்களைவிடக் கூடிய அதிகாரங்கள் வழங்கப்பட வேண்டும்

என்று கருதப்பட்டது. 'அசமத்துவ உள்ளூராட்சி அரசாங்கமுறை' (Asymmetrical Local Government) ஏற்றது என்ற வாதத்திற்கு ஆதரவான கருத்தாக இது அமைந்தது.

சேவை வழங்கலிலும் அபிவிருத்தியிலும் (Service Delivery and Development) உள்ளூராட்சி நிறுவனங்களிற்கு முக்கிய வகிபாகம் உள்ளது, ஆகையால் உள்ளூராட்சித் துறையைப் பலப்படுத்த வேண்டும் என்ற கருத்து கவன ஈர்ப்பைப் பெற்றது. இன்றைய உள்ளூராட்சி நிறுவன அமைப்புகள் அவற்றுக்குத் தற்போது வழங்கப்பட்டுள்ள அதிகாரங்களையும், பொறுப்புக்களையும் கூட நிறைவேற்ற முடியாத அளவிற்குப் பலவீனமாக உள்ளன என்ற கவலையும் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. உள்ளூராட்சி நிறுவனங்கள் பலவீனமுற்று இருப்பதற்குப் பல காரணங்கள் உள்ளன.

போதியளவு நிதியும் வளங்களும் இன்மை, மனிதவள ஆற்றல் போதியளவு இன்மை, பிற்போக்கான அதிகாரி ஆட்சிப் பண்பாடு (Backward Bureaucratic Culture), குடிமக்கள் தேவைகளுக்கு உரிய கவனம் செலுத்தத் தவறுதல், ஊழல், நிர்வாக வினைத்திறன் இன்மை ஆகியன இவ்வருந்தத்தக்க நிலைமைக்கான காரணங்களுள் சில என அடையாளம் காணப்பட்டுள்ளன. இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்ககாலம் முதல் உள்ளூராட்சி நிறுவனங்களில் மேற்கொள்ளப்பட்ட சீர்திருத்த நடவடிக்கைகளின் போது, மேற்கூறிய குறைகள் பலவும் கவனத்தில் கொள்ளப்பட்டுச் சீர்திருத்த நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. அரசாங்கம் சட்டச் சீர்திருத்தம், நிறுவனச் சீர்திருத்தம் என்பனவற்றின் ஊடான தலையீடு மூலம், மேற்படி குறைகளை நிவர்த்தி செய்ய முயற்சித்த போதும் திருப்திகரமான முன்னேற்றம் ஏற்படவில்லை.

உள்ளூராட்சி அரசாங்கத்தை அதிகாரப் பகிர்வுச் செயல்முறையூடாக மாகாண சபைகளின் கீழ் கொண்டுவரும் செயல்முறை எவ்விதப் பயனையும் அளிக்கவில்லை. உள்ளூராட்சி அரசாங்கமுறையில் ஆர்வங்கொண்ட செயற்பாட்டாளர்களும், ஆய்வாளர்களும் உள்ளூராட்சி அரசாங்கத்தை அதிகாரப் பகிர்வுச் செயல்முறையூடாகப் பலப்படுத்த விரும்பியபோதும் அவர்களது விருப்பம் நிறைவேறவில்லை. இந்நிலையில் மாகாண சபைகளிடமிருந்து உள்ளூராட்சித்துறையை விடுவிப்பதில் ஓர் இக்கட்டான, இருதலைக்கொள்ளி ஏறும்புநிலை போன்ற கொள்கைப் பிரச்சினை தோன்றியது.

இதற்கான காரணம் யாதெனில் 1987 ஆம் ஆண்டில் அதிகாரப் பகிர்வுச் செயல்முறையின் ஒரு பகுதியாகவே உள்ளூராட்சி நிறுவனங்கள் மாகாண சபைகளின் அதிகாரத்திற்குள் கொண்டுவரப்பட்டன. இப்போது மாகாண சபைகளிடமிருந்து உள்ளூராட்சி நிறுவனங்களைப் பறித்தெடுப்பது, மாகாண சபைகளின் அதிகாரங்களைக் குறைத்து, அவற்றைப் பலவீனப்படுத்துவதாக அமையும். இலங்கையின் அரசுக்கட்டமைப்பை மறுசீரமைக்கும் அரசியலில் (State Reform Politics) அதிகாரப்பகிர்வு (Devolution) முக்கியமானது, அதேபோன்று உள்ளூராட்சி அரசாங்கமும் அதற்கு இணையான முக்கியத்துவத்தைப் பெற்றுள்ளது.

மேற்குறித்த இக்கட்டான கொள்கைப் பிரச்சினையை தீர்வு செய்வது எப்படி? இவ்விடயம் பற்றிச் சிந்திக்கும் போது அதிகாரப்பகிர்வு என்னும் கருத்தாக்கத்தை மீள்வரையறை செய்யும் (Reconceptualizing Devolution) தேவை எழுவதைக் காணலாம். 'அதிகாரப்பகிர்வுக்குள் அதிகாரப்பகிர்வு' (Devolution within Devolution) என்பதாக அதிகாரப்பகிர்வை மீள்வரையறை செய்ய வேண்டியுள்ளது. தற்போது அதிகாரப்பகிர்வு என்றால் மத்தியில் உள்ள சட்டசபை நிர்வாகத்துறை அதிகாரங்களையும், சட்டங்களை இயற்றும் அதிகாரங்களையும் (Legislative Powers) மாகாண சபைகளுக்குக் கூடிய அளவில் பகிர்ந்தளித்தலே ஆகும் எனப் புரிந்து கொள்ளப்படுகிறது. இது மரபுவழியான சமஷ்டி மாதிரிக்கு ஒத்ததான விளக்கமுமாகும்.

'அதிகாரப்பகிர்வுக்குள் அதிகாரப்பகிர்வு' என்னும் விளக்கம், மாகாண சபைகள் தமக்குப் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்ட அதிகாரங்களை தம்மிடமே குவித்து வைத்திருக்காமல், அவற்றுள் பெரும் பகுதியை உள்ளூராட்சி நிறுவனங்களுக்கு பகிர்ந்தளித்தலைக் குறிப்பிடுவதாக அமைகிறது. இவ்வாறு கீழ்மட்ட உள்ளூராட்சி நிறுவனங்களைப் பலப்படுத்துதல் 'ஆழமான அதிகாரப்பகிர்வு' (Deep Devolution) எனப்படும். 'ஆழமான அதிகாரப்பகிர்வு' என்ற கருத்து 'உள்ளூருக்குரிய விடயங்களை உள்ளூரவர்களிடமே விட்டுவிடுதல்' (Subsidiarity) என்னும் தத்துவத்தை ஒத்ததொரு கருத்தாகும். ஆங்கிலத்தில் 'Subsidiarity' (சுப்சிட்யாரிட்டி) என அழைக்கப்படும் இத்தத்துவம் ஆட்சிக்கட்டமைப்பின் அடிநிலையில் உள்ள அலகுகளை அதிகாரம்மிக்கனவாக ஆக்குவதற்கு உதவும் செயல்முறையைக் குறிப்பிடுகின்றது.

பங்கேற்பு முடிவு எடுத்தலுக்கான உச்சபட்ச அதிகாரங்களை கீழ்மட்ட அலகுகளிற்கு வழங்குதல் மூலம், உள்ளூராட்சி நிறுவனங்களை பொதுமக்களின் தேவை அறிந்து, செயற்படும் நிறுவனங்களாக மாற்றமுடியும். இதன்மூலம் அந்நிறுவனங்களை தமது அதிகார எல்லைக்கு உட்பட்ட பகுதிகளின் அலுவல்களைத் தாமே நிர்வகிப்பதற்கான ஆற்றல் உடையனவாக ஆக்குதல் முடியும். உள்ளூராட்சி நிறுவனங்களுக்கு சுயாட்சியை (Autonomy) வழங்குதல், குறித்த செயற்பாடுகளை எவரால் அல்லது எந்த நிறுவனத்தால் சிறப்பாகச் செய்ய முடியுமோ அவரிடமே அல்லது அந்த நிறுவனத்திடம் அதிகாரங்களைக் கொடுத்தல் (Subsidiarity), மக்களிற்கு கிட்டிய இடத்திற்கு (Proximity) அதிகாரங்களைக் கொண்டு செல்லல் ஆகிய மூன்று தத்துவங்களும் 2009 ஆம் ஆண்டு இலங்கை அரசினால் வெளியிடப்பட்ட 'உள்ளூராட்சி தொடர்பான தேசியக் கொள்கை' (National Policy on Local Government) என்னும் அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

உள்ளூராட்சியும் அபிவிருத்தி அரசும்

உள்ளூராட்சி நிறுவனங்களுக்கு அதிகாரங்களைப் பகிர்ந்தளித்தல் என்னும் கொள்கையும், அதனை இலக்காகக் கொண்ட செயற்பாடுகளும், நாட்டின் பொருளாதார அபிவிருத்தி நோக்கிய அரசின் வேலைத்திட்டங்களின் வெற்றிக்கு உதவ வேண்டுமாயின் அதிகாரங்களை மத்தியப்படுத்தல் (Centralisation) வேண்டும் என்ற கொள்கையோடும் செயற்பாடுகளோடும் முரண்படும் நிலை ஏற்படுவதை அவதானிக்க முடிகிறது. இம்முரண்பாடு கொள்கை வகுத்தலில் இக்கட்டான நிலையைத் தோற்றுவித்துள்ளது. அபிவிருத்தி அரசு (Developmental State) என்ற மாதிரியின்படியான அபிவிருத்திக் கொள்கை, மத்தியப்படுத்தப்பட்ட அரசு அதிகாரத்தை முதன்மைப்படுத்துவதாய் இருப்பதால் உள்ளூராட்சி நிறுவனங்களை 'ஆழமான அதிகாரப்பகிர்வு' (Deep Devolution) கொள்கைக்கு ஏற்ப பலப்படுத்துதல், மத்தியப்படுத்தலுக்கு எதிரானதாக அமைகிறது. இது ஒரு முரண்பாடான நிலையாகும். இந்த முரண்பாடு 2010 ஆம் ஆண்டில் ஆட்சிப்பதவியில் இருந்த மக்கள் சுதந்திர முன்னணி அரசாங்கம் 2009 இல் வெளியிடப்பட்ட கொள்கைப் பிரகடனத்தின் உறுதிமொழிகளுக்கு மாறாக நடந்துகொண்ட போது வெளிப்பட்டது. உள்ளூராட்சி நிறுவனங்களுக்கு அதிகாரங்களை வழங்கி அவற்றைச் சுயாட்சி (Autonomy)

உடையனவாக ஆக்குவதைக் கைவிட்டு அரசாங்கம், உள்ளூராட்சி நிறுவனங்களை மத்திய அரசினதும், நிர்வாகத்துறையினதும் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் கொண்டு வருவதற்கான சட்ட ஆக்கங்களைக் கொண்டுவரும் நோக்கோடு செயற்பட்டது. இந்நோக்கத்தோடு அரசாங்கம் உள்ளூராட்சித் தேர்தல் சட்டத்தைத் திருத்தும் புதிய சட்ட மசோதாவைப் பாராளுமன்றில் சமர்ப்பித்தது. இது எல்லா அரசியல் கட்சிகளினதும் ஆதரவோடு 2012 ஒக்டோபர் மாதம் நிறைவேற்றப்பட்டது. இப்புதிய சட்டத்தின் மூன்று முக்கிய கூறுகள் பின்வருவன.

அ) தற்போது இருந்து வரும் விகிதாசார முறைக்குப் பதிலாக கலப்புத் தேர்தல் முறையை (Mixed Electoral System) நடைமுறைப்படுத்தல்.

ஆ) பிரதிநிதித்துவத்திற்கான அலகுகளாக வட்டாரங்களைக் (Wards) கொள்ளுதல்.

இ) உள்ளூராட்சி நிறுவனங்களின் மேயர்/ தவிசாளர்/ பிரதிமேயர்/ பிரதி தவிசாளர் ஆகிய பதவிகளுக்குத் தெரிவு செய்யப்பட்ட பிரதிநிதிகளில் இருந்து ஆட்களை நியமிக்கும் அதிகாரத்தை கட்சிகளின் செயலாளர்களுக்கு வழங்குதல்.

இறுதியாகக் குறிப்பிட்ட மாற்றம் கேடு விளைவிக்கும் ஒன்றாகும். மத்தியில் உள்ள தலைமைப்பீடத்தின் செயலாளருக்கு, தேர்தலின் மூலம் தெரிவு செய்யப்பட்ட பிரதிநிதிகளில் இருந்து மேயர்/ தவிசாளர்/ பிரதிமேயர்/ பிரதி தவிசாளர் ஆகிய பதவிகளுக்கு ஆட்களை நியமிக்கும் அதிகாரத்தை வழங்கியிருப்பது மக்களின் வாக்குரிமையைப் பறிப்பதற்கு ஒப்பானதாகும். இவ்வாறான சட்ட ஏற்பாடு காரணமாக அரசியல் கட்சிகளும் கொழும்பில் உள்ள அரசியல் அதிகார மையமும், அதிகாரங்களைத் தமதாக்கிக் கொள்ளும் நிலை ஏற்படும் என்பதை அரசியல் ஆய்வாளர்கள் சுட்டிக்காட்டினர்.

மேற்குறித்த கொள்கை மாற்றம் வாக்காளர்களையும், உள்ளூராட்சி மன்றங்களின் தெரிவு செய்யப்பட்ட உறுப்பினர்களையும் கட்சிகளின் தலைமைக்குக் கட்டுப்பட்டவர்களாக ஆக்கியது. இது மத்திய அரசாங்கம் அதிகாரங்களை மத்தியப்படுத்துவதற்கு ஏதுவாகவும் அமைந்தது. போருக்குப் பிந்திய பின்புலத்தில் அதிகாரங்களை மத்தியப்படுத்தும் செயல்முறையின் மூலம் பொருளாதார அபிவிருத்தி அமைச்சின் ஊடாக அபிவிருத்தியைச்

கொண்டுவரலாம் என்றும் கருதப்பட்டது. இக்காலத்தில் இவ்வமைச்சு ஆட்சியியலிலும் அபிவிருத்தியிலும் (Governance and Development) தலைமைப் பாத்திரத்தை வகிக்கும் மிகவும் சக்தி வாய்ந்த அமைச்சாகவும் செயற்பட்டது. மைய நீரோட்ட பொருளாதார அபிவிருத்திச் செயற்திட்டங்களுடன் உள்ளூராட்சி மன்றங்களை இணைக்கும் கருவியாகவும் இவ்வமைச்சுச் செயற்பட்டது; இலங்கையின் பிராந்தியங்களை மைய நீரோட்ட அபிவிருத்தியுடன் ஒன்றிணை வைத்து அபிவிருத்தியை முன்னெடுப்பதாகவும் கருதப்பட்டது. உள்ளூராட்சி மன்றங்கள் மத்திய அரசின் உட்கட்டமைப்பு அபிவிருத்தித் திட்டங்களை பிராந்திய உள்ளூர் மட்டங்களில் செயற்படுத்தும் முகவர்களாகச் செயற்படும் என எதிர்பார்க்கப்பட்டது. இந்த நோக்குமுறையின்படி, பொருளாதார அபிவிருத்தி அமைச்சு நேரடியாக உள்ளூராட்சி மன்றங்களுக்கு நிதியை வழங்கும் எனவும் எதிர்பார்க்கப்பட்டது. இக்கொள்கையும் நடைமுறையும் படிப்படியாக உள்ளூராட்சி மன்றங்களை பொருளாதார அபிவிருத்தி அமைச்சின் நேரடிக் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டுவருவதற்கு வழிவகுத்தது. மேற்குறித்த பின்புலத்தில்தான் உள்ளூராட்சி மன்றங்கள் பற்றிய புதிய கொள்கையும், சட்டத்திருத்தங்களும் கொண்டுவரப்பட்டு, அதிகாரப்பகிர்வும் உள்ளூராட்சியும் என்னும் செயல்முறை முன்கொண்டு செல்லப்பட்டது.

மேற்குறித்த செயற்பாடுகளும் நடைமுறைகளும், கொள்கை வகுப்பாளர்கள் அபிவிருத்தி அரசு (Developmentalist State) என்ற வரை சட்டத்திற்குள் நின்று சிந்தித்தார்கள், செயற்பட்டார்கள் என்பதை எடுத்துக்காட்டுகின்றன. அவ்வாறு சிந்திப்பவர்களும், செயற்படுபவர்களுமான இக்கொள்கை வகுப்பாளர்களின் 'அபிவிருத்தி அரசு' என்ற நோக்கு எல்லைக்குள் அதிகாரப்பகிர்வு (Devolution), பிராந்திய அலகுகளிற்கு அதிகாரத்தைப் பரவலாக்குதல் (Decentralisation), உள்ளூராட்சி நிறுவனங்களின் சுயாட்சி (Autonomy) ஆகிய விடயங்கள் உள்ளடக்கப்படுவதற்குச் சிறிதளவும் இடம் இல்லை என்பது வெளிப்படையானது.

அடுத்து என்ன?

இலங்கையின் உள்ளூராட்சி அரசாங்கம் இன்று ஒரு திருப்பு முனையில் உள்ளது. அது எதிர்காலத்தில் எப்பாறையில் பயணிக்கப் போகிறது என்பதைப் பற்றிய தீர்மானம் இருவேறு முரண்பட்ட சக்திகளின் மோதல் ஊடாக

அமையவுள்ளது. ஒரு பிரிவினர் உள்ளூர் சுயாட்சி, உள்ளூர் ஜனநாயகம், உள்ளூர் மட்டத்திலான தன்னாட்சி ஆகிய கோரிக்கைகளை முன்வைக்கின்றனர். இரண்டாவது பிரிவினர் உள்நாட்டுப் போருக்குப் பிந்திய அபிவிருத்தி அரசு (Post Civil War Developmental State) என்ற திட்டத்தை முன்வைத்து மத்திய அரசாங்கத்தின் அதிகாரங்களை வலுப்படுத்தும் மத்தியப்படுத்தல் (Centralisation) செயல்முறையை ஆதரிப்பவர்களாகவும், உள்ளூராட்சித்துறையை மத்திய அரசின் அதிகார எல்லைக்குள் உட்பட்டதாக்கி, அதனை மத்திய அரசின் அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் முகவராக (Agency) ஆக்குவதை இலக்காகக் கொண்டவர்களுமாக உள்ளனர். இந்த இருபிரிவினரின் கருத்துகளையும் நாம் நுணுகி ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும்; எதிர்காலத்தில் உள்ளூராட்சி முறையின் சீர்திருத்தம் எவ்வாறு அமையப் போகிறது என்பது பற்றிச் சிந்திக்க வேண்டும்.

1. ஆட்சி அதிகாரத்தில் இருந்துவரும் அரசியல் கட்சிகள் (Ruling Parties) அதிகாரங்களை மிகையாக மத்தியப்படுத்தல் (Greater Centralisation) என்பதைக் குறியாகக் கொண்டுள்ளன. அக்கட்சிகள் உள்ளூர் சுயாட்சியை நிறுவனமயப்படுத்துவதை (Institutionalising Local Autonomy) ஆதரிக்கப் போவதில்லை.
2. இந்நிலையில் கொள்கை வகுப்பாளர்களிலும், புலமையாளர்களிலும் உள்ளூராட்சி அரசாங்கத்தை வலுப்படுத்த வேண்டும் என்ற கருத்துக்கு ஆதரவாக உள்ளோர் உள்ளூராட்சிச் சீர்திருத்தம் என்ற விடயம் பற்றி ஆழமாகச் சிந்தித்துச் செயலாற்ற வேண்டிய தருணமாக இது அமைந்துள்ளது. ஜனநாயகப்படுத்தல் (Democratisation) என்ற பரந்த நோக்கிலான செயல்திட்டத்தில் இருந்து உள்ளூராட்சிச் சீர்திருத்தம் (Local Government Reform) என்பதைத் தனிமைப்படுத்தி நோக்க முடியாது. உள்ளூராட்சி அரசாங்கத்திற்கும், ஜனநாயகப்படுத்தலுக்கும் இடையிலான உறவைப் (The Relation Between Local Government and The Democratisation Project) பற்றி ஆழமாகச் சிந்தித்துச் செயலாற்ற வேண்டும்.

உசாத்துணைகள்

1. Gamage, Sujatha, 'New Local Government Bill - No Panacea unless...' Ceylon Today, 12 - October - 2012.
2. Ministry of Public Administration, Provincial Councils and Local Government, 'National Policy' on Local Government Gazette Extra Ordinary of The Democratic Socialist Republic of Sri Lanka, 18 - December - 2009.

ஆனைக்கோட்டைத் தொல்லியலாய்வு

யாழ்ப்பாணத்தின் ஆரம்பகால வரலாற்றுக்கான நேரடி எழுத்துப் பதிவுகள் குறைவாக இருந்தாலும், தொல்லியல் அகழாய்வுகள் இதன் பழங்காலக் குடியேற்றங்கள், பண்பாடு, மற்றும் சமூக - பொருளாதார வளர்ச்சி பற்றிய மதிப்புமிக்க தகவல்களை வெளிக்கொணருகின்றன. அதன் அடிப்படையில் கந்தரோடை, பண்டைய யாழ்ப்பாண நாகரிகத்தின் ஆதிக்கேந்திரமாக விளங்கிய ஒரு முக்கியப் பகுதி ஆகும். தொல்லியல் ஆய்வுகள், பொ.யு.மு. 500 ஆம் ஆண்டளவில் கந்தரோடை ஒரு நகரமாகி விட்டதை எடுத்துக்காட்டுகின்றன. இந்த இடத்தில் அடர்த்தியான மக்கள் குடியேற்றம் அன்றிலிருந்து இன்றுவரை, மத்திய காலத்தில் ஒரு சிறு இடைவெளியைத் தவிர, தொடர்ந்து நடைபெற்று வந்திருக்கிறது. நாணயவியல், தொல்லியல் மற்றும் இலக்கியச் சான்றுகள் பொ.யு. எட்டாம் நூற்றாண்டு வரை கந்தரோடை பண்டைய யாழ்ப்பாணமான நாகநாட்டின் தலைநகரமாக விளங்கி வந்திருப்பதைக் காட்டி நிற்கின்றன. கந்தரோடையில் மேற்கொண்ட அகழாய்வுகளின் அறிக்கைகளைக் கொண்டு எழுதப்படும் 'பண்டைய யாழ்ப்பாணத்தின் கந்தரோடை நாகரிகம்' எனும் இக்கட்டுரைத் தொடர் வடஇலங்கையின் வரலாற்றிற்கு முற்பட்ட காலங்களிலும், வரலாற்று உதய காலங்களிலும், வரலாற்றுக் காலங்களிலும் வாழ்ந்த மக்களின் வாழ்வியல், பண்பாடு, பெருமூயற்சி, துணிவாண்மை என்பவற்றின் பரந்த காட்சிப் பதிவாக விளங்கும்.

சிவ தியாகராஜா

கலாநிதி சிவ தியாகராஜா மருத்துவம், மரபணுவியல், தொல்லியல், வரலாறு ஆகிய கற்கைத் துறைகளில் பட்டங்கள் பெற்று பல ஆய்வு நூல்களை எழுதியுள்ளார். இவர் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் (University of Ceylon) B.Sc பட்டத்தையும், இலங்கைப் பல்கலைக்கழக மருத்துவ பீடத்திலிருந்து M.B.B.S பட்டத்தையும், இலண்டன் பல்கலைக்கழகத்திலிருந்து Ph.D. பட்டத்தையும் பெற்றவராவார். கலாநிதி சிவ தியாகராஜா கடந்த ஐம்பது ஆண்டுகளில் இருபத்து ஆறு நூல்களைப் படைத்திருக்கிறார். Peoples and Cultures of Early Sri Lanka, Genetic Origins of the Tamils, Kantarodai Civilization of Ancient Jaffna 500 BCE800CE, The Tamils of Lanka - A Timeless Heritage, Archaeological Excavations at the Jaffna Fort, பௌத்தத்தை வளர்த்த பண்டைய தமிழர்கள் ஆகியவை அவற்றுள் சிலவாகும்.

அறிமுகம்

ஆணைக்கோட்டை, யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டின் வலிகாமம் தென்மேற்குப் பகுதியின் மேற்குப் பக்கத்தில், நவாலிக்குத் தெற்கே யாழ்ப்பாணம் - மானிப்பாய் - காரைநகர் AB 17 வீதிக்கருகே யாழ்ப்பாணக் கடலேரிக்குக் கிழக்காக அமைந்த பண்டைய கிராமம். முன்னொரு காலத்தில் வன்னியில் யானைகளைப் பிடித்து, ஆனையிறவு வழியாக யாழ்ப்பாணம் கொண்டுவந்து, அவற்றை இக்கிராமத்தில் உள்ள அடைப்பரண்களில் (Corral) அடைத்து வைத்துப் பின்னர் கப்பல் வழியாக வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பி வைத்த காலப்பகுதியில் இக்கிராமத்திற்கு 'ஆணைக்கோட்டை' என்ற பெயர் ஏற்பட்டது என்ற மரபுவழிக் கதைகள் உள்ளன.

ஆணைக்கோட்டைக்கு சற்று தென்மேற்கே கடற்கரையோடு அமைந்த நாவாந்துறைப் பகுதியில் 'கண்ணபுரம் குடியேற்றத் திட்டக் காலனியில்' புதிய வீடுகள் அமைப்பதற்காக அங்கிருந்த நிலத்தைச் சீர்செய்வதற்காக ஆணைக்கோட்டையிலிருந்த கரையாம்பிட்டி மண்மேடு வெட்டப்பட்டு மண்கும்பிகள் அகற்றப்பட்டன. இதைத் தோண்டுவதற்கு அனுமதி கொடுத்த அலுவலகர்கள் கரையாம்பிட்டி ஒரு புராதன தொல்லியல் மேடு என்பதை அறிந்திலர் போலும். மேலும், அச்சமயம் யாழ்ப்பாண மாவட்ட அபிவிருத்திச் சபையினர் ஆணைக்கோட்டைத் தொல்லியல் மையம் இருந்த இடத்தில் ஒரு சர்வதேச விளையாட்டு அரங்கம் அமைப்பதற்காக 30 ஏக்கர் நிலத்தைப் பெற்றிருந்தார்கள்.

ஆணைக்கோட்டைத் தொல்லியல் மேலாய்வுகள் - 1980

1980 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் ஆணைக்கோட்டைக் கரையாம்பிட்டியில் மண்ணகற்றல் வேலைகள் நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்த காலத்தில், அங்கே கலாநிதி இரகுபதி தலைமையிற் சென்ற யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக ஆய்வுக் குழுவினரால் இது ஒரு பெருங்கற் பண்பாட்டுத் தொல்லியல் மேடு என இனங்காணப்பட்டது. அச்சமயம் பெய்த பெருமழையில் மண் தோண்டப்பட்ட இடங்களில் மண் கரைந்து பெருவாரியான மட்கலத் துண்டுகள் வெளியே தெரிந்தன. ஆணைக்கோட்டைக் கரையாம்பிட்டி தொல்லியல் மேட்டை வட திசையிலிருந்து

நோக்குமிடத்து பரந்து விரிந்த நெல் வயல்களின் பின்னணியில் பனந்தோப்புகளுக்கு இடையே மண்கும்பிகள் கிழக்கு - மேற்காக நீண்டு கிடந்தன. இந்த மேட்டை தென் திசையிலிருந்து நோக்குமிடத்து, மண்கும்பிகள் அகற்றப்பட்ட நிலம் பனை மர அடிமட்டத்திலிருந்து மூன்று அடிவரை கீழே தோண்டப்பட்டிருந்தது.

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக குழுவினரின் மேலாய்வுகளில் புராதனத் தொல்பொருட்கள் காணப்படும் நிலம் இரண்டு சதுர கி.மீ. அளவினதாகக் காணப்பட்டது. அப்பரப்பினுள் ஆறு தொல்லியல் மண்கும்பி மையங்கள் இனங்காணப்பட்டன (Ragupathy, P. 1987: 66).

ஆணைக்கோட்டைக் கரையாம்பிட்டி மண்மேடும் அதில் கண்ட தாழிப்புதையலும்

இந்த மண்மேடு ஆணைக்கோட்டை நெல் வயல் வீச்சளவின் இடையே இரண்டு ஏக்கர் பரப்பளவிற்குப் பரந்து கிடந்தது. இந்த மேட்டின் அரைவாசிப் பகுதி அகற்றப்பட்டிருந்தது. மிகுதிப் பகுதியில் இயற்கையான தாவரங்களும் பனை மரங்களும் காணப்பட்டன. மண் தோண்டப்பட்ட பகுதியில் நவம்பர் மாதத்தில் பெய்த பெருமழையின் பின்னர் ஏராளமான மட்பாண்டங்களின் துண்டுகள் கண்டெடுக்கப்பட்டன. மேற்பகுதி நீக்கப்பட்ட பெரிய அளவினதான ஒரு தாழிப் புதையல், அதனுள் காணப்பட்ட பல எலும்புத் துண்டுகள், ஆரம்பகால முறிவளைவு கொண்ட கறுப்பு - சிவப்பு மட்பாண்டத் துண்டுகள், ஆரம்பகால சிவப்பு மட்கலன்கள், இரும்புக் கருவிகள் என்பன இந்த மையத்தின் பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டு வளத்திற்கான சான்றாக அமைகின்றன (Ragupathy, P. 1987: 66).

இத்தாழியில் கழுத்துப்பகுதியும் விளிம்பும் காணப்படவில்லை. தாழியின் உள்ளே ஆராய்ந்த பொழுது எலும்புகள், சிப்பிகள், நண்டுக்கோது, ஆரம்பகால முறிவளைவு கொண்ட கறுப்பு - சிவப்பு மட்பாண்டத் துண்டுகள் என்பன காணப்பட்டன. இத்தாழிக்கு அருகில் செப்பினால் செய்த ஒரு 'கோலக்குச்சி' கண்டெடுக்கப்பட்டது. இப்படியான 'கோலக்குச்சிகள்' பொம்பரிப்புத் தாழிப் புதையல்களோடு காணப்பட்டதை விமலா பெக்லி குறிப்பிட்டிருக்கிறார் (Begley, V. 1970: 8493). இவற்றோடு உரோம ரௌலெற்றெட் மட்பாண்டத் துண்டுகள், சித்திர எழுத்துப் பொறித்த மட்கலத் துண்டுகள் என்பன கிடைத்தன. இவற்றில் ஒரு ரௌலெற்றெட் மட்பாண்ட ஓட்டில் 'பி'; 'யி' ஆகிய பிராமி

எழுத்துகள் கீறப்பட்டிருந்தன. இவைதவிர கல்லினால் ஆன அம்மி - குழவிகள், கற்கருவிகள், இரும்பினாலான ஈட்டியின் பாகங்கள், இரும்பு ஆணிகள், உருக்கிய இரும்பின் கழிவுக் கசடுகள் (Iron slags) என்பனவும் இத்தாழியின் அருகே கண்டெடுக்கப்பட்டன (Ragupathy, P. 1987: 66-67).

கண்ணகி அம்மன் கோயில் மண்மேடு

ஆனைக்கோட்டையில் வட்டுக்கோட்டை வீதிக்கு அருகாமையில் உள்ள கண்ணகி அம்மன் கோயிலுக்கு வடக்கே பண்டைய மட்கலன்களைக் கொண்ட மூன்று மண்மேடுகள் காணப்படுகின்றன. இவற்றில் இரு மேடுகள் கலைக்கப்பட்டும், ஒன்று முழுமையாகவும் காணப்பட்டன. இவற்றில் தடித்த விளிம்பு கொண்ட மட்பாண்டங்கள் மிக அதிகமாகக் காணப்பட்டன. கலைந்திருந்த மேடையிலிருந்து உரோம ரௌலெற்றெட் மட்பாண்ட ஓடுகள் கண்டெடுக்கப்பட்டன (Ragupathy, 1987:67).

ஐந்துபனைப் பிட்டி

இந்த மண்மேட்டில் ஐந்து பனை மரங்கள் காணப்படுவதனால் இது ஐந்துபனைப் பிட்டி என அழைக்கப்படலாயிற்று. ஆனால் இந்த மண்மேடு மண் மொண்டெடுப்பவர்களால் முற்றாக அகழ்ந்தெடுக்கப்பட்டிருந்தது. அகழ்ந்தெடுக்கப்பட்ட மண்ணின் அடியில் பலவகையான மட்பாண்டத் துண்டுகள், முக்கியமாக தடித்த விளிம்பு கொண்ட மட்கலன்கள் மற்றும் இரும்புக் கசடுகள் என்பன கண்டெடுக்கப்பட்டன.

முள்ளிப் பிட்டி

ஆனைக்கோட்டை நெல் வயல்களின் கரையோரமாக பழைய டச்சுப் பாதையினருகே காணப்படும் மேட்டு நிலம் முள்ளிப்பிட்டி. இவ்விடத்தில் இரு இடங்களில் பண்டைய மட்பாண்டத் துண்டுகள் கண்டெடுக்கப்பட்டன. இதில் ஒன்று கரைப்பிரான் பிள்ளையார் கோயில் மேடு. இந்தக் கோயிலுக்கும் நவாலி வீதிக்குமிடையே இருந்த வீட்டு வளவுகளிலும் பல பண்டைய கலவோடுகள் கண்டெடுக்கப்பட்டன. இக்கோயில் மேட்டிற்கு வட மேற்கேயுள்ள மணல் மேடுகள் மற்றைய மையங்கள் ஆகும். இங்கிருந்தும் பல வகையான மட்கலன்களைப் பெற்றுக்கொள்ளக் கூடியதாக இருந்தது.

யாவில் குளக்கரை மேடுகள்

யாவில் குளக்கரையில் காணப்பட்ட மண்மேடுகளிலும் பலவகையான மட்பாண்டங்கள் காணப்பட்டன. இவற்றில் அதிகமானவை தடித்த விளிம்பு கொண்ட

மட்பாண்டங்களும், சிவப்பு நிற மட்பாண்டங்களுமாகும்.

காத்தவராயர் கோயில்

ஆனைக்கோட்டை நெல் வயல்களின் வடகரையில் ஆனைக்கோட்டைக்கும் - நவாலிக்குமிடையிலான எல்லையில் அமைந்திருப்பது காத்தவராயர் கோயில். புகழ் பெற்ற இக்கிராமக் கோயிலில் ஆண்டுதோறும் காத்தவராயர் கூத்து நடைபெறுவது பாரம்பரியமாகப் போற்றிப் பேணப்படும் நிகழ்வு. இப்பிராந்தியத்தில் பளபளப்பாய் மினுக்கப்பட்ட நீள்சதுரமான சுண்ணாம்புக் கற்களும், பவளப்பாறைக் கற்களும், மரம் நடுவதற்கேற்ற குழிக்கற்களும் பரவிக்கிடப்பது, இவ்விடத்தில் புராதன கட்டடங்கள் இருந்ததைக் காட்டுகின்றன. இவ்விடத்தில் முறையான ஓர் அகழாய்வு செய்வதன் மூலமே இவற்றை வெளிக்கொணர முடியும் (Ragupathy, P. 1987: 68).

ஆனைக்கோட்டை மட்கலன்கள்

ஆனைக்கோட்டை மேலாய்வுகளில் கண்டெடுத்த மட்கலன்களை ஐந்து வகையாகப் பிரிக்கலாம் (கீழே படம் பார்க்க). இவ்வகையான மட்பாண்டங்களின் அமைப்பு முறையும் காலக்கணிப்பும் மூன்றாம் இயலில் கூறப்பட்டுள்ளன.

கட்டட அமைப்பு

பண்டைய யாழ்ப்பாணத்தில் கிடைத்த கல் வகைகளில் சுலபமாகக் கிடைத்தவை சுண்ணாம்புக்கற்கள் ஆகும். கந்தரோடையில் காணப்பட்ட ஸ்தூபங்களின் அடித்தளங்கள் வெட்டப்பட்ட சுண்ணாம்புக் கற்களைக் கொண்டே கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. அதுபோல ஆனைக்கோட்டை - நவாலி எல்லைப் பகுதியில், மூடியிருந்த பற்றை பறகுகளையும் மண்ணையும் அகற்றி வெளிக்கொணரப்பட்ட பாழடைந்த கட்டடம் ஒன்று பொழியப்பட்டு, நேராக வெட்டப்பட்ட சுண்ணாம்புக் கற்பாளங்களால் கட்டப்பட்டிருந்ததைக் காணமுடிந்தது. ஏற்கனவே கூறப்பட்டிருந்தது போல இப்பிராந்தியத்தில் பளபளப்பாய் மினுக்கப்பட்ட நீள்சதுரமான சுண்ணாம்புக் கற்களும், பவளப்பாறைகளும் (Coral rock), மரம் நடுவதற்கேற்ற குழிக்கற்களும் பரவிக்கிடப்பது, இவ்விடத்தில் இம்மாதிரியான கற்களைக் கொண்டு அமைக்கப்பட்ட இதுபோன்ற புராதனக் கட்டடங்கள் இருந்ததை எடுத்துக்காட்டுகின்றன. இவ்விடத்தில் முறையான ஓர் அகழாய்வு செய்வதன் மூலமே இவற்றை வெளிக்கொணர முடியும்.

The Anaikodai Royal Seal.

ஆனைக்கோட்டைத் தொல்லியல் அகழ்வாய்வு - 1980

1980 ஆம் ஆண்டில் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக ஆய்வுக் குழுவினர் ஆனைக்கோட்டையில் மேற்கொண்ட மேலாய்வுகளின் போது அந்த மையத்தின் தொல்லியல் வளம் தெரிய வந்தது. அதைத் தொடர்ந்து யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர் கா. இந்திரபாலா தலைமையில் பேராசிரியர் சி.க. சிற்றம்பலம், கலாநிதி பொ. இரகுபதி ஆகியோர் இணைந்து யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக மாணவர்களின் துணையோடு 1980 ஆம் ஆண்டு டிசெம்பர் மாதத்தில் அங்கே அகழ்வாய்வுகளை மேற்கொண்டார்கள். மண்ணை அகழ்ந்தெடுக்கும் பணி நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்த போதே அகழ்வாராய்ச்சிப் பணியும் தொடர்ந்தது. மண்ணை அகழ்ந்தெடுக்கும் போது பல எச்சங்கள் சிதைந்தும், குழப்பப்பட்டுங் காணப்பட்டாலுங்கூட, ஓரளவுக்கு இக்குறைபாடுகள் அற்ற பகுதியில் மேற்கொள்ளப்பட்ட அகழ்வு இப்பகுதியின் கலாசார முக்கியத்தினை எடுத்துக்காட்டியுள்ளது (சிற்றம்பலம், சி.க. 1993: 16).

ஆனைக்கோட்டை கரையாம்பிட்டி மண்மேடு அகழ்வாய்வு

ஆனைக்கோட்டையில் கலைக்கப்பட்ட கரையாம்பிட்டி மண்மேடுகளின் வரிசையில், கலைக்கப்படாதிருந்த ஒரு மண்மேடு அகழ்வதற்காகத் தெரிவு செய்யப்பட்டது. ஈமச்சின்னங்களை உள்ளடக்கிய இந்த மண்மேட்டின் உயரம் சுமார் 4 அடிகளாகும்.

இந்த மேட்டில் 13 அடி நீளமும் 7 அடி அகலமுமான பகுதி அளந்து அகழ்வு செய்யப்பட்டது. இந்த அகழ்வில் நான்கு மண்படைகள் இனங்காணப்பட்டன.

முதலாம் படை I: இந்த மண்படை ஊரிகள், சங்குகள், நத்தை ஓடுகள், பவளச்சுண்ணப் பாறைகள் கலந்த மண்படையாகும். அருகிலுள்ள வயல்களைத் திருத்தும் வேளையில், அவற்றின் மேற்படையில் கடற்காற்று அடித்துக் கொண்டுவந்த கடற்கரை மணல்களோடு வந்த இப்பொருட்களைக் கொண்ட மண்ணை வயற்கரைகளில் வாரிக் கொட்டியபோது இவை சேர்ந்திருக்கலாம்.

இரண்டாம் படை II: இந்த மண்படை மணல் கலந்த செம்மஞ்சள் நிற மண்படை.

மூன்றாம் படை III: இது ஒரு வகையான இருவாட்டி மண்ணினால் ஆனது.

நான்காம் படை IV: இந்த மட்டத்தில் இருவாட்டி மண்ணும், இயற்கையான மண்ணும் கலந்து காணப்பட்டது.

இந்த மூன்றாம், நான்காம் மண் அடுக்குகளில் இரு மனித எலும்புக்கூடுகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. இவை காணப்பட்ட இடங்கள் A, B என அடையாளப்படுத்தப்பட்டன. இப்படையில் சுமார் பத்து அடிக்கு அப்பால் இந்த எலும்புக்கூடுகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட போதிலும் இவற்றின் காலம் முன்பின்னதாக அமைந்திருந்தது என்பதை உணர்த்தும் வகையில் இப்படையின் அமைப்பு அமைந்திருந்தது. இவற்றில் முதலாவது எலும்புக்கூடு (A) நான்காவது மண்படையில் புதைக்கப்பட்டு, அதற்கு மேல் வரிசையாக கோடிட்ட சுட்ட ஓடுகள் அடுக்கப்பட்டிருந்தன. இரண்டாவது எலும்புக்கூடு (B), முதலாவது புதையலிலிருந்து 10 அடி தூரத்தில் மூன்றாவது மண்படையில் புதைக்கப்பட்டிருந்தது (Sitrampalam, S.K., 1983: 56; Ragupathy, P. 1987: 118-119).

ஈமப்புதையல் - (A)

இங்கே அகழ்ந்தெடுக்கப்பட்ட இரு சடலங்களும் ஏறக்குறைய ஐந்து அடி உயரமானவை. இவை இரண்டும் மேற்கு - கிழக்குத் திசையை நோக்கிய வண்ணம் புதைக்கப்பட்டிருந்தன. முதலாவது புதைகுழியில் (A) காணப்பட்ட சடலத்தின் மேல் 12 வரிசையில் ஓடுகள் அடுக்கப்பட்டிருந்தன. சடலத்தின் இரு கைகளும் இடுப்பை நோக்கி

மடித்த வண்ணம் காணப்பட்டன. இடுப்புக்குக் கீழே உள்ள பகுதிகள் பெரும்பாலும் அழிந்துவிட்டன. இம்மனித உடலைச் சுற்றிவர நிவேதனப் பொருட்களாகப் பல பொருட்கள் படைக்கப்பட்டிருந்தன. இப்பொருட்கள் இறந்த இம்மனிதனுக்குச் செய்யப்பட்ட கிரியைகளின் எச்சங்கள் போலத் தோன்றின. இவற்றுள் மீன், சுறா ஆகியவற்றின் எலும்புகள், நண்டு ஓடுகள், சிப்பிகள், பலவகை மிருக எலும்புகள் என்பன குறிப்பிடத்தக்கன. இவை மட்பாண்டங்களினுள்ளே வைத்துப் புதைக்கப்பட்டிருந்தன. இந்த மட்பாண்டங்கள் கிண்ணங்கள், வட்டில்கள், பானைகள் என்பனவாகும். இவற்றுள் ஆரம்பப் பெருங்கற்கால முறிவளைவு கொண்ட கறுப்பு - சிவப்பு மட்பாண்டங்கள், ஆரம்பகால சிவப்பு நிற மட்பாண்டங்கள் குறிப்பிடத்தக்கன. இம்மட்பாண்டங்களில் சித்திர எழுத்துகள் (Graffiti) வரையப்பட்டிருந்தன. சடலத்தின் காலடியில் பல சிப்பிகள் கூட்டாகப் புதைக்கப்பட்டிருந்தன. இவை அக்காலத்தைய ஈமப்புதையல் கிரியைகளாக இருக்கலாம். இவற்றைத் தவிர இரும்பினால் செய்த ஆணிகள், குத்துவாள், இரும்புக் கசடுகள் என்பனவும் புதைகுழியிலிருந்து கண்டெடுக்கப்பட்டன (Ragupathy, P. 1987: 119; சிற்றம்பலம், சி.க. 1993: 19).

முதலாவது ஈமப்புதையலில் கண்டெடுத்த முக்கியமான கண்டுபிடிப்பு சடலத்தின் தலையின் அருகில் ஒரு கறுப்பு - சிவப்புக் கிண்ணத்தினுள் வைக்கப்பட்டிருந்த கைவிரலில் அணியும் முத்திரை மோதிரமாகும். இத்தகைய பெருங்கற்காலச் சுவ அடக்கங்களில் தென்னிந்தியாவிலோ, இலங்கையிலோ இதற்கு முன் இப்படிப் பெயர் பொறித்த பொருள் எதுவும் கிடைக்கவில்லை. இம்மோதிரம் ஒரு முத்திரையாகப் பயன்படுத்தப்பட்டது. இம்முத்திரையில் இரண்டு வரிகளில் எழுத்துகள் உள்ளன. முதல் வரியில் மூன்று குறி எழுத்துகளும், இரண்டாவது வரியில் மூன்று பிராமி எழுத்துகளும் உள்ளன (Ragupathy, P. 1987: 119; Indrapala, K. 1987:201). இது பற்றிப் பின்னர் விரிவாகப் பேசப்படும்.

ஈமப்புதையல் - (B)

முதலாவது ஈமப்புதையலுக்குச் சற்றுத் தெற்கே இரண்டாவது சடலம் அகழ்ந்தெடுக்கப்பட்டது. மேற்கு - கிழக்கு நோக்கிய வண்ணம் நீளக்கிடத்திப் புதைக்கப்பட்டிருந்த இச்சடலம் நான்கடி, ஒன்பது அங்குல உயரமானது. இது

நிலத்தினுள் மூன்றாம் படை மட்டத்தில், முதலாவது புதையலுக்குச் சற்றுப் பிந்திய காலத்திற்குரியதாகக் காணப்பட்டது. இச்சடலத்தின் அடியில் படுக்கையாக சிப்பி ஓடுகள் பரப்பப்பட்டிருந்தன. இந்தச் சடலத்தின் காலடியில் ஒரு லக்ஷ்மி வில்லை, இரும்பு வாளின் துண்டுகள், இரும்பினாலான அகல் விளக்கு என்பன புதைக்கப்பட்டிருந்தன (Ragupathy, P. 1987: 120).

பெருங்கற் பண்பாட்டுப் புதையல்கள்

ஆணைக்கோட்டைக் கரையாம்பிட்டி மண்மேட்டு அகழ்வுகளின் மூலம் இது ஒரு பெருங்கற் பண்பாட்டை எடுத்துக்காட்டும் கலாசார மையமாக உணரப்பட்டது. இப்பண்பாடு வரலாற்றுதயக் காலத்தில் தென்னிந்தியாவில் ஆரம்பமாகி இலங்கை முழுவதும் பரவியிருப்பதை சமீபகால ஆய்வுகள் எடுத்துக்காட்டுகின்றன. இன்றைய கற்கை நெறிகள், இற்றைக்கு மூவாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட வரலாற்றுதயக் காலத்தில் தென்னிந்தியாவிலும், இலங்கையிலும் இது ஒரு பொதுவான வாழ்க்கைப் பண்பாக இருந்து, பின்னர் இப்பண்பாடே இவ்விடங்களின் வரலாற்று ஆரம்பத்திற்குக் காரணமாக இருந்தது என்கின்றன.

ஆணைக்கோட்டையின் பெருங்கற் பண்பாட்டை எடுத்துக்காட்டும் கீழ்க்காணும் அடிப்படைத் தத்துவங்கள் தென்னிந்தியாவிலும், இலங்கையிலும் காணப்படும் பெருங்கற் புதையல்களின் பொதுவான அம்சங்களாகும்.

1. நிவேதனப் பொருட்களோடு மேற்கொள்ளப்படும் சடங்கு முறைமையான ஈமப்புதையல்கள்.
2. ஈமப் புதையல்களில் காணப்படும் கறுப்பு - சிவப்பு மட்பாண்டங்கள்.
3. ஒரே வகையான நிவேதனப் பொருட்கள்.
4. இரும்புப் பொருட்களும், இரும்பை உருக்கி வேலை செய்யும் போது கழிவுப் பொருட்களாக வரும் இரும்புக் கசடுகளும் இக்கால மக்கள் இரும்புத் தொழில்நுட்பத்தை அறிந்திருந்தார்கள் என்பதற்கான சான்றுகள்.
5. மட்பாண்டங்களில் காணப்படும் பெருங்கற்காலச் சித்திர எழுத்துகள்.

இப்புதையல் மேடுகளின் மேற்பகுதி கலைக்கப்பட்டிருந்தமையால் அதன் மேற்தளக்

கூறுகளைப் பற்றி அறிய முடியவில்லை. ஆனால், முதலாவது ஈமப்புதையலின் மேல் அடுக்கப்பட்டிருந்த 12 வரிசை ஓடுகளும் இது ஒரு முக்கியமான மனிதரின் புதையலுக்கான பெருங்கற் பண்பாட்டு அம்சமாக இருக்கவேண்டும் என்பதற்கான ஆதாரங்களாகும். இச்சடலத்தின் தலையினருகில் கண்டெடுக்கப்பட்ட அரசு முத்திரை இந்த மனிதரை ஒரு முக்கியமான தலைவனாகக் காண்பிக்கின்றது. ஆதலால் இந்த ஓடுகளின் வரிசையும் இந்த மனிதரின் முக்கியத்துவத்தைக் காட்டுகிறது. பெருங்கற் புதையல்களில் பொதுவான பண்பாட்டு அம்சங்கள் காணப்பட்ட போதிலும், இடத்துக்கு இடம் காணப்படும் தனிப்பட்ட வேறுபாடுகளில் இது ஒன்றாக இருக்கலாம் (Ragupathy, P. 1987: 121).

ஆனைக்கோட்டை பெருங்கற்பண்பாட்டு ஈமப்புதையல்களின் மற்றொரு வகை, 29.11.1980 இல் வெளிக்கொணரப்பட்ட மேற்பகுதி பழுதடைந்த தாழிப்புதையல். இறந்தவர்களின் சடலத்தையோ, எலும்புகளையோ நான்கடி வரை உயரமான பெரிய தாழிகளில் இட்டுப் புதைப்பது இன்னொரு வகையான பெருங்கற் பண்பாட்டு ஈமப்புதையல். கரையாம்பிட்டி மண்மேட்டில் புதைகுழிக்கு 3 மீட்டர் கிழக்கே, மேற்பகுதி அகழப்பட்ட மண்மேட்டில் இத்தாழி காணப்பட்டது (Ragupathy, P. 1987: 121).

இப்புதையல்களோடு பெருங்கற் பண்பாட்டு அம்சமான ஆரம்பகால கறுப்பு - சிவப்பு மட்பாண்டங்கள் (கி.மு. 1500 - கி.மு. 300), ஆரம்பகால சிவப்பு மட்பாண்டங்கள் (கி.மு. 1200 - கி.மு. 300) ஆகியனவும் காணப்பட்டன. கதிரியக்கக்கரிம ஆய்வுகளின்றி இப்புதையல்களின் சரியான காலக்கணிப்பை அளவிட முடியாதிருந்த போதிலும், இந்த ஆரம்பகால மட்பாண்டங்களைக் கொண்டு இப்புதையல்கள் இரண்டும் கி.மு. 300 ஆம் ஆண்டுக்காலத்திற்கு முற்பட்டவை எனக் கொள்ளலாம்.

ஆனைக்கோட்டை அரசு முத்திரை -

ஆனைக்கோட்டையில் 1980 டிசெம்பர் மாதத்தில் பேராசிரியர் இந்திரபாலா தலைமையில் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்து வரலாற்றுத் துறையைச் சேர்ந்த ஒரு குழு அகழாய்வை நடத்தியபோது பெருங்கற் பண்பாட்டு ஈம அடக்கம் ஒன்று வெளிப்படுத்தப்பட்டது. அதில் காணப்பட்ட எலும்புக்கூட்டுடன் கைவிரலில் அணியும் 'ஸ்ரீற்றை' எனப்படும் கல்லிலாலான மோதிரம் ஒன்று, பொறிக்கப்பட்ட

எழுத்துகளுடன் கிடைத்தது. இம்மோதிரம் ஒரு முத்திரையாகப் பயன்படுத்தப்பட்டது. இம்முத்திரையில் இரண்டு வரிகளில் எழுத்துகள் இருந்தன. முதல் வரியில் மூன்று குறி எழுத்துகளும், இரண்டாவது வரியில் மூன்று பிராமி எழுத்துகளும் காணப்பட்டன.

இம்முத்திரையிலுள்ள எழுத்துகளைப் பற்றி முதன்முதலாக விளக்கமளித்த பேராசிரியர் இந்திரபாலா முதல் வரியில் உள்ள எழுத்துகள் சிந்துவெளி எழுத்துகள் என்றும், அடுத்த வரியில் உள்ளவை பிராமி வாசகம் எனவும் கூறியிருந்தார். அதுமட்டுமல்லாமல் முதல் தடவையாக சிந்துவெளி எழுத்து வாசகமொன்றை பிராமி எழுத்துப்பெயர்ப்பு மூலம் வாசிக்கக்கூடிய சாத்தியம் ஒன்று இருப்பதாகவும் குறிப்பிட்டிருந்தார் ('So, for the first time we have a chance of deciphering one complete legend in the characters of the Indus-derived script with the aid of a Brahmi transliteration') (Indrapala, K. 1981, 1987: 201).

இரண்டாவது வரியில் பிராமியில் எழுதிய சாசனத்தில் மூன்று எழுத்துகளும் ஒரு அநுஸ்வரமும் காணப்படுகின்றன. முதலாம் எழுத்தின் எல்லா அம்சங்களையும் மிக அவதானமாகக் கவனிக்குமிடத்து அவை தொடக்கத்திற் சில பிரச்சினைகளை ஏற்படுத்துகின்ற போதிலும், அவை மிக நெருக்கமாக, ஒரு சிறிய இடத்தில் எழுதப்பட்டுள்ளன. முதலாவது எழுத்தை வாசிக்க முற்படுமிடத்து சில கஷ்டங்கள் இருப்பினும், அதன் எல்லா அம்சங்களையும் கூர்ந்து அவதானிக்குமிடத்து அது 'கோ' என்ற உயிர்மெய் எழுத்தென்பது தெரிகிறது. இரண்டாம் எழுத்தை 'வே' என்றும் அடையாளங்காண முடிகின்றது. 'த' என்னும் எழுத்தின் மேல் ஒரு புள்ளியோ அநுஸ்வரமோ தெரிகின்றது. இச்சொல்லினை இரண்டு விதமாக அடையாளப்படுத்தலாம். அது அநுஸ்வரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கும். அதனைத் 'த'விற்கு முன்னதாகக் கொண்டால் சாசனத்தை 'கோவேந்த' என வாசிக்கலாம். அநுஸ்வரத்தை 'த'விற்குப் பின்னுள்ளதாகக் கொண்டால் வாசகத்தை 'கோவேந்தன்' எனக் கொள்ளமுடியும். எவ்வாறாயினும் அது திராவிட மொழியிலுள்ளதாகும் (Indrapala, K. 1987: 201-202).

பேராசிரியர் இந்திரபாலாவின் மேற்கூறப்பட்ட விளக்கத்திற்கு பேராசிரியர் பத்மநாதன் கீழ்க்காணும் விமர்சன விளக்கத்தைத் தருகிறார்:

மேற்கூறப்பட்ட விளக்கத்திலே சில அடிப்படைப் பிரச்சினைகள் உண்டு. ஒன்று அநுஸ்வரம் பற்றியது. இரண்டாவது ஆணைக்கோட்டை முத்திரையில் இருமொழிச் சாசனம் எழுதப்பட்டுள்ளது என்ற சிந்தனை. முத்திரையிலே கோவேதன் என்ற பெயர் திராவிட (தமிழ்) மொழியில் அமைந்துள்ளது என்று பேராசிரியர் கா.

ஆணைக்கோட்டை தாழிப் புதைபடிவம் : 29-11-1980.
Image Source - Dr. P. Ragupathy.

இந்திரபாலா சொல்வது பொருத்தமானது. அது மறுப்பதற்குரியதுமன்று. ஆனால் அநுஸ்வரம் பற்றியும் இருமொழி வாசகம் பற்றியும் அவர் கூறும் விளக்கங்கள் அவ்விதமானவை போலத் தெரியவில்லை. வாசகம் தமிழில் அமைந்திருப்பின் புள்ளியை அநுஸ்வரமாகக் கொள்ளவியலாது. அநுஸ்வரம் சமஸ்கிருத மொழி வழக்கிலுள்ளது. தமிழ்மொழி ஆவணங்களில் அது இடம்பெறுவதில்லை. இலக்கண நூலாசிரியர்களும் அதனைப் பற்றிச் சொல்வதில்லை. தொல்காப்பியம் புள்ளி இடவேண்டிய இடங்களைப் பற்றியே குறிப்பிடுகிறது. அநுஸ்வரம் பற்றியோ அதனைப் போன்ற வேறொன்றைப் பற்றியோ அது குறிப்பிடவில்லை (பத்மநாதன், சி. 2011: 33).

‘கோ’ என்னும் எழுத்துக்குப் பின்னால் வரும் சொல்லை ‘வேந்தன்’ என்று கொள்வது எவ்வாறு பொருந்தும்? ஒரே பொருளுடைய இரு சொற்களை, இரண்டு சொற்களை மட்டுங்கொண்ட வாசகத்திற் பயன்படுத்தினார்கள் என்று கொள்ள முடியாது. எனவே ‘கோ’ என்பதை பதவியினைக் குறிக்குஞ் சொல்லாகவும் ‘வேதன்’ என்பதை முத்திரையின் உடைமைக்காரனது பெயராகவும் கொள்வதே பொருத்தமான விளக்கமாகும். ‘கோ’ என்பது தொடக்க நிலையில் குறுநிலப் பிரிவுகளின் அதிபருக்குரிய பதவிப்பெயராக வழங்கியது. பிற்காலங்களில் அரசர்களையும் சக்கரவர்த்தியினாரையும் ‘கோ’ என்று அவர்களின் ஆவணங்கள் குறிப்பிட்டன (பத்மநாதன், சி. 2011: 33-34).

முத்திரையிலுள்ள மேல்வரியிற் காணப்படும் சித்திரங்களைச் சித்திர எழுத்துகளாகக் கொள்வது வெறுங்கற்பனையாகும். அவற்றில் வலமிருந்து

இடமாகவுள்ள இரண்டு வடிவங்களும் குறியீடுகளாகவே கொள்ளத்தக்கவை. கேரளத்திலுள்ள எடகல் என்னுமிடத்தில் ‘சுடும்மி புத சேர’ என்ற வாசகத்தைத் தொடர்ந்து திரிகுலம் போன்ற அடையாளம் அமைந்துள்ளது. அதனைத் தமிழ்நாட்டுத் தொல்லியல் துறையினர் ‘பனைமரம்’ என்று கொள்ளத்தக்க குறியீடு என்று குறிப்பிட்டுள்ளனர் (ஸ்ரீதர் 2006: 83, பத்மநாதன், சி. 2011: 34). ஐராவதம் மகாதேவன் இந்த

அடையாளத்தை சேர அரசர் குல விருதுச்சின்னங்களில் ஒன்றான பனைமரம் (One of the insignia of the Cra dynasty) எனக் குறிப்பிடுகின்றார் (Mahadevan, I. 2003: 610).

ஆணைக்கோட்டை முத்திரையில் குறியீடுகள் மேல்வரியிற் காணப்படுகின்ற பொழுதிலும் அவற்றைச் சாசனத்தின் இறுதியான வடிவங்கள் என்று கொள்வது பொருத்தமாகும். சாசனம் கீழ்வரியிலுள்ள வலப்பக்கத்து முதலெழுத்துகளுடன் ஆரம்பமாகின்றது. வலமிருந்து இடமாக வாசிப்பதன் மூலமே ‘கோவேத’ என்ற சொற்கள் அடையாளங் காணப்பட்டுள்ளன. மேல்வரியை சாசனத்தின் தொடர்ச்சியாகக் கொண்டு இடமிருந்து வலமாக நோக்குமிடத்து அவ்வரியிலுள்ள முதலெழுத்தைத் தமிழுக்குச் சிறப்பெழுத்தான ‘ன’ வின் அடையாளம் என்று கொள்வதில் எதுவிதமான சிரமமும் இல்லை. உலோகத் துண்டத்தின் (ஸ்ற்றிறைற் கல்லின்) எல்லைப்புறமான கோணத்தில் அது அமைந்திருப்பதால் அந்த எழுத்திற்குரிய ஒரு வளைகோட்டினை அதில் எழுத முடியவில்லை. இவ்வண்ணமாகச் சாசனத்தை நோக்குமிடத்து ‘கோ வேதன்’ என்ற வாசகம் உறுதியாகின்றது. அதனையடுத்து அமைந்துள்ள வடிவங்கள் இரண்டும் எடகல்லில் காணப்படும் சாசனத்தைப் போலக் குறியீடுகளாக வருகின்றன. அவற்றைக் கோ வேதனின் பதவிக்குரிய இலச்சினைகள் என்று கருதலாம் (பத்மநாதன், சி. 2011: 35).

ஆணைக்கோட்டை முத்திரையின் காலம்

ஆணைக்கோட்டை முத்திரையில் காணப்படும் பிராமி எழுத்துகளின் வடிவ அமைப்பியலைக் (Morphology) கொண்டு அந்த முத்திரையின் காலம்

கி.மு. 300 ஆம் ஆண்டிற்கு உரியதாகக் கணிக்கப்படுகின்றது (Indrapala, K. 1987: 200; Ramesh, K.V. 1987: 204). ஆனால், எழுத்துகளின் வடிவ அமைப்பியலைக் கொண்டு கணிப்பிடும் காலக்கணிப்பு எப்போதும் சரியாக இருக்கும் எனக் கொள்ள முடியாது. உதாரணமாக தமிழ்நாட்டில் அழகன்களம், ஆதிச்சநல்லூர், கொடுமணல், பொருந்தல், கீழடி ஆகிய இடங்களில் கண்டெடுத்த மட்பாண்ட ஓடுகளில் காணப்பட்ட ஆணைக்கோட்டை எழுத்துகளை நிகர்த்த பிராமி எழுத்து வடிவங்கள் அவற்றின் வடிவ அமைப்பியலைக் கொண்டு கி.மு. 300 ஆம் ஆண்டிற்கு உரியதாக முதலில் கணிப்பிடப்பட்டன. ஆனால் கீழடி, ஆதிச்சநல்லூர் அகழ்வாய்வுகளில் கிடைத்த அறிவியல் ரீதியான காலக் கணிப்புகள் தமிழ்ப் பிராமி எழுத்துகளின் காலத்தை கி.மு. ஆறாம் நூற்றாண்டுக்கு எடுத்துச் செல்கின்றது (இரா. சிவானந்தம் 2019: 08). இவை போன்று ஆணைக்கோட்டை முத்திரையின் காலமும் கி.மு. ஐந்தாம் - ஆறாம் நூற்றாண்டிற்கு உரியதாக இருக்கலாம். எனவே, அறிவியல் ரீதியான கதிரியக்கக் காலக் கணிப்பை மேற்கொண்டாலே ஒழிய ஆணைக்கோட்டை முத்திரையின் சரியான காலத்தை அறிந்துகொள்ள முடியாது. அதுவரையில் அதன் காலத்தை கி.மு.300 ஆம் ஆண்டு என்றே கொள்ள முடியும்.

யாழ்ப்பாணத்தில் அரசமைப்பின் ஆரம்பம்

யாழ்ப்பாண மண்ணில் ஓர் அரசமைப்பு, அது வெளியிடப்பட்ட காலப்பகுதியில் நடைமுறையில் இருந்திருக்கின்றது என்பதை நமது அறிவியலால் அறிந்துகொள்வது மட்டுமல்லாது, இன்று அந்த அரசமைப்பை வெளிப்படுத்தும் 'தொட்டுணரக்கூடிய மரபுரிமைச் சான்றாகவும்' (Evidence of a Tangible Cultural Heritage) இருப்பதுமே ஆணைக்கோட்டை முத்திரையின் முக்கியத்துவமாகும். முத்திரையில் இடம்பெறும் 'கோ' என்னும் அடைமொழி அவனது பெயரோடு இணைந்துள்ளதால் அவனை ஓர் அரசனாகவோ அல்லது சிற்றரசனாகவோ பதிவு செய்கிறது. யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டிலும், அதனை அடுத்துள்ள தீவுகளிலும், ஆதி இரும்புக்காலத்திற்குரிய பெருங்கற் பண்பாட்டு மக்கள் ஏற்படுத்திய குடியிருப்புகள், காலப்போக்கிலே சிற்றரசுகளாக உருவாகிவிடத் தொடங்கிவிட்டன என்பது ஆணைக்கோட்டையில் கிடைத்த எழுத்துப் பொறித்த முத்திரை அறுதியிட்டு உறுதிப்படுத்தும் (Affirmative evidence) சான்றாகும்.

உசாத்துணை நூல்கள், சஞ்சிகைகள்:

1. BEGLEY, VIMALA (1981): 'Excavations at Pomparip pu 1970', Ancient Ceylon, No. 4., May 1981.
2. INDRAPALA, K. (1981): *The Anaikkodai IndusBrahmi Seal*, The Hindu, 26.04.1981.
3. INDRAPALA, K. (1987): 'Anaikkodai Seal' in P. Ragupathy: *Early Settlements in Jaffna*, Mrs Ragupathy, Madras.
4. MAHADEVAN, IRAVATHAM (2003): *Early Tamil Epigraphy*, Harvard University, USA.
5. RAGUPATHY, P. (1987): *Early settlements in Jaffna*, Mrs. Ragupathy, Madras.
6. SITRAMPALAM, S.K. (1983): *Ancient Jaffna: An Archaeological Perspective*, Journal of South Asian Studies, Vol.3, No. 182.
7. SITRAMPALAM, S.K. (1992): *The Dawn of Civilization in Sri Lanka - A Study*, Paper presented at the First Annual Conference of the Jaffna Science Association, Jaffna.
8. THIAGARAJAH, SIVA (2011): *Peoples and Cultures of Early Sri Lanka*, Tamil Information Centre, UK.
9. இந்திரபாலா, கா., (2006), இலங்கையில் தமிழர்: ஓர் இனக்கழு ஆக்கம் பெற்ற வரலாறு. பொ.ஆ.மு. 300 பொ.ஆ.மு. 1200, குமரன் புத்தக இல்லம், சென்னைகொழும்பு.
10. இரகுபதி, பொ., (1983), பெருங்கற்கால யாழ்ப்பாணம், பாவலர் துரையப்பாபிள்ளை நினைவுப் பேருரை (24.06.1983). திருமகள் அழுத்தகம், சன்னாகம்.
11. இரா. சிவானந்தம் (பதிப்பாசிரியர்), (2019), கீழடி: வைகை நதிக்கரையில் சங்ககால நகர நாகரிகம், தமிழ்நாடு அரசு, சென்னை.
12. சிற்றம்பலம், சி.க., (1993), யாழ்ப்பாணம் தொன்மை வரலாறு, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக வெளியீடு, திருநெல்வேலி.
13. ஸ்ரீதர், தி., (பதிப்பாசிரியர்), (2006), தமிழ் பிராமி கல்வெட்டுகள், தமிழ்நாடு அரசு தொல்லியல்துறை, சென்னை. (பக். 83).
14. பத்மநாதன், சி., (2011), யாழ்ப்பாண இராச்சியம்: ஒரு சுருக்க வரலாறு, குமரன் புத்தக இல்லம், கொழும்புசென்னை.

ஆங்கிலக் கல்வியும் அறிஞர் ஆய்வுகளும்

உலகப் போர்களுக்கு இடைப்பட்ட காலம் தென் ஆசியாவின் எதிர்கால அரசியல் அமைப்புகளை உருவாக்க உழைத்த சக்திகள் எழுந்த காலம். இவற்றுள் எவை பெருவெற்றி பெற்று மேலோங்கும் என்பது இரண்டாம் உலகப் போரின் பின் நிர்ணயிக்கப்பட்டது.

இப்படியான சக்திகளுள் பெரிதும் முக்கியத்துவம் பெறுவது இன - மத அடிப்படையிலான சக்தியாகும். இது ஒரு புறம் இனப்பற்றையும் மறுபுறம் இனவெறுப்பையும் எழுச்சிபெறச் செய்து, பிரித்தானியர் நாட்டைவிட்டுச் சென்றதும் வெடித்துத் தீ கக்கியது. இதைவிட வேறும் பல சக்திகள் தேசியவாதம் என்ற போர்வையால் மூடப்பட்டு உலகப் போர்களுக்கு இடையிலான காலத்தில் செயற்பட்டன.

இவை பற்றிய கதை, இலங்கையின் 20 ஆம் நூற்றாண்டு வரலாறு. இதில் யாழ்ப்பாணம் ஒரு முக்கிய வகிபாகம் பெற்றுள்ளது (முதல் உலகப் போரின் பின் இப்பிரதேச வரலாற்றை வேறாகப் பிரிக்க முடியாது). இந்தச் சிக்கலான கதையை விளங்கிக் கொள்வதற்கு வரலாற்றை ஆழமாகக் கிண்டி இதன் வேர்களைக் காணவேண்டும். இலங்கையில் நடந்த இனப் போராட்டம் என்று சொன்னால் கண்முன் தெரிவது '1956', 'சிங்களம் மட்டும் சட்டம்', 'பண்டாரநாயக்க' ஆகிய மரங்கள். இவற்றுக்கு இரு மருங்கிலும் பின்புறத்தில் மிக நீண்ட தூரம் வரையும் பல்வேறு மரங்கள் இருக்கின்றன. இந்த மூன்று மரங்கள் மீது கண் விலகாது நின்றால், பரந்த காட்டைக் காணத் தவறிவிடலாம்.

ஐரோப்பியர் ஓட்ட உரம்

ஐரோப்பியர் வருகையின் விளைவாகவே இன்றைய தென் ஆசியா உருவாகியது. இதை மறுவளமாகக் கூறுவதாயின், ஐரோப்பிய ஏகாதிபத்தியம் தென் ஆசியாவுக்கு வந்திராவிட்டால், இன்று நாம் இங்கு காணும் அரசியல் அமைப்புகளும், பண்பாடும், சமூக நிலையும் வேறாக இருந்திருக்கும். இன்று அசைக்க முடியாத வகையில் வேருன்றி நிற்கும் தேசியவாதம் ஐரோப்பியர் கொடை ஆகும்.

தேசியவாதம் தென் ஆசியாவுக்கு வருமுன், அது ஓங்கி வளர்வதற்குத் தேவைப்பட்ட உரத்தை, உணர்ந்தும் உணராமலும், ஐரோப்பியர் இந்த நிலத்தில் பரவினர்.

முதலாவதாக, தென் ஆசியா எங்கும் பரப்பப்பட்டது ஆங்கில மொழி. அது 19 ஆம் நூற்றாண்டில் ஐரோப்பாவில் வளர்ந்த அரசியல் சிந்தனைகளை உடனுக்குடன் பெற்றுக்கொள்ளவும் அவற்றால் பயனடையவும் உதவியது. தாராளமயக் கருத்துகள் (தாராளமைவாதம்/ Liberalism) ஐரோப்பாவில் வலுப்பெற, அவற்றை ஆங்கில வெளியீடுகள் மூலம் அறிந்து, கல்விகற்ற தென் ஆசியர் தழுவிக்கொள்ளவும் வழிதிறக்கப்பட்டது. இவ்வாறே 19 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பாதியில் ஐரோப்பியத் தேசியவாதக் கருத்துகளும் தென் ஆசியாவை வந்தடைந்தன.

இரண்டாவதாக, தாழ்வு மனப்பான்மையால் தவித்துக்கொண்டிருந்த கல்வி கற்ற தென் ஆசியர்களுடைய விழிப்புணர்வை ஊட்டி, அவர்தம் கடந்த காலச் சிறப்புகளைக் காட்டி அவர்கள் பெருமைப்படுவதற்கு வழிகோலும் வகையில் ஐரோப்பிய அறிஞர் குழாம் ஒன்று 19 ஆம் நூற்றாண்டில் ஆய்வுகளை நடத்தியது. பெருமளவுக்கு இக்குழாத்தின் செயற்பாடுகள் காலனியாதிக்க நிர்வாகத்தின் தேவைகளுக்காக நடத்தப்பட்டவை எனினும், அவர்கள் உணராத வகையில், அடக்கி ஆளப்பட்டோரின் எழுச்சிக்கு இவை உதவின. இக்குழாத்தைச் சேர்ந்தோரை 'கீழைதேசவியல் அறிஞர்கள்' (Orientalists) என்பர்.

இந்த அறிஞர் குழாத்தில் இரு பிரிவினர் இருந்தனர். ஒரு பிரிவினர் கோல்கத்தாவை மையமாகக்கொண்டு இயங்கினர் (Calcutta School of Orientalists); இரண்டாவது பிரிவினர் சென்னையை மையமாக வைத்திருந்தனர் (Madras School of Orientalists). கோல்கத்தாவில் 18 ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் உவில்லியம் ஜோன்ஸ் (William Jones) ஓர் ஆய்வுக் கழகத்தை (Asiatic Society of Bengal) நிறுவி, இந்திய மொழிகள் மற்றும் பண்பாடு ஆகியவற்றில் ஆய்வு செய்பவர்களை ஒன்று கூட்டி, அவர்களுடைய ஆய்வுகளை வெளியிட வசதிசெய்தார்.

தனது ஒப்பீட்டு மொழி ஆய்வுகளின் விளைவாக, ஜோன்ஸ் இந்திய மொழிகள் பற்றிய புரட்சிகரமான ஒரு கருத்தை முன்வைத்தார். சம்ஸ்கிருத மொழிக்கும் கிரேக்கம், லத்தீன் ஆகியவற்றுக்கும் இடையில் நெருங்கிய ஒற்றுமை இருப்பதை விளக்கி, இவை ஒரு பொது ஆதி மொழியில் இருந்து வந்தவை எனவும், இவற்றின் வழிவந்த ஐரோப்பிய மொழிகளும் இந்திய மொழிகளும் ஒரு மொழிக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவை எனவும் கருத்துத் தெரிவித்தார்.

இந்தக் கருத்தின் வளர்ச்சியாகவே இன்று இந்து - ஐரோப்பிய மொழிக் குடும்பம் (IndoEuropean Family of Languages) ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

இந்த மொழி ஆய்வு ஒரு நீண்ட கதை. இதில் ஒரு படலம் இங்கு முக்கியமானது. ஜோன்ஸ் அடையாளம் கண்ட மொழிக் குடும்பத்துக்கு 19 ஆம் நூற்றாண்டில் பல பெயர்கள் கொடுக்கப்பட்டன. அவற்றுள் ஒன்று 'ஆரிய மொழிக் குடும்பம்' என்பது. இதனை மிகவும் பிரபலமாக்கிப் பயன்படுத்தியவர் மாக்ஸ் முய்ல்லர் (Friedrich Max Müller 1823-1900) என்ற ஜெர்மன் மொழியியலாளர் ஆவார். இச்சொற்பிரயோகம் பின்னர் ஜெர்மனியிலும் இலங்கையிலும் அரசியலில் தாக்கத்தை உண்டு பண்ணியது. ஜெர்மன் நாற்ஸிவாதத்தின் (Nazi) ஒரு வேரும், சிங்கள - பௌத்த தேசியவாதத்தின் ஒரு வேரும் இங்கு வரை செல்கின்றன.

கோல்கத்தா அறிஞர் பலர் (H.T. Colebrooke, William Carey ஆகியோர்) இந்தியாவின் மொழிகள் அனைத்தும் சம்ஸ்கிருதத்தில் இருந்து வந்தவை என வாதாட, அதற்கு மாறான ஒரு கருத்துச் சென்னை அறிஞர்களால் முன்வைக்கப்பட்டது. சென்னையில் இந்திய மொழிகளை இளம் பிரரித்தானிய நிர்வாகிகளுக்குக் கற்பிக்கவும் ஆய்வு செய்யவும் 1812 இல் பிரான்ஸிஸ் எலிஸ் (Francis Ellis) என்ற நிர்வாகி College of Fort St. George (தமிழில் இது சென்னைக் கல்விச் சங்கம் என வழங்கியது) என்ற நிறுவனத்தை St. George கோட்டையில் நிறுவினார். இங்கு நடத்திய ஆய்வுகளின் விளைவாக 1816 இல் ஒரு வரலாற்றுத் திருப்பத்தை ஏற்படுத்தும் கோட்பாட்டை அவர் வெளியிட்டார். அது கோல்கத்தா அறிஞர்களின் கருத்தை நிராகரித்தது.

முதல் தடவையாக மொழி அறிஞர் ஒருவர் தமிழும், தெலுங்கும், பிற தென் இந்திய மொழிகளும் தனியான ஒரு மொழிக்குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவை எனத் தெட்டத்தெளிவாக முன்வைத்த கோட்பாடு இதுவாகும். இது தான் எலிஸ் எழுதியது: "தமிழோ தெலுங்கோ அல்லது அவற்றுடன் பிறந்த பிற குழு மொழிகளோ சம்ஸ்கிருதத்தில் இருந்து பெறப்பட்டவை அல்ல... இவை தனியான ஒரு மொழிக்குடும்பம்" ("...neither the Tamil, the Telugu, nor any of their cognate dialects are derivations from the Sanskrit...they form a distinct family of languages."). இதே கோட்பாட்டை 1856 இல் ரொபர்ட் கால்டுவெல் (Robert Caldwell 1814-1891) முன்வைத்து, தென் இந்திய மொழிகளின் குடும்பத்துக்குத் திராவிட மொழிக்குடும்பம் என்ற

மாக்ஸ் முய்ல்லர்

Image source : www.npg.org.uk

பெயரைக் கொடுத்தார். எலிஸ் தெரிவித்த முக்கியமான கருத்தை கால்டுவெல் உரிய முறையில் அங்கீகரித்து, அவருக்குச் சேரவேண்டிய புகழைக் கொடுக்கவில்லை என்பதை அண்மைக் காலத்தில் அமெரிக்க அறிஞர் Thomas Trautmann வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

எலிஸ் வெளிப்படுத்திய கோட்பாடு அவர் மட்டும் தனிப்பட ஆய்வு செய்து கண்டறிந்த முடிவு என்று சொல்லமுடியாது. தென் இந்திய மொழிகள் ஒன்றுகொன்று தொடர்புடையவை என்பது இம்மொழிகளில் பாண்டித்தியம் பெற்ற பாரம்பரிய அறிஞர்கள் ஏற்கெனவே அறிந்திருந்த ஒரு விஷயமாகும். இப்படியான அறிஞர் சிலர் எலிஸ் தொடக்கிய சென்னைக் கல்லூரியில் (சென்னைக் கல்விச் சங்கத்தில்) ஆசிரியர்களாக இருந்தவர்கள் அல்லது அவருக்கு வேறு வகைகளில் பணிபுரிந்தவர்கள். இவர்களுள் இருவர், சங்கரையாவும் பட்டாபிராம சாஸ்திரியும், சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

தென் இந்தியாவில் செயலாற்றிய எலிஸ், கால்டுவெல் போன்ற கீழைத்தேசவியல் அறிஞர்களுடைய ஆய்வுகள் பிற்காலத்தில்

அரசியலில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தின. பின்னர் எழுச்சிபெறும் திராவிடத் தேசியவாதத்தின் ஒரு வேர் கால்டுவெல் ஆய்வு வரை மட்டுமல்ல, அப்பால் எலிஸ் காலம் வரை செல்கின்றது.

மொழிசார் அறிஞர்கள் மட்டுமன்றி, தொல்லியல் ஆய்வாளர்களும், கல்வெட்டியலாளர்களும் 19 ஆம் நூற்றாண்டில் தென் ஆசியாவில் கண்டறிந்தவை, பின் எழும் தேசியவாத இயக்கங்களுக்கு உரம் ஊட்டத் தவறவில்லை.

இந்த அறிஞர்களுள் ஒரு சிலரை இங்கு குறிப்பிடலாம். இவர்களுள் மிகவும் சிறப்பான இடத்தைப் பெறுபவர் ஜேம்ஸ் பிரின்ஸெப் (James Prinsep 1799-1840) என்ற கல்வெட்டியலாளர். தென் ஆசியாவில் 19 ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் நிர்வாகப் பொறுப்பு ஏற்றிருந்த இளம் பிரித்தானியர் பலர் நாட்டின் பல பாகங்களில் காணப்பட்ட நூற்றுக்கணக்கான தொல்காலக் கல்வெட்டுகளைப் படித்துப் பொருள்கூறக் கூடியவர்களைத் தேடியபோது எவருமே இருக்கவில்லை. இப்பின்புலத்தில், பிரின்ஸெப் பெரிதும் முயன்று, பிராமி எழுத்தைப் படிக்கும் முறையைக் கண்டறிந்து, தென் ஆசியாவின் மிகப் பழைய கல்வெட்டுகளாகிய அசோக மன்னன் பிரகடனங்களை முழுமையாக வாசித்து அசோகனை உலகறிய வைத்தார். பிராமி எழுத்தைப் படிக்க முடிந்ததும், பிற பிற்காலக் கல்வெட்டுகளையும் வாசிக்க முடிந்தது. இந்திய வரலாற்றுக்கு நம்பகமான ஆதாரங்கள் பெரும் அளவில் கிடைத்தன. இவற்றை வைத்து பிரித்தானிய அறிஞர்களும், இந்திய அறிஞர்களும் இந்திய வரலாற்றை நவீன முறையில் எழுதினர். இப்படைப்புகள் தேசியவாத எழுச்சிக்கு வலுவூட்டின.

இலங்கையின் தேசியவாத இயக்கங்களுடன் தொடர்புடைய வகையில், பிரின்ஸெப் பிராமி எழுத்தை வாசிக்க உதவியதையும், இந்தியாவின் முதலாவது தொல்லியல் ஆய்வு இயக்குநராக நியமிக்கப்பட்ட அலெக்ஸாண்டர் கனிங்ஹம் (Alexander Cunningham 1814-1893) நடத்திய தொல்லியல் செயற்பாடுகளையும் குறிப்பிடலாம்.

அலெக்ஸாண்டர் கனிங்ஹம்

Image source : theprint.in

பிராமி எழுத்தில் எவராலும் படிக்க முடியாத நிலையில் இலங்கையின் பெரும்பாகத்தில் பரவிக்காணப்பட்ட குகைக் கல்வெட்டுகளை வாசிப்பதற்குப் பிரின்ஸெப்பின் சாதனை உதவியது. ஆனால் இவற்றைப் படி எடுத்து வாசிப்பதற்கு இலங்கையில் எவரும் இருக்கவில்லை. ஓர் இளம் ஜெர்மன் மொழியியலாளர், பவுல் கோல்ட்ஷ்மித் (Paul Goldschmidt), 1875 இல் இக்கடமையைச் செய்வதற்கு நியமிக்கப்பட்டார். இவர் பல காட்டுப் பகுதிகளுக்குச் சென்று குகைக் கல்வெட்டுகளைப் படி எடுத்து, படித்து வெளியிடத் தொடங்கினார். ஆனால் 1877 இல் மலேரியா நோயினால் இவர் இறந்தார். அரசாங்கம் இன்னொரு ஜெர்மன் மொழியியலாளரான எட்வர்ட் முயல்லர் (Eduard Müller) என்பவரை 1878 இல் நியமித்தது. பிராமிக் குகைக் கல்வெட்டுகளையும் பிற சாசனங்களையும் இவர் வாசித்து வெளியிட்டார்.

இவ்வாறு கல்வெட்டுகள் வாசிக்கப்பட்டதன் விளைவாகப் பௌத்தர்களுக்குப் பெருமை கொடுக்கும் பல தகவல்கள் வெளிப்பட்டன. நாட்டில் 2000 ஆண்டுகளுக்கு முன் பௌத்தம் பரவி இருந்தமை, பரவலாகப் பிராகிருத மொழி ஒன்று வழக்கில் இருந்தமை, பாளி வரலாற்று நூல்களில் குறிப்பிடப்பட்ட அநுராதபுர மன்னர்கள் கல்வெட்டுகளிலும் காணப்பட்டமை போன்ற விஷயங்கள் பௌத்தர்களுக்குப் பெருமை அளித்தன.

கனிங்ஹம் இந்தியாவில் நடத்திய தொல்லியல்சார் செயற்பாடுகளின் விளைவாகப் பாழடைந்து மறக்கப்பட்டிருந்த தொல்காலப் பௌத்த

மையங்கள் வெளிப்படுத்தப்பட்டன. இவற்றுள் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கவை ஸாரநாத், ஸாஞ்சி, பாருத், புத்தகயா ஆகியவை. பௌத்தர்களுடைய எண்பெரும் யாத்திரைத் தலங்களை (அட்டமஹாடாநாதி) மீண்டும் பௌத்தர்கள் பெறவேண்டும் என அநகாரிக தர்மபால போராடி, புத்தகயாவில் மஹாபோதி சங்கத்தை நிறுவி (1891), அவ்விடத்தை நவீனகாலப் பௌத்தப் பெருமையமாக மாற்றினார். அவர் தொடக்கிய சிங்கள பௌத்தத்தின் ஒரு வேர் கனிங்ஹம் நடத்திய தொல்லியல் ஆய்வுகளுக்குச் செல்கின்றது.

இதே காலத்தில் இலங்கையில் அரசாங்கம் தொல்லியல் தலங்கள் மீது கவனம் செலுத்தவில்லை; மக்களும் (பௌத்தர் உட்பட) ஆர்வம் காட்டவில்லை. இந்தியாவில் போல் அல்லாது, இலங்கையில் பௌத்தம் ஒரு 'வாழும்' மதமாக இருந்தபடியாலும், பௌத்தர்கள் அநுராதபுரத்திலும் தென் மாகாணத்திலும் பாழடைந்த நிலையில் இருந்த பிரசித்தி பெற்ற பௌத்த தலங்களுக்குத் தொடர்ந்து யாத்திரை செல்லும் வழக்கம் இருந்த காரணத்தினாலும் அவ்விடங்களின் தொல்லியல் ஆய்வில் ஆர்வம் இருக்கவில்லைப் போலும்.

எனினும், 19 ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் கிறிஸ்தவத்துக்கு எதிரான பௌத்த எழுச்சி தொடங்கியபோது, சில பிரசித்திபெற்ற பௌத்த தூபிகளை மறுசீரமைக்கும் முயற்சியில் பௌத்தப் பிரமுகர் சிலரும், பிற ஆர்வலரும் ஈடுபட்டனர். இதன் விளைவாக, அநுராதபுரத்தின் மிகப் பழைய தூபியாகிய தூபாராம மற்றும் தென் மாகாணத்தின் மிகப் பழைய தூபியாகக் கருதப்படும் திஸ்ஸமஹாராம பௌத்தத் தலமும் தொல்லியலாளர் உதவியின்றி மறுசீரமைக்கப்பட்டன. இதைத் தொடர்ந்து அநுராதபுரத்தின் மிகப் பிரசித்திபெற்ற தலமாகிய மஹாதூப என்றும், ருவன்வலிலாய என்றும் பெயர்பெறும் பெருந்தூபியின் மறுசீரமைப்புத் தொடங்கியது. பல ஆண்டுகளின் பின் 1940 இல் இவ் வேலை முற்றுப்பெற்றது. இம் மறுசீரமைப்புகளை சிங்கள - பௌத்த தேசியவாதத்தின் வேர் ஒன்று தொட்டது.

இலக்கியம் சார்ந்த செயற்பாடுகளும் 19 ஆம் நூற்றாண்டில் கல்விகற்ற தென் ஆசியர்களுடைய விழிப்புணர்ச்சியைத் தூண்டி, பின்னர் எழுந்த தேசியவாத இயக்கங்களுக்குச் சத்துக்கொடுத்தன. கீழைத்தேசவியல் அறிஞர்கள் 19 ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் சம்ஸ்கிருத

இலக்கியத்தின் செழிப்பை அறிந்ததும், பல நூல்களைத் தேடிப் பெற்று அச்சிட்டதுடன் முக்கியமான பல நூல்களை ஆங்கிலம், ஜெர்மன், பிரெஞ்சு ஆகியவற்றில் மொழிபெயர்த்தனர். இவ்வாறே பௌத்தர்களுடைய பாளி நூல்கள் பலவும் வெளியிடப்பட்டன. தென் இந்தியாவில் இத்தகைய செயற்பாட்டில் ஆர்வம் கொண்ட அறிஞர்கள் தமிழ், தெலுங்கு, கன்னட ஏடுகளைத் தேடிப் பெற்றுப் பாதுகாப்பதில் ஈடுபட்டனர்.

சென்னையில் எலிஸ் அமைத்த நிறுவனத்தில் ஏடுகளையும் பிற கையெழுத்துச் சுவடிகளையும் தேடிச் சேகரிப்பது ஒரு வேலைத்திட்டமாக இருந்தது. இதற்குப் பொறுப்பாக இருந்தவர் கோலின் மக்கென்ஸீ (Colin Mackenzie). இவருக்கு உதவியாக மொழித்திறமை பெற்ற (ஆங்கிலத்துடன், தமிழ், தெலுங்கு, கன்னடம், சம்ஸ்கிருதம் ஆகிய மொழிகள்) பல தென் இந்திய அறிஞர்கள் செயலாற்றினர். அழிந்துபோகும் நிலையில் இருந்த பல ஏடுகளை இவர்கள் தேடிச் சேகரித்தமை இன்னொரு நீண்ட கதையாகும். கோலின் மக்கென்ஸீயின் தலைமையில் பெருந்தொகையான ஏடுகள் சேகரிக்கப்பட்டன. இவை Mackenzie Collection என்ற பெயரால் இன்றும் ஆய்வாளர்களுக்குப் பயன்படுகின்றன.

இச்சேகரிப்பில் அடங்கும் தமிழ் ஏடுகள் சி.வை. தாமோதரம்பிள்ளையும் உ.வே. சாமிநாதையரும் தமிழ் ஏடுகளைத் தேடிப்பெற்று, படித்து, அச்சிட்டு வெளியிடுமுன் பெறப்பட்டவை. இவற்றுள் சிலவற்றைச் சென்னைக் கல்விச் சங்கத்தில் படித்தனர். எலிஸ் திருக்குறளில் மிகுந்த ஆர்வம் கொண்டவராய், அந்நூலை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்துச் சில பாகங்களை அச்சிடுவதிலும் ஈடுபட்டார்.

இதன்பின் தாமோதரம்பிள்ளையும் (1832-1910), சாமிநாதையரும் (1855-1942) பழந்தமிழ் இலக்கிய, இலக்கண நூல்களையும் உரைநூல்களையும் நவீன முறைப்படி பதிப்பித்து வெளியிட்டனர். இவர்களுடைய வெளியீடுகள் 1880களிலும், பின்னரும் வந்தன. அப்பொழுது தென் இந்தியாவில் கல்வி கற்ற ஒரு வகுப்பினர் இவற்றின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்து பெருமைப்பட்டனர். ஆனால் அப்பொழுது தேசியவாதக் கருத்துகள் பெரும் அளவில் எழுச்சி பெற்றிருந்தன என்று கூறமுடியாது. சில ஆண்டுகளின் பின் தேசியவாதம் தலைதூக்கியபோது பழந்தமிழ் இலக்கியம் பற்றிய வெளிப்பாடுகள் அதற்கு உரம் ஊட்டின.

இலங்கையிலும் பழைய இலக்கியம் சார்ந்த செயற்பாடுகள் 19 ஆம் நூற்றாண்டில் இடம்பெற்று ஓரளவு பரபரப்பையும் ஏற்படுத்தின. இவை பெரும்பாலும் பாளி இலக்கியம் சார்ந்தவை; பௌத்தத்தையும் இலங்கை வரலாற்றையும் பற்றியவை; கீழைத்தேசவியல் அறிஞர்களுடைய செயல்கள்.

இலங்கையைக் கைப்பற்றிய பின், 19 ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில், பிரித்தானியர் தங்கள் நிர்வாகத்தைச் சீராக அமைக்கத் தொடங்கியபோது (இந்தியாவில் போல) நாட்டின் வரலாற்றையும் பண்பாட்டையும் அறிய முயன்றனர். அப்பொழுது ஒரு சில சிங்கள வரலாற்று நூல்கள் இருப்பது பற்றி அவர்கள் அறிந்தனர். அக்கட்டத்தில் முக்கியமான பாளி மஹாவங்ஸ நூல் பற்றிப் பலர் அறிந்திருக்கவில்லை.

இப்பின்புலத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் பிறந்த ஒருவர் முதலில் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றார். இவர் பெயர் George Turnour (1799-1843). யாழ்ப்பாணக் கோட்டையில் பிரித்தானியர் ஒருவருக்கும் பிரெஞ்சுப் பெண் ஒருவருக்கும் மகனாகப் பிறந்த இவர், இங்கிலாந்தில் தன் பல்கலைக்கழகப் படிப்பை முடித்தபின், இலங்கை சிவில் சேவைப் பரீட்சையில் சித்தியடைந்து, உயர் நிர்வாகப் பதவியில் இருந்தபோது சிங்களத்தையும், பாளியையும் கற்றவர்.

இவர் மஹாவங்ஸத்தைப் பற்றிக் கேள்வியுற்று, பெரும் சிரமத்துடன் ஒரு பிரதியை விகாரை ஒன்றில் இருந்து பெற்று, அதனைப் பாளியில் இருந்து ஆங்கிலத்துக்கு மொழிபெயர்த்து, முதல் பாகத்தை 1837 இல் வெளியிட்டார். இதுவே பாளி மஹாவங்ஸத்தின் முதலாவது ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு. இதற்குச் சிறிது முன்பாக (1833 இல்) சிங்களத்தில் இருந்து ஆங்கிலத்துக்கு மொழிபெயர்க்கப்பட்ட மஹாவங்ஸ லண்டனில் வெளியிடப்பட்டிருந்தது (பாதிரியார் Fox மொழிபெயர்த்து, Edward Upham பதிப்பித்த நூல்).

இவ் வெளியீடுகளுக்குப் பின் ஜெர்மன் அறிஞர் Hermann Oldenberg (1854-1920) இலங்கையின் மிகப்பழைய வரலாற்று நூலாகிய தீபவங்ஸத்தை 1879 இல் மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டார். அதன் பின்னர் இன்னொரு ஜெர்மன் அறிஞர் Wilhelm Geiger (1859-1943) மஹாவங்ஸத்தை ஜெர்மன் மொழியில் பெயர்த்து வெளியிட்டார்.

மகாபோதி (1870)

Image Source : whitelevy.fas.harvard.edu

பாளியில் இருந்த வரலாற்று நூல்கள் மட்டுமல்லாது, பிற முக்கிய பௌத்த பாளி நூல்களும் இக்காலகட்டத்தில் வெளியிடப்படத் தொடங்கின. இதற்கு உதவும் வகையில் லண்டனில் 1891 இல், Pali Text Society என்ற சங்கம் அமைக்கப்பட்டது.

இவ்வாறு 19 ஆம் நூற்றாண்டில் ஐரோப்பியர் வெளியிட்ட பாளி, சிங்கள நூல்களும் அவற்றைப் பற்றி எழுதியவையும் இலங்கைப் பௌத்தர்களிடையே ஒரு விழிப்புணர்ச்சியும் பெருமையும் தோன்றுவதற்கு உதவின. பௌத்த தேசியவாத எழுச்சிக்கு நிலம் பண்படுத்தப்பட்டது. கொழும்புக்கு வந்து பௌத்தத்தைத் தழுவின அமெரிக்கராகிய ஹென்றி ஸ்டீல் ஒல்கொற் (Henry Steel Olcott) என்பவரும் ருஷ்யப் பெண்ணாகிய ஹெலெனா பிளவற்ஸ்கி அம்மையாரும் (Madame Helena Blavatsky) 1880 இல் Buddhist Theosophical Society இனை அமைத்ததுடன் பௌத்த எழுச்சி முன்னேறத் தொடங்கியது.

தொடக்கக் குறிப்புகள்

இளையோர்' என்ற கருத்து சமூக மற்றும் பண்பாட்டு ஆய்வில் அதிகரித்து வரும் முக்கியத்துவத்தைப் பெற்றுள்ளது. உலகம் மிகவும் ஒன்றோடொன்று இணைக்கப்பட்டு வருவதால், இளையோர் எதிர்கொள்ளும் சவால்கள் மற்றும் வாய்ப்புகள் மிகவும் சிக்கலானதாகி வருகின்றன. போரின் பின்னரான ஈழத்தமிழ்ச் சமூகத்தைப் புரிந்துகொள்வதாயின், இளைஞர்களின் வாழ்க்கையை வடிவமைக்கும் இயக்கவியலைப் புரிந்துகொள்வது முக்கியம். நீண்ட நெடிய விடுதலைப் போராட்டத்தை நடாத்திய ஒரு சமூகத்தின் மையமாக, இயங்கியலாக, ஆதாரகருதியாக சில தசாப்தங்கள் இளையோர் விளங்கி வந்திருக்கிறார்கள். நீண்டபோர் பல வகைகளில் இளையோரைச் சிதைத்துள்ளது. பலர் தங்கள் இன்னுயிர்களை இழந்துள்ளார்கள்; இன்னும் பலர் அங்கவீனராயுள்ளனர். இன்னொரு தொகுதியினர் உளவியல் நெருக்கடிக்கு ஆளாகியுள்ளனர். போரின் அவலமான முடிவும், ஈழத்தமிழரின் கையறு நிலையும் போரின் பின்னரான சூழலில் இளையோராக உருவெடுத்தோர் குறித்த ஆழமான பார்வையை வேண்டி நிற்கிறது. போரின் பின்னரான சமூகங்களில் இளையோர் இயங்கியல், அச்சமூகம் குறித்த நல்லதொரு குறிகாட்டி.

இளையோர் பாரம்பரியத்திற்கும் நவீனத்துவத்திற்குமான இடைவழியில் நிற்கிறார்கள். அதிகரித்து வரும் சமூக, பொருளாதார மற்றும் தொழில்நுட்ப மாற்றங்களால் உருவாகும் சிக்கலான பிரச்சினைகளை வழிநடத்துகிறார்கள். முக்கியமாக இளையோர் சமூகத்தின் எதிர்காலத்திற்கு ஒரு உந்து சக்தியாக இருக்கும் ஆற்றலைக் கொண்டுள்ளனர். இந்தக் கட்டுரை போருக்குப் பிந்தைய சமூகத்தில் இளையோரின் அனுபவங்களை ஆராய்வதற்கும், அவர்களின் அடையாள உருவாக்கம், சமூகமயமாக்கல் செயல்முறைகள் மற்றும் கல்வி, வேலைவாய்ப்பு மற்றும் தனிப்பட்ட உறவுகளில் அவர்கள் எடுக்கும் முடிவுகளைப் புரிந்துகொள்வதற்கும் முயல்கிறது. போரின் முடிவின் பின்னரான 15 ஆண்டுகாலத்தில் தொடர்ச்சியாக மேற்கொள்ளப்பட்ட கள ஆய்வின் தகவல்கள் இந்த கட்டுரையின் முதன்மைத் தரவுகளாம்.

இளைஞர்களின் அடையாளம், சமூகமயமாக்கல் மற்றும் வேகமாக மாறிவரும் உலகில் அவர்கள் எதிர்கொள்ளும் சவால்கள் ஆகியவற்றின்

சிக்கல்களை ஆராய வேண்டிய அவசியம் உள்ளது. இதன் மூலம், இளைஞர்களின் முடிவெடுக்கும் செயல்முறைகளை பாதிக்கும் காரணிகள், சமூக விதிமுறைகளை அவர்கள் எவ்வாறு வழிநடத்துகிறார்கள், பாரம்பரியம் மற்றும் நவீனத்துவம் பற்றிய அவர்களின் வளர்ந்து வரும் கருத்துகள் குறித்துப் புரிந்துகொள்வது முக்கியம் என்று கருதுகிறேன். இது போருக்குப் பிந்தைய தமிழ்ச்சூழலில் இந்தச் சவால்களைப் பற்றிய முழுமையான புரிதலை வழங்குவதற்கு போதுமானதல்லதாயினும் ஒரு தொடக்கப்புள்ளி என்றே கருதுகிறேன். அடையாள உருவாக்கம், சமூகமயமாக்கல், கல்வித் தேர்வுகள் மற்றும் பாரம்பரிய மதிப்புகளில் நவீனத்துவத்தின் தாக்கம் போன்ற பல்வேறு அம்சங்களை குறுக்குவெட்டுத் தோற்றத்தில் நோக்க விழைகிறது இக்கட்டுரை.

இன்றைய இளையோரின் வாழ்க்கைமுறை பாரம்பரியம் மற்றும் நவீனத்துவத்தின் ஒரு கவர்ச்சிகரமான கலவையாகும். இது அவர்களின் பன்முகத் தேர்வுகளை உள்ளடக்கிய ஒரு துடிப்பான திரைச்சீலையைப் பிரதிபலிக்கிறது. தலைமுறைகளாகக் கடத்தப்படும் கலாசார விழுமியங்களில் வேரூன்றிய இளைஞர்கள், குடும்பப் பிணைப்புகள் மற்றும் பாரம்பரியத்தின் மீதான மரியாதை ஆகியவற்றின் ஆழமான உணர்வுடன் வாழ்க்கையை வழிநடத்துகிறார்கள். கல்வி மற்றும் தொழில் விருப்பங்களைப் பின்தொடர்வது அவர்களின் வாழ்க்கைமுறையை வடிவமைப்பதில் முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது. பொறியியல் மற்றும் மருத்துவம் போன்ற துறைகள், பாரம்பரிய முக்கியத்துவத்துடன், பாரம்பரியமற்ற தொழில்கள் மற்றும் தொழில்முனைவோரின் முயற்சிகளையும் உள்ளடக்கிய வகையில் உருவாகி வருகின்றன. தொழில்நுட்பம், குறிப்பாக ஸ்மார்ட் போன்கள் மற்றும் சமூக ஊடகங்கள், அவர்களின் அன்றாட வாழ்க்கையின் ஒருங்கிணைந்த பகுதியாக மாறியுள்ளன; சமூகத் தொடர்புகள் மற்றும் சுய வெளிப்பாட்டின் முறைகளை மாற்றுகின்றன.

ஃபேஷன் தேர்வுகள் பாரம்பரிய மற்றும் உலகளாவிய தாக்கங்களின் இணக்கமான கலவையைப் பிரதிபலிக்கின்றன. இது அவர்களின் தகவமைப்பு மற்றும் பல்வேறு பாணிகளுக்கான திறந்த தன்மையை எடுத்துக்காட்டுகிறது. அவர்களின் வாழ்க்கைமுறையில் செழுமை இருந்தபோதிலும், இளைஞர்கள் பொருளாதார அழுத்தங்கள் மற்றும் கல்வி மன அழுத்தம் போன்ற சவால்களை எதிர்கொள்கின்றனர். இது பாரம்பரியத்திற்கும் நவீனத்திற்கும் இடையிலான

இன்றைய இளைஞர்கள், முந்தைய தலைமுறைகள் அனுபவித்த சூழ்நிலைகளிலிருந்து வேறுபட்ட சூழ்நிலைகளில் வளர்ந்து வருகின்றனர்; இது, இளைஞர்களில் ஏற்படும் மாற்றங்கள் மற்றும் சமூக இனப்பெருக்கச் செயல்முறைகளை மறுபரிசீலனை செய்யும் தகுதியான வாய்ப்புகளை உருவாக்குகின்றது. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், நவீன உலகில், இளைஞர்கள் புதிய சவால்கள் மற்றும் வாய்ப்புகளை எதிர்கொள்கின்றனர்.

நுட்பமான சமநிலையை அடிக்கோடிட்டுக் காட்டுகிறது.

பாரம்பரியத்திற்கும் நவீனத்திற்கும் இடையிலான தொடர்பு அவர்களின் தனிப்பட்ட பயணங்களை வடிவமைப்பது மட்டுமல்லாமல், சமூகத்தின் பன்முகத்தன்மைக்கும் பங்களிக்கிறது; அர்த்தமுள்ள தலைமுறைகளுக்கு இடையேயான தொடர்புகளை உருவாக்க, அவர்களின் வாழ்க்கைமுறையின் நுணுக்கங்களைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டியதன் அவசியத்தை வலியுறுத்துகின்றது. இருப்பினும், பல்வேறு கலாசாரங்கள் மற்றும் சமூகங்களில் இளைஞர்களின் வாழ்க்கைமுறைகளின் அன்றாட யதார்த்தங்கள் பெரும்பாலும் புறக்கணிக்கப்படுகின்றன. குறிப்பாக ஆதிக்க சமூக மதிப்புகளின் பெரிய வெளிப்பாடு, அவர்களின் பிரதிநிதித்துவத்தைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. இளைஞர்கள் எப்போதும் கிளர்ச்சியாளர்களாக இருப்பதில்லை; இது ஒரு பொதுவான கருத்தாகும். உண்மையில், அவர்களின் அனுபவங்கள் வர்க்கம், பாலினம் மற்றும் கல்வியில் உள்ள வேறுபாடுகளின் அடிப்படையில் மிகவும் மாறுபட்டவை.

நவீனச் சமூகங்களில் இளைஞர்களின் வாழ்க்கை அனுபவங்கள் கணிசமாக மாறிவிட்டன. இந்த மாற்றங்கள் குடும்பம் மற்றும் நண்பர்களுடனான உறவுகள், கல்வி மற்றும் தொழிலாளர் சந்தை அனுபவங்கள், ஓய்வு மற்றும் வாழ்க்கைமுறை மற்றும் சுதந்திரமான இளைஞர்களாக நிலைநிறுத்தப்படும் திறன் போன்றவற்றைப் பாதிக்கின்றன. இந்த மாற்றங்களில் பல தொழிலாளர் சந்தைகளின் மறுசீரமைப்பு, படித்த தொழிலாளர்களுக்கான அதிகரித்த தேவை, நெகிழ்வான வேலைவாய்ப்பு நடைமுறைகள் மற்றும் இளைஞர்கள் தங்கள் குடும்பங்களைச் சார்ந்து இருக்கும் காலத்தை நீட்டித்த சமூகக் கொள்கைகளின் நேரடி விளைவாகும். இந்த

மாற்றங்களின் விளைவாக, இன்றைய இளைஞர்கள் தங்கள் பெற்றோருக்கு பெரும்பாலும் தெரியாத பல ஆபத்துகளைப் பற்றிப் பேச்சுவார்த்தை நடத்த வேண்டியுள்ளது. ஆனால் அதற்குரிய சமூகக் கட்டமைப்பு பெரும்பாலும் அமைவதில்லை.

இந்த மாற்றங்களில் பல ஒப்பீட்டளவில் குறுகிய காலத்திற்குள் வந்ததால், முன்னர் தெளிவான பாதை வரைபடங்களாகச் செயற்படுவதன் மூலம் சமூக இனப்பெருக்கத்தின் மென்மையான செயல்முறைகளுக்கு உதவிய குறிப்புப் புள்ளிகள் தெளிவற்றதாகிவிட்டன. இதையொட்டி, அதிகரித்த நிச்சயமற்ற தன்மையை மன அழுத்தம் மற்றும் பாதிப்புக்கான ஆதாரமாகக் காணலாம். இளைஞர்களின் வாழ்க்கையுடன் தொடர்புடைய 'ஆபத்து' என்ற சொல்லை, ஒரு சமகால தத்துவார்த்த வளர்ச்சியின் வெளிச்சத்தில் புரிந்துகொள்ளலாம். இது அடிப்படையில் 'ஆபத்து சமூகம்' (Risk Society) பற்றிப் பேசுகிறது. 'உயர் நவீனத்துவம்' என்ற யுகத்தில், இன்றைய மக்கள், முந்தைய தலைமுறையினரின் அன்றாட வாழ்க்கையின் ஒரு பகுதியாக இல்லாத நிச்சயமற்ற தன்மைகளுக்கு ஆளாகிறார்கள்; இது 'இடர் கலாசாரம்' (Risk Culture) என வகைப்படுத்தப்படுகிறது என்று அந்தனி கிடன்ஸ் வாதிடுகிறார். இந்த வாதம் கவனிப்புக்குரியது.

இந்த இடர் கலாசாரத்திற்குள், மக்கள் தங்களின் அனுபவங்களை விளக்க வேண்டிய கட்டாயத்தில் இருப்பதால், ஓர் ஒத்திசைவான வாழ்க்கை வரலாற்றை உருவாக்குவதற்கு வாய்ப்பு உருவாகிறது. இந்த 'ஆபத்து சமூகத்தில்' வாழ்வது என்பது நேர்மறை, எதிர்மறையான செயல்களின் திறந்த சாத்தியக்கூறுகளுக்கான ஒரு கணக்கீட்டு அணுகுமுறையுடன் வாழ்வதாகும். இதன்மூலம், தனிநபர்களாகவும், உலகளவில், நமது சமகால சமூக இருப்பைத் தொடர்ச்சியான வழியில் எதிர்கொள்கிறோம். இருப்பினும்,

நவீனத்துவத்தின் பிற்பகுதியில், அபாயங்கள் தனிப்பயனாக்கப்பட்டுவிட்டன. மேலும் மக்கள், பின்னடைவுகள் மற்றும் நெருக்கடிகளை தங்கள் தனிப்பட்ட கட்டுப்பாட்டிற்கு அப்பாற்பட்ட செயல்முறைகளின் விளைவுகளாகக் கருதுவதற்குப் பதிலாக, தனிப்பட்ட குறைபாடுகளாகக் கருதுகின்றனர். உதாரணமாக, வேலையின்மை என்பது உழைப்புக்கான தேவையின் பொதுவான சரிவின் விளைவாக அல்லாமல், தனிநபரின் திறமைகள் இல்லாததன் விளைவாகக் கருதப்படலாம்.

இன்றைய இளைஞர்கள், முந்தைய தலைமுறைகள் அனுபவித்த சூழ்நிலைகளிலிருந்து வேறுபட்ட சூழ்நிலைகளில் வளர்ந்து வருகின்றனர்; இது, இளைஞர்களில் ஏற்படும் மாற்றங்கள் மற்றும் சமூக இனப்பெருக்கச் செயல்முறைகளை மறுபரிசீலனை செய்யும் தகுதியான வாய்ப்புகளை உருவாக்குகின்றது. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், நவீன உலகில், இளைஞர்கள் புதிய சவால்கள் மற்றும் வாய்ப்புகளை எதிர்கொள்கின்றனர். இளைஞர்கள் வயதுவந்தோருக்கான பயணங்களைத் தொடங்கும்போது குடும்பம், பள்ளி மற்றும் வேலை ஆகியவற்றுக்கு இடையேயான பாரம்பரியத் தொடர்புகள் பலவீனமடைவதாகத் தெரிகிறது. அவை பல்வேறு பாதைகளை உள்ளடக்கியது; அவற்றில் பல, நிச்சயமற்ற விளைவுகளைக் கொண்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. ஆனால் கிடைக்கக்கூடிய அதிக அளவிலான வாய்ப்புகள், தற்போதுள்ள சமத்துவமின்மையின் வடிவங்கள் எந்த அளவிற்கு வெவ்வேறு வழிகளில் மீண்டும் உருவாக்கப்படுகின்றன என்பதை மறைக்க உதவுகின்றன. மேலும், தேர்வு செய்ய மிகப்பெரிய அளவிலான பாதைகள் இருப்பதால், இளைஞர்கள் தங்கள் சொந்தப் பாதை தனித்துவமானது என்றும், அவர்கள் எதிர்கொள்ளும் அபாயங்கள் ஓர் கூட்டுவாதத்தின் உறுப்பினர்களாக அல்லாமல் தனிநபர்களாகக் கடக்கப்பட வேண்டும் என்றும் எண்ணுகிறார்கள்.

போருக்குப் பிந்தைய சமூகங்களில் இளையோர்

2009 ஆம் ஆண்டு போர் முடிவடைந்ததைத் தொடர்ந்து, வடக்கு மாகாணம் மீண்டும் தெற்கில் உள்ள அரசு மற்றும் அரசு சாராத அரங்காடிகளுக்குத் திறக்கப்பட்டது. யுத்த ஆண்டுகளில் நாட்டில் ஏற்பட்ட பொருளாதார வளர்ச்சியை எட்டுவதற்கு மாகாணத்திற்கு உதவத் தேவையான உட்கட்டமைப்பை நிறுவுவதை

நோக்கமாகக் கொண்ட 'வடக்கின் வசந்தம்' போன்ற திட்டங்களின் வடிவத்தில் அரசாங்கத்தின் முக்கிய தலையீடு இருந்தது. தனியார் துறையும் வடக்கு மாகாணத்திற்குள் நுழையத் தொடங்கியது, விரைவில் வங்கி, சுற்றுலா மற்றும் கட்டுமானம் போன்ற தனியார் தொழில்கள் போரால் பாதிக்கப்பட்ட இந்தப் பகுதிகளில் உருவாகத் தொடங்கின.

2013 ஆம் ஆண்டு இப்பகுதிகளில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வுகள் சில முக்கியமான தகவல்களைத் தந்தன. இந்தப் பகுதிகளில் உள்ள இளைஞர்களுக்கு, முன்னர் விடுதலைப் புலிகளின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்த பகுதிகள் திறக்கப்பட்டது, சில குறிப்பிடத்தக்க சங்கடங்களை ஏற்படுத்தியது. சில சமூகத் தலைவர்களும் ஆர்வலர்களும், தொழில்நுட்பம் மற்றும் வேலைவாய்ப்புகளின் திடீர் வருகையை, வடக்கு மாகாணத்தின் சமூக, அரசியல் மற்றும் பொருளாதாரக் கட்டமைப்புகளை மாற்றும் நோக்கத்துடன் நிகழும் தீய முயற்சியாகக் கண்டுள்ளனர். கையடக்கத் தொலைபேசிகள், ஆபாசப் படங்கள், மது, போதைப்பொருள் மற்றும் சிகரெட்டுகள் கிடைப்பது மற்றும் சமூகத்தில் இளைஞர்கள் மீது அது ஏற்படுத்தும் தாக்கம் குறித்துக் கவலைகள் தெரிவிக்கப்பட்டன. மறுபுறம், போரின் முடிவு, இளைஞர்களைப் பொறுத்தவரை, விடுதலைப் புலிகளின் அனைத்துத் தாக்கத்திலிருந்தும் விடுவித்தது. ஆனால் வடக்கில் அரசியல், பொருளாதாரம் உள்நாட்டுப் போரினால் மோசமாகப் பாதிக்கப்பட்டது. வடக்கின் பொருளாதாரம் பணம் அனுப்புவதையே பெரிதும் நம்பியுள்ளது. மேலும் வடக்கில் தனியார் துறை இப்போதுதான் வடிவம் பெறத் தொடங்கியுள்ளது. இதன் விளைவாக, வடக்கு மாகாணத்தில், குறிப்பாக 2009 வரை விடுதலைப் புலிகளின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்த பகுதிகளில், தனியார் துறையில் வேலை தேடுவதற்கான ஊக்கமோ அல்லது நோக்குநிலையோ இல்லை. இந்தச் சூழலில், தெற்கிலிருந்து வரும் மூலதனத்தின் தீங்கு விளைவிக்கும் செல்வாக்குக் குறித்த கலாசாரக் கவலைகளுக்கும், வீட்டிற்கு அருகில் மரியாதைக்குரிய வேலைவாய்ப்பைப் பெறுவதற்கான அழுத்தத்திற்கும் இடையில் முடிவெடுக்க வடக்கிலுள்ள இளைஞர்கள் தொடர்ந்து கேட்டுக் கொள்ளப்படுகிறார்கள்.

இந்த அழுத்தங்கள் வடக்கில் வேலைவாய்ப்புக்கான அணுகுமுறையையும் வடிவமைக்கின்றன. பாரம்பரியமாக, கொலனித்துவ காலத்தில் மாகாணத்தில் நிலவிய

வறண்ட காலநிலை மற்றும் மிஷனரி கல்வியின் விரிவாக்கம் காரணமாக, அரசதுறை வேலைவாய்ப்பு மீது சமூகத்தில் முக்கிய கவனம் செலுத்தப்பட்டது. போர் முடிவடைந்ததைத் தொடர்ந்து, வடக்கில் பல்வேறு முயற்சிகளில் தனியார் முதலீடு நிலையான வளர்ச்சி கண்டுள்ளது. மேலும், வடக்கு மாகாணம் திறக்கப்பட்டதன் மூலம், முக்கிய நகரங்களுக்கு அருகில் வசிக்கும் மாணவர்களுக்கு தகவல் தொழில்நுட்பம் போன்ற படிப்புகளை வழங்கும் தனியார் கல்வி நிறுவனங்கள் உருவாகின. எதிர்காலத்தில் வேலைவாய்ப்பைப் பெறும் நம்பிக்கையில் மாணவர்கள் இந்த நிறுவனங்களை நோக்கி ஈர்க்கப்படுகிறார்கள். ஆனால் இந்தத் தகுதிகள் அரிதாகவே நேரடி வேலைவாய்ப்பாக மாறியுள்ளன. உண்மையில், பல சந்தர்ப்பங்களில் வடக்கில் உள்ள இளைஞர்கள் தனியார் துறை வேலை வாய்ப்புகளில் கணிசமான ஆர்வத்தை வெளிப்படுத்தவில்லை; அரசாங்க வேலைகளுக்கு வரிசையில் நிற்க விரும்புகிறார்கள். அதே நேரத்தில் வீட்டிற்கு அருகில் அவ்வேலை கிடைக்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறார்கள். தூர இடங்களுக்கு வேலைக்குச் செல்வது, ஆங்கிலம் அல்லது சிங்களம் போன்ற மொழிகளை கற்றுக்கொள்ள வேண்டிய கட்டாயத்தை ஏற்படுத்தும் என்பதால், வேலைக்காக வசிப்பிடத்தை மாற்றுவதில் ஒரு பொதுவான தயக்கம் காணப்படுகிறது.

தனியார் துறையில் வேலை தேட விரும்புவவர்கள் பிற சவால்களை எதிர்கொள்கின்றனர். அவற்றில் மிக முக்கியமானது ஒரு பணியாளராக தங்கள் உரிமைகள் மற்றும் தங்கள் முதலாளிகளிடமிருந்து எதிர்பார்க்க வேண்டிய குறைந்தபட்ச தரநிலைகள் பற்றிய விழிப்புணர்வு இல்லாமை. பல சந்தர்ப்பங்களில், திறன் அல்லது பயிற்சி இல்லாத நிலையில் வேலை தேடுவது என்பது சமூகத்தால் வழங்கப்படும் பாதுகாப்பு வலையிலிருந்து விலகிச் செல்வதையும் குறிக்கிறது. இதன் விளைவாக, இந்த இளைஞர்கள் பெரும்பாலும் குறிப்பிடத்தக்க சேமிப்பை ஒதுக்கி வைப்பது கடினம். அதே நேரத்தில் தங்கள் முதலாளிகளால் எளிதில் சுரண்டப்படும் அபாயத்திற்கும் ஆளாகிறார்கள்.

புலம்பெயர்வதற்கான அவா

போருக்குப் பிந்தைய இலங்கையில் இளையோரிடையே வெளிநாடுகளுக்கு இடம்பெயர வேண்டும் என்ற ஆசை ஓர்

அடிப்படையான அம்சமாக மாறியுள்ளது. இதற்குப் பொருளாதாரக் கஷ்டங்கள், வரையறுக்கப்பட்ட வாய்ப்புகள் மற்றும் நீடித்த ஓரங்கட்டப்பட்ட உணர்வு ஆகியவை காரணமாகும். அதிக வேலையின்மை விகிதங்கள் மற்றும் முறையான வேலைவாய்ப்புகள் இல்லாதது, வடக்கு மற்றும் கிழக்குப் பகுதி இளைஞர்களிடம், தொடர்ச்சியான பொருளாதாரச் சவால்களை ஏற்படுத்தியுள்ளன. பல தமிழ் இளையோர், பெரும்பாலும் மேற்கத்திய நாடுகள் அல்லது மத்திய கிழக்கு நாடுகளுக்கு இடம்பெயர்வதை, பொருளாதார ஸ்திரத்தன்மை மற்றும் சமூக இயக்கத்திற்கான ஒரு பாதையாகக் கருதுகின்றனர். இந்த லட்சியம் தமிழ் புலம்பெயர்ந்தோரால் வலுப்படுத்தப்படுகிறது, இது வலுவான நாடுகடந்த வலைப்பின்னல்களைப் பராமரிக்கிறது; உள்ளூர்ப் போராட்டங்களுக்கு ஒரு தீர்வாக வெளிநாட்டு வாழ்க்கையைச் சித்திரிக்கிறது.

கள ஆய்வில் பெறப்பட்ட சில மேற்கோள்கள் இதற்கான இன்னொரு பரிமாணத்தைத் தருகின்றன. கிளிநொச்சியில் மேற்கொள்ளப்பட்ட கள ஆய்வில் 23 வயது நிறைந்த இளையோர் ஒருவருடனான உரையாடல் இவ்வாறு அமைந்தது:

கேள்வி: இப்ப நீங்கள் என்ன செய்யிறீயர்?

பதில்: நான் வெளிநாட்டுக்குப் போக ட்ரை பண்ணிக் கொண்டிருக்கிறேன். ஏன் மாமா வெளிநாட்டில் இருக்கிறார். அவர் எப்படியாவது என்னை எடுப்பார். ஏ.எல் முடிச்சிட்டு சும்மா தான் இருக்கிறேன்.

கேள்வி: இங்க வேலை ஒண்டுக்கும் ட்ரை பண்ணலையா?

பதில்: இல்லை. வெளிநாட்டுக்குப் போகப் போறேன் தானே.

கேள்வி: வெளிநாட்டுக்குப் போறதுக்கு காச செலவாகுமல்லோ?

பதில்: மாமா அனுப்புவார். இல்லையெண்டா, அம்மாவின்ர நகையையோ, எங்கட வயலையோயோ வித்து காச தேற்றலாம்.

கேள்வி: இப்ப உங்கட குடும்ப வருமானம்?

பதில்: அப்பா வயல் செய்யிறார். அம்மா வேலைக்குப் போறா.

கேள்வி: நீங்கள் குடும்பத்தில் எத்தனை பேர்?

பதில்: நாங்கள் 5 பேர்; அம்மா, அப்பா, நான், தம்பி, தங்கச்சி.

கேள்வி: எவ்வளவு காலமா வெளிநாடு போக ட்ரை பண்ணுறியள்?

பதில்: 4 வருசமா; மாமா கூப்பிடுறன் என்று சொன்னவர். வேயிட் பண்ணுறன்.

கேள்வி: உங்கட நண்பர்கள் என்ன செய்யினம்?

பதில்: சிலர் என்ன மாதிரி வெளிநாடு போகப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கினம். இரண்டு பேர் போயிட்டினம். சிலர் வேலை செய்யினம்.

கேள்வி: உங்களுக்கு எப்படி பொழுது போகுது?

பதில்: நான் படம் பார்ப்பன். போனில நல்லா பொழுதுபோகும். பின்னேரங்களில, பிரன்சோட சேர்ந்தா ஒரே பம்பல்.

வடக்கு மாகாணத்தின் பல இளையோரின் மனப்பதிவுகள் இதை ஒத்தாகவே இருந்தன. வெளிநாட்டுக்குப் போவதே ஒரே வழி என்பது பலரது முடிந்த முடிவாகவுள்ளது. வெளிநாட்டு வாழ்க்கையின் சவால்களைச் சொன்னபோது பலர், “வெளிநாட்டுக்குப் போன எல்லாரும் நல்லாத்தானே இருக்கினம்” என்று சொன்னதையும் கள ஆய்வில் பதிவு செய்யக்கூடியதாக இருந்தது.

இதேவேளை கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளில் இளையோர் வெளிநாட்டு வாழ்க்கை சரிவராமல் திரும்பி வந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுடனான உரையாடல் அவர்களது எதிர்பார்ப்புக்கும் யதார்த்தத்திற்கும் இடையேயான பாரிய இடைவெளியை விளக்கியது. 1980களில், 1990களில் புலம்பெயர்ந்தவர்கள் கடின உடல் உழைப்பால் தமது வாழ்க்கையை நிறுவியவர்கள். அதேபோல அக்காலப்பகுதியில் பணம் ஈட்டுவதற்கான வாய்ப்புகளும் பணிகளும் இருந்தன. இன்றைய நிலைமை வேறு. ஆனால் அதைப் புரிந்துகொள்ள இளையோர் பலர் தயாராக இல்லை.

புலம்பெயர்வு மீதான இந்தக் கவனம் உள்ளூர்த் தீர்வுகளின் வளர்ச்சியைக் குறைமதிப்பிற்கு உட்படுத்துகிறது. இலங்கையை விட்டு வெளியேறும் ஆசை வேலையின்மை, கல்வி ஏற்றத்தாழ்வுகள் மற்றும் சமூக மறுகட்டமைப்பு போன்ற முறையான பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதில் இருந்து கவனத்தைத் திசைதிருப்புகிறது என்று

ஆய்வுகள் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. உதாரணமாக, போரின் போது ஆண் குடும்ப உறுப்பினர்களை இழப்பதால் தமிழ்ச் சமூகங்களில் போர் விதவைகள் மற்றும் பெண் தலைமைத்துவக் குடும்பங்கள் எதிர்கொள்ளும் பொருளாதாரக் கஷ்டங்கள், உள்ளூர்த் தொழில்முனைவு அல்லது சமூக மேம்பாட்டில் முதலீடு செய்வதற்குப் பதிலாக வெளிநாடுகளில் வாய்ப்புகளைத் தேட இளைஞர்களுக்கு கூடுதல் அழுத்தத்தை ஏற்படுத்துகின்றன. இந்த வெளிப்புறமாகப் பார்க்கும் மனநிலை, உள்ளூர் நிர்வாகத்துடன் ஈடுபடுவதற்கான ஊக்கத்தை குறைக்கிறது அல்லது கட்டமைப்புச் சீர்திருத்தங்களை ஆதரிக்கிறது; வெளிப்புற வாய்ப்புகளைச் சார்ந்திருக்கும் சுழற்சியை நிலைநிறுத்துகிறது.

மேலும், திறமையான மற்றும் திறமையற்ற தொழிலாளர்களின் இடப்பெயர்வு, குறிப்பாக மத்திய கிழக்கில் வீட்டுப் பணிப்பெண்களாகப் பணிபுரியும் பெண்கள் விடயத்தில், குறிப்பிடத்தக்க சமூக விளைவுகளை ஏற்படுத்துகின்றது. 1988 மற்றும் 1995 இற்கு இடையில், இலங்கையிலிருந்து குடியேறியவர்களில் 70% பேர் பெண்கள்; அவர்களில் பலர் தமிழ்ச் சமூகங்களைச் சேர்ந்தவர்கள்; குடும்ப வாய்ப்புகளை மேம்படுத்த முயல்கின்றனர். இளைஞர்கள் துண்டு துண்டான வீடுகளில் வளர்ந்து, கூட்டுத் தீர்வுகளை விட தனிப்பட்ட அபிலாஷைகளுக்கு முன்னுரிமை அளிப்பதால், இந்த இடப்பெயர்வுகள் அந்நியச் செலாவணி வருவாயில் பங்களிக்கும் அதேவேளையில், சமூக ஒற்றுமையையும் பலவீனப்படுத்துகின்றன. இதனால் இடப்பெயர்வின் கவர்ச்சி தமிழ்ச் சமூகங்களுக்குள் மீள்தன்மை மற்றும் புதுமைகளை வளர்ப்பதற்கான உளவியல் மற்றும் நடைமுறைத் தடையை உருவாக்குகிறது.

இந்தப் பின்புலத்தில் இலங்கையின் வடக்கின் பல தொழிற்றுறைகளில் சிங்களவர்கள் பணியாற்றுவதைக் காணக் கிடைக்கின்றது. இதை சிங்கள மேலாதிக்கம் என்று நாம் குறை சொன்னாலும், இதன் பின்னால் உள்ள யதார்த்தத்தைப் புரிந்துகொள்வது முக்கியம். இது குறித்து உணவகம் வைத்திருக்கும் ஒருவரிடம் உரையாடிய போது அவர் இவ்வாறு சொன்னார்:

“தம்பி, எங்கட ஆக்கள் வேலைக்கு வாறதில்லை. இங்க வேலை செய்யிறது தராதரம் இல்லாதது எண்டு நினைக்கினம். வாறா ஆக்களும் ஒழுங்கில்ல. இவங்கள நம்பி கடை நடத்த

ஏலாது. சிங்களப் பெடியள் அப்படியில்லை. ஒழுங்கா வருவாங்கள், நல்லா வேலை செய்வாங்கள், பிரச்சனை இல்லை. அவங்கள் யுனிவசிட்டியில் படிக்கிறதால், தமிழும் கதைக்கப் பழகிறாங்கள்”.

யாழ்ப்பாணத்தில் காப்புறுதித் துறையில் பணியாற்றும் ஒரு முகாமையாளர் இவ்வாறு தனது ஆதங்கத்தைப் பதிவு செய்தார்:

“எனக்கும் எங்கட பொடியள வேலைக்கு எடுக்கத்தான் விருப்பம். ஆனால் வேலை கஷ்டம் எண்டு வாராங்கள் இல்லை. கேட்டா, டையை கட்டிக்கொண்டு இந்த வெயியில் என்னெண்டு வேலை செய்யிறதெண்டு கேட்கிறாங்கள். அவங்களுக்கு ஓபிஸ் உத்தியோகம் வேணுமாம். ஆனால் வெளிமாவட்டக்காரர் அப்படியில்லை. கொம்பிளைன் பண்ண மாட்டார்கள். நல்லா வேலை செய்வாங்கள். பிரச்சனை குறைவு.”

இவை தனித்த குரல்கள் அல்ல. இதே வகைப்பட்ட பல குரல்கள் கடந்த பத்தாண்டுகால ஆய்வில் பதிவாகியுள்ளன. இவை மிகவும் சிக்கலான அதேவேளை கவலைக்கிடமான ஒரு செய்தியைச் சொல்கின்றன. வடபுலத்தில் அரசு உத்தியோகம், வீட்டுக்குப் பக்கத்தில வேலை, அலுவலகத்தில் வேலை, நல்ல சம்பளம் போன்றன பெரும்பான்மையான இளையோரின் எதிர்பார்ப்பாக இருக்கிறது. கடந்த சில ஆண்டுகளாக சமூக வலைத்தளங்களின் தாக்கத்தினால் இளையோர் தம் குறித்த மிகைமதிப்பீடுகளைக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதும் பணிக்கு ஆட்களை எடுக்கும் பலரது அனுபவமாக இருக்கிறது.

சமூக வலைத்தளங்களும் வாழ்வியலும்

போருக்குப் பிந்தைய இலங்கையில் தமிழ் இளையோரின் அரசியல் மற்றும் கலாசார உணர்வை வடிவமைப்பதில் சமூக ஊடகங்கள் ஒரு சக்தியாக உருவெடுத்துள்ளன. தமது குறைகளை வெளிப்படுத்தவும், போரின் கதைகளைப் பகிர்ந்து கொள்ளவும், உலகளாவிய தமிழ்ப் புலம்பெயர்ந்தோருடன் இணையவும் அவை ஓர் இடத்தை வழங்கியுள்ளது. இது பல வழிகளில் இடம்பெயர்வதற்கான விருப்பத்தை அதிகரிக்கின்றன. உள்ளூர் நிலைமைகள் குறித்த அறிருப்பதையைத் தூண்டுகின்றன. வெளிநாடுகளின் செழிப்பு, சுதந்திரம் குறித்த சித்திரங்கள்,

போருக்குப் பிந்தைய கழுவில் மது அருந்துதல் பெரும்பாலும் சுதந்திரத்தின் அடையாளமாக வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. பல இளைஞர்கள் போர், இடம்பெயர்ச்சி மற்றும் பொருளாதாரப் பாதுகாப்பின்மை ஆகியவற்றின் அதிர்ச்சியுடன் போராடுவதால், இது உளவியல் துயரத்தின் குறிகாட்டியாகவும் செயற்படுகின்றது. மதுபோதை பாலின அடிப்படையிலான வன்முறையை அதிகரிக்கின்றது. குறிப்பாக இராணுவ மயமாக்கப்பட்ட போருக்குப் பிந்தைய கழுவில், அதிகரித்த பாதுகாப்பின்மையை எதிர்கொள்ளும் பெண்களுக்கு எதிராக இது அரங்கேறுகின்றது என்பதை ஆய்வுகள் எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

புலம்பெயர்ந்தோர் அடிக்கடி பகிர்ந்துகொள்வது போன்றன போரால் பாதிக்கப்பட்ட வடக்கு மற்றும் கிழக்கின் வாழ்க்கை யதார்த்தங்களிலிருந்து முற்றிலும் மாறுபட்ட தன்மையை உருவாக்குகின்றன. இந்த ஒப்பீடு, தங்கள் உள்ளூர்ச் சூழலைக் கட்டுப்படுத்தப்பட்டதாகவும், வாய்ப்புகள் இல்லாததாகவும் உணரும் இளையோரிடையே போதாமை மற்றும் விரக்தி உணர்வை வளர்க்கிறது. சமூக ஊடகங்கள் தமிழ் அடையாளத்தின் இலட்சியப்படுத்தப்பட்ட கதைகளையும் ஊக்குவிக்கின்றன. அவை பெரும்பாலும் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் போர்க்காலச் சொல்லாட்சியில் வேருன்றியுள்ளன. இது தனித் தமிழீழம் என்ற கருத்தை காதல்மயமாக்குவதோடு, தற்போதைய அரசியல் அமைப்பில் ஈடுபடுவதிலிருந்து இளையோரை மேலும் அந்நியப்படுத்துகின்றன.

கூடுதலாக, சமூக ஊடகங்கள் இளையோர் மனதில் உலகமயமாக்கப்பட்ட வாழ்க்கை முறைகள் மற்றும் மதிப்புகளை உருவாக்குவதன் மூலம் உள்ளூர்க் கலாசார விதிமுறைகளின் அழிவிற்குப் பங்களிக்கின்றன. தென்னிந்தியாவிலிருந்து, குறிப்பாக தமிழ்நாட்டிலிருந்து இந்த உள்ளடக்கங்களை அணுகும் வழிமுறைகள் இந்த மாற்றத்தில் குறிப்பிடத்தக்க பங்கு வகிக்கின்றன. இதனால், சமூக ஊடகங்களின் கட்டுப்படுத்தப்படாத செல்வாக்கு, உள்ளூர் யதார்த்தங்கள் மற்றும் தீர்வுகளில் வேருன்றிய ஓர் ஒருங்கிணைந்த தமிழ் அடையாளத்தை உருவாக்குவதற்கான

முயற்சிகளைச் சிக்கலாக்குகின்றது.

போருக்குப் பிந்தைய காலகட்டத்தில், தெற்கிலிருந்து பொருட்கள் மற்றும் சேவைகளுக்கான அதிகரித்த அணுகல், ஊடகங்கள், இடப்பெயர்வு வலையமைப்புகள் மூலம் உலகளாவிய சந்தைகளில் வெளிப்படுத்தல் ஆகியவற்றால் தமிழ் இளையோரிடையே நுகரும் ஆர்வம் அதிகரித்துள்ளது. உட்கட்டமைப்பு மேம்பாட்டால் எளிதாக்கப்பட்ட நுகர்வுப் பொருட்களின் வருகை, நவீன வாழ்க்கைமுறைகளை மையமாகக் கொண்ட புதிய அபிவிருத்திகளை அறிமுகப்படுத்தியுள்ளது. இந்த மாற்றம் குறிப்பாக யாழ் நகர்ப்புற தமிழ் இளையோரிடையே உச்சரிக்கப்படுகிறது. அவர்கள் பிராண்டட் ஆடைகள், தொழில்நுட்பம் மற்றும் அந்தஸ்தின் பிற சின்னங்களை நோக்கி அதிகளவில் ஈர்க்கப்படுகிறார்கள்.

நுகர்வு உணர்வு, முகமை மற்றும் நவீனத்துவத்தை வழங்கினாலும், பெரும்பாலும் பாரம்பரியத் தமிழ்ச் சமூகத்துடனும் சிக்கன மதிப்புகளுடன் மோதுகின்றது. தனிப்பட்ட நுகர்வு மீதான முக்கியத்துவம், போரினால் பாதிக்கப்பட்ட சமூகங்களை மீண்டும் கட்டியெழுப்புவதற்கான கூட்டு முயற்சிகளை குறைமதிப்பிற்கு உட்படுத்துகிறது. ஏனெனில் இளைஞர்கள் சமூக நலனை விட தனிப்பட்ட ஆதாயத்திற்கு முன்னுரிமை அளிக்கிறார்கள். எடுத்துக்காட்டாக, நுகர்வுப் பொருட்களுக்கான ஆசை, பொருளாதார அழுத்தங்களை அதிகரிக்கின்றது. இளைஞர்களை நீண்டகால உள்ளூர் வளர்ச்சியில் முதலீடு செய்வதற்குப் பதிலாக, இடப்பெயர்வு அல்லது சட்டவிரோத நடவடிக்கைகள் மூலம் விரைவான நிதித் தீர்வுகளைத் தேடத் தள்ளுகிறது. இது குற்றச் செயல்களின் அதிகரிப்புக்கு வழிசெய்துள்ளன. இதன் இன்னொரு விளைவாக, போதைப் பொருள் பாவனையும் மதுப்பாவனையின் அதீத அதிகரிப்பும் நிகழ்ந்துள்ளன.

மேலும், தென்னிந்திய ஊடகங்களில் சித்திரிக்கப்படும் கவர்ச்சிகரமான வாழ்க்கை முறைகளுக்கு தமிழ் இளைஞர்கள் ஆளாக நேரிடுவதால், நுகர்வுத் தன்மை தென்னிந்திய கலாசாரத்தின் செல்வாக்குடன் நெருக்கமாகப் பிணைந்துள்ளது. இந்த வெளிப்புற கலாசார செல்வாக்கு, நுகர்வோர் பொருட்களின் அணுகலுடன் இணைந்து, இளையோரின் முன்னுரிமைகளை உள்ளூர்ச் சவால்களை எதிர்கொள்வதிலிருந்து விலக்கி, வெளிநாட்டு

அல்லது நகர்ப்புற வாழ்க்கை முறைகளைப் பின்பற்றுவதை நோக்கி மாற்றியமைக்கின்றது.

போருக்குப் பிந்தைய சூழலில், குறிப்பாக வடக்கு மாகாணத்தில், தமிழ் இளையோரிடையே மது மற்றும் போதைப்பொருள் துஷ்பிரயோகம் ஒரு தொந்தரவான அதிகரிப்பைக் கண்டுள்ளது. விவசாயிகள் மற்றும் மீனவர்கள் போன்ற உடல் உழைப்பில் ஈடுபடும் ஆண்களிடையே அதிகப்படியான குடிப்பழக்கம் பரவலாக உள்ளது. மேலும் இது பெரும்பாலும் ஆண்மை மற்றும் சமூகப் பிணைப்பை உருவாக்குவதோடு இணைக்கப்பட்டுள்ளது. இருப்பினும், இந்த நடத்தை குறிப்பிடத்தக்க எதிர்மறையான விளைவுகளை ஏற்படுத்துகிறது. இதில், அதிகரித்த குடும்ப வன்முறை, குடும்பங்களின் பொருளாதார அழுத்தம் ஆகியவையும் அடங்கும்.

போருக்குப் பிந்தைய சூழலில் மது அருந்துதல் பெரும்பாலும் சுதந்திரத்தின் அடையாளமாக வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. பல இளைஞர்கள் போர், இடப்பெயர்ச்சி மற்றும் பொருளாதாரப் பாதுகாப்பின்மை ஆகியவற்றின் அதிர்ச்சியுடன் போராடுவதால், இது உளவியல் துயரத்தின் குறிகாட்டியாகவும் செயற்படுகின்றது. மதுபோதை பாலின அடிப்படையிலான வன்முறையை அதிகரிக்கின்றது. குறிப்பாக இராணுவமையமாக்கப்பட்ட போருக்குப் பிந்தைய சூழலில், அதிகரித்த பாதுகாப்பின்மையை எதிர்கொள்ளும் பெண்களுக்கு எதிராக இது அரங்கேறுகின்றது என்பதை ஆய்வுகள் எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

வடக்கில் செயற்படும் குற்றவியல் கும்பல்களால் போதைப்பொருள் பாவனை எளிதாக்கப்படுகிறது. சட்டம் மற்றும் ஒழுங்கு சீர்குலைவு, அதிக இராணுவ இருப்புடன் இணைந்து, சமூகப் பிரச்சினைகள் செழித்து வளரும் சூழலை உருவாக்கியுள்ளது. இந்தப் பிரச்சினைகள் இளையோரை தங்கள் சமூகங்களுடனான ஆக்கபூர்வமான ஈடுபாட்டிலிருந்து திசைதிருப்புகின்றன. மேலும் வறுமை மற்றும் வன்முறைச் சமூகங்களை வலுப்படுத்துகின்றன; உள்ளூர்த் தீர்வுகளை மேலும் குறைமதிப்பிற்கு உட்படுத்துகின்றன. இதில் சமூக வலைத்தளங்களின் பங்கு அதிகம்.

நிறைவுக் குறிப்புகள்

போருக்குப் பிந்தைய இலங்கையில் வட மாகாணத்தையும் தெற்கையும் இணைக்கும் சாலைகளின் கட்டுமானம் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க

வளர்ச்சியாகும். இது போரினால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளை தேசிய பொருளாதாரத்துடன் ஒருங்கிணைப்பதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. A9 நெடுஞ்சாலை போன்ற திட்டங்கள் பொருட்கள், மக்கள் மற்றும் சேவைகளின் இயக்கத்தை எளிதாக்கியுள்ளன; வடக்கிற்கு பொருளாதார வாய்ப்புகளைக் கொண்டு வருகின்றன. இருப்பினும், இந்த இணைப்பு ஆழமான கலாசார மற்றும் சமூக தாக்கங்களையும் ஏற்படுத்தியுள்ளது.

தெற்கிலிருந்து நுகர்வுப் பொருட்கள், மது மற்றும் ஊடகங்கள் உள்ளிட்டவைகளின் வருகை பாரம்பரியத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு விதிமுறைகளின் அரிப்பை துரிதப்படுத்தியுள்ளது என்ற விமர்சனம் மனங்கொள்ளத்தக்கது. சிங்களவர்கள் ஆதிக்கம் செலுத்தும் நகர்ப்புற மையங்களின் அதிகரித்த அணுகல், புதிய சமூக நடைமுறைகள் மற்றும் மதிப்புகளை அறிமுகப்படுத்தியுள்ளது. இது பெரும்பாலும் தமிழ்ச் சமூகத்தின் பழமைவாத, சமூகம் சார்ந்த மரபுகளுக்கு முரணானது. எடுத்துக்காட்டாக, மது மற்றும் நுகர்வோர் பொருட்களின் கிடைக்கும் தன்மை, முன்னர் விவாதிக்கப்பட்ட போதைப்பொருள் துஷ்பிரயோகம் மற்றும் நுகர்வோர்வாதத்தின் அதிகரிப்பைத் தூண்டியுள்ளது.

மேலும், சாலைக் கட்டுமானம், பெரும்பாலும் தமிழர் பகுதிகளில் புத்த கோவில்கள் மற்றும் சிங்களக் குடியேற்றங்களை நிறுவுதல் உள்ளிட்ட அரசால் வழங்கப்படும் 'சிங்களமயமாக்கல்' முயற்சிகளுடன் சேர்ந்துள்ளது. இந்தச் செயன்முறைகள் தமிழ் கலாசார அடையாளத்தை நீர்த்துப்போகச் செய்யும் முயற்சிகளாகவும், இளைஞர்களை மேலும் அந்நியப்படுத்துவதாகவும், அவர்களின் புலப்பெயர்வு விருப்பத்தை வலுப்படுத்துவதாகவும் கருதப்படுகின்றன. இந்தச் சாலைகளில் அதிக அளவில் இராணுவம் நிறுத்தப்பட்டிருப்பது, பாதுகாப்பிற்கு அவசியமானது என்று பெரும்பாலும் நியாயப்படுத்தப்படுகிறது. இது கண்காணிப்பு மற்றும் ஒடுக்குமுறை உணர்வுகளை அதிகரிக்கிறது; உள்ளூர் நிர்வாகத்தின் மீதான நம்பிக்கையை குறைமதிப்பிற்கு உட்படுத்துகிறது.

வெளிப்புறத் தாக்கங்களுக்கு ஆளாகும்போது சமூக விதிமுறைகளின் மறுசீரமைப்பு தெளிவாகத் தெரிகிறது. தென்னிந்திய ஊடகங்கள் மற்றும் தயாரிப்புகள் வடக்கை அடைவதை சாலைகள் எளிதாக்கியுள்ளன. இது தமிழ்நாட்டின் கலாசார

ஈர்ப்பை அதிகரிக்கிறது. இந்த இணைப்பு பொருளாதார நன்மைகளைக் கொண்டிருந்தாலும், தனித்துவமான இலங்கைத் தமிழ் அடையாளத்தைப் பாதுகாப்பதை சவால் செய்கிறது; சமூகம் சார்ந்த தீர்வுகளை வளர்ப்பதற்கான முயற்சிகளைச் சிக்கலாக்குகிறது.

போருக்குப் பிந்தைய இலங்கையில் தமிழ் இளையோர், தங்கள் அபிலாஷைகள், அடையாளங்கள் மற்றும் அவர்களது சமூகங்களுடனான ஈடுபாட்டை வடிவமைக்கும் சவால்களின் சிக்கலான பன்முக நெருக்கடிகளை எதிர்கொள்கின்றனர். இடப்பெயர்வுக்கான ஆசை, பொருளாதார மற்றும் சமூகக் கட்டுப்பாடுகளுக்கு ஒரு பகுத்தறிவான எதிர்வினையாக இருப்பதைக் காட்டிலும், சமூக மறுகட்டமைப்பில் இருந்து கவனத்தைத் திசைதிருப்புவதன் மூலம் உள்ளூர் தீர்வுகளின் வளர்ச்சியை குறைமதிப்பீடு செய்கிறது. சமூக ஊடகங்கள் இந்த அபிலாஷைகளைப் பெருக்கி அதிருப்தியைத் தூண்டுகின்றன. அதேநேரத்தில் நுகர்வோர் மற்றும் தென்னிந்திய ஊடகங்கள், பாரம்பரிய தமிழ் விதிமுறைகளுடன் மோதும் வெளிப்புற மதிப்புகளை அறிமுகப்படுத்துகின்றன. மது மற்றும் போதைப்பொருள் துஷ்பிரயோகம் போருக்குப் பிந்தைய சூழலால் மோசமடைந்த ஆழமான உளவியல் மற்றும் சமூகப் பிரச்சினைகளைப் பிரதிபலிக்கின்றன. உட்கட்டமைப்பு மேம்பாடு பொருளாதார ரீதியாக நன்மை பயக்கும் அதேவேளையில், கலாசார மறுசீரமைப்பிற்கும் அந்நியப்படுத்தலுக்கும் பங்களிக்கிறது.

இந்தச் சவால்களை எதிர்கொள்வதற்கு பன்முக அணுகுமுறை தேவை. இடப்பெயர்வு மற்றும் போதைப்பொருள் துஷ்பிரயோகத்தின் கவர்ச்சியைக் குறைக்க சமூகம்சார் செயன்முறைகள் தேவைப்படுகின்றன. தென்னிந்திய ஊடகங்களின் ஒரே மாதிரியான செல்வாக்கை எதிர்க்கும் உள்ளூர் அடையாளங்களை மையப்படுத்திய கல்வி மற்றும் கலாசாரத் திட்டங்கள், இளையோர் தங்கள் ஈழத் தமிழ் அடையாளத்துடன் மீண்டும் இணைவதற்கு உதவக்கூடியன. இவையே இது நமக்குச் சொந்தமானது என்ற உணர்வை வளர்ப்பதற்கும் உள்ளூர்த் தீர்வுகளை ஊக்குவிப்பதற்கும் வழி செய்யும். இத்தகைய முயற்சிகள் மூலம் மட்டுமே, போருக்குப் பிந்தைய இலங்கையில் மீள்தன்மையையும் துடிப்பான எதிர்காலத்தையும் உருவாக்கக்கூடிய தமிழ் இளையோருக்கு வழிகாட்டவியலும்.

லெ

யுசிசுக்காமின் வலிகாமப் பிரிவைக் காட்டும் நிலப்படத்தில்

தெல்லிப்பழைக் கோவிற்பற்றுத் தொடர்பாகக் காணப்படும் தகவல்களையும், அவற்றோடு தொடர்புடைய வரலாற்றுக் குறிப்புகளையும் சென்ற கட்டுரையில் பார்த்தோம். இந்தக் கட்டுரையில், மயிலிட்டிக் கோவிற்பற்றுத் தொடர்பாக நிலப்படத்திலுள்ள விவரங்களை ஆராயலாம். (படம்1) நிலப்படத்தில் உள்ளபடி மயிலிட்டிக் கோவிற்பற்று, ஏழு துணைப்பிரிவுகளை உள்ளடக்கியது. இவை மயிலிட்டி, பலாலி, வயாவிளான், வறுத்தலைவிளான், தையிட்டி, வீரமாணிக்கதேவன் துறை, பெரியநாட்டுத்தேவன் துறை என்பன.

படம்-1: லெயுசிசுக்காமின் வலிகாமத்தைக் காட்டும் நிலப்படத்திலிருந்து பிரித்தெடுக்கப்பட்ட மயிலிட்டிக் கோவிற்பற்றுப் பகுதி.

எல்லைகள்

லெயுசிசுக்காமின் நிலப்படத்தின்படி மயிலிட்டிக் கோவிற்பற்றின் வடக்கு எல்லையில் பாக்கு நீரிணை அமைந்துள்ளது. கிழக்கு எல்லையில் அச்சவேலிக் கோவிற்பற்றும், தெற்கில் மல்லாகம் கோவிற்பற்றும், மேற்கு எல்லையில் தெல்லிப்பழைக் கோவிற்பற்றும் உள்ளன. மயிலிட்டிக் கோவிற்பற்றின் வடக்கு எல்லையை அண்டிக் கடலோரம் மேற்கிலிருந்து கிழக்காகத் தையிட்டி, மயிலிட்டி, வீரமாணிக்கதேவன் துறை, பெரியநாட்டுத்தேவன் துறை, பலாலி ஆகிய துணைப் பிரிவுகள் வரிசையாகக் காணப்படுகின்றன. தென்மேற்கு எல்லையை அண்டி வறுத்தலை விளானும் தெற்கில் வயாவிளானும் உள்ளன. (படம்2)

வீரமாணிக்கதேவன் துறையும் பெரியநாட்டுத் தேவன் துறையும்

தற்காலத்தில் முக்கியமான பிரிவுகளாகக் கொள்ளப்படாத வீரமாணிக்கதேவன் துறை, பெரியநாட்டுத்தேவன் துறை ஆகிய இரண்டு ஊர்களை லெயுசிசுக்காமின் நிலப்படத்தில் மயிலிட்டிக் கோவிற்பற்றின் துணைப் பிரிவுகளாகக் காட்டியிருப்பது குறிப்பிடத் தக்கது. இவ்விரு ஊர்களும் தேவர் எனப்படும் கரையார் சமூகத்தினர் பெரும்பான்மையாக வாழும் ஊர்கள். தேவர் சமூகத்தினர் அப்பகுதியில் வாழும் சாதாரண கரையார் சமூகத்தினருடன் ஒப்பிடும்போது உயர்வான சமூகத் தகுதியும் செல்வ வளமும் கொண்டவர்களாவர்.¹ மயிலிட்டியில் வாழும் தேவர் சமூகத்தின் இரு பிரிவினரும் சோழர் காலத்தில் படைத் தளபதிகளாக வந்த வீரமாணிக்க தேவன், பெரியநாட்டுத் தேவன் ஆகியோரின் வழிவந்தவர்களாகக் கருதப்படுகின்றனர். மேற்படி இரண்டு தளபதிகளின் பெயர்களைத் தழுவின தேவர் சமூகத்தில் இரண்டு பிரிவுகள் உருவாகின.² இப்பிரிவினர் வாழ்ந்த ஊர்களே வீரமாணிக்கதேவன் துறை, பெரியநாட்டுத்தேவன் துறை ஆகிய இரண்டு ஊர்களாக உருவாயின என்பது அப்பகுதி மக்களின் நம்பிக்கை.

இவ்விருவரும் சோழர் காலத்துக்கு முன்பே பல்லவர் காலத்திலோ அதற்கு முன்னரோ வந்திருக்கக்கூடும் என்ற கருத்தும் நிலவுகிறது. இது ஒருபுறமிருக்க யாழ்ப்பாணத்தை ஆண்ட ஆரியச் சக்கரவர்த்திகள் காலத்தில் நரசிங்கதேவன் என்பவனை மயிலிட்டியில் குடியேற்றியது பற்றிய குறிப்பொன்றை யாழ்ப்பாண வைபவமாலையில் காணமுடிகிறது.³ இது சரியானால் நரசிங்கதேவன் 13 ஆம் நூற்றாண்டுக்குப் பிற்பட்டவன். இவ்வாறான ஐதீகங்களின்படியான கால வேறுபாடுகளையே கணக்கில் கொள்ளாமல் வீரமாணிக்கதேவனும் பெரியநாட்டுத் தேவனும் நரசிங்கதேவனும் சகோதரர்கள் எனக் கருத்து வெளியிடுபவர்களும் இருக்கத்தான் செய்கிறார்கள். எவ்வாறெனினும் மேற்படி மூவரினதும் குடியேற்றங்கள் குறித்தோ அவற்றின் காலம்குறித்தோ தீர்மானிப்பதற்கு நம்பத்தகுந்த சான்றுகள் இல்லை. லெயுசிசுக்காம் வலிகாமத்தைக் காட்டும் நிலப்படத்தை வரைந்த காலத்தில் வீரமாணிக்கதேவன் துறை, பெரியநாட்டுத்தேவன் துறை ஆகிய ஊர்கள் முக்கியத்துவம் பெற்று விளங்கின என்பது தெளிவாகத் தெரிகிறது. இவ்விரு ஊர்களும் வீரமாணிக்கதேவன்,

பெரியநாட்டுத்தேவன் என்னும் இருவரது பெயர்களைத் தழுவி உருவானவை என்பதையும் ஏற்றுக்கொள்ள முடியும். ஆனால், இவ்விருவரும் யார், எக்காலத்தில் மயிலிட்டியில் குடியேறினர், எக்காரணத்துக்காக அவர்கள் பெயர்கள் ஊர்களுக்கு இடப்பட்டன போன்றவை ஆய்வுக்குரியன.

இவ்விரு ஊர்களிலும் வாழும் தேவர் சமூக மக்களிடையே சமூகவியல் அடிப்படையில் வேறுபாடுகள் இல்லை.4 அத்துடன், இவை நிலப்படத்தில் உள்ளபடி மிகவும் சிறிய ஊர்களும் அருகருகே அமைந்தவையும் ஆகும். ஆனால், இவ்விரு ஊர்களையும் தனித்தனியான இரண்டு துணைப் பிரிவுகளாகப் பிரித்திருப்பது ஏன் என்பதும் ஆய்வுக்குரியது. போர்த்துக்கேயர்காலப் பதிவுகளின்படி இவ்விரு ஊர்களும் தனிப் பிரிவுகளாக இருந்ததற்குச் சான்றுகள் இல்லை. ஆனால், பல்வேறு பகுதிகளைச் சேர்ந்த சாதிகள் செலுத்தவேண்டிய வரி விவரங்களின் பட்டியலில் பெரியநாட்டுத்தேவன் துறை, வீரமாணிக்கதேவன் துறை ஆகிய ஊர்களைச் சேர்ந்த கரையார் சமூகத்தினருக்கான வரிகள் தனித்தனியாகக் கொடுத்துள்ளதைக் காண முடிகிறது.5 இதன் அடிப்படையில் போர்த்துக்கேயர் காலத்திலேயே இவ்விரு ஊர்களும் தனித்தனியான கிராமத் தலைவர்களின் கீழ் அல்லது நிர்வாக ஒழுங்கின் கீழ் இருந்திருக்கக்கூடும் எனத் தெரிகிறது.

அண்மைக் காலத்தில் எழுதப்பட்ட கட்டுரையொன்றில் வீரமாணிக்கதேவன் துறை, பெரியநாட்டுத்தேவன் துறை ஆகிய ஊர்கள் கடற்கரையோரமாக மேற்கே காங்கேசந்துறையிலிருந்து கிழக்கே பலாலிவரை பரந்திருந்தது என்கின்றனர்.6 நிலப்படத்தின்படி இவ்விரு ஊர்களும் அந்த அளவுக்குப் பெரியனவாகக் காட்டப்படவில்லை. இரண்டும் சேர்ந்து காங்கேசந்துறை, பலாலி ஆகிய எல்லைகளுக்கு இடையில் உள்ள கடற்கரையில் ஏறத்தாழ நான்கில் ஒரு பகுதிக்குள் அடங்கிவிடுவதையே காண முடிகிறது.

வீதிகள்

தெல்லிப்பழையிலிருந்து அச்சவேலிக்குச் செல்லும் வீதி மட்டுமே மயிலிட்டிக் கோவிற்பற்றினூடாகச் செல்வதாக லெயுசிக்காமின் நிலப்படம் காட்டுகிறது. இது, மயிலிட்டிக் கோவிற்பற்றின்

+

படம்-2: லெயுசிக்காமின் வலிகாமத்தைக் காட்டும் நிலப்படத்தைத் தழுவி வரையப்பட்ட மயிலிட்டிக் கோவிற்பற்றின் படம்.

துணைப் பிரிவுகளான வறுத்தலை விளான், மயிலிட்டி, பலாலி ஆகியவற்றை ஊடறுத்துச் செல்கிறது. இது மயிலிட்டித் தேவாலயத்தைக் மேற்கே தெல்லிப்பழைத் தேவாலயத்துடனும் கிழக்கில் அச்சவேலித் தேவாலயத்துடனும் இணைக்கிறது. நிலப்படம் காட்டும் இவ்வீதியைத் தற்கால வீதிகளுடன் துல்லியமாகப் பொருத்திப் பார்ப்பது கடினம். தற்காலத்தில் தெல்லிப்பழைச் சந்தியிலிருந்து கிழக்கு நோக்கிச் செல்லும் வீதி, மயிலிட்டி - கட்டுவன் வீதி ஆகியவற்றின் பகுதிகள் மேற்படி வீதியின் பகுதிகளாக இருந்திருக்க வாய்ப்பு உண்டு. மயிலிட்டியையும் அச்சவேலியையும் இணைக்கும் வீதியைத் தற்காலத்து வீதிகளுடன் தெளிவாக அடையாளம் காணக்கூடியதாக இல்லை. பலாலி விமான நிலையம் உள்ளிட்ட பிற்கால வளர்ச்சித் திட்டங்களினால் இப்பகுதியில் வீதிகளின் தடங்களில் மாற்றம் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடும்.

கட்டடங்கள்

பிற கோவிற்பற்றுகளில் இருப்பதுபோல மயிலிட்டிக் கோவிற்பற்றிலும், முக்கியமான கட்டடங்களாக நிலப்படம் காட்டுவது தேவாலயத்தையும் தேவாலய இல்லத்தையுமே. இவற்றைத் தவிரக் கரையோரமாக மடம் போன்ற அமைப்பு ஒன்றும் உள்ளது.

தேவாலயமும் தேவாலய இல்லமும்

ஒல்லாந்தர் காலத் தொடக்கத்தில் மயிலிட்டிக் தேவாலயம் முருகைக் கல்லால்

கட்டப்பட்டிருந்ததாக அக்காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் வாழ்ந்த போல்தேயஸ் பாதிரியார் தனது நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார். அது அகலமானதாகவும் நல்ல இடவசதி கொண்டதாகவும் இருந்துள்ளது. அருகிலிருந்த தேவாலய இல்லமும் நல்ல உயரம் கொண்ட கம்பீரமான கட்டடம் எனவும் போல்தேயஸ் குறிப்பிட்டுள்ளார். தேவாலயத்தின் ஒரு பகுதி தட்டையான கூரையுடன் கூடியது என்றும் அதிலிருந்து சூழவுள்ள நிலப் பகுதியினதும் கால் அல்லது அரைமணி நேர நடைத் தூரத்திலிருந்த கடலினதும் காட்சிகளைக் கண்டு ரசிக்க முடிந்ததாகவும் தெரிகிறது.⁷

போல்தேயசின் நூலில் உள்ள மயிலிட்டித் தேவாலய வளாகத்தைக் காட்டும் படத்தில் அவ்வளாகத்தினுள் பல்வேறு கட்டடங்கள் இருப்பதைக் காண முடிகிறது.⁸ (படம் 3) இத்தொடரின் வேறு கட்டுரைகளில் ஏற்கெனவே குறிப்பிட்டபடி இப்படங்கள் கட்டடங்களின் தோற்றங்களை உள்ளபடி காட்டுவதாகக் கொள்ள முடியாதெனினும், அங்கிருந்த கட்டடங்களின் எண்ணிக்கை, கட்டடப் பொருட்கள் முதலிய தகவல்கள் சரியாக இருக்க வாய்ப்பு உள்ளது.

மயிலிட்டியிலிருந்த ஒல்லாந்தத் தேவாலயத்தினதும் இல்லத்தினதும் அழிபாடுகள் 20 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதிவரை மயிலிட்டி கட்டுவன் வீதியை அண்டிய பகுதியில் இருந்துள்ளது. இதுபற்றி கலாநிதி பொ. இரகுபதி அவர்கள் எழுதிய கட்டுரையொன்றில் விரிவான தகவல்கள் உள்ளன.⁹ இக்கட்டுரையிலுள்ள விவரங்களை வைத்துப் பார்க்கும்போது அத்தேவாலயத்தினதும் தேவாலய இல்லத்தினதும் தொடக்க அமைப்பு போல்தேயஸ் பாதிரியார் தந்துள்ள விவரங்களுடனும் அவருடைய நூலில் காணும் மயிலிட்டித் தேவாலயத்தைக் காட்டும் படத்துடனும் பெருமளவுக்குப் பொருந்துவதாகத் தெரிகிறது. அத்துடன், காலப்போக்கில் தேவாலயத்தின் அமைப்பில் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டதையும் அறியமுடிகிறது.

அழிபாடுகளில் காணப்படும் கோபுரம் போன்ற முகப்பு அமைப்பு போல்தேயசின் நூலில் உள்ள மயிலிட்டித் தேவாலயத்தைக் காட்டும் படத்தில் இல்லை. இதைக் கட்டுவதற்குப் பயன்படுத்திய கட்டடப்பொருட்களும் செம்மையற்ற வேலைப்பாடுகளும் அவசரத்தில் கட்டப்பட்ட ஒரு அமைப்பாகத் தெரிவதாக இரகுபதி குறிப்பிட்டுள்ளார். இந்தக் கோபுரம் உயர்ந்து சென்று உச்சியில் நான்கு தூண்களுடன் கூடிய

கூண்டு அமைப்புடன் முடிவடைவதாக அவர் விவரம் தருகிறார். இவ்வாறான முகப்பு அமைப்புக் கொண்ட தேவாலயங்கள் எதுவும் இப்போது யாழ்ப்பாணத்தில் இல்லை எனக் கட்டுரையில் அவர் குறிப்பிடுகின்றார்.¹⁰ இது சரியே. எனினும், ஒல்லாந்தர் காலத்தில் இதுபோன்ற கூண்டு அமைப்புகளைக் கொண்ட சில கட்டடங்கள் இருந்ததற்கு வரைபடச் சான்றுகள் உள்ளன.

போல்தேயசின் படத்திலுள்ள தேவாலயத்தின் வாயில் மேற்கு நோக்கியிருக்க அழிபாடுகளில் காணப்படும் முதன்மை வாயில் வடக்கு நோக்கியிருப்பதாக கலாநிதி இரகுபதி குறிப்பிட்டுள்ளார். பிற்காலத்தில் தேவாலயம் விரிவாக்கப்பட்டபோது வாயிலின் திசை மாற்றப்பட்டிருக்கக்கூடும் என்பதும் புதிய வாயிற் கோபுர அமைப்பைக் கட்டியிருக்கக்கூடும் என்பதும் அவரது கருத்து.¹¹

மடம்

மயிலிட்டிக் கோவிற்பற்றின் மயிலிட்டி துணைப்பிரிவுக்குள் அடங்கிய வடக்குக் கடற்கரையோரமாக “மண்டாக்கிளட்டி” (டச்சு மொழி: Mandakilati) எனப் பெயரிடப்பட்ட இடத்தில் வழமையாக மடத்தைக் குறிக்கும் சிறு கட்டடம் போன்ற குறியீடும் அதன் அருகில் ஒரு மரமும் காணப்படுகின்றன. இக்குறியீடு ஏற்கெனவே வேறு இடங்களில் குறிப்பிட்டதுபோல ஒரு மீன்பிடித் துறையையோ கடல்வழிப் போக்குவரத்துக்கான துறையையோ அண்டி அமைந்த ஒரு மடமாக இருக்கக்கூடும்.

குளங்கள்

மயிலிட்டிக் கோவிற்பற்றுக்குள் மூன்று குளங்களை மட்டுமே நிலப்படம் காட்டுகிறது. இவற்றுள் இரண்டு குளங்கள் மயிலிட்டித் துணைப் பிரிவுக்குள்ளும், மற்றது பலாலி துணைப் பிரிவுக்குள்ளும் உள்ளன. மயிலிட்டித் துணைப் பிரிவுக்குள் உள்ள ஒரு குளம் பொதுப் பெயரால் வெறுமனே “குளம்” (டச்சு மொழி: Tanck) எனக் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. மற்றது தொண்டமான் குளம். பலாலி துணைப்பிரிவுக்குள் உள்ள குளம் புலவன் குளம் எனப் பெயரிடப்பட்டுள்ளது. தொண்டமான் குளத்துக்கு அண்மையில் இருந்து தற்போது அழிந்துவிட்ட தேவர்குளம் என்னும் பெயர் கொண்ட குளம் இருந்ததாகத் தகவல் உள்ளது.¹² நிலப்படத்தில் வெறுமனே “குளம்” என்று குறிப்பிடப்பட்ட குளமாக இது இருக்கக்கூடும். இக்குளம் இருக்கும் இடத்துக்கு அண்மையிலேயே இக்கட்டுரையில் முன்னர்

படம்-3: போல்தேயஸ் பாதிரியாரின் நூலில் உள்ள மயிலிட்டித் தேவாலயத்தையும் தேவாலய இல்லத்தையும் காட்டும் படம்.

குறிப்பிட்ட தேவர் சமூக மக்கள் வாழ்வதால், அச்சமூகத்தின் பெயரைத் தழுவினே இக்குளத்துக்குப் பெயர் இடப்பட்டிருக்கலாம். எனினும், தேவர்களின் ஊர்களான வீரமாணிக்கதேவன் துறை, பெரியநாட்டுத்தேவன் துறை ஆகிய ஊர்களுக்கு வெளியிலேயே இக்குளத்தை நிலப்படத்தில் குறித்துள்ளனர். ஒல்லாந்தர்கால மயிலிட்டிக் கோவிற்பற்றுக்குள் அடங்கிய பகுதிக்குள் தற்காலத்தில் ஐந்து குளங்கள் உள்ளன. இவை கட்டுவன், மயிலிட்டி, தையிட்டி, வறுத்தலைவிளான், பலாலி ஆகிய பகுதிகளில் ஒவ்வொன்றாக அமைந்துள்ளன.¹³

லெயுசிக்காமின் நிலப்படம் காட்டும் குளங்களுள் மயிலிட்டித் துணைப் பிரிவுக்குள் அடங்கிய தொண்டைமான் குளம் இன்றுவரை பெயர் மாற்றமின்றிக் காணப்படுகின்றது. இது, இப்பெயர் மிகவும் பழமையானது என்பதைக் காட்டுகிறது. தொண்டைமான் என்ற சிறப்புப் பெயர் கொண்ட பல இடப்பெயர்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் காணப்படுகின்றன. வட இலங்கையில் உக்கிரசிங்கன் ஆட்சி நிலவிய காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்துக்கு வந்தந்தொண்டை மண்டலத்து அரசன் தொண்டைமான் என்பவர் இங்கிருந்து உப்பு ஏற்றுமதி செய்வதற்கு வசதியாக வெட்டிய கால்வாயே தொண்டைமான் ஆறு என்று அழைக்கப்படுவதாக யாழ்ப்பாண வைபவமாலை தகவல் தருகிறது.¹⁴ யாழ்ப்பாணத்தில் தொண்டைமான் என்னும் முன்னொட்டுகளுடன் கூடிய பெயர்கள் மேற்படி தொண்டைமானுடன் தொடர்புள்ளவை என்னும் கருத்து நிலவுகிறது. இது சரியானால் தொண்டைமான் குளம் என்னும் பெயர் பல நூறு ஆண்டுகள் பழமையானதாக இருக்கக்கூடும்.

குறிப்புகள்

1. Kenneth David, *Spatial Organization and Normative Schemes In Jaffna, Northern Sri Lanka, Modern Ceylon Studies, volume 4: 1 4: 2, January 4: July, 1973, 27.*
 2. David, *Spatial Organization and Normative Schemes In Jaffna, 27.*
 3. குல. சபாநாதன், மாதகல் மயில்வாகனப் புலவர் எழுதிய யாழ்ப்பாண வைபவமாலை (சுன்னாகம்: நா. பொன்னையா, 1949), 28.
 4. David, *Spatial Organization and Normative Schemes In Jaffna, 27.*
 5. P. E. Pieris, *The Kingdom of Jafanapatam 1645* (New Delhi: Asian Educational Services, 1995), 49.
- எம். ராஜா யோகானந்தம், மதுரை சங்கரநாதபுர வீரமாணிக்கதேவன் பெரியநாட்டுத்தேவன் நரசிங்கதேவனின் பரம்பரையினர் வாழும் யாழ்ப்பாணத்தின் இரு பழங் கிராமங்கள், ஈழநாடு வாரமலர், 1307-1986, 4.
6. Phillipus Baldaeus, "A True and Exact Description of the Great Island of Ceylon", trans. Pieter Brohier, *The Ceylon Historical Journal, vol. VIII nos. 14* (July 1958/April 1959), 320.
 7. Baldaeus, "A True and Exact Description of the Great Island of Ceylon", 293.
 8. பொ. இரகுபதி, வரலாற்றுப் பின்னணியில் மயிலிட்டி, பாரதி புதிய கட்டடத் திறப்புவிழாச் சிறப்புமலர், மயிலிட்டி வடக்கு அமெரிக்க மிசன் பாடசாலை, காங்கேசந்துறை, 1722.
 9. இரகுபதி, வரலாற்றுப் பின்னணியில் மயிலிட்டி, 17.
 10. இரகுபதி, வரலாற்றுப் பின்னணியில் மயிலிட்டி, 18.
 11. யோகானந்தம், மதுரை சங்கரநாதபுர வீரமாணிக்கதேவன் பெரியநாட்டுத்தேவன் நரசிங்கதேவனின் பரம்பரையினர் வாழும் யாழ்ப்பாணத்தின் இரு பழங் கிராமங்கள், 4.
 12. தகவல்: விவசாய அபிவிருத்தித் திணைக்களம்.
 13. சபாநாதன், மாதகல் மயில்வாகனப் புலவர் எழுதிய யாழ்ப்பாண வைபவமாலை, 14.

வெற்றியுனதே: சுயமுன்னேற்றத்துக்கான வழித்தடம்

பகுதி 2

மலையகத் தமிழின் சமூக, அரசியல் விடுதலைக்காகத் தன் வாழ்வின் பெரும்பாகத்தை அர்ப்பணித்த நடேசய்யர் குறித்த ஆய்வுகள் அவரது பங்களிப்பை அறிமுகப்படுத்தல், அவற்றை மதிப்பிடுதல் என்ற தளங்களில் முன்னோடி முயற்சிகளாக விளங்குகின்றன. இருந்தபோதிலும் அவை குறிப்பிட்ட சில மட்டுப்பாடுகளையும் கொண்டுள்ளன. நடேசய்யரின் மூல ஆவணங்கள் பல கிடைக்கப்பெறாத காலத்தில், கிடைக்கப்பெற்ற சான்றுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டும், சில புதிய மூலங்களைக் கண்டறிந்தும் அந்த ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. அதனால் அவற்றுள் நடேசய்யரின் மொத்தப் பங்களிப்புகளும், அவரின் கருத்தியல் தளத்தில் ஏற்பட்டுவந்த மாற்றங்களும் இன்னும் முழுமையாக வெளிப்படுத்தப்படாத நிலையே தொடர்கிறது. அந்தவகையில், ஏற்கனவே கிடைக்கப்பட்டுள்ள நூல்களையும் புதிதாகக் கண்டறியப்பட்டுள்ள நூல்களையும் மதிப்பிடுவதன் மூலம் நடேசய்யரின் பங்களிப்புகளையும், அவர் காலத்து சமூக, அரசியல் அசைவையும் கண்டுகொள்ளவும் நடேசய்யர் பற்றிய ஆய்வுகளில் நிலவும் இடைவெளியை நிரப்பவும் எதிர்கால ஆய்வுகளுக்கான திசைகாட்டல்களை வழங்கவும் 'கணக்குப் பதிவு நூல் முதல் கதிர்காமம் வரை' எனும் இத் தொடர் எழுதப்படுகிறது.

எம். எம். ஜெயசீலன்

எம்.எம். ஜெயசீலன் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தின் தமிழ்த்துறையில் முதுநிலை விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றி வருகிறார். பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் இளங்கலைமாணி, முதுதத்துவமாணிப் பட்டங்களைப் பெற்றுள்ள இவர், இந்தியப் பொதுநலவாய நாடுகளின் புலமைப்பரிசில் திட்டத்தின்கீழ் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தில் (குஞ்சாவூர்) கலாநிதிப் பட்ட ஆய்வைச் சமர்ப்பித்துள்ளார். கல்வெட்டியல், பண்பாட்டு வரலாறு, இலக்கிய விமர்சனம், நவீன இலக்கியம் முதலான துறைகளில் ஆர்வமுள்ள இவர், அத்துறைசார்ந்த ஆய்வுக் கட்டுரைகளைத் தேசிய மற்றும் சர்வதேச ஆய்வரங்குகளில் சமர்ப்பித்து வருவதுடன் ஆய்விதழ்களிலும் சஞ்சிகைகளிலும் தொடர்ந்தும் எழுதிவருகிறார்.

ருவன் தனது நினைப்புக்களை மேம்படுத்தினால் மாத்திரமே உயர்வும் வெற்றியும் காரியசித்தியும் பெறுதல் கூடும். தனது நினைப்புக்களை மேம்படுத்தாது பின்னிட்டால் அவன் பலவீனமும் கீழ்மையும் தரித்திரமும் உற்றேயிருப்பான்” - (ஜேம்ஸ் ஆலன்).

இளைஞர்களிடத்தில் தோன்றும் மயக்கங்களைக் களைந்து, அவர்களின் முன்னேற்றத்துக்கான வழித்தடத்தை, 'நீ மயங்குவதேன்' என்ற நூலின் மூலம் செப்பனிட முனைந்த நடேசய்யர், அதன் தொடர்ச்சியாக 'வெற்றியுனதே' என்ற நூலை 1934 ஆம் ஆண்டு வெளியிட்டுள்ளார். கொழும்பு தினத்தபால் பிரஸ், ஹட்டன் சகோதரி பிரஸ் ஆகியன இணைந்து அந்நூலைப் பதிப்பித்துள்ளன. வாழ்க்கையில் வெற்றி பெறுவதற்கு வேண்டிய பண்புகளையும் அவற்றை அடைவதற்கான வழிகளையும் எடுத்துரைப்பதை முதன்மை நோக்காகக் கொண்டுள்ள இந்நூல், பொருள், தான், தன் சுற்றம் என்ற நிலையிலிருந்து விடுபட்டு மானுட வாழ்வை உயர்ந்த தளத்தில் அணுகும் மனவிசாலத்தைக் கட்டியெழுப்ப முயன்றுள்ளது.

வாழ்க்கையில் வெற்றிபெறுதல் என்பதன் அடிப்படைகளை, உளநூல் வல்லுநர் தளத்தில் நின்று சமூகமேம்பாட்டுச் சிந்தனையாளர் தளத்தில் நின்று நடேசய்யர் சிறப்பாக எடுத்தியம்பியுள்ளார். அவை உலகளாவிய ரீதியில் போற்றப்படும் சுயமுன்னேற்றச் சிந்தனைகளுக்கு இணையானவையாக அமைந்துள்ளன. புகழ்பெற்ற சுயமுன்னேற்ற நூல்களில் வலியுறுத்தப்படும் வாழ்க்கை இலட்சியங்களை உருவாக்கிக்கொள்ளல், அந்த இலட்சியத்தை இறுகப் பற்றிப் பயணிக்கும் உணர்வைத் தூண்டுதல், தன்நம்பிக்கையை வளர்த்தல், திட்டமிடலின் தேவையை உணர்த்தல், அறவழியில் இயங்குவதன் அவசியத்தை எடுத்துரைத்தல், நேர்மறையான சிந்தனைகளை விதைத்தல், நேர முகாமைத்துவத்தை வலியுறுத்தல், தோல்வியை அனுபவமாகக் கொள்ளச் செய்தல், முயற்சியைக் கைவிடாது செயற்பட உந்துதலளித்தல், வாழ்வில் வெற்றிபெற்றவர்களின் சரித்திரங்களை உதாரணங்காட்டல் முதலானவை இந்நூலில் செறிவாக வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

இந்நூலில் இடம்பெறும் கருத்துக்கள், தமிழ் மரபுக்கு அந்நியமுறாதவை என்பதை வெளிப்படுத்தும் வகையில் ஒவ்வொரு அத்தியாயத்திலும் பேசப்படும் விடயங்களின் மையத்தை உள்ளடக்கிய தமிழ் இலக்கியப் பகுதிகள், அத்தியாயத்தின் தொடக்கத்திலோ

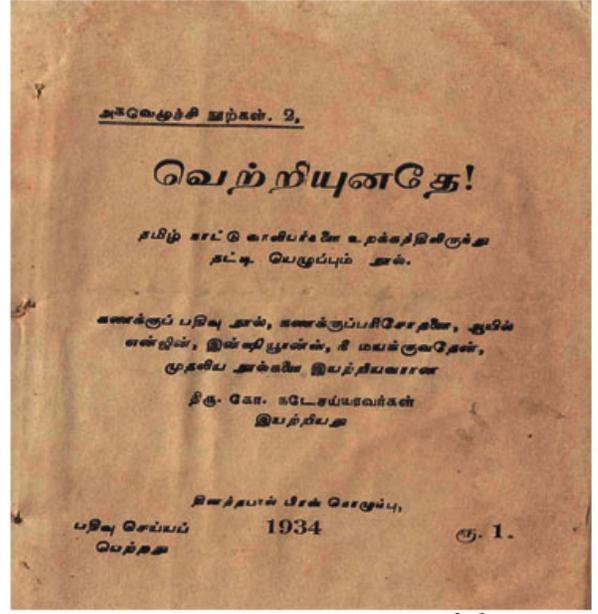

Image Source : noolaham.net

இறுதியிலோ மேற்கோளாக வழங்கப்பட்டுள்ளன. அவை நடேசய்யரின் கருத்துகளை மேலும் வலுப்படுத்தியுள்ளதுடன் நூலின் பொருண்மையைத் தமிழர் வாழ்வியலோடு நெருக்கமாகப் பிணைத்துள்ளன.

வாழ்வின் வெற்றியானது இலட்சியத்தை உருவாக்கிக்கொள்ளலில் தொடங்கி, அந்த இலட்சியத்தை அடைவதற்கான மனப்பாங்கிலும் திட்டமிடலிலும் வளர்ந்து, செயலில் முழுமை பெறுவதை விளக்கிக்காட்டும் இந்நூல், பொருளொன்றல்ல வாழ்க்கையின் நோக்கம், அச்சமென்பதில்லையே, தன்நம்பிக்கை இல்லாள் பிறர் உதவி பெறான், கவலைப்பட வெட்கப்படு, திடமுண்டேல் இடமுண்டு, விதையொன்று போட செடியொன்று முளையா?, காலந்தவறின் யாவுந் தவறும், பொறுத்தார் பூமியாள்வார், உனது மனசாட்சி என்ன சொல்கிறது?, வெற்றிபெற்ற முறை எனும் பத்து அத்தியாயங்களைக் கொண்டுள்ளது.

வாழ்க்கையில் வெற்றிபெறுதல் என்பது இலக்கினை அடைதலைக் குறித்து நிற்பதால் இலட்சியம் ஒன்றின் தேவை, இலட்சியத்தின் பயன் என்பனவற்றை நடேசய்யர் முதலில் தெளிவுபடுத்தியுள்ளார். “உலகே ஒரு பெருங்கடல். உனது வாழ்க்கை அதில் ஓர் கப்பல். அக்கப்பலை ஓட்டும் மாலுமி நீ. கப்பல் சேரவேண்டிய இடமே உனது வாழ்க்கையின் இலட்சியம். இத்துறை சேரவேண்டும் என்ற திட்டமில்லாத மாலுமியின்

நிலை எவ்விதம் கடலில் இருக்குமோ அது போல லட்சியமில்லாத உன் வாழ்க்கையிருக்கும். இந்தவிடம் போக வேண்டும் என்ற நிலையறியாது திகைத்து நிற்கும். அல்லது காற்றில் அங்குமிங்கும் அல்லல்பட்டு மூழ்கி மடியும்” என இலட்சியம் ஒன்றை உருவாக்கிக்கொள்ள வேண்டியதன் தேவையை நிராகரிக்க முடியாதளவுக்கு விளக்கிக்காட்டியுள்ள அவர், இலட்சியமொன்று எத்தகையதாக இருக்கவேண்டும் என்பதைச் சிந்திக்கத் தூண்டுவதற்குப் பின்வரும் வினாக்களை எழுப்பியுள்ளார்:

“யாவருக்கும் பலன் இல்லாமலும் தோன்றிய அறிகுறி இல்லாமலும் தோன்றித் தோன்றி மறையும் சிருஷ்டிகளைப் போல் நீயும் ஒருவனாகக் காலங்கழித்துப்போக எண்ணிவிட்டாயா?

அல்லது மலையுச்சி விளக்கைப்போல் யாவரும் கண்டு கொண்டாடக் கூடியதும், பிறர் பற்றி வழி நடக்கக் கூடியதுமான உயர்நிலைக்கு வர எண்ணியுள்ளாயா?

உனது நோக்கம் தான் என்ன?”

மேற்படி வினாக்கள், இலட்சியமொன்று உள்ளடக்கியிருக்க வேண்டிய விசாலத்தையும் அதன் சமூகப் பெறுமதியையும் உணர்த்த முயன்றுள்ளதைக் காணலாம். அவற்றின் பின்னணியில், “உலகத்தாருக்கு நன்மை பயக்குவதாய்க் கொள்ளும் எந்நோக்கமும் நன் நோக்கமே. அதைப் பெறவே நீ முயற்சிப்பாயாக” எனத் தனிமனிதனொருவன் தன் இலக்கை, தன்னளவில் குறுக்கிக்கொள்ளாது, உலக நன்மை எனும் விரிந்த தளத்தில் வரையறுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்தியுள்ளார். அதனை உணர்த்தவே, ‘பொருளொன்றல்ல வாழ்க்கையின் நோக்கம்’ என்பதை அழுத்தமாக எடுத்துரைத்துள்ளார்; வறியநிலையிலிருந்து உலக மேன்மைக்காகப் பங்களித்த பலரைச் சான்றுகாட்டி, “ஒருவனுடைய உயர்ந்த நோக்கமும் வாழ்க்கை நெறியும் பொருளைவிட அதிக பலமுள்ளவை” என்பதை நியாயப்படுத்தியுள்ளார்.

நடேசய்யர் சுயமுன்னேற்றம் என்பதைத் தனிமனித வளர்ச்சியாகவோ அது தனிமனித முயற்சியினால் மட்டும் முழுமையடைவதாகவோ கருதவில்லை. வாழ்வின் வெற்றி என்பது சமூக நலனை - உலக நலனை இணைத்தது என்பதை அவர் மீளமீள வலியுறுத்தியுள்ளார். அவ்வாறே,

“எக்காரியத்தில் சித்தியடைய நீ கருதிய போதிலும் உன்னுடைய திடநம்பிக்கை மாத்திரம் இருந்தாற் போதுமா? உன்னுடன் ஒத்துழைக்க வேண்டியவர்களது நம்பிக்கையும் இருக்க வேண்டியது அவசியமல்லவா? பிறர் உன் பேரில் கொண்டுள்ள நம்பிக்கையே அவர்களை உன்னுடன் சேர்ந்து உழைக்கச் செய்யும் என்பதை உணர்வாய்” எனக் கூட்டு வாழ்வின் பிணைப்பே வெற்றியை நுகரச் செய்யும் எனச் சுயமுன்னேற்றத்தில் சமூக பங்களிப்பு இணைந்துள்ளமையை எடுத்துக்காட்டியுள்ளார். தனிமனித வளர்ச்சியானது சமூகப் பங்களிப்பற்றுச் சாத்தியமில்லை என்பதால், தனிமனித முன்னேற்றமானது சமூக வளர்ச்சியையும் அவாவியதாக அமைய வேண்டும் என்ற அறப் பார்வைக்கு நடேசய்யர் முதன்மை கொடுத்துள்ளார். அத்துடன் தனிமனித முன்னேற்றமும் அறவழியிலே நிகழ வேண்டும் என்பதை அழுத்தமாக வலியுறுத்தியுள்ளார். பொய், களவு முதலானவையற்று, பொருளுக்காகக் கீழ்மையான செயல்களைப் புரியாது, மனசாட்சிக்கு விரோதம் இல்லாமல் தூயகுணத்துடன் வாழ்வதிலேயே பெரிய மனிதத் தன்மை அடங்கியிருக்கிறது எனக்கூறும் அவர், அதனையே வாழ்வின் வெற்றியாக முன்நிறுத்தியுள்ளார்.

இலட்சியத்தின் முக்கியத்துவத்தையும் நோக்கையும் எடுத்துரைத்தபின், அந்த இலட்சிய வழியில் பயணித்து இலக்கை அடைவதற்குக் கொள்ளவேண்டிய பண்புகளையும் தள்ளவேண்டிய பண்புகளையும் தொடர்ந்துவரும் அத்தியாயங்களில் நடேசய்யர் விரிவாக விளக்கியுள்ளார். கடைப்பிடிக்க வேண்டிய பண்புகளால் விளையும் நன்மைகளையும் நிராகரிக்க வேண்டிய பண்புகளால் அடையும் வீழ்ச்சிகளையும் ஒப்பியல் அடிப்படையில் விளக்கிச் செல்லும் உத்தியை அவர் சிறப்பாகக் கைக்கொண்டுள்ளார். அவ்வுத்தி, எவற்றைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும், எவற்றைக் கைவிட வேண்டும்? என்பதை இலகுவாக வாசகர்களிடம் கொண்டுசேர்க்கத் துணைசெய்கிறது.

வாழ்வில் வெற்றிபெற தன்நம்பிக்கை, மனத்திட்பம், உடன்பாடான மனப்பாங்கு - தூய உள்ளம், காலந்தவறாமை, நல்லொழுக்கம், நேர்மை முதலானவற்றைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என்றும் அச்சம், கவலை, கோபம், தீய நடத்தை, கெட்ட சிந்தனை முதலானவற்றைக் களைய வேண்டும் என்றும் நடேசய்யர் விரிவாக

எடுத்துக்காட்டியுள்ளார். உதாரணமாக, ‘அச்சமென்பதில்லையே’ என்ற அத்தியாயத்தில் அச்சம் தரும் தோல்வியையும் அச்சமின்மை தரும் வெற்றியையும் விளக்கியுரைத்துள்ளமையைக் குறிப்பிடலாம்:

“பயம் ஒருவனுடைய குணத்தை மாற்றுகிறது. அது அவனை அடிமையாக்குகிறது. அவனது ஆசையைக் கெடுக்கிறது. அவனது முன்னேற்றத்தை தடுக்கிறது. வியாதியை உண்டாக்குகிறது. சந்தோஷத்தைப் போக்கி மனத்தைக் கலக்குகிறது. பயம் என்பது ஓர் பேய். அப்பேய் ஒருவனைப் பிடிக்குமானால் அவனை நடைபிணமென்றே சொல்ல வேண்டும். அவன் பிறன் கை இயந்திரமாகிறான். தன்நம்பிக்கை இழக்கிறான். சந்தோஷ உலகத்தில் அவனைக் காணமுடியாது. கிழத் தன்மையைச் சீக்கிரம் அடைகிறான்...” எனப் பயம் தரும் வீழ்ச்சியை எடுத்துரைத்துள்ள நடேசய்யர், பயமெனும் பேயை விரட்டி தைரியத்தை வளர்த்தவர்கள் வாழ்வில் அடைந்த உயர்ச்சியையும், உலக இயக்கம் அச்சமின்மையாலேயே மேல்நோக்கி நகர்கின்றமையையும் சுட்டிக்காட்டி, அச்சமின்மை தரும் வெற்றியை எடுத்துக்காட்டியுள்ளார்.

‘அச்ச மென்பதில்லையே’ என்ற தலைப்பு, பாரதியின் பாடலடியிலிருந்து பெறப்பட்டதாகும். ‘பொருளொன்றல்ல வாழ்க்கையின் நோக்கம்’ என்ற அத்தியாயத்தில், சாதிப்பதற்கு வறுமையொன்றும் தடையல்ல என்பதை உணர்த்துவதற்கு, ‘நமது தென்னாட்டு வீரகவி சுப்பிரமணிய பாரதி தரித்திரக்கடலில் மூழ்கி இறந்தபொழுதிலும் அவருடைய பாடல்கள் தமிழர்களுக்குப் புத்துயிர் கொடுக்கவில்லையா...’ எனப் பாரதியின் வரலாற்றை நடேசய்யர் உதாரணங் காட்டியுள்ளார். பாரதி தன் பாடல்களிலும் கட்டுரைகளிலும் அச்சம், கவலை முதலானவற்றைக் களைய வேண்டியதன் அவசியத்தையும் தைரியம், மனத்திட்பம், தூய சிந்தனை முதலானவற்றைப் பேண வேண்டியதன் தேவையையும் அழுத்தமாக வெளிப்படுத்தியுள்ளார். உதாரணமாக,

“மனதி லுறுதி வேண்டும்
வாக்கினி லேயினிமை வேண்டும்
நினைவு நல்லது வேண்டும்”,
“எண்ணிய முடிதல் வேண்டும்
நல்லவே எண்ணல் வேண்டும்

திண்ணிய நெஞ்சம் வேண்டும்
தெளிந்தநல் லறிவு வேண்டும்”

முதலான வரிகள் சுயமுன்னேற்றச் சிந்தனையாளர் கருத்துகளின் சாரத்தைச் செறிவாக வெளிப்படுத்தியுள்ளதைக் காணலாம். அச்சமே மடமை, அச்சமின்மையே அறிவு எனக்கூறும் பாரதி, “பாரதவாசிகளாகிய நாம் இப்போது புனருத்தாரணம் பெறுவதற்குக் கல்வி வேண்டும் என்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள். நாம் துணிவு வேண்டும் என்கிறோம். துணிவே தாய். அதிலிருந்துதான் கல்வி முதலிய மற்றெல்லா நன்மைகளும் பிறக்கின்றன” என்று அச்சமின்மையே அனைத்து ஆக்கத்திற்கும் அடிப்படை என்றுள்ளார். அதனையே சுயமுன்னேற்றச் சிந்தனையாளர்கள் முதன்மையாக வலியுறுத்துகிறார்கள்.

‘கவலைப்பட வெட்கப்படு’ என்ற அத்தியாயத்தில், நடேசய்யர் கவலை என்பது “உயிரை, வாழ்வைப் பாழாக்க வல்ல பேய்” என விபரித்து, வாழ்வில் வெற்றிபெற கவலையை ஒழிக்க வேண்டும் என்றுள்ளார். பாரதியும் “கொன்றழிக்கும் கவலையெனும் குழியில் வீழ்ந்து குமையாதீர்” எனப் பாடியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

மனத்திட்பம், தன்நம்பிக்கை ஆகியவற்றின் அவசியத்தை நடேசய்யர் விரிவான உதாரணங்களுடன் விளக்கிக்காட்டியுள்ளார். தன்நம்பிக்கை மிக்கவரினதும் அது இல்லாதவரினதும் இயல்புகளை ஒப்பிட்டு தன்நம்பிக்கையின் முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்தியுள்ளார். சான்றாக, பின்வரும் பகுதியை எடுத்துக்காட்டலாம்:

“தன்னிடம் நம்பிக்கை இல்லாத காரணத்தால் தான் செய்த காரியம் சரியோ தப்போ என்று தன் எதிர்ப்பட்டவர்களையெல்லாம் கேட்பான். சந்தேகப்பட்டு சந்தேகப்பட்டு எடுத்த கருமத்தை முடிக்காமல் தலைவிதியை நொந்து, கடவுள் பேரில் பழி சுமத்துவான். லட்சியம் இன்ன தென்பதே இவனுக்குக் தெரியாது. லட்சியமில்லாது திகைத்துத் திகைத்து நின்று பிறர் சொல்பவற்றை யெல்லாம் கேட்டு நடப்பதே மேல் என்ற நம்பிக்கையில் வாழ எண்ணுவான். தரித்திரத்தைக் கண்டு அஞ்சுவான். சிறு கஷ்டங்களை எண்ணி ஏங்குவான். எதிரி எதிர்ப்படுமுன் அவன் காலில் வீழ்ந்து அடிமைப்படுவான்.

அத்தியாயம்	பக்கம்
1 பொருளென்றால் என்னவென்று சொல்லும்	1
2 ஆர் வெப்பநிலை	4
3 தன் எப்போது கிடைக்கிறது	
பெரும்	20
4 கைப்பல வெப்பம்	39
5 திடநிலை இடமும்	89
6 கிடைக்காத போல் வெப்பம்	
ஒளியை	52
7 கைப்பலின் காலம்	62
8 வெப்பநிலை முறையின்	74
9 உட்கொண்ட போல் வெப்பம்	
பெரும்	85
10 வெப்பநிலை	95

Image Source : noolaham.net

தன்நம்பிக்கை கொண்டவன் நிலைமை வேறு. அவனுடைய நடையிலே வித்தியாசங் காணலாம். அவனது பேச்சிலும் பார்வையிலும் தன்நம்பிக்கை பரிமணித்து நிற்பதைக் காண்பாய். இக்குணத்தையே 'செய்திறம், புத்தி சாமர்த்தியம், கெட்டித்தனம்' என்று பலவாறாகச் சொல்லுவார்கள். அவன் கம்பீரப் பார்வையுடன் எக்காரியத்தையும் ஏற்பான். தரித்திரத்தைக் கண்டஞ்சான். எதிரிகளின் ஏளனத்திற்குப் பயப்படமாட்டான். எதிரி ஒருவன் இருப்பதாகவும் கருதமாட்டான். தன் லட்சியத்திலேயே நேர்முகம் செலுத்தி வேலை செய்வான். முன்னேறுவான்."

மனத்திட்பம், உடன்பாடான மனப்பாங்கு ஆகியன குறித்த நடேசய்யரின் கருத்துகள் உளநூல் வல்லுநர்களின் கருத்துகளுடன் ஒத்துப்போகின்றன. "மானிட வாழ்க்கைக்கு மனோத்திடமே முதுகெலும்பாகும். முதுகெலும்பில்லாதவன் நிமிர்ந்து நிற்க முடியுமா? உயிர் வாழ்வது தான் எவ்விதம்?" என மனத்திடத்தின் அவசியத்தை எடுத்துரைத்துள்ள நடேசய்யர், "மனத்தைச் சிதறவிடும் பழக்கங்கள் உன்னைக் கெடுக்கும். பலவிதக் கவலைகள், பொறாமைகள், தூர் எண்ணங்கள் முதலான மண், கல், முள் என்னும் குப்பைகளைக் கொண்டு மனத்தை நிறப்பாதே! மனதைக் கலக்கமில்லாமல் வைத்துக் கொள்ளும் பழக்கம் உனக்கு இளமை முதற்கொண்டே ஏற்படட்டும். மனதைச்

சிதறவிட்டுப் பெருங் காரியங்களைச் செய்யலாம் என்று எண்ணாதே! அது முடியாத காரியம்" என மனத்திட்பத்தையும் மனத்தூய்மையையும் இணைத்து விளக்கியுள்ளார்.

ஜேம்ஸ் ஆலனின் நூல்களில் இடம்பெறும், "எண்ணம் போல் வாழ்வு" என்பதன் வெளிப்பாடுகள், நடேசய்யரின் சிந்தனைகளில் பிரதிபலித்துள்ளன. வ.உ.சி. மொழிபெயர்த்த ஜேம்ஸ் ஆலனின் மனம் போல வாழ்வு, அகமே புறம் முதலான நூல்கள் நடேசய்யருக்கு ஆதர்சமாக விளங்கியிருக்க வேண்டும் எனத் தோன்றுகிறது. உதாரணமாக, மனம் போல வாழ்வு என்ற நூலில் இடம்பெறும் பின்வரும் செய்தியை எடுத்துக்காட்டலாம்:

"நல்ல நினைப்புகளும் செயல்களும் ஒரு காலத்திலும் கெட்ட பலன்களைக் கொடுக்கமாட்டா, கெட்ட நினைப்புகளும் செயல்களும் ஒரு காலத்திலும் நல்ல பலன்களைக் கொடுக்கமாட்டா. விதை ஒன்று போட்டால் சுரை ஒன்று முளைக்குமா? எட்டியிலே கட்டுமாம்பழம் உண்ணலாமா? தினை விதைத்தவன் தினை அறுப்பதும் வினை விதைத்தவன் வினையறுப்பதுமன்றி வேறில்லையே."

மேற்படி விளக்கத்தின் சாரமாகவே, விதை யொன்று போட செடி யொன்று முளையா? என்ற அத்தியாயத்தை நடேசய்யர் அமைத்துள்ளார். "உண்மையில் உன் மனம் கெடுவழி நோக்குமாயின் உனக்குத் தீமையே சம்பவிக்கும். வெறுப்புமும் பொறாமையும் சந்தேகமும் கொண்டவர்களது வாழ்க்கையில் தோல்வியும் நஷ்டங்களும் கஷ்டங்களும் ஏற்பட்டுக்கொண்டே வரும். தூய எண்ணங்களுடன் எவன் சந்தோஷமாய்க் காலங் கழிக்கிறானோ அவனுக்குக் கஷ்டங்கள் வருவதும் இல்லை. வந்தாலும் அவை சூரியனைக் கண்ட பனிபோலல் விலகும்" என்ற நடேசய்யரின் விளக்கம், மனம் போல வாழ்வு அமையும் என்பதையும் மனதைத் தூய்மைப்படுத்திக் கொள்வதன் அவசியத்தையும் ஜேம்ஸ் ஆலனுக்கு இணையான வகையில் வெளிப்படுத்தியுள்ளதைக் காணலாம்.

தமிழ் மரபில் திருக்குறளுக்கு இணையாக வேறு எந்த நூல்களும் மனத்திட்பத்தின் அவசியத்தை வலுவாக முன்வைக்கவில்லை எனலாம். அதனால்தமிழில் மனத்திட்பம் குறித்து நிகழ்த்தப்படும்

பயம் ஒருவனுடைய குணத்தை மாற்றுகிறது. அது அவனை அடிமையாக்குகிறது. அவனது ஆசையைக் கெடுக்கிறது. அவனது முன்னேற்றத்தை தடுக்கிறது. வியாதியை உண்டாக்குகிறது. சந்தோஷத்தைப் போக்கி மனத்தைக் கலக்குகிறது. பயம் என்பது ஓர் பேய். அப்பேய் ஒருவனைப் பிடிக்குமானால் அவனை நடைபிணமென்றே சொல்ல வேண்டும். அவன் பிறன் கை இயந்திரமாகிறான். தன்நம்பிக்கை இழக்கிறான். சந்தோஷ உலகத்தில் அவனைக் காணமுடியாது. கிழத் தன்மையைச் சீக்கிரம் அடைகிறான் எனப் பயம் தரும் வீழ்ச்சியை எடுத்துரைத்துள்ள நடேசய்யர், பயமெனும் பேயை விரட்டி தைரியத்தை வளர்த்தவர்கள் வாழ்வில் அடைந்த உயர்ச்சியையும், உலக இயக்கம் அச்சமின்மையாலேயே மேல்நோக்கி நகர்கின்றமையையும் சுட்டிக்காட்டி, அச்சமின்மை தரும் வெற்றியை எடுத்துக்காட்டியுள்ளார்.

உரையாடல்களில் திருக்குறளை மறுதலிக்க முடியாதுள்ளது. நடேசய்யர் மனத்திட்பம் பற்றிய தன் கருத்துகளுக்குப் பொருந்துகின்ற வகையில்,

“ஆக்கம் அதர்வினாய்ச் செல்லும் அசைவிலா ஊக்க முடையா னுழை”

“எண்ணிய எண்ணியாங்கு எய்து எண்ணியார் திண்ணிய ராகப் பெறின்”

ஆகிய குறள்களை மேற்கோள் காட்டியுள்ளதுடன் தன்நம்பிக்கை பற்றிய விளக்கத்தின்போது, “வினைத்திட்ப மென்ப தொருவன் மனத்திட்ப மற்றைய வெல்லாம் பிற” என்ற குறளை மேற்கோள் காட்டியுள்ளார். இந்நூலிலும் நீ மயங்குவதேன் நூலிலும் நடேசய்யர் எடுத்தாண்டுள்ள குறள்கள், திருக்குறளைச் சுயமுன்னேற்றச் சிந்தனை நோக்கில் வாசிப்பதற்கான வெளியினைக் கட்டியெழுப்பியுள்ளன.

இந்நூலின் செய்திகளும் எடுத்துரைப்பும் வாசகரிடத்தே புது எழுச்சியையும் புத்துணர்வையும் தூண்டும் வகையில் அமைந்துள்ளன. வாசகருக்கு அருகிலிருந்து உரையாடி, ஐயங்களைத் தவிர்த்து, சரியான வழிக்குக் கரம்பற்றி அழைத்துச் செல்வது போல தகவல்கள் எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளன. நீ மயங்குவதேன் நூலில் பின்பற்றிய வினாக்களை எழுப்பி, அவற்றுக்கான விடைகளை அடுக்கிச் செல்லுதல், சாதித்தவர்களின் வரலாற்றைச் சான்றுகாட்டுதல் எனும் உத்திகளை இந்நூலிலும்

நடேசய்யர் கைக்கொண்டுள்ளதுடன் வெற்றிக்கு அவசியமானவற்றையும் வெற்றியைச் சிதைப்பவற்றையும் ஒப்பிட்டு விளக்கும் முறையை நூல் முழுதும் கையாண்டுள்ளார். அவர் எழுப்பியுள்ள வினாக்கள் வாசகரிடத்து உணர்வுபூர்வமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்துவதாக அமைந்துள்ளன.

திருக்குறள், நாலடியார் முதலான பண்டைய நூல்களிலும் பாரதி, பாரதிதாசன் முதலான நவீன படைப்பாளிகளின் எழுத்துகளிலும் சுயமுன்னேற்றச் சிந்தனைகள் அழுத்தமாக வெளிப்பட்டுள்ளன. புகழ்பெற்ற சுயமுன்னேற்றச் சிந்தனையாளர்களுள் ஒருவரான ஜேம்ஸ் ஆலனின் நூல்களை வ.உ.சி. தமிழுக்கு மொழிபெயர்த்துள்ளார். இருந்தபோதிலும் சுயமுன்னேற்றச் சிந்தனைகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட முதல் தமிழ் நூல் எது என்று தெளிவாகக் கூறமுடியவில்லை. நடேசய்யர் தன் ‘நீ மயங்குவதேன்’ நூல் பற்றிய விளம்பரத்தில், “இதுவரையில் தமிழில் வெளிவராத நூல்” என அதனையே சுயமுன்னேற்றம் தொடர்புடைய முதல் தமிழ் நூலாக அடையாளப்படுத்தியுள்ளார். அதனை உறுதிப்படுத்த முடியவில்லை என்றாலும் சுயமுன்னேற்றம் தொடர்பாகத் தமிழில் எழுந்த தொடக்கால நூல்களுள் முதன்மையானவையாக நடேசய்யரின் நூல்கள் விளங்குகின்றன என்பதில் மாற்றுக்கருத்து இல்லை. அவர் சூட்டியுள்ள தலைப்புகளும் விபரித்த விடயங்களும் சுயமுன்னேற்றம் தொடர்பில் உரையாடுகின்ற யாவரும் நிராகரிக்க முடியாதவையாகவும் ஈர்ப்பு மிக்கவையாகவும் விளங்குகின்றன.

ஆறுமுக நாவலரும் நன்னூல் பதிப்பு நெறிமுறையும்

இளஞ்செழியன் சண்முகம்

பண்டைய தமிழர்கள் பனைஓலைகளை எழுத்து ஊடகமாகப் பயன்படுத்தினர். காலப்போக்கில் ஓலைச்சுவடிகள் பழுதடைந்த காரணத்தால், அவை படியெடுக்கப்பட்டுப் பாதுகாக்கப்பட்டன. அச்ச ஊடகங்கள் தோன்றியபிறகு, பழந்தமிழ் நூல்கள் அச்சாக வெளியிடப்பட்டன. இதற்காகப் பல பதிப்பாசிரியர்கள் ஓலைச்சுவடிகளை ஆராய்ந்து, பாடவேறுபாடுகளைக் கவனித்து, மூலபாடங்களை நிலைநாட்டி, பதிப்புப் பணிகளை மேற்கொண்டனர். குறிப்பாக ஈழத்துப் பதிப்பாசிரியர்கள், பதிப்புத்துறையில் முக்கிய பங்கு வகித்துள்ளனர். அவர்கள் பதிப்பித்த நூல்கள் இலக்கியம், இலக்கணம், இசை, சோதிடம், தருக்கம், வைத்தியம், வரலாறு போன்ற பலத்துறைகளை உள்ளடக்கியவை. சுவடிகளின் குறியீடுகளை அடையாளம் காணும் திறன், பாட வேறுபாடுகளை அலசும் திறமை, மூலபாடத்தை உறுதிப்படுத்தும் திறமை போன்றவை இவர்களிடம் இருந்தன. இத்தகைய ஈழத்துப் பதிப்பாசிரியர்கள் பதிப்பித்த நூல்களில் அவர்கள் கையாண்ட பதிப்பு உத்திகள், நெறிமுறைகள் குறித்து ஆராய்வதாக 'ஈழத்துப் பதிப்பாசிரியர்களும் பதிப்பு நெறிமுறைகளும்' எனும் இத்தொடர் அமையவுள்ளது.

இளஞ்செழியன், பழனி அருகிலுள்ள வயலூர் என்ற கிராமத்தைச் சேர்ந்தவர். இவர் தனது இளங்கலைத் தமிழ்ப் படிப்பினை உடுமலைப்பேட்டை, அரசு கலைக் கல்லூரியில் பேராசிரியர் வ. கிருஷ்ணன் அவர்களிடம் பயின்று, பல்கலைக்கழக அளவில் எட்டாம் இடத்தினையும், அதனைத் தொடர்ந்து திருவாரூரில் அமைந்துள்ள தமிழ்நாடு மத்திய பல்கலைக்கழகத்தில் முதுகலை செவ்வியல் தமிழ் பாடத்தைப் பயின்று பல்கலைக்கழக அளவில் முதல் இடத்தையும் பெற்றுள்ளார். இவர் தேசிய தகுதித் தேர்வில் (NET) மூன்று முறை தேர்வாகியுள்ளார். 2022023 ஆம் கல்வியாண்டில் டில்லிப் பல்கலைக்கழகத்தின் கீழ் இயங்கிவரக்கூடிய இதழியல் துறையில் (Delhi School of Journalism) கௌரவ விரிவுரையாளராகவும் பணியாற்றியுள்ளார். இதுவரை ஐந்திற்கும் மேற்பட்ட ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளார். பத்திற்கும் மேற்பட்ட தமிழாய்வு சார்ந்த கருத்தரங்குகள், பயிற்சிப்பட்டறைகள் போன்றவற்றில் பங்கேற்றுள்ளார். தற்போது கேரளத்தின் தலைநகரான திருவனந்தபுரத்தில் அமைந்துள்ள கேரளப் பல்கலைக்கழகத்தின் தமிழ்த்துறையில் தமிழ்த்துறைத் தலைவரும் இணைப்பேராசிரியருமான முனைவர் ஹெப்சி ரோஸ் மேரி அவர்களிடம் 'தொல்காப்பிய சேனாவரையம் மூலபாடத் திறனாய்வும் செம்பதிப்பும்' எனும் தலைப்பில் முனைவர் பட்ட ஆய்வினை மேற்கொண்டு வருகிறார். தொடர்ந்து தமிழியல் ஆய்வுத்துறையில் இயங்கி வருகின்றார்.

ஈழத்துப் பதிப்பாசிரியர்களில் பதிப்பு

நெறிமுறைகளை அவர்களின் பதிப்பு நூல்களை அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு ஆராய்வதாக இத்தொடர் கட்டுரைகள் அமையவிருப்பதினை முன்னரே கூறியுள்ளோம். அவ்வகையில் ஈழத்துப் பதிப்பாசிரியர்களில் மிகவும் இன்றியமையாதவர் ஆறுமுக நாவலர் ஆவார். நாவலர் காலகட்ட சமுதாய நிலையினைக் குறித்தும் அவரது நன்னூல் பதிப்பு முறைகள் குறித்தும் காணலாம்.

ஆறுமுக நாவலர்

19 ஆம் நூற்றாண்டில் தமிழுக்குத்தொண்டு செய்த மிகப்பெரும் தமிழறிஞருள் தலையானவர் ஆறுமுக நாவலர். இலங்கையில், யாழ்ப்பாணம், நல்லூரில் வாழ்ந்த கந்தப்பிள்ளைக்கும், சிவகாமி அம்மையாருக்கும் புதல்வராக 1822 ஆவது ஆண்டு பிறந்தவர் ஆறுமுக நாவலர். 'இளமையில் கல்' என்னும் ஓளவையின் வாக்கிற்கேற்ப, பெற்றோர் ஆறுமுகத்தை நல்லூர் சுப்பிரமணிய உபாத்தியாயரிடம் கல்வி கற்கச் செய்தனர். மேலும் இருபாலை சேனாதிராய முதலியார், நல்லூர் சரவணமுத்துப் புலவர் ஆகியோரிடம் குருகுல முறையில் தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்களையும், சைவநெறிச் சாத்திரங்களையும் நன்கு பயின்றார். வடமொழியையும் உடன் படித்தார். யாழ்ப்பாணம் வெஸ்லியன் மெதடிஸ்ட் மிஷன் மத்திய கல்லூரியில் ஆங்கில மொழியையும் கற்றுக்கொண்டார். அத்தோடு அக்கல்லூரியில் சில காலம் ஆசிரியராகப் பணியாற்றும் வாய்ப்பும் அவருக்குக் கிடைத்தது. அக்காலகட்டத்தில் பர்சிவல் பாதிரியாரின் கூற்றிற்கிணங்க பைபிளைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்தார்.

இவரது காலம் 12.12.1823 - 06.12.1879 ஆகும். இந்தியாவும் இலங்கையும் அந்நியர் ஆட்சியின் கீழ் அடிமைப்பட்டிருந்த காலகட்டம். சைவமும் தமிழும் அதனால் சிறிது நலிவுற்றுக் காணப்பட்டன. இலங்கையின் வடபாகமாகிய யாழ்ப்பாணத்தை, சைவ சமயத்தவரும், தமிழ்ப் புலவர்களும் உறைவிடமாகக் கொண்டு வாழ்ந்தனர். அங்கு சைவ சமயக் கோயில்கள் அதிகம். பின்னாளில் அவ்விடம் போர்த்துக்கீசர் வசமாகியது. அதனால் அங்கு கிறித்துவர்களின் ஆதிக்கம் பெருகியது. பின்னர் ஒல்லாந்தர் கை ஓங்கியது. அதன்பின் 1719 வாக்கில் அப்பகுதியை ஆங்கிலேயர் கைப்பற்றினர்.

சமுதாயப் பணி

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூரில் உள்ள ஒரு சிறிய திண்ணைப்பள்ளியில் சுப்பிரமணியப் பிள்ளை என்பவரிடம் கல்வி கற்ற நாவலர் அவரது ஒன்பதாவது அகவையில் அவர் தந்தை எழுதிய நாடகத்தின் குறைப்பகுதியை எழுதி முடித்தார். சம்பளம் பெறாமல் கல்வி புகட்டிய நாவலர் 1818 ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணத்தில் வண்ணார் பண்ணையில் சைவப் பிரகாச வித்தியாசாலையை நிறுவினார்.

நாவலர் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்தாலும், தமிழகத்தின் சிதம்பரத்தில் 1864 ஆம் ஆண்டு சைவப் பிரகாச வித்தியாசாலையை நிறுவினார்.

இவர் இயற்றிய நூல்கள் இருபத்தி மூன்று (23), உரை செய்தவை எட்டு (8), பரிசோதித்துப் பதிப்பித்தவை முப்பத்தி மூன்று (39). மொத்தமாக எழுபதிற்கும் (70) அதிகமான நூல்களை வெளியிட்டார். தமிழில் பிரசங்க முறையை முதன்முதலில் ஆரம்பித்தவர் நாவலர். இவர் பதிப்பாளர், சைவப்பிரசங்கர், கல்விச்சாலை நிறுவனர், எழுத்தாளர், ஆசிரியர் முதலான பல்வேறு வகைப்பட்ட பணிகளை ஆற்றியுள்ளார். சைவத்தையும் தமிழையும் வளர்க்கத் தன் வாழ்நாளை அர்ப்பணித்து வாழ்நாள் முழுதும் திருமணம் செய்யாமல் துறவியாக வாழ்ந்தார்.

யாழ்ப்பாணத்துச் சமயநிலை

ஆறுமுக நாவலர் இலங்கையின் யாழ்ப்பாணத்தில் தாம் வாழ்ந்த காலத்தில் ஏற்பட்ட உற்றறிவின் வழி 'யாழ்ப்பாணச் சமய நிலை' எனும் நூலை 1872 ஐப்பசியில் வெளியிட்டார்.

யாழ்ப்பாணத்துச் சமயநிலையையும் மக்களின் வாழ்க்கை நிலையினையும் அவர்களது மனநிலையையும் அறிந்துகொள்ளும் பொருட்டு நாவலர் இயற்றிய நூல் இதுவாகும். இந்நூலின் பதிப்புரையில் "நாவலர் ஒளித்துமறைத்து சொல்லத் தெரியாதவர், அக்காலத்தின் போலி நடிப்பை எடுத்துக்கூற நாவலரைப் போல ஆட்களில்லை" என்று இவரைப் பற்றிப் பதிப்பாசிரியர் குறிப்பிட்டுச் செல்கின்றார்.

இங்கிலாந்திலும் அமெரிக்காவிலும் உள்ள புரோடெஸ்டாண்டு கிறித்துவப் பாதிரியார்கள் யாழ்ப்பாணம் வந்து சைவ சமயத்தைப் பழித்துப் பேசினமை குறித்து "சீவனத்திற்காகவே பெரும்பாலும் இங்கிலிஷைப் படித்தனர்" என்றும், "அன்னம், வஸ்திரம் முதலியவை

பெற்றுப் படிக்கும் பொருட்டும், உத்தியோகம் பெற்று சம்பளம் வாங்கும் பொருட்டும் துரைமார்களிடம் சிபாரிசு பெறும் பொருட்டும் கிறிஸ்துவச் சமயத்திலே ஈடுபாடு கொண்டனர்” என்றும் குறிப்பிடும் நாவலர், இவற்றோடு போலிக் கிறித்துவர்களின் செய்கைகளை எல்லாம் ஒவ்வொன்றாகச் சான்றாதாரங்களுடனும் தான் நேரில் கண்டவற்றுடனும் சேர்த்துக் கூறுகின்றார். “படிப்பிற்காக கவர்மெண்ட் செலவு செய்யும் பணம் லௌகிக நூற் கல்விக்கன்றிச் சமய நூற் கல்விக்கன்று” என்றும் சுட்டுகின்றார். அத்துடன் பாதிரிமார்களுக்கும் துரைமார்களுக்கும் உள்ள வேறுபாட்டினைப் பட்டியலிட்டுக் காட்டுவதோடு, இவர்களுக்கிடையேயான ஏற்ற இறக்கங்களையும் சுட்டிச் செல்கின்றார். அத்தோடு ஆங்கிலப் பள்ளிக்கூடம் பற்றிய செய்தியையும், அதில் கிறித்தவப் பாதிரிமார்களின் ஆதிக்கத்தையும் வெளிப்படையாகக் குறிப்பிடுகின்றார்.

உரைநடை

உரைநடை நூல்கள் தொடக்கத்தில் இல்லை. அக்காலத்திய நூல்கள் எல்லாம் பெரும்பாலும் செய்யுள் வடிவில்தான் இருந்தன. சிலகாலம் கழித்துச் செய்யுளும் உரை நடையும் கலந்த நூல்கள் வெளிவரத் தொடங்கின. பிற்காலத்தில் ஐரோப்பியர் வருகையின் காரணமாகத்தான் தமிழ் உரைநடை புத்தொளி பெற்றது எனலாம். காலப்போக்கில் வளர்ந்து வந்த உரைநடை, பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் முக்கியத்துவம் பெற்றது. ஆனால் இருபதாம் நூற்றாண்டில்தான் அது செழுமை பெறத்தொடங்கியது எனலாம். தமிழ் உரைநடை வளர்ச்சியில் ஆறுமுக நாவலரின் தொண்டு போற்றத்தக்கதாகும். ஆறுமுக நாவலரின் உரைநடை ஆற்றலைக்கண்டு வியந்த பரிதிமாற் கலைஞர் “ஆங்கில உரைநடைக்கு டிரைடன் (Dryden) போன்று தமிழ் உரைநடைக்கு ஆறுமுக நாவலர் சிறந்து விளங்கினார்” என்று போற்றுகிறார். மேலும் அவர் நாவலரை “வசனநடை கைவந்த வள்ளலார்” என்றும் கூறிப் புகழ்கிறார்.

மீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளையைப் போன்று செய்யுளியற்றுவதில் ஆறுமுக நாவலருக்கு அதிகம் ஈடுபாடு இருக்கவில்லை. நாவலரின் சரித்திரத்தை நான்காம் முறையாக எழுதிய நல்லூர் த. கைலாசபிள்ளை நாவலர் செய்யுளியற்றுவதில் ஆர்வங்காட்டாமையுடைய காரணங்களைக் கீழ்வருமாறு கூறுவார்,

நன்னூல் விருத்தியுரை

“பாட்டுக்கள் தோத்திரம் ஒன்றற்கேயல்லாமல் மற்றவைகளுக்கு அவ்வளவு சிறந்தன அல்ல என்பதும், பாட்டு வடிவமான நூல்களாற் சாமானிய சனங்களுக்குப் பிரயோசனம் இல்லை என்பதும், தற்காலத்தில் இங்கிலிஷ், சம்ஸ்கிருதம் முதலிய பாஷைகளிலும் வசன நூல்களே வழங்குகின்றன என்பதும், இனித் தோத்திரத்துக்கும் தேவார திருவாசகம் முதலிய அருட்பாக்கள் இருக்கும்போது அவற்றிற்கு மேலாக நாம் என்ன தோத்திரத்தைச் செய்யப்போகிறோம்” என்பதும் இவர் கருத்துக்களாம்.

மதக்கண்டனம்

‘கிறித்தவ மதக்கண்டன சபை’ என்கிற ஒன்றை இவர்தான் முதன்முதலில் தொடங்கினார். சைவ சமயத்தைப் பற்றிப் பிரசங்கமும் (பரப்புரை) தொடர்ந்து செய்தார். தமிழில் பரப்புரை என்னும் கலையை முதலில் பயன்படுத்தி, அதனைச் செய்தவர் ஆறுமுக நாவலர்தான் என்பார் கு. சுந்தரமூர்த்தி.

பைபிளை மொழிபெயர்க்கும்போது அந்த பைபிளையும் அதற்கு முந்தைய காலத்தில் ஆங்கிலத்தில் பைபிளுக்குச் செய்யப்பட்ட உரைகளையும் நன்றாக அறிந்து வைத்திருந்தார் நாவலர். அதனால் அதில் உள்ள மாறுபட்ட பல கருத்துகளையும் குற்றங்களையும் தெளிவாய்

ஆதாரத்துடன் குறித்து வைத்திருந்தார். பைபிளில் உள்ள கருத்துகளை இவரளவுக்கு அக்காலத்தில் யாரும் அறிந்து வைத்திருக்கவில்லை. இவையெல்லாம் இவரின் கிறித்து மதக் கண்டனத்திற்கும் சைவ சமயம் வளர்ப்பதற்குமான பரப்புரைக்கும் உதவியாய் இருந்தன.

நூற் பதிப்பு

நாவலர் தமிழ் உரைநடையில் காற்புள்ளி, அரைப்புள்ளி போன்ற நிறுத்தற் குறியீடுகளை முதன்முதலில் பயன்படுத்தியவர். இவரைப் 'புதிய தமிழ் உரைநடையின் தந்தை' என மு. வரதராசனார் பாராட்டியுள்ளனர். "உரைநடை நூலாசிரியர்களில் யாழ்ப்பாணத்து ஆறுமுக நாவலர் தலைசிறந்தவர்" என கா.சு. பிள்ளை பாராட்டியுள்ளார். 1850 ஆம் ஆண்டு நவீன அச்சு இயந்திரம் நிறுவிய நாவலர், தான் எழுதிய இருபத்திமூன்று (23) நூல்கள் உட்பட கிட்டத்தட்ட தொண்ணூற்று ஏழு (97) தமிழ் நூல்களைச் சிறப்புற வெளியிட்டார்.

'தமிழ்ப்புலமை' என்னும் கட்டுரையிலே தமிழ் கற்க விழையும் சைவசமயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் கற்க வேண்டியனவற்றைப் படிமுறையில் வரிசைப்படுத்தித் தந்துள்ளார். பாலபாடங்கள், இலக்கணச் சுருக்கங்கள், நிகண்டு, நீதிநூல்கள், பெரியபுராணம், திருவிளையாடற்புராணம், திருவாதவூரடிகள் புராணம், கந்தபுராணம், உபதேச காண்டம், கோயிற்புராணம், சேதுபுராணம், பதினொராம் திருமுறையில் உள்ள பிரபந்தங்கள், குமரகுருபர சுவாமிகள் அருளிச்செய்த பிரபந்தங்கள் ஆகிய இலக்கியங்கள், இலக்கண நூல்கள் மற்றும் அவற்றின் உரைகள், பூகோள நூல், கணிதம், வீச கணிதம், சேத்திரக் கணிதம் என்ற படிநிலைகளில் அவற்றைக் கொள்ளலாம். இவற்றைக் கூறுவதோடு நின்றுவிடாமல் இந்நூல்கள் தமிழ் மக்களுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய வழி வகைகளையும் நாவலர் செய்ய முற்பட்டார். நூல்களையும் உரைகளையும் திருத்திப் பதிப்பித்தும் தாமாசுவே நூல்கள் சிலவற்றை இயற்றி அச்சிட்டும் தமிழ்க் கல்விக்கு நாவலர் தொண்டாற்றினார்.

நன்னூல் பதிப்பு வரலாறு

நூலாசிரியர்களும் உரையாசிரியர்களும் எத்தகைய சிறப்பு வாய்ந்தவர்களோ அத்தகைய சிறப்பு வாய்ந்தவர்கள், போற்றத்தக்கவர்கள் பதிப்பாசிரியர்கள் ஆவர். பதிப்புப்பணி என்பது மூலநூல் ஆசிரியனின் கோட்பாடுகளும் கருத்தியலும் கட்டமைப்புகளும் எவ்வகையிலும்

சிதையாமல் உள்ளதை உள்ளவாறே வெளிக்கொணர்தலோடு, இதற்கு அரணான உறுப்புகளையும் உடனேசேர்த்து செவ்வியல்முறையில் அவற்றை அச்சில் கொண்டுவருவதாகும். அவ்வகையில் தமிழ்நூல் பதிப்பு வரலாற்றில் நன்னூல் பதிப்பு வரலாறும் போற்றுதலுக்குரியதாகும்.

தமிழ்ப்பதிப்பு வரலாற்றினை 19, 20 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் ஈழத்து அறிஞர்களும் தமிழ் அறிஞர்களும் இணைந்தே இட்டுச்சென்றனர். அம்முயற்சியினை ஒவ்வொரு பதிப்பிலும் காண இயலும். அவ்வகையிலேயே இந்நன்னூல் பதிப்பினையும் நோக்க வேண்டியதாக உள்ளது. நன்னூலுக்கு விசாகப்பெருமாள் ஐயரே காண்டிகையுரையினை முதன்முதலாக 1834 இல் அச்சேற்றம் செய்தார். அது மட்டுமல்லாமல் முதன்முதலாக அச்சாக்கம் செய்யப்பட்ட மரபிலக்கணம் என்ற பெருமையையும் பெற்றது நன்னூல் ஆகும்.

விருத்தியுரைப் பதிப்புகள்

1. முதன் முதலில் ஆறுமுகநாவலர் தான் நன்னூல் விருத்தியுரைப் பதிப்பினை, 1851 இல் வெளிக்கொணர்ந்தார்.
2. தில்லையம்பூர் சந்திரசேகர கவிராஜ பண்டிதர் நன்னூல் விருத்தியுரையை விசாகப்பெருமானையர் செய்த பதவுரையோடு 1855 இல் வெளியிட்டார்.
3. ஜி.யு. போப் 'பவணந்தி முனி செய்த நன்னூல் மூலமும் பொழிப்புரையும்' என்ற பெயரில் சிவஞான முனிவரால் திருத்தப்பட்ட புத்தம் புத்துரையின் பொழிப்புரைப் பதிப்பினை 1857 இல் வெளியிட்டார்.
4. திருமயிலை தெய்வசிகாமணி முதலியாரும் சண்முகம் பிள்ளையும் இணைந்து நன்னூல் விருத்தியுரைப் பதிப்பினை 1889 இல் வெளியிட்டனர்.
5. உ.வே. சாமிநாதையர் 1918 இல் நன்னூல் மயிலைநாதர் உரைப்பதிப்பினை வெளியிட்டுள்ளார்.
6. கழகப் புலவர் குழுவினர் நன்னூலினை 1956 ஆம் ஆண்டு வெளியிட்டனர்.
7. தண்டபாணி தேசிகர் விருத்தியுரையினை திருவாவடுதுறை ஆதினம் 1957 ஆம் ஆண்டு வெளியிட்டுள்ளது.

8. எம். சுந்தரேசம் பிள்ளை - 1969

9. சோம. இளவரசு - 1981

இவற்றில் உ.வே. சாமிநாதையர், தண்டபாணி தேசிகர் ஆகியோர் விருத்தியுரைகளை ஏட்டுச்சுவடிகளோடு ஒப்பிட்டுப் பதிப்பித்தார்கள். மற்றவர்கள் அச்சப்பிரதிகளைப் பார்த்துப் படியெடுத்து வெளியிட்டார்கள்.

சங்கர நமச்சிவாயர் உரை மட்டும் உள்ள உ.வே. சாமிநாதையரின் பதிப்பு 1925 ஆம் ஆண்டு வெளிவந்தது.

சங்கர நமச்சிவாயர் இயற்றிச் சிவஞான முனிவரால் திருத்தப்பட்ட புத்தம் புத்துரை உரைவகையில் ஆறுமுக நாவலர் பதிப்பு (1851), கழகப் புலவர் குழுவின் பதிப்பு (1956), தண்டபாணி தேசிகர் பதிப்பு (1957), சுந்தரேசம் பிள்ளை பதிப்பு (1969), சோம. இளவரசு பதிப்பு (1981) ஆகிய பதிப்புகள் உள்ளன.

புத்தம் புத்துரையும் விசாகப் பெருமானையரின் பதவுரையும் கொண்ட பதிப்புகளாகச் சந்திரசேகர கவிராஜ பண்டிதர் பதிப்பு (1855), தெய்வசிகாமணியோடு சண்முகம்பிள்ளை இணைந்து வெளியிட்ட பதிப்பு (1889) ஆகியவை காணப்படுகின்றன.

சங்கர நமச்சிவாயர் இயற்றிச் சிவஞான முனிவர் திருத்திப் புதுக்கிய புத்தம் புத்துரையின் ஒருசில பகுதிகளை மட்டுமே கொண்ட பதிப்புகளாக விசாகப் பெருமானையரின் காண்டிகையுரை (1834), இராமானுச கவிராயரின் விருத்தியுரை (1857), வேதகிரி முதலியாரின் காண்டிகையுரை (1851), போப்பையர் பதிப்பித்த பொழிப்புரை (1857) ஆகிய பதிப்புகள் உள்ளன.

இவற்றோடு அ. தாமோதரன் பதிப்பித்த கூழங்கைத்தம்பிரான் உரைப்பதிப்பு போன்றவையும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நன்னூல் பதிப்புகள் ஆகும். மேற்கண்டவாறாக நன்னூலுக்கு மூலமும் உரையுமான பதிப்புகள் அமைகின்றன. இனி ஆறுமுக நாவலரின் நன்னூல் பதிப்புப் பற்றிக் காண்போம்.

ஆறுமுகநாவலரின் நன்னூல் பதிப்பு

சங்கர நமச்சிவாயரால் எழுதப்பட்ட விருத்தியுரையினைச் சிவஞான முனிவர் திருத்திய புத்தம் புத்துரையினை முதன்முதலாக ஆறுமுக நாவலர் பதிப்பித்துள்ளார். இதன்வழி நன்னூல் உரைப்பதிப்பின் முன்னோடியாக ஆறுமுக

நன்னூல் காண்டிகையுரை

நாவலர் விளங்குகின்றார். ஆதலால் தமிழ்ப் பதிப்புக்கலைக்கு அடிக்கல் நாட்டியவராக நாவலரைக் கொள்ளலாம். அவர் பதிப்பித்த நூல்களுள் இலக்கண நூல்கள் ஏழு; அவ்வாறான பதிப்புகளில் சிறந்த பதிப்பாக நன்னூல் விளங்குகின்றது. இந்த நூலினைப் பதிப்பிக்கும் போது அவருக்கு வயது 29 ஆகும். சுவடியில் உள்ள பாடங்களை உள்ளவாறே பிழையில்லாத தெளிவான பாடங்களாக வழங்குவது, தொடர்களின் அமைப்புக்கு ஏற்றவாறு நிறுத்தல் குறிகளைப் பயன்படுத்துவது, உரையினைப் பொருளமைதிக்கு ஏற்ற வகையில் பத்திகளாகப் பிரித்தல், உதாரணம் என்பதை சுருக்கக்குறியீடாக 'உம்' என்றும், இதன்பொருள் என்பதை சுருக்கமாக 'இள்' என்றும் குறிப்பிடுதல் ஆகிய உத்திகளோடு தமது பதிப்பை வெளியிட்டுள்ளார். பொதுவாக அவரது பதிப்புகளில் மூலம், உரை, சூத்திர முதற்குறிப்பு அகராதி, சோதனை பத்திரம் (பிழை திருத்தம்) முதலியவற்றைப் படிநிலைகளாக அமைத்திருந்தார். மேற்கோள்களின் இடவிளக்கங்கள், பாட வேறுபாடுகள், விளக்கக் குறிப்புகள் முதலியவற்றை அவர் தருவதில்லை. முகவுரை, பதிப்புரை, பின்னிணைப்புகள் ஆகியவற்றையும் அவரது பதிப்பில் காண இயலாது. இத்தன்மைகளை ஆறுமுகநாவலரின் பதிப்புகளில் காணலாம்.

நூற் கட்டமைப்பு

ஆறுமுகநாவலர் பதிப்புகளில் மட்டுமல்ல, பழங்காலப் பதிப்புகளில் யாவற்றிலும் நூலின் முகப்புப்பக்கம் மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவையாகக் காணப்படுகின்றது. நூலினைப் பற்றிய பல இன்றியமையாத தகவல்களை முகப்புப் பக்கத்தைக்கொண்டே அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது. அவ்வகையில் நன்னூல் விருத்தியுரைப் பதிப்பின் முகப்புப் பக்கத்தில் பரமபதி துணை (பரம்பொருள்) என்று உள்ளது. இது சைவத்திற்கும் சமணத்திற்கும் பொதுவான ஒரு சொல்லாக அமைகின்றது. நன்னூல் விருத்தியுரை எனும் நூலின் பெயரும், அதன் உரையாசிரியர் திருநெல்வேலிச் சங்கர நமச்சிவாயப் புலவர் என்றும், அந்த உரையைத் திருத்தியவர் சிவஞானசுவாமிகள் என்றும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. இதன்வழி, அந்நூலானது சமண சமயத்தைச் சார்ந்த புலவரான பவனந்தி முனிவரால் எழுதப்பட்ட போதிலும், இந்த முகப்புப் பக்கத்தினைப் பார்க்கும் போது இதனைப் பதிப்பித்தவர்கள் சைவசமயத்தைச் சார்ந்தவர்கள் என்பதையும், உரையாசிரியரான சங்கர நமச்சிவாயரும் பதிப்பாசிரியரான ஆறுமுக நாவலரும் திருநெல்வேலியையும், யாழ்ப்பாணத்து நல்லூரையும் சேர்ந்தவர்கள் என்பதையும் அறியலாம். அத்தோடு பதிப்பிக்கப்பட்ட அச்சகம், அச்சகத்திற்கு உரியவர், அச்சகத்தின் முகவரி, பதிப்பிக்கப்பட்ட ஆண்டு முதலான தகவல்களை முதல் பக்கத்தின் வழியாகவே அறிந்துகொள்ளக் கூடியதாக உள்ளது.

நன்னூல் விருத்தியுரை

நன்னூல் விருத்தியுரையில் சிறப்புப்பாயிரம் முதலாவதாக இடம்பெற்றுள்ளது. இந்தப் பாயிர முடிவில் சங்கரநமச்சிவாயரின் உரையும் சிவஞானமுனிவரின் குறிப்புரையும் வழங்கப்பட்டுள்ளன. அதற்கு அடுத்ததாக சங்கரநமச்சிவாயர் உரைக்கான உரைப்பாயிரம் வழங்கப்பட்டுள்ளது. உரைப்பாயிரத்தை அடுத்துப் பொதுப்பாயிரம் வழங்கப்பட்டுள்ளது. பொதுப்பாயிரத்திற்கான உரையில் உரைமேற்கோளாக ஆத்திரையன் பேராசிரியர் என்பவரால் எழுதப்பட்ட பொதுப்பாயிர மேற்கோள் தனித்த நிலையில் பதிப்பாசிரியரால் பிரித்துக்காட்டப்பட்டுள்ளது. அடிக்குறிப்புகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. 'விமரிசம்' என்ற வடசொல்லுக்கு 'சிந்தித்தல்' என்னும் தமிழ்ச்சொல்லினைப் பதிப்பாசிரியர்

வழங்கியுள்ளார். சொற்பொருள் விளக்கங்களை அடிக்குறிப்பில் வழங்கும் மரபினை நாவலரின் பதிப்புகளெங்கும் காணலாம். இவ்வடிக்குறிப்புகள் பன்முகத்தன்மை உடையவை. இவை தனித்த ஆய்விற்குரியனவாக அமைகின்றன. சிறப்புப்பாயிரம், உரைக்கான உரைப்பாயிரம், உரைப்பாயிரத்தை செய்தவர் பற்றிய குறிப்புகள் முதலானவற்றை நாவலர் குறிப்பிடவில்லை. இவர் தமது இலக்கண நூல்களில் பதிப்பு முன்னுரை எதனையும் வழங்குவதை வழக்கமாகக் கொண்டிருக்கவில்லை. ஆதலால் இந்நூலுக்கு இவர் பயன்படுத்திய சுவடிகளைப் பற்றிய தரவுகளை அறிய முடியாத நிலையேயுள்ளது. மேற்கோள் பாடல்களின் அடிகள் ஒன்றன்கீழ் ஒன்றாகக் கொடுக்கப்படாமல் அடிகளுக்கிடையே சிறுகோடிட்டுப் பத்திகளாக வழங்கப்பட்டுள்ளன. சான்றாக, 'ஈவோன் றன்மை யீத லியற்கை - கொள்வோன் றன்மை கோடன் மரபென - வீரிரண் டென்ப பொதுவின் றொகையே'¹ என்பதைக் கொள்ளலாம். மேற்கோள் பாடல்கள் எடுத்தாளப்பட்ட நூல்கள் பற்றிய குறிப்புகள் காணப்படவில்லை. குறிப்பிட்ட சூத்திரங்கள் பொருளின் அடிப்படையில் வகைமை செய்யப்பட்டு துணைத்தலைப்புகளின் கீழ் வழங்கப்பட்டுள்ளன. சான்றாக நூல்வகை, முதனூல், வழிநூல், சார்புநூல் என்ற தலைப்பிட்டு வகைப்படுத்தியுள்ளார். சில நூற்பாக்களின் அடிகளை மடக்கி அடைப்புக்குறிக்குள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளமையினையும் காணமுடிகின்றது.² இவ்வழமையை பிற்காலத்தில் உ.வே.சா பதிப்புகளிலும் காணலாம். குறிப்பிட்ட பொருண்மையில் வருகின்ற நூற்பாக்களின் இறுதியில் மையத்தில் சிறுகோடிட்டு பிரிக்கப்பட்டுள்ளமையினைக் காணமுடிகின்றது.³ ஒவ்வொரு இயலின் இறுதியிலும் இவ்வியலின் பெயரைக் குறிப்பிட்டு 'இயல் முற்றிற்று'⁴ என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. நூற்பாக்கள், சங்கர நமச்சிவாயர் உரை, சிவஞானமுனிவரால் திருத்தப்பட்ட உரைப்பகுதி ஆகியவை தனித்தனியாகப் பிரித்துப் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளன. உரையமைப்பில் பொழிப்புரை தனியாகவும், அகலவுரை தனியாகவும் காட்டப்பட்டுள்ளன.

பதவுரையும் வரலாற்றுப்பகுதியும் தனித்துப் பிரித்துப் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளன. மேற்கோள்கள், எடுத்துக்காட்டுகள் அடைப்புக்குறிக்குள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. ஆறுமுக நாவலர் பைபிளை

மொழிபெயர்த்துப் பதிப்பித்த பட்டறிவின் அடிப்படையில் மற்றப் பதிப்பாசிரியர்களைக் காட்டிலும் குறியீடுகளைத் தமது பதிப்பில் மிகச் சிறப்பாகக் கையாண்டுள்ளார்.

நன்னூல் காண்டிகையுரை

இக்காண்டிகையுரையில் நன்னூல் விருத்தியுரைப் பதிப்பில் காணப்படாத ஆக்கியோன் பெயர் முதலான செய்திகள் சிறப்புப்பாயிரத்தின் இறுதியில் வரிசைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.⁵ இவரது காண்டிகையுரைப் பதிப்பில் சிறப்புப்பாயிரத்தின் மையக்கருத்து தாற்பரியம் என்ற பெயரில் வழங்கப்பட்டுள்ளமையினைக் காணமுடிகின்றது. இவர் தனது பதிப்புகளில் சந்தி பிரித்து பதிப்பிக்கும் வழக்கத்தை கொண்டிருக்கவில்லை. பாயிரத்தின் பெயர்கள் போன்ற உட்தலைப்புகளை அடைப்புக்குறிக்குள் குறிப்பிட்டுள்ளார். இலக்கணவமைதி எனும் பகுதியில் அவ்விலக்கண நூற்பாக்கள் எவ்வகையில் பொருத்தமுடையதாக அமைந்துள்ளன என்பதினைப் பல்வேறு மேற்கோள்களைக் காட்டி விளக்கிச் சென்றிருப்பார். காண்டிகையுரைப் பதிப்பில் சுவடிகளில் காணப்பட்ட அதே தமிழ் எண்களையே குறிப்பிட்டுப் பதிப்பித்துள்ளார். இவற்றிற்கெல்லாம் மேலாக தன்னுடைய காண்டிகையுரைப் பதிப்பில் பரிஷை வினாக்கள்⁶ என்ற பகுதியைக் குறிப்பிட்டு வினாக்களைத் தனியே வகைப்படுத்திக் கூறியுள்ளார். மேலும் அப்படி வினாக்களைக் குறிப்பிடும்போது வினாவிற்கு தமிழில் எண்களையும் இணைத்து குறிப்பிட்டுள்ளார். அதுவும் வினாக்களுக்கு சூத்திர எண் வரிசையை அடிப்படையாகக் கொள்ளாமல், அனைத்துச் சூத்திரங்களுக்கும் தனித்த தொடர் எண்கள் தரப்பட்டுள்ளன. எழுத்ததிகாரம் என்பதைக் குறிப்பிட்டு எழுத்ததிகாரம் என்பது 'எழுத்தினது அதிகரித்தலையுடைய படலம்'⁷ என அடைப்புக்குறிக்குள் குறிப்பிட்டுத் தனித்துக் காட்டினர். சில இடங்களில் நூற்பாக்களுக்கு உரை எழுதிய நாவலர் நூற்பாக்கள் எந்த உத்தியில் அமைக்கப்பெற்றுள்ளன, அதனை எத்தகைய பார்வையில் பார்க்க வேண்டும் என்பதையும் குறிப்பிட்டுச் செல்கின்றார். சான்றாக, மாத்திரைக்குப் புறநடை கூறும் நூற்பாவிற்கு உரையெழுதிய நாவலர் அந்நூற்பாவானது 'பிறநூள்முடிந்தது தானுடன்படுதலென்னு முத்தி'⁸ என்று அந்நூற்பா அமைந்துள்ள பாங்கினை எடுத்தியம்புகின்றார். 'அப்பியாசம்' எனும் பகுதியைத் தனியாக ஈற்றில் குறிப்பிட்டு

இருப்பதை முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பகுதியாகப் பார்க்க முடிகின்றது. வடமொழியில் அப்பியாசம் என்றால் தமிழில் 'பயிற்சி' என்பது பொருள். நூலின் இறுதியில் மாணவர்களுக்காகவோ அல்லது நன்னூல் காண்டிகையுரையினைப் படிக்கும் மக்களுக்காகவோ சில பயிற்சி வினாக்களைத் தொகுத்து வரிசைப்படுத்தியுள்ளார். இது அன்றைக்கால பதிப்புகளில் மிகவும் போற்றுதலுக்குரிய ஒன்றாகப் பார்க்க முடிகின்றது.⁹ இலக்கணவமைதி எனும் பகுதியையும் தனித்துச் சுட்டியுள்ளார். இத்தகைய பகுதியினைத் தனித்துக் குறிப்பிட்டதற்கான காரணத்தையும் 'இலக்கணங் கற்றவர், இலக்கியத்தில் அவ்விலக்கணம் அமைத்து கிடக்கும் முறைமையை ஆராய்ந்து விதியோடு கூறப் பயிலல் வேண்டும். அது செய்யப் பயிலாவிடத்து இலக்கணநூற் கல்வியால் ஒருபயனும் இல்லை' என்று குறிப்பிட்டுச் செல்கின்றார். அதனால் அதற்கான சில குறிப்புகளை அளித்துச் செல்கின்றார். பகுபத முடிபு, வினைமுற்றுப் பகுபதம், பெயரெச்சப் பகுபதம், வினையெச்சப் பகுபதம் ஆகிய பகுதிகளைக் குறிப்பிட்டு அதனைப் பற்றிய விளக்கத்தையும் குறிப்பிட்டுச் செல்கின்றார். சொல்லிலக்கண சூசி எனும் பகுதியை அடுத்துக் குறிப்பிடுகின்றார். சொல்லிலக்கண சூசி என்பது சொல்லின் வகைகளையும், அவற்றின் இலக்கணங்களையும், அவற்றின் பயன்பாட்டையும் விளக்கும் பகுதி ஆகும். பெயர்ச்சொல் எனும் பகுதியில் பொருட்பெயர், பண்புப்பெயர், தொழிற்பெயர், வினையாலணையும் பெயர் (தெரிநிலைவினையாலணையும் பெயர், குறிப்புவினையாலணையும் பெயர்) ஆகியவற்றை விளக்கிச் செல்கின்றார். வினைச்சொல் எனும் பகுதியில் முற்றுவினை (தெரிநிலை வினைமுற்று, குறிப்பு வினைமுற்று), பெயரெச்சம் (தெரிநிலை, குறிப்பு), வினையெச்சம், இடைச்சொல், உரிச்சொல் ஆகியவற்றின் வகைகளைக் குறிப்பிட்டுச் செல்கின்றார். இலக்கணங் கூறிய உதாரணங்களையும் குறிப்பிட்டு அதனை விளக்கியுரைக்கின்றார். உபாத்தியாயருக்கு அறிவித்தல், மாணாக்கர்களுக்கு அறிவித்தல் ஆகியவற்றையும் குறிப்பிட்டு விளக்கிச் செல்கின்றார். இறுதியாக நன்னூற் சூத்திரவகராதியையும் வழங்கியுள்ளார். அதில் சூத்திரத்தினையும் பக்க எண்ணையும் அகர நிரலில் குறிப்பிட்டுள்ளார். பிழை திருத்தல் பணியையும் மேற்கொண்டுள்ளார். நூலின் இறுதியில் தான் செய்த திருத்தத்தையும் பிழை

திருத்தல் என்ற தலைப்பின் கீழ் வரிசைப்படுத்தி பக்க எண், இடம்பெற்றுள்ள நூற்பா வரி, காணப்பட்ட பிழை, திருத்தம் செய்த சொல் ஆகியவற்றையும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

நன்னூல் மூலம்

ஆறுமுக நாவலரின் நன்னூற் பதிப்பின் நூற்பாக்களை மட்டும் வைத்து நன்னூல் மூலம் என்ற நூல் வித்தியாநுபாலன யந்திரசாலையினால் வெளியிடப்பட்டது. சிறப்புப்பாயிரம், பொதுப்பாயிரம், அடைப்புக்குறிக்குள் தலைப்புகள் என்ற முறைமையில் இம்மூலம் மட்டும் அமைந்துள்ள பதிப்பானது அமைந்துள்ளது. இக்கால எண் வடிவங்களைப் பயன்படுத்தியுள்ளார். ஒவ்வொரு உட்தலைப்பின் கீழ் அமைந்த நூற்பாக்களைக் குறிப்பிட்டு அவை முடியும் இடத்தில் மையத்தில் சிறுகோடிட்டு வேறுபடுத்திக் காட்டுகின்றார். தலைப்புகளைச் சிறிது பெரிய எழுத்துருவில் அமைத்துப் பதிப்பித்துள்ளார்.

ஆறுமுக நாவலரின் நன்னூல் பதிப்பினை மூன்று வகையாகக் கொள்ளலாம். இது நன்னூல் மூலத்தினையும் சங்கரநமச்சிவாயரின் விருத்தியுரையினையும் சிவஞானமுனிவரின் திருத்தங்களோடு பதிப்பித்த பதிப்பு; இரண்டாவதாக நன்னூல் மூலத்தினைச் சுவடிகளோடு ஒப்பிட்டுக்கொண்டு தாமே எழுதிய காண்டிகையுரையோடு பதிப்பித்த பதிப்பு; நன்னூல் மூலத்தினை மாத்திரம் பதிப்பித்த பதிப்பு என்பனவாகக் கொள்ளலாம்.

இப்பதிப்புகளுக்கிடையேயுள்ள வேறுபாடுகள் ஆய்வதற்குரியன. இம்மூன்று பதிப்புகளையும் உற்றுநோக்கும் போது பதிப்புப்பணியில் நாவலரின் அடுத்தடுத்த வளர்ச்சி நிலையினை அறிய முடிகின்றது. குறியீடுகளைப் பயன்படுத்தும் முறை விருத்தியுரைப் பதிப்பினைவிட காண்டிகையுரைப் பதிப்பில் சிறந்து விளங்கியுள்ளது. அத்தோடு தாற்பரியம், சூசி எழுதும் பாங்கு, பரிஷை வினாக்கள், பயிற்சி வினாக்கள், தொகுத்துச்சுட்டல், இலக்கணவமைதி கூறல், உத்திமுறைகளை விளக்கிக்கூறுதல், அகரவரிசையில் சூத்திரங்களைக் குறிப்பிடல் என அனைத்தையுமே நாவலரால் பதிப்பியல் துறையில் ஏற்பட்ட வளர்ச்சியாகப் பார்க்கமுடிகின்றது. இவரது இப்பதிப்புகளோடு பிற பதிப்பாசிரியர்கள் பதிப்பித்த மூலப் பதிப்புகளையும் ஒப்பிட்டு ஆய்தல் என்பது பதிப்பியல் ஆய்வில் இன்றியமையாததாகின்றது. அடிப்படையான ஒரு நிலையில் ஆறுமுகநாவலரின் நன்னூல் பதிப்புகள் குறித்து

இக்கட்டுரையில் ஆராயப்பட்டுள்ளமையினை அறியலாம்.

அடிக்குறிப்புகள்

1. நன்னூல் விருத்தியுரை - ப.14
2. நன்னூல் விருத்தியுரை - ப.17, நூற்பா - இரு நூற் சிறப்பு விதி
3. மேலது - ப. 27
4. மேலது - ப. 38
5. நன்னூல் காண்டிகையுரை - ப. 4 (தமிழ் எண்ணில் குறிக்கப்பட்டுள்ளது)
6. மேலது - ப. 18
7. மேலது - ப. 33
8. மேலது - ப. 52
9. மேலது - ப. 352

துணைநூற்பட்டியல்

1. ஆறுமுக நாவலர் பதிப்பு, 1957, நன்னூல் சங்கரநமச்சிவாயப்புலவர் விருத்தியுரை, சிவஞானமுனிவர் திருத்தப் பதிப்பு, வித்தியாநுபாலன அச்சகம், சென்னை.
2. ஆறுமுக நாவலர், 1891, நன்னூற் காண்டிகையுரை, வித்தியாநுபாலன யந்திரசாலை, சென்னை.
3. தாமோதரன். அ, பதிப்பு, 1999, நன்னூல் மூலமும் சங்கரநமச்சிவாயர் உரையும், சிவஞானமுனிவர் திருத்த உரைப்பதிப்பு, உலகத்தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை.
4. ஆறுமுக நாவலர் பதிப்பு, 1957, நன்னூல் மூலம், வித்தியாநுபாலன யந்திரசாலை, சென்னை.
5. ஆறுமுக நாவலர், 1872, யாழ்ப்பாணச் சமயநிலை, சைவவித்தியா விருத்திச்சங்க வெளியீடு, இலங்கை.
6. கைலாசபிள்ளை. த, 1881, ஆறுமுக நாவலர் சரித்திரம், வித்தியாநுபாலன யந்திரசாலை, சென்னை.
7. பூலோகசிங்கம். பொ, 1970, தமிழ் இலக்கியத்தில் ஈழத்தறிஞரின் பெருமுயற்சிகள், கலைவாணி புத்தக நிலையம், யாழ்ப்பாணம்.

குறைவிருத்தியின் அரசியல் பொருளாதாரம் : எஸ்.பி.டி.டி. சிஸ்வா அவர்களின் நூல் பற்றிய அறிமுகம்

ஆங்கில மூலம் : சிறாள் இலன்பெரும

'அரசறிவியல் கலைக்களஞ்சியம்' (Encyclopedia Of Political Science) என்னும் தலைப்பில் அமையும் இத் தொடரில் அரசியல் கோட்பாடுகள் (Political Theories), அரசியல் விஞ்ஞான எண்ணக்கருக்கள் (Concepts) சமகால அரசியல் விவாதங்கள் என்பன குறித்த கட்டுரைகள் வெளியிடப்படவுள்ளன. பொதுவெளியில் (Public Sphere) நடைபெறும் அரசியல் விவாதங்களை ஆரோக்கியமுடையனவாக ஆக்குவதற்கு, அரசியல் கருத்தாக்கங்கள் குறித்த தெளிவான புரிதலை ஏற்படுத்துவதும், சமூகத்தின் பல மட்டங்களிற்கும் அரசியல் அறிவை எடுத்துச் செல்வதும் அவசியமான பணி என நாம் உணருகின்றோம். தமிழ் அரசியல் கழலில் நிலவும் கோட்பாட்டு வறுமையை (Theoretical Poverty) நீக்குவதற்கு இக் கட்டுரைத் தொடர் உதவும் என்பது எமது நம்பிக்கை. தமிழ்ச் சமூகத்தில் அறிவியல் மூலதனம் (Intellectual Capital) ஒரு சிறு மேட்டமைக் குழுவிடம் (Elite Group) குவிந்திருப்பதை நீக்கி, அறிவுச் செல்வத்தின் மறுபங்கீட்டின் மூலம் சமூக விடுதலை, ஜனநாயக மயப்படுத்தல், அடிமட்டத்தினர் அதிகாரத்தில் பங்கேற்றல் ஆகிய இலக்குகளை அடைதல் இத் தொடரின் நோக்கமாகும்.

கந்தையா சண்முகலிங்கம்

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் கலைமாணிப் பட்டம் பெற்ற இவர், இலங்கை நிர்வாக சேவையில் பணியாற்றிய ஓய்வுநிலை அரசு பணியாளர். கல்வி அமைச்சின் செயலாளராக விளங்கிய சண்முகலிங்கம் அவர்கள் மிகச்சிறந்த மொழிபெயர்ப்பாளருமாவார். இவர் மொழிபெயர்த்த 'இலங்கையில் முதலாளித்துவத்தின் தோற்றம்' என்ற நூல் சிறந்த மொழிபெயர்ப்புக்கான பரிசை பெற்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. 'நவீன அரசியல் சிந்தனை', 'கருத்தியல் எனும் பனிமூட்டம்', 'இலங்கையின் இனவரைவியலும் மானிடவியலும்' ஆகியவை இவரின் ஏனைய நூல்களாகும்.

கா லஞ் சென்ற அறிஞர் எஸ்.பி.டி.டி. சில்வா (1924- 2018) 'The Political Economy of Under Development' என்ற

பெயரில் அரியதொரு நூலை எழுதி வெளியிட்டார். இந்நூலைப் பற்றிய விமர்சன அறிமுகம் ஒன்றை சிறான் இலன்பெரும (Shiran Illanperuma) அவர்கள் 'Polity' மே - யூன் 2025 இதழில் எழுதினார். 'The Development of S.B.D. De Silva's Political Economy' என்ற தலைப்பில் அமைந்த இக்கட்டுரையின் தழுவுலாக்கமாக அமையும் தமிழ்க் கட்டுரை இங்கே தரப்படுகின்றது.

எஸ்.பி.டி.டி. சில்வாவை நேரில் பழகித் தெரிந்தவர்களும், அவரது மேற்படி நூலைப் படித்தவர்களும் 'அரசியல் பொருளாதாரம்' (Political Economy) என்ற துறையில் ஆழக் கால்பதித்த அறிஞர்களுள் அவரும் ஒருவர் என்பதை அறிவார்கள். குறைவிருத்தி (Under Development) என்ற விடயம் குறித்த ஆழமான முன்னோடி ஆய்வுகளைச் செய்தவர்களான மூன்றாம் உலக ஆய்வாளர்களில் ஆர்ஜன்டீனாவின் ரோல் பிரபிஷ் (Raul Prebisch), எகிப்து நாட்டின் சமீர் அமின் (Samir Amin), பிரேஸில் நாட்டின் மவ்ரோ மரினி (Mauro Marini), இந்தியாவின் அம்யா பக்சி (Amiya Bagchi) ஆகியோர் உலகப் புகழ்பெற்ற அறிஞர்கள் ஆவர். அத்தகைய அறிஞர் பெருமக்களின் குழாமில் ஒருவராக வைத்து மதிக்கப்பட வேண்டிய ஒருவராக எஸ்.பி.டி.டி. சில்வா விளங்கினார்.

ஆயினும் அத்தகைய மதிப்பும் அங்கீகாரமும் எஸ். பி.டி.டி. சில்வா அவர்களுக்குக் கிடைக்காமல் போய்விட்டது என்பது துரப்பாக்கியமே. எஸ். பி.டி.டி. சில்வா தமது நீண்ட புலமைத்துறை வாழ்வில் வகித்த பதவிகள், அவர் தொடர்புகொண்டு பணியாற்றிய பல்கலைக்கழகங்கள், உலக நிறுவனங்கள் பற்றிய விபரங்கள் வருமாறு,

- இலங்கை மத்திய வங்கியின் பொருளாதார ஆய்வுப் பிரிவின் பிரதிப் பணிப்பாளர்.
- கொழும்பு, கமநல ஆராய்ச்சிப் பயிற்சி நிறுவனத்தின் (Agrarian Research and Training Institute) பிரதிப் பணிப்பாளர்.
- இலங்கை கைத்தொழில் விஞ்ஞான அமைச்சின் கைத்தொழில் கொள்கை மற்றும் பொருளாதார ஆராய்ச்சிப் (Industrial Policy and Economic Research) பிரிவின் பணிப்பாளர்.
- ஐக்கிய நாடுகள் தாபனத்தின் ஆசியா,

தூரகிழக்கு ஆசியா நாடுகளிற்கான பொருளாதார ஆணைக்குழுவின் ஆலோசகர் (Consultant).

- பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம், கொழும்புப் பல்கலைக்கழகம், பினாங் நகரின் மலேசியப் பல்கலைக்கழகம் (Universiti Sains Malaysia) ஆகியவற்றில் ஆசிரியப் பணி.

(மேற்படி விபரங்கள், உலவத்த ஆராய்ச்சி எழுதிய (2018) 'SB is No More' என்ற இரங்கல் கட்டுரையில் இருந்து பெறப்பட்டது.)

மேற்குறித்தவாறு உலகமட்டத்தில் பல நிறுவனங்களோடு தொடர்புகொண்டு புலமைத்துறையில் சிறப்புற்று விளங்கிய இவ் அறிஞரின் 'அரசியல் பொருளாதாரம்', 'குறைவிருத்தி' ஆகிய விடயங்கள் குறித்த பங்களிப்பு கவனம் பெறாமல் போனமை புதிராகவும், வியப்பைத் தருவதாகவும் உள்ளது. சில்வா அவர்கள் 'விருத்தியும் குறைவிருத்தியும்' (Development and Under Development) பற்றித் துணிச்சலான கருத்துகளை முன்வைத்தார்; முக்கிய கோட்பாட்டாளர்கள் சிலரின் கருத்துகளுக்கு மாறுபட்ட கருத்துகளை முன்வைத்தார் என்பதும் அவர் புறக்கணிக்கப்பட்டதற்கு ஒரு காரணமாகலாம். ஆயினும் அவர் 2018 யூன் 15 ஆம் நாள் காலமாகி ஏழு ஆண்டுகள் கடந்த நிலையில் இன்று புதிய தலைமுறை ஆய்வாளர்களின் கவனம் எஸ்.பி.டி.டி. சில்வா அவர்களின் ஆக்கத்தின் மீது திரும்பியுள்ளது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

சில்வா அவர்களின் பெரும் படைப்பான 'The Political Economy of Under Development' (குறைவிருத்தியின் அரசியல் பொருளாதாரம்) என்ற நூல் முதலாளித்துவ வளர்ச்சி பற்றி டபிள்யூ. ஆர்தர் லூவிஸ் (W. Arthur Lewis), டபிள்யூ. டபிள்யூ. ரொஸ்ரோவ் (W. W. Rostow) ஆகிய பொருளியலாளர்களின் கருத்துகளைக் கடுமையான விமர்சனத்திற்கு உட்படுத்தியது என்பதோடு, தங்கியிருத்தல் கோட்பாடு (Dependency Theory), சமனற்ற பரிவர்த்தனை (Unequal Exchange) ஆகிய கோட்பாடுகளையும் விமர்சனம் செய்வதாக அமைந்தது (குறிப்பாக சமீர் அமினின் கருத்துகளை சில்வா விமர்சித்தார்). தங்கியிருத்தல் கோட்பாட்டினரின் வாதங்களின்படி குறைவிருத்தியின் பிரதான காரணம் காலனிய ஆட்சிக்கு உட்பட்ட நாடுகள் உலக முதலாளித்துவ முறையுடன் (The World Capitalist System) பிணைக்கப்பட்டமையும், அந்நிய முதலீடு,

தொழில்நுட்பம், சந்தை ஆகிய விடயங்களில் உலக முதலாளித்துவத்தில் தங்கியிருந்தமையே என்று கூறப்பட்டது. எஸ்.பி.டி.டி. சில்வா அவர்கள் இந்த வாதத்தின் அனுமானம் தவறானது என நிராகரித்தார். சில்வா அவர்களின் மறுப்புரையினை பின்வரும் மேற்கோள் விளக்குவதாக உள்ளது. “The involvement of underdeveloped countries in the world economy was not significant in itself but only for the impact it had on the internal class structure of these countries, locking into position certain classes which stood in the way of a capitalist transformation. These classes were representatives of merchant capital, landlord and usurers capital” (de silva 1982 : 11)

இம்மேற்கோளின் உள்ளடக்கத்தை பின்வருமாறு தமிழாக்கம் செய்துகொள்ளலாம்.

1. குறைவிருத்தி நாடுகள் உலகப் பொருளாதாரத்துடன் பிணைக்கப்பட்டன என்பதும், அவ்வாறு உலக முதலாளித்துவப் பொருளாதாரத்துடன் பிணைக்கப்பட்டதனால் குறைவிருத்தி நாடுகளின் உள்ளக வர்க்கக் கட்டமைப்பில் (Internal Class Structure) ஏற்பட்ட தாக்கம் எத்தகையது என்பதுமே முக்கியமானது.
2. குறைவிருத்தி நாடுகளின் வர்க்க கட்டமைப்பில் ஏற்படும் தாக்கத்தினால் சில வர்க்கங்கள் முதலாளித்துவ நிலைமாற்றத்திற்கு (Capitalist Transformation) தடைகளை ஏற்படுத்தும் வகிபாகத்தைப் பெறுகின்றன.
3. வர்த்தக முதலாளிகள் வர்க்கம் (Merchant Capitalist Class), நிலப்பிரபுக்கள், வட்டிக்கடை முதலாளிகள் ஆகிய வர்க்கங்களே இவ்வாறு முதலாளித்துவ வளர்ச்சியைத் தடைப்படுத்தும் வர்க்கங்கள் ஆகும்.

சில்வா அவர்களால் முன்வைக்கப்பட்ட இந்த வாதம் 20 ஆம் நூற்றாண்டில் அபிவிருத்திப் பொருளியல் என்ற துறையில் நடைபெற்ற நவீனமாதல் கோட்பாடு (Modernisation Theory), நிலைமாற்றம் குறித்த விவாதம் (Transition Debate) என்ற இரு விவாதங்களின் பின்புலத்தில் நடைபெற்றது. இவ்விரு விவாதங்களிலும் உலகின் புகழ்பெற்ற பொருளியலாளர்களும் சமூக விஞ்ஞானிகளும் பங்கேற்றனர்.

நவீனமாதல் கோட்பாடு

நவீனமாதல் கோட்பாட்டை தொடக்கி வைத்த பொருளியலாளராக ஆர்தர் லூவிஸ் (Arthur Lewis) அவர்களைக் குறிப்பிடலாம். இவர் இரட்டைப்

பொருளாதாரம் (Dual Economy) எனும் எண்ணக்கருத்தை முன்வைத்தார். ஒரு நாட்டின் பொருளாதாரக் கட்டமைப்பில் மரபுப் பொருளாதாரத் துறை (Traditional Sector), நவீன பொருளாதார துறை (Modern Sector) என்னும் இரு பிரிவுகள் உள்ளன என்று ஆர்தர் லூவிஸ் குறிப்பிட்டார். இலங்கை போன்ற நாடுகளில் மரபுவழிப் பொருளாதாரம் பிழைப்பூதிய விவசாயமாக (Subsistence Agriculture) இருக்கும் எனவும், இந்நாடுகளின் நகரங்களைச் சார்ந்து இயங்கும் கைத்தொழில் துறையினை நவீனத்துறை எனவும், இத்துறை பிழைப்பூதிய விவசாயத்துறை போன்றல்லாது, நவீனத்துவ பண்புகளைக் கொண்டது எனவும், ‘இரட்டைப் பொருளாதாரம்’ கோட்பாடு விளக்கமளித்தது. மூன்றாம் உலக நாடுகளின் பெருந்தோட்டத் துறையையும் (Plantations Sector) இரட்டைப் பொருளாதாரக் கோட்பாட்டாளர்கள் நவீனத்துறையுடன் சேர்ந்ததாகவே கருதினர். இவ்வாறு மரபுப் பொருளாதாரத் துறை, நவீன பொருளாதாரத் துறை என இருவேறு துறைகளை வகுத்துக்கொண்ட இக்கோட்பாட்டாளர்கள் மரபுப் பொருளாதாரத் துறையில் இருந்து மிகை உழைப்பு (Surplus Labour) நவீனத்துறைக்கு மாற்றப்படும் போது பொருளாதார அபிவிருத்தி ஏற்படும் எனக் கூறினர். 1954 ஆர்தர் லூவிஸ் அவர்களால் வெளியிடப்பட்ட ‘Economic Development with Unlimited Supplies of Labour’ என்ற தலைப்பிலான நூலில் இக்கருத்து எடுத்துக் கூறப்பட்டிருந்தது. ‘இரட்டைப் பொருளாதாரம்’ என்ற கருத்தில் பொருளாதார வளர்ச்சிக் குறைவு என்பது ஆரம்பத்திலேயே இருந்து வந்த ஒரு நிலை (Original State) என்ற கருத்து உள்ளடங்கியிருந்ததை அவதானிக்கலாம். வளர்ச்சிக் குறைவு என்பது காலனியத்தாலும் (Colonialism) ஏகாதிபத்தியத்தாலும் ஏற்பட்ட தாக்கங்களால் ஏற்பட்டதல்ல. மூன்றாம் உலக நாடுகளின் ஆரம்பநிலையே வளர்ச்சிக் குறைவுதான் எனவும், காலனியமும் ஏகாதிபத்தியமும் நவீனத்துவத்தை இந்நாடுகளில் புகுத்தின என்பதும் இரட்டைப் பொருளாதாரம் என்பதில் உட்கிடையாக அமைந்திருந்த கருத்தாகும்.

நிலைமாற்றம் குறித்த விவாதம்

20 ஆம் நூற்றாண்டில் சமூக விஞ்ஞானிகள் மத்தியில் நடைபெற்ற இன்னொரு வாதம் நிலைமாற்றம் குறித்த விவாதம் (Transition Debate) என அழைக்கப்படுகிறது. இவ்விவாதம் நவீனமாதல் விவாதம் போன்று பிரபலம் பெறவில்லை. ஆயினும் மிக முக்கியமான

விவாதமாகும். பிரித்தானிய மார்க்சிஸ்ட் சிந்தனையாளரான மோரிஸ் டொப் (Maurice Dobb) அவர்களுக்கும் அமெரிக்காவின் மார்க்சியச் சிந்தனையாளரான போல் ஸ்வீசி (Paul Sweezy) அவர்களுக்கும் இடையிலான கருத்து மோதலாக இவ்விவாதம் ஆரம்பமானது. பின்னர் போல் ஸ்வீசியின் அணியைச் சேர்ந்த அமெரிக்க மார்க்சிஸ்ட் ஆகிய ரொபேர்ட் பிரன்னர் (Robert Brenner) என்பவர் இவ்விவாதத்தைத் தொடர்ந்து முன்னெடுத்தார். இதனால் இவ்விவாதம் 'பிரன்னர் விவாதம்' (Brenner Debate) எனவும் அழைக்கப்படுவதுண்டு. நிலைமாற்றம் குறித்த விவாதத்தின் சிக்கலான விடயப் பொருளை இக்கட்டுரையில் சுருக்கிக் கூறுவது இயலாத காரியம். நிலைமாற்றம் குறித்த விவாதம் பற்றி விரிவாக அறிந்துகொள்வதற்கு 'Verso' பதிப்பகத்தின் வெளியீடான 'The Transition from Feudalism to Capitalism' (நிலமாமனியத்தில் இருந்து முதலாளித்துவத்திற்கான நிலைமாற்றம்) என்ற நூலைப் படித்தல் வேண்டும். மோரிஸ் டொப், கிறிஸ்தோபர் ஹில், எரிக் ஹொப்ஸ் பாம், ஜோர்ஜ் லெவெர்பர் (Georges Lefebvre), யோன் மெரிங்டன், குலியானோ புரோகாசி (Giuliano Procacci), போல் ஸ்வீசி, கொஹா சிறோ டாகாகிசி (Kohachiro Takahashi) ஆகிய மார்க்சிஸ்டுகளின் கட்டுரைகளை உள்ளடக்கிய இந்நூல் பயனுடையதொன்றாகும். மார்க்சிஸ்டுகளிடையே இடம்பெற்ற இவ்விவாதம் நிலமாமனியத்தில் இருந்து முதலாளித்துவத்திற்கான நிலை மாற்றம் பற்றியது என்பதை மேலே குறிப்பிட்டோம். இவ்விடயம் குறித்து இருவேறு நிலைப்பாடுகள் இவ்விவாதத்தில் முன்வைக்கப்பட்டன.

1) ஒரு சாரார் நிலமாமனியத்தின் அழிவுக்கும் முதலாளித்துவத்தின் வளர்ச்சிக்கும் ஐரோப்பாவில் தோன்றிய வர்த்தக முதலாளித்துவம் (Commercial Capitalism) முக்கிய இடத்தைப் பெற்றது; வர்த்தக முதலாளித்துவம் காலனிய நாடுகளில் மூலதனத்தை வர்த்தகத்துறையில் முதலிட்டு, ஐரோப்பிய நாடுகளின் முதலாளித்துவ நிலைமாற்றத்திற்கும் நிலமாமனியத்தின் உடைவுக்கும் வழிவகுத்தது என வாதிட்டனர்.

2) இன்னொரு சாரார் வர்த்தக மூலதனம் (Merchant Capital) முக்கியமானதன்று; ஐரோப்பிய நாடுகளுக்குள் ஏற்பட்ட முதலாளித்துவ வர்க்க உறவுகளே (Internal Development of Capitalist Class Relations) தீர்மான சக்தியாக விளங்கியது என வாதிட்டனர். வர்த்தக மூலதனம் இரண்டாம் பட்சமானது என்று வாதிட்டனர். சுருங்கக் கூறின் 'வர்த்தக மூலதனம்', 'முதலாளித்துவ வர்க்க

உறவுகள்' என்ற இரு காரணிகளில் எது கூடிய முக்கியத்துவம் உடையது (The Relative Weight) என்பதே விவாதத்தின் மையமான விடயமாக அமைந்தது.

குறைவிருத்தி

குறைவிருத்தி (Under Development) பற்றிய கோட்பாட்டின் வளர்ச்சிக்கு மேற்குறிப்பிட்ட இரு விவாதங்களும் பெரும் பங்களிப்பை நல்கின. குறைவிருத்தி நாடுகளின் பின்னடைவுக்கான காரணங்கள் யாவை என்ற வினாவிற்கு வெளியகக் காரணிகளை (External Factors) முதன்மைப்படுத்தியவர்களின் கருத்துகள், மூன்றாம் உலக நாடுகளுக்குள் நிலவிய வர்க்கக் கட்டமைப்பு, வர்க்க உறவுகள் (Class Relations) ஆகிய உள்ளகக் காரணிகளை (Internal Factors) முதன்மைப்படுத்தியவர்களின் கருத்துகளோடு முரண்பட்டனவாக இருந்தன. வெளியகக் காரணிகளை முதன்மைப்படுத்தியவர்கள் மூன்றாம் உலக நாடுகளின் குறைவிருத்திக்கான காரணங்களில் பின்வருவன முதன்மையானவை எனக் கூறினர்.

அ) காலனித்துவம் (Colonialism)

ஆ) வர்த்தகம் (Trade)

இ) காலனியவாதிகள் மூன்றாம் உலக நாடுகளில் நடத்திய கொள்ளை (Plunder)

உள்ளக உற்பத்தி உறவுகள் (Internal Production Relations) என்னும் உள்ளகக் காரணியை முதன்மைப்படுத்தியவர்கள் மூன்றாம் உலக நாடுகளில் காலனியம் ஏற்படுத்திய தாக்கத்தைக் குறைத்து மதிப்பிடுவதாகக் குற்றம் சாட்டப்பட்டது.

பொருளியலாளர்களிடையே இடம்பெற்ற இந்த விவாதம் காலனியத்தில் இருந்து ஆசிய, ஆபிரிக்க நாடுகள் அரசியல் விடுதலையைப் பெற்றுச் சுதந்திர நாடுகளாக இருந்த காலத்தில் நடைபெற்றது. 1950 முதல் 1980 வரையான இக்காலத்தில் மூன்றாம் உலகம், அதன் பொருளாதார விருத்தி என்ற விடயம் சார்ந்த அரசியல் உலக மட்டத்தில் முக்கியம் பெற்றது. இதனால் குறைவிருத்தி பற்றிய விவாதம் 1950 - 1980 கால உலக அரசியல் பின்புலத்தில் (Political Context) நடைபெற்றது என்பது கவனிக்கத்தக்கது. ஆகையால் உலக அரசியல் பிரச்சினைகளின் பின்னணியில் மார்க்சிய, இடதுசாரிப் பொருளியல் சிந்தனை வளர்ச்சி பெற்றது என்பதைக் கருத்தில் கொள்ளுதல் வேண்டும்.

எஸ்.பி.டி.டி. சில்வா அவர்களின் நூல்

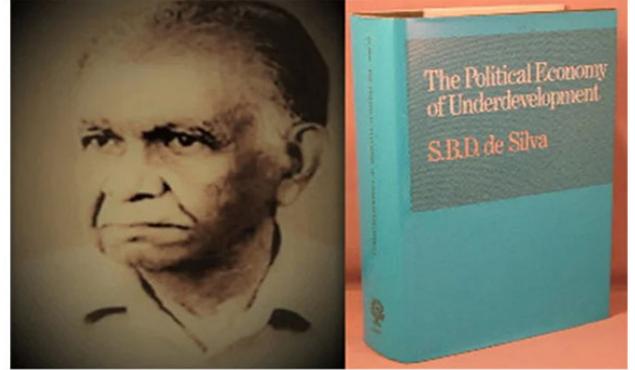
1982 இல் எஸ்.பி.டி.டி. சில்வா அவர்களின் 'The Political Economy of Under Development' என்ற நூல் ரவுட்லெட்ஜ் (Routledge) பதிப்பக வெளியீடாக வெளிவந்தது. சில்வா அவர்கள் இந்நூலில் றொபேர்ட் பிரின்னர் முன்வைத்த கோட்பாட்டு வாதங்களைத் தழுவி, தங்கியிருத்தல் கோட்பாட்டைப் (Dependency Theory) பற்றிய காத்திரமான விமர்சனத்தை முன்வைத்தார். மூன்றாம் உலக நாடுகளின் முதலாளித்துவ மாற்றத்தில் உள்ளக உற்பத்தி உறவுகளே (Internal Production Relations) முக்கிய சக்தியாகச் செயற்படுகின்றன. குறிப்பாக கிராமிய விவசாயத்துறையின் உற்பத்தி உறவுகள் வளர்ச்சிக் குறைவைத் தீர்மானிக்கும் முதன்மைக் காரணிகளாக விளங்குகின்றன என அவர் எடுத்துக்காட்டினார். பெரும்பாலான இடதுசாரிப் பொருளியலாளர்கள் அக்காலத்தில் வெளியகக் காரணியாகிய வர்த்தகம், சமத்துவமற்ற பரிவர்த்தனை (Unequal Exchange) என்பனவற்றுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்த தங்கியிருத்தல் கோட்பாட்டின் (Dependency Theory) ஆதரவாளர்களாக இருந்தனர்.

தங்கியிருத்தல் கோட்பாட்டை விமர்சித்தவரான சில்வா பிறரில் இருந்து விலகித் தனிமைப்படுத்தப்பட்ட ஒருவராகவே விளங்கினார் எனலாம். தங்கியிருத்தல் கோட்பாட்டை எதிர்த்தவர்கள் ஐரோப்பிய மையவாதிகள் எனவும், காலனியத்தின் தாக்கத்தை அலட்சியம் செய்தவர்கள் என்றும் குற்றம் சாட்டப்பட்டனர். சில்வா தங்கியிருத்தல் கோட்பாட்டை விமர்சித்தார் எனினும் அவர் காலனியத்தின் சுரண்டலையும், முன்னாள் காலனிகளின் வளர்ச்சிக் குறைவிற்கு காலனியத்தின் தாக்கம் ஒரு முக்கிய காரணியாக இருந்ததையும் எடுத்துக்காட்டத் தவறவில்லை.

எஸ்.பி.டி.டி. சில்வா அவர்களின் ஆய்வு முறையியல் மார்க்சியப் பகுப்பாய்வு வகைமைகளுக்கு (Marxist Analytical Categories) முதன்மை அளிப்பதாக இருந்தது. அவர் பல நாடுகளின் வரலாற்றை ஆழமாக ஆராய்ந்தார். ஐக்கிய அமெரிக்கா, கனடா, அவுஸ்திரேலியா, ரொடேசியா (சிம்பாவேயின் முன்னாட் பெயர்) ஆகியவற்றின் வரலாற்றை ஆராய்ந்தார்; தோட்டப் பொருளாதாரமுறை புகுத்தப்பட்ட கரிபியன் நாடுகள், கென்யா, மலேசியா என்பனவற்றின் வரலாற்றையும் சில்வா ஆழமாக ஆராய்ந்தார். மேற்படி நாடுகளின் வரலாற்று

ஆய்வுகள் மூலம் அவர் வளர்ச்சியிலும், வளர்ச்சிக் குறைவிலும், வெள்ளையர்கள் பெரும் எண்ணிக்கையில் குடியேறிய குடியேறிகளின் காலனிகளுக்கும் (Settler Colonies), இந்தியா, இலங்கை, மலேசியா போன்ற குடியேறிகள் இல்லாத காலனிகளுக்கும் (Non - Settler Colonies) அடிப்படையான வேறுபாடுகள் இருப்பதை எடுத்துக்காட்டினார்.

குடியேறிகளின் காலனிகள் (Settler Colonies), குடியேறிகள் இல்லாத காலனிகள் என்ற இருவகைகளில், குடியேறிகள் காலனிகளில் சுயாதீனமான முதலாளித்துவ வளர்ச்சி ஏற்பட்டது. அக்காலனிகளில் குடியேறியவர்கள், அங்கு முன்னர் இருந்த சுதேச மக்களின் உற்பத்தி

எஸ். பி. டி. சில்வா அவர்களும், அவரது நூலும்

Image Source : polity.lk

முறைகளை அழித்து, சுயாதீனமான முதலாளித்துவ வளர்ச்சிக்கு (Autonomous Capitalist Development) அடித்தளமிட்டனர். குடியேறிகள் விரைவிலேயே தமது தாயகத்துடன் இருந்து வந்த வர்த்தகத் தொடர்புகளைத் துண்டித்து, வர்த்தக மூலதனத்தின் ஆதிக்கத்திற்கும், சுரண்டலுக்கும் முற்றுப்புள்ளி இட்டனர். இதனால் குடியேறிகள் காலனிகளில் உள்ளக மூலதனத் திரட்சி (Internal Capitalist Accumulation) ஏற்பட்டது. ஆனால் குடியேறிகள் இல்லாத காலனிகளில் வர்த்தக மூலதனம் அதன் முகவர்களான வர்த்தகர்கள், நிலப்பிரபுக்கள், வட்டிக்கடை முதலாளிகள் என்போரின் துணையுடன் மேலாதிக்கம் பெற்றிருந்தது. இதனால் வளர்ச்சிக்கான தடைகள் போடப்பட்டன.

குறைவிருத்தி நாடுகளின் வளர்ச்சிக் குறைவின் பிரதான காரணம் அந்நாடுகளில் வர்த்தக மூலதனம் தன்னை கைத்தொழில் மூலதனமாக

மாற்றிக்கொள்ள முடியாத நிலை காரணமாகவே (The Non - transformation of Merchant Capital into Industrial Capital) எழுந்தது என சில்வா குறிப்பிட்டார். குறைவிருத்தி நாட்டில் உருவாக்கப்பட்ட உற்பத்தி உறவுகள், உற்பத்திச் சக்திகள் அடுத்த உயர்நிலை நோக்கி வளருவதற்குத் தடையாக அமைகின்றன.

எஸ்.பி.டி.டி. சில்வா அவர்கள் கிழக்கு ஆசிய நாடுகளான தைவான், ஹொங்கொங், தென்கொரியா ஆகிய நாடுகளின் வளர்ச்சிப் போக்குகளை ஆராய்ந்து ஓர் உண்மையைத் தெளிவுபடுத்தினார். இம்மூன்று நாடுகளும் கெடுபிடி யுத்தம் (Cold War) நிகழ்ந்த சூழ்நிலையில் அதனால் கிடைத்த சாதகமான வாய்ப்புக்களைப் பயன்படுத்தி முன்னேறின எனப் பொதுவாக நம்பப்பட்டு வந்தது. கெடுபிடி யுத்தம் என்ற வெளியகக் காரணியை (External Factor) விட வேறு பல காரணிகளும் இருந்தன; இந்நாடுகளின் உள்ளக வர்க்கக் கட்டமைப்பு (Internal Class Structure) எவ்வாறு வளர்ச்சியை வேகப்படுத்த அல்லது தடைப்படுத்த உதவியது என்பது ஆராயப்பட வேண்டும் என சில்வா குறிப்பிட்டார். இம்மூன்று நாடுகளும் ஆசியாவின் முன்னாள் காலனிகள் சிலவற்றுடன் மையம் - சார்பு மண்டலம் உறவை (Centre - Periphery - Relation) ஏற்படுத்திக் கொண்டன. மலேசியாவின் சுதந்திர வர்த்தக வலயங்களுக்கு (Free Trade Zones) மூலதனத்தை ஏற்றுமதி செய்வனவாக இந்நாடுகள் தமது நிலையை மாற்றிக்கொண்டன என்பதை அவர் எடுத்துக்காட்டினார். இவ்வாறு தங்கியிருத்தல் கோட்பாட்டின் (Dependency Theory) போதாமையை சில்வா தமது ஆய்வுகள் மூலம் வெளிப்படுத்தினார்.

சில்வா அவர்களின் கலாநிதிப்பயல் ஆய்வு

எஸ்.பி.டி.டி. சில்வா அவர்கள் 'LSE' என்ற சுருக்கப் பெயரால் அழைக்கப்படும் 'லண்டன் பொருளியல் பள்ளியில்' (The London School of Economics) தமது கலாநிதிப்பட்ட ஆய்வை மேற்கொண்டார். அவர் தமது ஆய்வுக்காக எடுத்துக்கொண்ட விடயப்பொருள் 'இலங்கையில் முதலீடுகளும் பொருளாதார வளர்ச்சியும்' (Investment and Economic Growth in Ceylon) என்பதாகும். 1962 ஆம் ஆண்டு அவர் மேற்படி தலைப்பிட்டு எழுதிய ஆய்வேடு 'LSE' நூலகத்தில் உள்ளது. இந்த ஆய்வேட்டை அவர் நூலாகப் பிரசுரிக்கவில்லை. இதனால் இந்த ஆய்வேட்டில் அவர் கூறியிருக்கும் கருத்துகள்

வெளி உலகுக்குத் தெரியவரவில்லை. 1962 இல் இந்த ஆய்வேட்டை எழுதிச் சமர்ப்பித்த சில்வா அவர்கள் 20 ஆண்டுகள் கடந்தபின் 1982 இல் 'The Political Economy of Under Development' என்னும் பெரும் படைப்பை வெளியிட்டார். எஸ்.பி.டி.டி. சில்வா அவர்கள் தமது சமகாலத்தின் பிற அபிவிருத்திச் சிந்தனையாளர்கள் போன்று தொடர்ச்சியாக ஆய்வுக்கட்டுரைகளையும், நூல்களையும் ஆண்டுதோறும் வெளியிட்டு 'எழுதிக் குவிப்பதன்' மூலம் பிரபலத்தைத் தேடியவரல்லர். அவர் மேற்குறித்த பெரும்படைப்பை (1982) மட்டுமே விட்டுச் சென்றுள்ளார். ஆகையால் அவரது அறிவு உலக வாழ்க்கை வரலாற்றை (Intellectual History) அறிந்து கொள்வதும், 1982 இல் அவர் வெளியிட்ட நூலின் கருத்துகளின் ஊற்றுக்களைக் கண்டறிவதும் பயனுடையது எனலாம். இதைக் கருத்தில் கொண்டு அவரது பிரசுரிக்கப்படாத ஆய்வேடான 'Investment and Economic Growth in Ceylon' இல் அவர் கூறியிருக்கும் கருத்துகளைச் சுருக்கமாகப் பார்ப்போம்.

1. இலங்கையின் பெருந்தோட்டத்துறையை நவீன துறை எனவும், அத்துறையில் இருந்து கிராமிய விவசாயத்திற்குத் தேவையான வளர்ச்சி உந்துதல்கள் கிடைக்குமென்றும், அவ்வளர்ச்சி உந்துதல்களை கிராமிய விவசாயத்துறை உள்ளீர்ப்பதன் மூலம் நவீனமாதல் (Modernisation) ஏற்படும் என இரட்டைப் பொருளாதாரக் கோட்பாட்டின் அனுமானம் அமைந்தது.

2. ஆனால் மேற்குறிப்பிட்டவாறாகக் கிராமிய விவசாயத்துறை வளர்ச்சி உந்துதல்களை உள்ளீர்த்துக் கொள்ளவில்லை. இதற்கான காரணம் கிராமிய விவசாயத்துறையில் உற்பத்தி விளைதிறன் அதிகரிப்புக்கு வேண்டிய நிறுவனக் கட்டமைப்பு மாற்றம் ஏற்படுத்தப்படவில்லை. கிராமிய விவசாயப் பொருளாதாரத்தின் தேக்க நிலைக்கு இதுவே காரணம் என்பதை சில்வா சுட்டிக்காட்டினார்.

3. ஆர்தர் லூவில் அவர்களின் இரட்டைப் பொருளாதார மாதிரியை (Dual Economy Model) இலங்கைக்குப் பிரயோகித்து தமது சிபார்சுகளை முன்வைத்த பொருளியலாளர்கள், கிராமிய விவசாயத்துறையில் இருந்து வளங்கள் நவீன கைத்தொழில் துறைக்கு மாற்றப்பட வேண்டும் எனக்கூறினர். குறிப்பாக கிராமிய விவசாயத்துறையில் மிகையான உழைப்பு (Surplus Labour) முடக்கப்பட்டுள்ளது எனவும், உழைப்பாளர்களை விளைதிறன் மிக்க நவீன

Image Source : www.manvsglobe.com

கைத்தொழில் துறைக்கு மாற்ற வேண்டும் எனவும் இப்பொருளியலாளர்கள் கருத்துரைத்தனர். அதாவது கிராமியத்துறையின் மக்கள் தொகையை (Population) நகரப்பகுதிகளுக்கு மாற்றும் நகரமயமாதல் (Urbanisation) கைத்தொழில் வளர்ச்சியின் பயனாக ஏற்படும் என்னும் அனுமானம் இக்கருத்தில் உள்ளடங்கியிருந்தது.

4. இலங்கையின் கிராமிய விவசாயத்துறையின் நிறுவன ஒழுங்கமைப்பு பிறகுறைகளுக்கு உழைப்பு இடம்பெயர்வதற்கு (Mobility of Labour) அனுமதிப்பதில்லை. உழவு, விதைப்பு, களைகட்டல், அறுவடை என்பன நிகழும் மாதங்களில் நிறை வேலையுடைமையும் (Full Employment) அவ்வேலைகள் நடைபெறாத மாதங்களில் குறை வேலையுடைமையும் காணப்படும். இது மரபுவழி விவசாயத்தின் பருவகால இயல்பை (Seasonal Nature of Traditional Agriculture) எடுத்துக்காட்டுவது. இப்பின்புலத்தில் நிறுவன மாற்றத்தின் (Institutional Change) மூலமே வளர்ச்சிக்கான உந்துதல்களை உருவாக்கலாம் என சில்வா குறிப்பிட்டார். வளங்களின் அருமை (Resource Scarcity), போதிய வளங்கள் கிராமிய விவசாயத் துறைக்கு ஒதுக்கப்படுவதில்லை என்பன வளர்ச்சிக் குறைவின் முதன்மைக் காரணிகள் அல்ல, கிராமியத்துறையின் சமூகக்கட்டமைப்பே (Social Structure) முதன்மையான காரணி என்ற கருத்தை சில்வா அழுத்திக் கூறினார்.

5. கல்லோயா திட்டம் போன்ற உலர் வலயக் குடியேற்றத் திட்டங்களில் பேரளவு நிதி வளங்கள் முதலிடப்பட்டன. இம்முதலீடுகள்

நிறுவன அமைப்பு மாற்றங்களை ஏற்படுத்தவில்லை. ஈரவலய கிராமங்களின் மோசமான இயல்புகள் உலர் வலயக் குடியேற்றங்களில் மீள் உருவாக்கம் செய்யப்பட்டன. குடியேறிகளின் காணிகளை குத்தகைக்குப் பெற்று விவசாயம் செய்யும் தலத்திலா நிலப்பிரபுக்கள் (Absentee Landlords), அறுவடை செய்த நெல்லை கொள்வனவு செய்தல், அரிசி வர்த்தகம், முற்பணம் கொடுத்து அறுவடையைப் பெறுதல் போன்ற வியாபாரத்தில் ஈடுபடும் வர்த்தக முதலாளிகள் ஆகிய இருவகையினர் உலர் வலயக் குடியேற்றங்களின் நெல் விவசாயத்தில் ஆதிக்கம் பெற்றுள்ளனர் என்பதை சில்வா எடுத்துக்காட்டினார். தலத்திலா நிலப்பிரபுக்கள், கடன் கொடுக்கும் வர்த்தகர்கள் (Money Lenders) ஆகியோர் உலர் வலயத்தின் விருத்திக்குத் தடையாக அமையும் வர்க்கப் பிரிவினர் ஆவர் என்பதை சில்வா எடுத்துக்காட்டினார்.

6. விவசாய வர்க்கத்தை கிராமங்களிலிருந்து பெயர்த்தெடுத்து (Uprooting the Peasant) நகரங்களுக்கு இடம்பெயரச் செய்தல் ஆர்தர் லூவிஸ் மாதிரியில் ஒரு கூறாக அமைந்திருந்தது. இது ஐரோப்பிய மாதிரியில் அமைந்த வளர்ச்சி பாதையாகும். சில்வா அவர்கள் இதற்கு மாற்றாக ஜப்பான் நாட்டிலும், சீனாவிலும் பின்பற்றப்படும் வளர்ச்சி மாதிரி இலங்கைக்குப் பொருத்தமானது என அவர் குறிப்பிட்டார். இலங்கையில் கிராமியத் துறையின் கைத்தொழில்மயமாக்கம் (Rural Industrialisation) அவசியம் என்ற கருத்தையும் முன்வைத்தார்; அதன்மூலம் மூலதனம், தொழில்நுட்பம், உள்ளீடுகள் என்பனவற்றை கிராமியத் துறைக்குள் புகுத்துதல் வேண்டுமென அவர் குறிப்பிட்டார். மரபுத்துறை - நவீனத்துறை (Tradition - Modernity Duality) என்னும் இரட்டை எதிர்நிலை மாதிரியில் இருந்து வேறுபட்ட மாற்று வழிமுறை பற்றி சில்வா 1962 காலத்திலேயே சிந்தித்துள்ளார்.

குறைவிருத்தி அரசியல் பொருளாதாரத்திற்கு எஸ். பி.டி.டி. சில்வாவின் பங்களிப்பு

இலங்கையின் பெருந்தோட்டத்துறை உற்பத்திச் சாதனங்களின் புரட்சிகளுக்கான மாற்றங்களுக்கு வழிவகுக்கவில்லை. அத்துறையில் கைத்தொழில் மூலதனம் (Industrial Capital) மேலாதிக்கம்

பெற்றிருக்கவில்லை. பதிலாக வர்த்தக மூலதனமே (Merchant Capital) ஆட்சி செலுத்தியது. இலங்கையின் வளர்ச்சிச் குறைவுக்கும் பொருளாதாரப் பின்னடைவுக்கும் காரணமாகவும் உற்பத்திச் சக்தியின் வளர்ச்சியைத் தடைப்படுத்துவதுமாகவும் அமைந்த தோட்டத்துறையை நவீனத்துறை (Modern Sector) என்று கூறுவது அடிப்படையிலேயே ஒரு தவறான கருத்தாகும் என்பதை சில்வா தமது நூலில் விளக்கியுள்ளார்.

ஆர்தர் லாவிஸின் இரட்டைப் பொருளாதார மாதிரி பொருத்தமற்றது. மரபுத்துறையில் இருந்தே இலங்கையுடன் நீண்டகால பொருளாதார வளர்ச்சிக்கான வளர்ச்சி உந்துதல்கள் கிளம்ப வேண்டும். இது கிராமிய விவசாயத்துறையில் கைத்தொழில் வளர்ச்சி (Rural Industrialisation) ஏற்படுத்துவதன் மூலமே சாத்தியமாகும். அபிவிருத்தி பற்றிய பிரச்சினை தனித்து பொருளாதாரப் பிரச்சினையன்று, அது முதன்மையாக ஓர் அரசியல் பிரச்சினையாகும். பொருளாதார வளர்ச்சியை ஏற்படுத்த வேண்டுமானால் எத்தகைய உள்ளக சமூக மாற்றம் தேவை? (What kind of domestic social changes are necessary for development?) என்பதே பிரதான கேள்வி. இது உண்மையில் ஓர் அரசியல் பற்றிய வினாவாகும். எந்த வர்க்கம் அல்லது எவ்வெவ்வ வர்க்கங்களின் கூட்டணி முதலாளித்துவ முன்தோற்றத்திற்கான மூலதனத் திரட்சியைத் (Capitalist Accumulation) தடுக்கிறது? ஆகிய ஆய்வு வினாக்களை முன்வைக்கும் எஸ்.பி.டி.டி. சில்வா இலங்கையின் வளர்ச்சிச் குறைவுக்கான காரணங்களை உள்ளக வர்க்கக் கட்டமைப்பு என்பதன் அடிப்படையில் விளக்குகிறார். சிறான் இலன்பெரும் அவர்கள், எஸ்.பி.டி.டி. சில்வா எழுப்பும் வினாக்கள், 1926 இல் மா ஓ சேதுங் எழுதிய 'சீனாவின் கிராமிய வர்க்கங்கள் பற்றிய ஆய்வு' என்னும் நூலில் கூறியிருக்கும் கருத்தொன்றை ரூபகப்படுத்துவனவாக உள்ளன எனக் குறிப்பிட்டார். மா ஓ சேதுங் முன்வைத்த கருத்து வருமாறு,

“எமது நண்பர்கள் யார்? எமது எதிரிகள் யார்? தற்போது இருந்துவரும் உற்பத்தி உறவுகளின் தேக்கநிலைக்குக் காரணமான தடைகளை உடைத்தெறியக்கூடிய வர்க்கங்கள் எவை? எத்தகைய வர்க்கச் சக்திகள் இத்தடைகளை உடைத்தெறிய வல்லன? இந்த வர்க்கச் சக்திகளை ஒன்றிணைப்பதற்கும், ஐக்கியப்படுத்துவதற்கும் தேவையான அரசியல் வேலைத்திட்டம் எது? இந்த வேலைத்திட்டத்தை சாத்தியமாக்கவும்

ஆதரவு வழங்கவும் கூடியதான புவியரசியல் இணைப்பு (Geo. Political Alignment) எத்தகையது?”

இலங்கையில் 2015 இல் நல்லாட்சிக்கான அரசாங்கம் பதவிக்கு வந்தது. பின்னர் 2019 இல் சிறிலங்கா பொதுஜன பெரமுன (SLPP) பதவிக்கு வந்தது. அடுத்து தேசிய மக்கள் சக்தி (NPP) அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றியது. இம்மாற்றங்கள் பெரிய மாற்றங்கள் போன்ற தோற்றத்தைத் தந்தன. ஆனால் இந்த அரசாங்கங்களின் பொருளாதாரக் கொள்கைகளில் தொடர்ச்சி இன்மையையோ முறிவையோ (Rupture) காணமுடியவில்லை. பொருளாதாரக் கொள்கையின் தொடர்ச்சியையே (Continuity) காணமுடிகிறது. காரணம் இவை பிரதிபலிக்கும் வர்க்க நலன்களில் (Class Interest) மாற்றமில்லை. இம்மூன்று அரசாங்கங்களும் வர்த்தக மூலதனத்தின் ஆதிக்கத்தின் (Dominance of Merchant Capital) பக்க விளைவுகளான,

- ஊழல் (Corruption)
- ஊக வாணிபம் (Speculative Trade)
- கைத்தொழிந்துறையின் தேய்வு (De - industrialisation)
- தொழில் திறன் தேய்வு (De - skilling)

ஆகிய குறைகளை நீக்க வேண்டும், ஒழிக்க வேண்டுமென்றே பேசுகின்றன. இவை முன்வைக்கும் நிவாரணங்களான 'நல்லாட்சி' (Good Government) அல்லது வெளிநாட்டு முதலீடு (Foreign Investment) என்பனவும், அரசியல் சுலோகங்களும் வர்த்தக மூலதனத்தால் ஆதிக்கம் செய்யப்படும் ஒரு பொருளாதார முறைமையின் உள்ளார்ந்த நெருக்கடியின் எதிர்வினைகளே ஆகும். ஆயினும் மேற்குறித்த 'நல்லாட்சி', 'வெளிநாட்டு முதலீடு' என்பன இலங்கையின் விருத்திக்கு குறைவுக்கான தீர்வினை வழங்கப்போவதில்லை. இப்பின்னணியில் இலங்கையின் அரசியல் பொருளாதார நெருக்கடியின் இயல்புகளைப் புரிந்துகொள்வதற்கான வழிகாட்டியாக சில்வா அவர்களின் நூல் அமைந்துள்ளது.

De Silva S.B.D

1. Investment and Economic Growth in Ceylon (Unpublished Ph.D Thesis) London School of Economics, (1962).
2. The Political Economy of Underdevelopment, (1982). London Routledge.

கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம்களின் வாழ்வியலில் வயந் பரண்கள்

கிழக்கிலங்கை இலங்கையில் முஸ்லிம்கள் செறிந்து வாழ்கின்ற பிரதேசமாகும். இங்கு வாழ்கின்ற முஸ்லிம்களின் பண்பாட்டுக்கூறுகள் மட்டக்களப்புத் தமிழர்களின் பண்பாட்டுக்கூறுகளோடு பல விடயங்களில் ஒத்ததாகவும் வேறுப்படும் காணப்படுவதோடு பிற முஸ்லிம் பிராந்திய கலாசாரகூறுகளிலிருந்தும் தனித்துவமாகக் காணப்படுகின்றன. கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம்கள் கிழக்கின் பூர்வ பண்பாட்டுக்கூறுகளை தமது மத நம்பிக்கைக்கு ஏற்ப மதத்தின் அடிப்படைக்கூறுகளில் பாதிப்பு ஏற்படாத வண்ணம் பண்பாட்டுக்கட்டமைப்பை தகவமைத்துக் கொண்டனர். இப்பண்பாட்டுப் மறுமலர்ச்சியின் கூறுகளை கலந்துரையாடுவதாக 'கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம்களின் பண்பாட்டைசவுகள்' என்ற இக்கட்டுரைத்தொடர் அமையும். இதன்படி, கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம்களின் தாய்வுழி குடிமரபு முறை, முஸ்லிம் குடிவுழிமரபில் உள்ள மாற்றங்கள், கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம்களின் திருமண சம்பிரதாயங்கள் அவற்றில் தற்காலத்தில் ஏற்பட்டுள்ள மாற்றங்கள், பாரம்பரிய பரிகார முறைகள், உறவுமுறைகள் மற்றும் குடும்ப அமைப்புகள், உணவுமுறைகள், ஆடை அணிகலன்களும் மரபுகள், வீடுகள் மற்றும் கட்டிடக்கலை மரபுகள், பாரம்பரிய அனுஷ்டானங்கள், கலைகள் எனப் பல்வேறு விடயங்கள் தொடர்பில் இந்தத் தொடர் பேசவுள்ளது.

எம். ஜ. எம். சாக்கீர்

அம்பாறை மாவட்டம் சம்மாந்துறையைச் சேர்ந்த முஹம்மட் சாக்கீர் அவர்கள் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் மருத்துவ ஆய்வுகூட விஞ்ஞானமாணி (சிறப்பு) பட்டம் பெற்றவர் தற்போது மருத்துவ ஆய்வுகூட தொழில்நுட்பவியலாளராக பணிபுரிகிறார். வரலாறு, பண்பாட்டு ஆய்வு, நாட்டாரியல், ஆவணப்படுத்தல் போன்ற துறைகளில் தீவிரமாக இயங்கி வருபவர். இவரது 21வது வயதில் 'சம்மாந்துறை பெயர் வரலாறு' என்ற ஆய்வு நூலை வெளியிட்டார், சம்மாந்துறை பெரியபள்ளிவாசல் வரலாற்று ஆவணப்படம் போன்றவற்றிற்கு வசனம் எழுதியுள்ளார். யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக முஸ்லிம் மஜ்லிஸின் இன்கிலாப் சஞ்சிகை மீளுருவாக்க குழுவின் முன்னோடியான செயற்பாட்டாளரான இவர் 2019 இல் வெளியான சம்மாந்துறை வரலாறும் வாழ்வியலும் எனும் நூலின் பதிப்பாசிரியர்களிலொருவரும் கட்டுரையாசிரியருமாவார். இலங்கை முஸ்லிம்களின் வரலாறு, கலை, பண்பாடு, முதலான கருபொருள்களில் கட்டுரைகள் பல எழுதியுள்ளார்.

“**ச**மூகத்திடமிருந்து ஒருவர் பண்பாட்டைக் கற்கும் போது தன் சுய படைப்புத் திறன் மூலம் அறியாமல், கடந்த காலத்தின் மரபுத் தொடர்ச்சியாக, முறைசார் - முறைசாராக கல்விகள் மூலமாகவே அறிகிறார்” என்று பண்பாட்டின் தொடர்ச்சி பற்றி ராபர்ட் ஹெலூவி கூறுகின்றார்.

ஒரு சமூகத்தின் அல்லது குழுமத்தின் தனித்துவத்தை அடையாளங்களினூடாக இனங்காண்பதிலும், அவற்றின் பாரம்பரியங்களை அறிந்து கொள்வதிலும் பண்பாட்டம்சங்கள் பெறுமானமுடையவையாகக் காணப்படுகின்றன. பண்பாட்டம்சங்கள் சமூகத்தின் ஒவ்வொரு துணுக்குகளிலும் அல்லது அதைவிட நுணுக்கமாக சமூகத்தின் முழு அம்சங்களிலும் பரவிக்காணப்படுகின்றது எனக் கூறலாம்.

இவற்றில் காலநிலை, குடியிருப்புப் பகுதிகள், நம்பிக்கைகள், அருகிலுள்ள இனக்குழுமங்கள் எனப் பல காரணிகளின் செல்வாக்குக் காணப்படுகின்றன. பண்பாட்டம்சங்கள் மாற்றமடையக் கூடியனவாகவும் காணப்படுகின்றன. அவ்விருத்திகள் சில சந்தர்ப்பங்களில் பண்பாட்டு மீள் திரும்பல்களாக அல்லது புதிய பண்பாட்டு வடிவங்களாக மாற்றம் பெறுவனவாகவும் காணப்படுகின்றன.

கிழக்கிலங்கையைப் பொறுத்தவரையில் பொருளாதாரம், விவசாயம், கலைகள், சடங்குகள், அடிப்படைத் தேவைகளை அடைந்து கொள்ளும் வழிமுறைகள், அன்றாட நடவடிக்கைகள் என்பவற்றில் ஒத்ததும் வித்தியாசமுடையதுமான பல பண்பாட்டம்சங்கள் காணப்படுகின்றன. இவ்வாறே விவசாயத்திலும் ஆழ்கடல் மீன்பிடியிலும் பேர்பெற்று விளங்கும் கிழக்கிலங்கை மக்களின் கட்டடக்கலைப் பண்பாடும் அவர்களுக்குரிய சிறப்பம்சங்கள் பலவற்றைத் தன்னகத்தே கொண்டது. ‘பரண்’ அன்றைய மக்களின் கட்டடக்கலைப் பண்பாட்டுப் பிரதிபலிப்பின் ஒரு முக்கிய வடிவமாகும்.

விவசாயம் செய்யத் தொடங்கியதன் பின்னரே நாடோடி வாழ்க்கை முறையில் இருந்து மனிதன் நிலையான இருப்பிடத்தின் அடிப்படைத் தேவையை உணர்ந்தான் என்ற கருத்தின்படி, அன்றைய காலத்தில் நிலையான இருப்பிடத்தின் தேவையை உருவாக்கிய காரணிகளுள் ஒன்றாக விவசாயம் காணப்படுகின்றது. அதற்கு முன்னர் மனிதன் தற்காலிகமாக பல இயற்கையான

இருப்பிடங்களைப் பயன்படுத்தி வந்துள்ளான். உதாரணமாக குகைகள், மரங்கள், வனாந்தரங்களில் தமக்கு வசதிப்பட்ட இடங்களில் வசித்து வந்தான். மனிதனுக்கு உசிதமான சீதோஷ்ண நிலை அவனது ஓய்வுக்கு அவசியப்படுகின்றது. இதனால் புறச் சீதோஷ்ண மாற்றங்களின் தாக்கம் குறைவாக இருக்கும் வண்ணம் தமது வசிப்பிடங்களை அமைக்க வேண்டிய அவசியம் இருந்தது.

பரண்

‘பரண்’ எனப்படுவது விவசாயிகள், காவற்காரர்களின் பயன்பாட்டிற்காக வயற்பகுதிகள், தோப்புகள் மற்றும் சேனைகளில் தற்காலிகமாக அமைக்கப்படும் ஓர் எளிய வதிவிடக் கட்டமைப்பாகும். போகத்திற்குப் போகம் அல்லது வருடத்துக்கொருமுறை பரண் மீளமைக்கப்படும். ஆனால் சில வயல்களில் ‘புரை’களும் அமைக்கப்படும். இவை பரணைவிட அதிக காலம் நிரந்தரமாகப் பயன்படுத்தப்படும் வகையில் மிக உறுதியாகவும், பரணைவிடச் சிறப்பான வசதிகளுடனும் அமைக்கப்படும்.

பிரதேச வழக்கில் ‘பறண்’, ‘பரண்’ என பலவாறு உச்சரிக்கப்படும் இத்தற்காலிக வதிவிடத்தின் தூய மொழி வடிவம் ‘பரண்’ என்பதாகும். தமிழ் அகராதிகளில் காவல் மேடை, பொருட்களை வைக்கும் மேல்தட்டு என்று பரணிற்குப் பொருள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஆங்கிலத்தில் ‘Eco Friendly Architecture’ என மொழிபெயர்க்கப்படுகின்றது.

இயற்கையாகக் கிடைக்கும் தடிகள், கிளைகள், கொடிகள், ஓலை, தாள் (இலுக்கு, வைக்கோல் என்பவற்றின் இலை) போன்றவற்றைக் கொண்டு பரண்கள் அமைக்கப்படுகின்றன. அத்துடன் உருக்கு ஆணிகள், நெகிழிப் (பிளாஸ்டிக்) பொருட்களின் பயன்பாடும் மிக அரிதாகவே காணப்படுவதால், இது சூழல் நேயமானதாகக் காணப்படுகின்றது இதனை அன்றையகால ‘சூழல்நேயக் கட்டடக்கலை’க்கான (Eco Friendly Architecture) ஓர் உதாரணமாகக் குறிப்பிடலாம்.

பரண்களின் அவசியம்

குடியிருப்புப் பிரதேசங்களிலிருந்து மிகத்தொலைவில் தமது விவசாய நிலங்களைக் கொண்டிருக்கும் விவசாயிகள் தங்களின் விவசாயப் பகுதிகளைக் கண்காணிக்க அடிக்கடி வயலுக்குச் சென்று வரவேண்டிய தேவை இருந்தது. அதேவேளை வெட்டையான வயல்வெளியில் ஓய்வெடுக்கவும் குறித்த விவசாயப்

பகுதிகளிலேயே எளியதொரு தற்காலிக வதிவிட அமைப்பை ஏற்படுத்த வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. அதன்பொருட்டு அமைக்கப்பட்ட இருப்பிட அமைப்புகளில் ஒன்றே பரண் ஆகும். பாரம்பரிய விவசாய மரபுகளின் எச்சங்களில் இன்றும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் ஒரு கலையாகவே பரண் கட்டுதலைக் குறிப்பிடலாம்.

விவசாயிகளிற்குச் சாதாரணமானதாக இருந்தாலும் ஒரு மானிடவியலாளரையோ அல்லது நாட்டுப்புறவியல் ஆய்வாளரையோ பொறுத்தவரை பரண் பற்றிய அறிதல், குறித்த மக்களின் பண்பாட்டிணைக் கற்பதில் பலவழிகளிலும் உதவுகின்றது.

விவசாய வயல்களில் வனவிலங்குகளின் தொந்தரவுகள் அதிகமாகக் காணப்பட்டன. அத்துடன் நீர்ப்பாய்ச்சல் முறைகளை அடிக்கடி சீர்செய்ய வேண்டிய தேவைகளும் காணப்பட்டன. எனவே விவசாய நிலங்களிலேயே பரண்களை அமைத்து விவசாயிகள் அதில் தங்கி கொண்டனர். இவ்வாறு பரண்கள் அமைக்கப்பட்டமையினால் தாம் தங்கியிருக்கும் வேளைகளில் வெய்யில், மழை, குளிர் ஆகிய காலநிலைக் காரணிகளிலிருந்தும், வனவிலங்குகள், பறவைகளிலிருந்தும் தமக்கும், தம் உடைமைகளுக்கும் பாதுகாப்புப் பெறப்பட்டது.

விவசாய நிலங்களில் உடல் வருத்தி உழைத்துக் களைக்கும் விவசாயிகளிற்கு ஓய்வெடுப்பதற்கும், குறிப்பாக இரவுவேளையில் பாதுகாப்பாய்த் தங்கியிருந்து பயிர்ச்செய்கை நிலங்களைக் கண்காணிப்பதற்கும், விவசாயிகளின் பாவனைப் பொருட்களைக் களஞ்சியப்படுத்தவும் பரண்கள் பயன்பட்டன. சிலபோது அடுக்களை வசதிகளுடனும் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றது.

பொதுவாக அனைத்துக் காவல்மேடை அமைப்புகளும் 'பரண்' (Hut) என அழைக்கப்பட்டாலும், இவற்றின் சட்டக அமைப்பைக் (Frame Structure) கொண்டு இவற்றை நான்கு வகையாகப் பிரிக்கலாம்.

1. குருவிப்பரண் (பரண்)
2. சிறாம்பி (காவற்பரண்)⁴
3. ஏணிப்பரண்
4. ஒளிப்பரண் (மரப்பரண்)

இவைதவிர மேலும் சில சிறு அமைப்புகளும் காவல்களில் பயன்பட்டுள்ளன. அவை பரண்

என்று அழைக்கப்படுவதில்லை. விவசாய நிலங்களில் பயன்படும் பரண்கள் தவிர காவல்காக்கும் (கண்காணிப்பு) நோக்கத்தை மட்டும் கொண்டு சில முக்கியஸ்தலங்களில் உயரமான பரண்கள் அமைக்கப்படுகின்றன. இவை அமைப்பில் ஏணிப்பரணை ஒத்ததாகக் காணப்பட்டாலும் உயரம், மேடை அமைப்பு, தளத்தின் அமைப்பு போன்ற அம்சங்களில் வேறுபட்டவை.

விவசாயப் பண்பாடு காணப்படும் ஏனைய நாடுகளிலும் பரண் காணப்பட்டாலும் பிரதேசத்திற்குப் பிரதேசம் அமைப்பிலும் மற்றும் மூலப்பொருட்கள், உத்திகள் என்பவற்றிலும் வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன. சீனா, தாய்லாந்து போன்ற நாடுகளிலும் வித்தியாசமான அமைப்பில் பரண்கள் அமைக்கப்படுகின்றன.

குருவிப்பரண், சிறாம்பி என்பவை நில மட்டத்திலிருந்து ஒரே உயரத்தில் இருக்கை அமைப்பைக் கொண்டவை. ஆனால் ஏணிப்பரண், ஒளிப்பரண் என்பவை குருவிப்பரணைவிட மிக உயரமாகக் காணப்படும்.

வயலில் பரண் அமைக்கப்படும் இடம் 'தாராப்புட்டி'⁵ அல்லது 'பரண்புட்டி'⁶ அல்லது 'புரையடிப்புட்டி' எனப்படும். இது பொதுவாக சூட்டுக் களவெட்டிக்கு⁷ அருகிற் காணப்படும்.

வயல்வரப்பினது உயரமட்டத்தில் அல்லது அதைவிட சிறிது உயரமாக தாராப்புட்டி அமைக்கப்படும். அல்லது இயற்கையாக அவ்வாறு உயரமாக காணப்படும் இடங்கள் பரண் அமைக்கப் பயன்படும். இது பார்ப்பதற்கு மண்மேடை போன்று காணப்படும். வயற்களத்தில் சேற்று விதைப்பு முடிந்ததும் இரவிலே தாராக்கள் வந்து, நெல்லை வடித்து உண்ணும். எனவே இந்தப் பறவைகளிலிருந்து முளைத் தானியத்தைப் பாதுகாப்பதற்காக காவலிருக்கும் இடம் என்பதனால், தாராப்புட்டி என்று அழைக்கப்படுகின்றது. பரண் அமைத்தல் 'கட்டுதல்'⁸ எனப்படும்.

பரண் அமைக்கத் தேவையான பொருட்கள் வயலையண்டிய சூழலிலிருந்தே பொதுவாகப் பெறப்படுகின்றன.

1. கம்புகள்⁹: உருளையான சீரான கோல்கள் அல்லது தடிகள் கம்புகள் எனப்படும். இவை பட்டை நீக்கப்பட்டு உலர்த்தப்பட்டவையாக இருக்கும். சிலவேளைகளில் உலர்த்தப்படாமலேயே பயன்படும். இதற்காக

காசான், குதிரைக்காசான் போன்ற மரங்களில் இருந்து தடிகள் பெறப்படும். தற்போது கிளிசரிடியா போன்ற தாவரங்கள் அவற்றின் நேர்த்தி, விரைவான வளர்ச்சி என்பவற்றைக் கருத்திற் கொண்டு பெருமளவில் பயன்படுகின்றன.

2. கயிறு அல்லது கொடிகள்: இதற்காக உறுதியான கொடித் தாவரங்கள் அல்லது தும்புக் கயிறு பயன்படும். ஆரம்பகாலங்களில் நவ்வாக்கொடி, தெகிழங்கொடி, பாற்கொடி, கச்சக்கொடி போன்ற கொடிகள் பயன்பட்டுள்ளன. இவை மூன்று நான்கு வருடங்களுக்கும் உறுதியாக நிலைக்கக்கூடியதாகவுள்ளவை என அனுபவமுள்ளவர்கள், விவசாயிகளிடமிருந்து அறிய முடிகின்றது (இக்கொடிகள் அறுக்கப்பட்ட நெற்கதிர்களை ஒன்றாகச் சேர்த்துக் கட்டுவதற்கும், வீடுகளில் கூரை வேய்ந்து வரிச்சல் வரி கட்டவும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன). இன்று தும்புக் கயிறுகள் பயன்படுகின்றன.

3. வேய் பொருட்கள்: கூரையை அடைப்பதற்கு பயன்படும் பொருட்கள் வேய் பொருட்கள் எனப்படும். இதற்காகத் தென்னோலையால் இழைக்கப்பட்ட கிடுகு, வைக்கோல், இலுக்கு போன்றவை பயன்படுகின்றன.

இங்கு பயன்படும் கம்புகள் பயன்படுத்தப்படும் தேவைக்கேற்ப பல பெயர்களால் அழைக்கப்படுகின்றன. இச்சொல் வழக்குகளின் பரந்ததன்மை, மொழியியல் என்பவை மக்களின் நுட்பத்தினைத் தெளிவுபடுத்தும் சுவாரசியமான விடயங்களாகும்.

பொதுவாக நிலைக்குத்தாக நடப்படும் கம்புகள் கால்கள் என்றும் கிடையாக உள்ளவைகள் வளைகள் என்றும் அழைக்கப்படுகின்றன.

- அருகுக்கால்: பரணின் நிலைக்குத்தான கால்களில் இருபக்க ஓரங்களிலும் நடப்படுவது. அருகுப் (ஓரம்) பகுதிகளில் நடப்படுவதால் அருகுக்கால் எனப்படுகின்றது.
- மோட்டுக்கால்¹⁰: அருகுக்காலைவிட உயர்ந்ததும் அருகுக்கால்களிற்கு இடையில் நடப்படுவதுமாகும். இதுவே இங்கு உயரமான காலாகும். மோடு எனப்படுவது கூரை அல்லது முகடு; உயரமான இடத்தைக் குறிக்கப் பயன்படும் சொல்லாகும்.
- அருகுவளை: பக்க அருகுக்கால்களின் உச்சி முனைகளை ஒன்றாக இணைத்துக் கட்டப்படுவது.
- மோட்டுவளை: மோட்டுக்கால்களை

இணைத்துக் கட்டப்படும் கம்பு.

- பூட்டுக்கம்பு: அருகுவளையுடன் மோட்டு வளையை இணைத்து அந்தங்களினூடாக இணைத்துக் கட்டப்படும் கம்பு. இவை பூட்டு எனப்படும் பிணைச்சற் கம்புகளாக கட்டப்பட்ட பின்னரே கூரையில் இணைக்கப்படும்.
- பூட்டு¹¹: இரு பூட்டுக் கம்புகளைப் பிணைத்து உருவாக்கும் தலைகீழ் 'V' வடிவ அமைப்பு.
- கலிங்கா¹²: பூட்டுகளை இணைத்து வளைகளிற்குச் சமாந்தரமாகக் கட்டப்படும் கம்பு. கிடுகுகள் இதன்மீதே வைத்துக் கட்டப்படும்.
- உலாத்தை¹³: முன், பின் அருகுக்கால்களை அப்பக்க மோட்டுக்கால்களுடன் இணைத்துக் கட்டப் பயன்படுவது. இது 'உத்தரம்' எனப்படும். இது கூரையின் சாய்கோணம் மாறாதிருக்கவும், மேலதிக உறுதிக்காகவும் வைத்துக் கட்டப்படுகின்றது.
- ஊசிக்கால்¹⁴: தட்டி அமைப்பிற்காகப் பயன்படும் கிளையுள்ள 'Y' வடிவ குறுந்தடிகள் ஆகும். இவை தராசுகளின் மத்தியிலுள்ள அமைப்பைப் போல் காணப்படுவதால் ஊசிக்கம்புகள் எனப்படுகின்றன.
- வரிச்சற்கம்பு¹⁵: தட்டி அமைக்கும் போது சம இடைவெளியில் பரவிக் கட்டப்படும் ஒரே தடிப்பமுள்ள உருளையான தடிகள் ஆகும். இதற்காக நாணல் அல்லது பிரம்பு என்பவற்றையும் வசதிக்கேற்ப குறுந்தடிகள் என்பவற்றையும் பயன்படுத்துவதுண்டு.

1. குருவிப்பரண் (பரண்)

தாராப்புட்டியில் ஏழடி இடைவெளியில்¹⁶ ஒன்பது குழிகள் தோண்டப்படும். இதில் இரு ஓரப்பக்கமும் உள்ள ஆறு குழிகளிலும் ஆறடி உயரமாவது¹⁷ நிலத்திற்கு மேலுள்ள வண்ணம் அருகுக்கால்கள் நிலைக்குத்தாக நாட்டப்படும். பின்னர் நடுக்குழி தவிர்ந்து ஏனைய இரு குழிகளிலும் அருகுவளையைவிட ஒன்றரை முழ உயரமுடைய¹⁸ மோட்டுக்கால்கள் நாட்டப்படும்.

அருகுக்கால்களின் அந்தங்களை இணைக்கும் வண்ணம் இருபக்கமும் தனித்தனியாக அருகுவளைகள் கட்டப்படும். மோட்டுக்கால்களை இணைத்து மோட்டுவளை கட்டப்படும்.

பூட்டுக்கம்புகளை இவ்விரண்டாக ஓர் அந்தத்தில் பிணைச்சலிட்டு ஆறு அல்லது ஏழு பூட்டுகள்

தயார் செய்யப்படும். இதில் 'பிணைச்சல்'¹⁹ மோட்டுவனையில் வரும் வண்ணம் மோட்டுவனையும், இரு அருகுவளைகளும் இணைத்துக் கட்டப்படும். இவற்றின் மீது பூட்டுக்கம்புகளிற்குச் செங்குத்தாகவும் வளைகளிற்குச் சமாந்தரமாகவும் அமையும் வண்ணம் தலா இரண்டு வீதம் 'கலிங்கா' இரு பக்கமும் கட்டப்படும்.

முன், பின் பக்கங்களில் உலாத்தை கட்டப்படும். அதன்பின்னர் கலிங்காவின் மீது கீழிருந்து மேலாக கிடுகு அல்லது வேய் பொருட்களைக் கொண்டு கூரை வேயப்படும். கூரையின் மீது கம்புகள் அல்லது, கயிறு கொண்டு 'அழுக்கம்'²⁰ கட்டப்படும். இது பலத்த காற்றிலிருந்து கூரையை உறுதியாகப் பாதுகாக்க உதவும்.

தட்டி அமைத்தல்

தாராப்புட்டியில் கிண்டப்பட்ட நடுக்குழி உட்பட பின்பக்கம் ஆறு குழிகள் தோண்டப்பட்டு ஏறத்தாள மூன்று அடி உயரமான ஆறு ஊசிக்கால்கள் நிலைக்குத்தாக நடப்படும். இவற்றின் பிளவுகளினூடாக கம்புகளை இணைத்துச் சட்டகம் அமைக்கப்பட்டு அதன்மீது வரிச்சற் கம்புகளைப் பரவி சம இடைவெளியில் வரிந்து கட்டப்படும். இது இருக்கையாகவும், படுக்கையாகவும் பயன்படும்.

பரணைச் சுற்றிவர நான்கு அடி உயரத்தில் கிடுகு வரிசை ஒன்று கட்டப்படும் இது சட்டக்கிடுகு அல்லது தொப்பிக் கிடுகு எனப்படும். இது பரணிற்கூடான காற்றோட்டம், வெய்யில் என்பவற்றைக் கட்டுப்படுத்தும்.

விசேட அமைப்புகள்

காகக்கூடு: பறவைகள் மற்றும் விலங்குகளிடமிருந்து உணவு மற்றும் தமது பாவனைப் பொருட்களைப் பாதுகாக்க உலாத்தையிலிருந்து உட்பக்கமாக உயரத்தில் சிறுதட்டி அமைக்கப்பட்டுக் கிடுகினால் மறைத்து இறாக்கை வடிவில் செய்யப்படும் அமைப்பு.

சுடுவான்²¹: பரணில் அமைக்கப்படும் அடுப்பு மூட்டும் இடம் சுடுவான் என வழங்கப்படுகின்றது. அகராதிகளில் மரக்கலத்திலுள்ள சமையலறை எனக் குறிப்பிடப்படுகின்றது. தீ மூட்டத் தீப்பெட்டிகள் போன்றவை அறிமுகமாவதற்கு முன்னர், வயல்களில் வசிப்போருக்கு விறகுகளில் தொடர்ந்து தீயை அணையாமல் பேண வேண்டியிருந்தது. இதனால் சுடுவான் என்றும்

தணலுடன் வெப்பமாகப் பேணப்பட்டது. சமையல் முடிந்ததும் தண்ணீர் வெதுப்பவும், இரவுவேளைகளில் நுளம்புகளைத் துரத்துவதற்குப் புகைமூட்டவும் பயன்பட்ட அதேவேளை, சுடுவானின் எரிந்து கொண்டிருக்கும் விறகுகள் குளிரான இரவுகளில் வெதுவெதுப்பான சூழலையும் பரணினுள் ஏற்படுத்தக்கூடியதாய் இருக்கின்றன. யானை போன்ற காட்டு விலங்குகளின் சஞ்சாரம் விவசாய நிலங்களில் நிலவும் போது அவற்றைத் துரத்துவதற்கான உபாயமாகத் தீப்பந்தங்கள் பயன்படுத்தப்பட்டன. இவ்வாறான நிலமைகளில் உடனடியாக தீப்பந்தங்களைப் பெற சுடுவான் போன்ற அமைப்புகள் பெரிதும் உதவக்கூடியதாய் இருக்கின்றன.

2. சிறாம்பி (காவற்பரண்)

சிறாம்பி எனப்படுவது அமைப்பில் சற்று மாறுபட்ட குருவிப் பரணாகும். இதில் அருகுப்பக்கமே முகப்பாக இருக்கும். இரண்டு மோட்டுக்கால்களுடன் மூன்று அருகுக்கால்கள் இருக்கும். முன்பக்க அருகுக்கால்கள் காணப்படாது. அத்துடன் பின்பக்கக்கூரை, முன்பக்கக்கூரையை விட மூன்று மடங்கு பெரிதாகக் காணப்படும். பொதுவாக இது கண்காணிப்புத் தேவை ஓரளவு குறைந்த விவசாயப் பரப்புகளில் காணப்பட்டது.

3. ஏணிப்பரண்

இது குருவிப்பரணின் அமைப்பை உயரமாகக் கட்டுவதாகும். இங்கு அருகுக்கால், மோட்டுக்கால்கள் மிக உயரமாகக் காணப்படும். பரணில் ஏற ஏணி கட்டப்படும். ஏணிகளின் குறுக்குக் கம்புகளின் எண்ணிக்கையைக் கொண்டு இதனை வகைப்படுத்தலாம். 4 ஏணி முதல் 7 ஏணி²² வரை பரண்கள் உள்ளன. இதிலிருந்து மிகத் தொலைதூரம் வரை வயலைக் கண்காணிக்கலாம். பெருவயல் நிலப்பரப்புக்குச் சொந்தமானவர்கள் முழுவயலையும் கண்காணிக்க இவ்வகைப் பரண்களை அமைத்துக் கொள்கின்றனர். சனத்தொகைப் பெருக்கத்தினால் காணிகள் துண்டாடப்படுவதால் இவற்றின் தேவை குறைவடைந்துள்ளது.

4. ஒளிப்பரண் (மரப்பரண்)²³

அருகுக்கால், மோட்டுக்கால் இல்லாமல் மரத்தின் மீது தட்டி, கூரை என்பன அமைக்கப்பட்டுக் கட்டப்படுவதாகும். காட்டு விலங்குகளின் ஆபத்திலிருந்து மறைந்திருக்கப் பயன்படுகின்றது. ஒளித்திருத்தலிற்குப் (மறைந்திருத்தல்)

பயன்படுவதால் 'ஒளிப்பரண்' என அழைக்கப்படுகின்றது. பெருமளவில் சேனைகளிலேயே அமைக்கப்படும். மரங்கள் உள்ள வயல்வெளிகளிலும் அமைக்கப்படுகின்றது.

வாய்வழியே பேணப்பட்டு வரும் இலக்கிய வடிவங்களில் கிராமியக்கவிகள் முக்கியத்துவம் உடையவையாகும். இக்கவிகள் கிராமியச் சூழலின் பிரதிபிம்பங்களாக உள்ளன. உண்மையிலேயே பண்பாட்டியல் சார்ந்த, கடந்தகாலங்களின் அறியப்படாத பல அரிய விடயங்களைக் கிராமியக்கவிகளில் காணக்கூடியதாய் இருக்கின்றது.

வயற்களத்திலே விவசாயிகள் சூட்டுக்காவல், உப்பட்டிக்காவல், தாராக்காவல், வேலிக்காவல், குருவி துரத்துதல், யானைக்காவல் என காவல்காக்க வேண்டிய சந்தர்ப்பங்கள் பலவுள்ளன. இதன்போது காவற்காரர்கள் பொழுதுபோக்குவதற்குக் கவி பாடுவது வழக்கம். சில சந்தர்ப்பங்களில் இது வாதுக்கவியாக (ஏட்டிக்குப் போட்டியாகப் பாடுதல்) அமைவதும் உண்டு. இவர்களின் இக்கவிகள்தான் கவல் காப்பதன் நோக்கம், காவல் வேளைகளின் சிரமங்கள், காவலின் போதான உணவுப் வழக்கம், பிரிவு, தனிமை என்பவற்றை தத்ருபமாக நாலடிகளுக்குள் பொதிந்து வைத்துள்ளன.

இவர்கள் நெடுந்தெலைவில் பலநாட்களாகக் காவலிருக்கும் போது உணவுக்காக அருகிலுள்ள ஆறு, ஓடை மற்றும் குளங்களிலிருந்து மீன்களையும், பொன்னான், திராய், வள்ளல் மற்றும் அயலில் கிடைக்கும் பலவகையான பச்சைக் கீரை வகைகளையும் சமைத்து உண்பார்கள்.

காவற்காரர்கள் வயலுக்குத் தங்குவதற்குச் செல்லும் போது அரிசி, கருவாடு, உப்பு, மற்றும் அவசியப்பட்ட உலர்ந்த பொருட்களை எடுத்துச் செல்வார்கள். இவற்றைப் பரணில் அமைக்கப்பட்டுள்ள காக்கூட்டினுள் பத்திரப்படுத்தி வைப்பார்கள். பொழுதுகள் (கிராமியப் பேச்சுவழக்கில் சூரியன், வெளிச்சம், வேளைகள் என்பவற்றைக் குறிக்க, பொழுது எனப் பயன்படுத்துவதுண்டு), பட்சி பறத்தல், கூரணல் (கூரை நிழல்), நட்சத்திரங்கள், காற்று என்பவற்றில் ஏற்படும் மாற்றங்களைக் காலநேரங்களை அறிய கிராம மக்கள் பயன்படுத்தியுள்ளனர். இவைகளும் அவர்களின் பாடல்களில் தொனிப்பதுண்டு.

'காவல்பரண் கவி'²⁴
ஆலையடி வரவ
அதற்கடுத்த நீள்வரவ
கதிர் விளைஞ்சு நெல்விளைவு
காவலுக்கு போய்வாறன்
ஆத்தியடி வரவ
அதற்கடுத்த நல்வரவ
காவலுக்கு போகாட்டி
கதிர்களவு போகும்ல்லோ
காவல் பரணிலே - நான்
கண்ணுறங்கும் வேளையிலே
கண்ணாண மச்சி வந்து
காலுண்டக் கனவு கண்டேன்
ராவு நடுச்சாமம்
நானுறங்கும் வேளையிலே
ஆரோடு மச்சான் நீ
வாதுகவி பாடவந்தாய்
காவல் பறண் கட்டி
கடும் வேல நான் பாக்க
ஊருதின்னி பண்டி வந்து
வேலியால புகுந்ததுகா.
சம்புக் களப்பில் நாங்க
தளச்ச வள்ளல் பிடிச்சிவந்து - நாங்க
கறியாக்கி திண்டு
களை தீர்த்தோம் போடியாரே
கொழியல் அரிசியும்
குலமுறிஞ்சு தேங்காயும்
உழுத்த கருவாடும்
உண்ண ஒண்ணா போடியாரே
உண்ணுறது சம்பா
உடுக்கிறது கிளிஞ்சு உடை
படுக்கிறது பரவு கம்பு - எங்கட
பரிதாபத்த ஆரறிவார்
குஞ்சு மீன் தீயல்
குறட்டை மீன் புளியாணம்
கண்டுவந்தேன் பெண்ணே
காவலுக்கு நான் போறதில்ல

இன்றைய நிலை

பரண்களை இன்று ஆங்காங்கே வயல்களில் காணக்கூடியதாயிருப்பினும், இவற்றில் அத்தனை அம்சங்களையும் காணக்கூடியதாக உள்ளவை குறைவடைந்துள்ளன. அத்துடன் பரண் கட்டும்கலை இன்று அருகிக்கொண்டு வருகின்றது. மற்றும் வயற்பகுதிகளில் கற்கட்டடங்கள் அரும்பத் தொடங்கியுள்ளன. இன்றைய நவீன போக்குவரத்து மற்றும் தொழில்நுட்ப யுக்திகளின் முன்னேற்றத்தால், பரண்கள் அருகி வந்தாலும், அவை எம்

வயலரண்களில் இன்றும் வாழும் எம் பண்பாட்டின் சுவடுகளாகும்.

குறிப்புகள்

1. மௌனகுரு. சி, (2005), தமிழர் வரலாறும் பண்பாடும், ப. 11.
2. சுப்பிமணியன். ச.வே, மெய்யப்பன் தமிழ் அகராதி, ப. 859.
3. மேலுள்ளது, ப. 791, க்ரியாவின் தற்காலத் தமிழ் அகராதி, ப. 681.
4. சுப்பிமணியன், ச.வே, மெய்யப்பன் தமிழ் அகராதி - சிறப்புடைக்கிளவி - சிறுதனம்.
5. தாராப்புட்டி: சேற்று விதைப்பு முடிந்ததும் இரவிலே தாராக்கள் வந்து வயலில் நெல்லை வடித்து உண்ணாமலிருக்க காவலிருக்கும் இடம் என்பதனால் தாராப்புட்டி என்று அழைக்கப்படுகின்றது.
6. புட்டி: திடமான தரைப்பரப்பை அல்லது மேட்டுப் பகுதியைக் குறிக்கம் வார்த்தை.
7. களவெட்டி: வயல்களில் சூடு வைக்கப்படும் இடம்.
8. கட்டுதல்: அமைத்தல், சரி செய்தல், உருவாக்குதல் எனும் பொருள்களைத் தருகின்றது.
9. கம்பு: தடி என்பதைக் குறிக்கும் வார்த்தை.
10. மோடு: முகடு அல்லது மேடான இடம்.
11. பூட்டு: பிணைக்கப்பட்ட இரு பூட்டுக்கம்புகள்.
12. கலிங்கா: நீர் வழிந்தோடுவதற்குக் கூரைகளில் கிடுகு வேய்வதற்காகக் கட்டப்படும் கம்பு.
13. உலாத்தை: உத்தரம் நெத்திமுட்டு எனப்படும் அருகுக்கால், மோட்டுக்கால் என்பவற்றை இணைத்துக் கட்டப்படுவது.
14. ஊசிக்கால்: 'Y' வடிவில் உள்ள சிறுதடிகள். இவை தாங்கும் ஆதாரத்திற்காக தட்டிகளில் கால்களாகப் பயன்படுகின்றன.
15. வரிச்சல்: நிரையாக நெருக்கமாக அடுக்கப்பட்ட கம்புகள்.
16. ஏழடி இடைவெளி: ஒரு சாதாரண மனிதன் தனது கால்களை நேராக நீட்டி உறங்கத்

தேவையான இடைவெளி.

17. ஆறடி உயரம்: சாதாரண மனிதன் பரணில் நுழையும்போது தலை தட்டுப்படாமல் இருப்பதற்காக.
18. அருகுக்கால்களை விட ஒன்றரை அடி உயரக்கால்: மழைநீர் சீராக வடிந்து ஓடுவதற்காகத் தேவையான சரிவை ஏற்படுத்தவே இவ்வாறு அமைக்கப்படுகின்றது.
19. பிணைச்சல்: பூட்டுக்கம்புகள் பிணைக்கப்பட்ட அந்தம்.
20. அழுக்கம்: வீசும் காற்றின் அழுக்க வித்தியாசத்தினால் கூரைகள் பறந்துவிடாமல், கூரைகளிற்கு உறுதியை வழங்கும் அமைப்பு.
21. சுடுவான்: மரக்கலத்திலுள்ள அடுப்பு.
22. ஏணி: ஏறி இறங்கிவரப் பயன்படும் கிடைக்கம்புகளின் எண்ணிக்கையைக் கொண்டே ஏணிப்பரண்கள் வகைப்படுத்தப்படுகின்றன.
23. ஒளிப்பரண்: ஒளிநீறிருத்தல் எனும் பொருளைக் கொண்டு பெயரிடப்பட்டுள்ளது.
24. இளையதம்பி பாலசுந்தரம், ஈழத்து நாட்டார் பாடல்கள், (1979).

தகவல் மூலங்கள்

1. இளையதம்பி பாலசுந்தரம், ஈழத்து நாட்டார் பாடல்கள், (1979).
2. சுப்பிமணியன். ச.வே, மெய்யப்பன் தமிழ் அகராதி.
3. க்ரியாவின் தற்காலத் தமிழ் அகராதி.
4. மௌனகுரு. சி, தமிழர் வரலாறும் பண்பாடும், (2005).
5. தமிழர் பண்பாட்டில் இருப்பிட வகை.
6. நேர்காணல்: காஸீம் பாவா இஸ்மாலெப்பை (வயது 83).
7. நேர்காணல்: ஆதம்பாவா முஹம்மது இப்றாஹீம் (வயது 55).

கூத்து இன்லுவரை கிராமங்களில் நினைபெற்றிருப்பதற்கான காரணங்கள்

பகுதி - 2

சின்னையா மௌனகுரு

ஈழத்து மரபுவழி ஆற்றுகைக் கலைகளுக்கு ஒரு வரலாறும் வளர்ச்சியும் உண்டு. தென்மோடி, வடமோடி, சிந்துநடைக் கூத்துகள், வாசாப்பு, இசை நாடகம், பள்ளு, குறவஞ்சி, வசந்தன், மகுடி என அது பன்முகப்பட்டது. இவற்றுள் சில அருகிவிட்டன; சில கால ஓட்டத்துடன் நின்று போராடி நிலைக்கின்றன; சில மாறுகின்றன. காலந்தோறும் ஏற்பட்ட பண்பாட்டு கலப்புகளும், அதனை உருவாக்கிய அரசியல், பொருளாதார, சமூக காரணங்களும் இம்மாற்றங்களுக்கு அடித்தளமாக உள்ளன. இந்த பல்வேறு வகைப்பட்ட ஆற்றுகை வடிவங்கள் தத்தமக்கென அழகியலையும், அமைப்பையும், வெளிப்பாட்டுத் திறனையும் கொண்டுள்ளன; ஒன்றிலிருந்து ஒன்று பெற்று வளர்ந்துள்ளன. இந்த மாற்றங்களைப் புரிந்து கொள்வதும், அவை மாற்றம் பெற்றபோது அது சம்பந்தமாக நடந்த விவாதங்களை அறிவதும், இதன் இருப்பைத் தக்கவைக்கும் முயற்சிகளில் ஈடுபடுபவருக்கும், அதனை மேலும் வளர்த்துச் செல்ல விரும்புவோருக்கும் உதவியாக இருக்கும். இப் பல்வேறு ஆற்றுகை வடிவங்கள் பற்றியும் அவை கல்வி உலகில் ஏற்கப்பட்ட பின்னணிகள் பற்றியும், அதனால் இந்த ஆற்றுகைகளில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் பற்றியும் அறிமுகம் செய்வதாக 'ஈழத்துத் தமிழரின் ஆற்றுகைக் கலைகள் : மரபும் மாற்றமும்' எனும் இக்கட்டுரைத் தொடர் அமைந்திருக்கும்.

சின்னையா மௌனகுரு அவர்கள் இலங்கையின் மட்டக்களப்பைச் சேர்ந்த பேராசிரியர்; அரங்க ஆய்வாளர், பயிற்சியாளர், இயக்குநர், பிரதி உருவாக்குநர், நடிகர், கூத்துக் கலைஞர் என்று பல தளங்களில் இன்றும் இயங்கிவருபவர். ஈழத்து அரங்கத்துறையின் வளர்ச்சிக்கு வித்திட்ட சிலரில் மௌனகுரு குறிப்பிடத்தக்கவர். 'இராவணேசன்', 'சங்காரம்' முதலிய புகழ்பெற்ற கூத்து நாடகங்கள் மௌனகுருவுக்கு தனியான அடையாளத்தை வழங்கின.

இவர், 20 ஆம் நூற்றாண்டு ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியம் - 1984, சடங்கில் இருந்து நாடகம் வரை - 1985, மௌனகுருவின் மூன்று நாடகங்கள் - 1985, தப்பி வந்த தாடி ஆடு - 1987, பழையதும் புதியதும் நாடகம் அரங்கியல் - 1992, சுவாமி விபுலானந்தர் காலமும் கருத்தும் - 1992, சங்காரம் - ஆற்றுகையும் தாக்கமும் (நாடகம்) - 1993, ஈழத்து தமிழ் நாடக அரங்கு - 1993, கால ஓட்டத்தினூடே ஒரு கவிஞன் - நீலாவணன் - 1994, கலை இலக்கிய கட்டுரைகள் - 1997, சக்தி பிறக்குது - நாடகம் - 1997, பேராசிரியர் எதிர்வீர சரத்சந்திராவும் ஈழத்து நாடக மரபும் - 1997, ஈழத்து நாடக அரங்கு - 2 ஆம் திருத்திய பதிப்பு - 2004, தமிழ்க் கூத்துக்கலை - வடமோடி ஆட்டப் பயிற்சிக்கான கைநூல் - 2010, கூத்து யாத்திரை - 2021, கூத்தே உன் பன்மை அழகு - 2021 போன்ற பலநூல்களை எழுதியுள்ளார்.

கை

த்தின் நிலைபேற்றுக்கான பிரதானமான காரணங்களைத் தந்து, அவற்றுள் ஐந்தினைச் சென்றமுறை விளக்கி இருந்தேன். இன்னும் சில காரணங்களும் உண்டு. அக்காரணங்களையும் இங்கு பார்ப்போம்.

மீதிக் காரணங்களை இந்த கட்டுரையில் பின்வருமாறு நோக்குவோம்:

6. திருமணத்திற்கு மாப்பிள்ளைகளை, பெண்களைக் கண்டுபிடித்தல்
7. குழந்தைகளின் கும்மாளமும் மகிழ்ச்சியும்
8. பெற்றோர்கள் அடையும் பெரு மகிழ்ச்சி
9. ஊரிலே அனைவரையும் இணைத்துச் செல்லும் பாங்கு
10. உருவாக்கலில் முழு ஊரும் பங்கு கொள்ளுதலும் உள்ளூர் அறிவும்
11. குடும்ப, சாதி, மத, பிரதேச, இன அடையாளமாக அது அடையாளப்படுத்தப்படுதல்

6. திருமணத்திற்கு மாப்பிள்ளைகளை, பெண் பிள்ளைகளைக் கண்டுபிடித்தல்

தமிழரிடையே மாப்பிள்ளை, பெண் தெரிவு பல வகைகளில் நடைபெறுவது மரபு. தமிழரின் திருமண முறைகள் பற்றி பலர் ஆராய்ந்து எழுதியும் உள்ளனர். இந்த மரபில் கூத்தரங்கின் பணியாது? கூத்தரங்கு வயதுக்கு வந்த மாப்பிள்ளையையும் பெண்ணையும் சந்திக்க வைக்கும் ஓர் இடமாகச் செயற்படுவதுடன், பெண் வீட்டார் சிறந்த மாப்பிள்ளையை கண்டுபிடிப்பதற்கான இடமாகவும் அமைந்துவிடுவது உண்டு.

மட்டக்களப்புக் கூத்துப் பற்றி எழுதிய பலர், இச்சமூகப் பண்பு பற்றி எழுதியுள்ளனர். ஒரு பெண்ணோ, ஓர் ஆணோ இயல்பாகத் தோன்றுவதை விட, வேடம் அணிந்து தோன்றுவது கவர்ச்சியைக் கொடுக்கும். கூத்திலே இளைஞர்கள், இளம் வயதுப் பாத்திரங்களை ஏற்று ஆடுவர். ஒருவனது ஆட்டக் கவர்ச்சியும், குரலும், ஒப்பனையும் அவனது பாத்திரம் பற்றிய ஓர் அபிப்பிராயத்தினை கூத்துப் பார்க்கும் பெண்ணின் பெற்றோருக்கு ஏற்படுத்தும். அவர்கள் அவன் மீது ஒரு புதுக்கவர்ச்சி கொண்டு, குறிப்பிட்ட ஆடவரை தம் பிள்ளைக்குக் கல்யாணம் பேசலும் நடைபெறும். இதற்கும் அப்பால் சிறந்த கூத்து

ஆடிய ஆடவனிடம் தன் மனதைப் பறிகொடுத்த பெண்களும் உண்டு. இவர்களுக்கிடையே ஏற்படும் காதல் தொடர்பை, பெற்றோருக்கு உரைப்பவளாகப் பெண்ணின் தோழி அமைவாள். இவ்வகையில் ஒரு காலத்தில் கூத்தரங்கு இச்சமூகக் கடமையை ஆற்றியது.

7. குழந்தைகளின் கும்மாளமும் மகிழ்ச்சியும்

ஆடலும் பாடலும் குழந்தைகளைக் கவருபவை. இவ்வகையில் ஊரில் கூத்து ஆடத் தொடங்கினால் முதலில் மகிழ்பவர்கள் குழந்தைகளே. கூத்து ஆடுதல் கண்டு மகிழ்தலும், கூத்தரைப்போல வீட்டில் ஆடிக்காட்டுவதும், பாடிக்காட்டுவதும், அவர் திறன் கண்டு பெற்றோரும் மற்றோரும் மகிழ்ந்து பாராட்டுகையில், அப்பாராட்டுகளால் பெறும் பேரின்பமும், 'தானும் ஒரு ஆளாகச் சமூகத்தில் ஏற்கப்படுகிறேன்' என்ற உள இன்பமும் குழந்தைக்குக் கிடைக்கிறது. பாலர் பாடசாலைகள் தோற்றம் பெறாத அக்காலத்தில், பாலர் பாடசாலையின் பங்கினைக் கூத்து ஆற்றியது. கூத்தில் வரும் அற, ஒழுக்க, நீதிக் கருத்துகள் பிஞ்சு மனதில் சிலையாக எழுத்தாய்ப் பதிந்தன. இதனை நான் என் குழந்தைப்பருவ அனுபவம் மூலமாகப் பெற்றிருக்கிறேன்.

8. பெற்றோர்கள் அடையும் பெரு மகிழ்ச்சி

குழந்தைகள் அடையும் உற்சாகமும் பெரு மகிழ்ச்சியும் பெற்றோரையும் பற்றிக் கொள்ளும். தம் மக்கள் மகிழ்வது கண்டு தாமும் இன்புறுவர் பெற்றோர். தம் மக்கள் கூத்தில் பங்கு கொண்டால் ஊருக்குச் சொல்வதிலிருந்து, அவன் கூத்து ஆடி முடிய, அவனை உரலில் இருத்தி, அவன் தலையில் பலகாரம் சொரிந்த கதைகளையும் நான் கள ஆய்வில் கேட்டுள்ளேன்.

9. ஊரிலே அனைவரையும் இணைத்துச் செல்லும் பாங்கு

தன்னை உருவாக்கிக்கொள்ளும் வகையில் கூத்து சமூக ஒருமைப்பாட்டைப் பேணுகின்றது எனலாம். இங்கே அது ஊரார் அனைவரையும் அணைத்துச் செல்லும் பண்பினையும் பெற்றுவிடுகிறது.

அதனை விபரமாகப் பார்ப்போம். முன்பு ஒரு கூத்து உருவாவதற்கு 5 தொடக்கம் 8 மாதங்கள் வரை எடுத்தது. கூத்து உருவாக்கமே ஓர் ஒழுங்கான முறையில் நடைபெறுவதையும், இவ்வருவாக்கலில் ஒரு கிராமத்தில் வாழும் அனைவரும், ஏனைய கிராமத்தில் வாழும் அதே சாதியினரும் ஒன்றுபடுவதையும் காண முடிகிறது.

கூத்து பின்வரும் படிநிலைகளுக்கூடாக உருவாகிறது:

• ஊர் கூடுதலும் அண்ணாவியார் கதை தெரிதலும்

- ஊருக்குச் சொல்லுதல்
- சட்டம் கொடுத்தல்
- தினக்கூத்து
- சதங்கை அணிதல்
- கிழமைக்கூத்து
- அடுக்குப் பார்த்தல்
- அரங்கேற்றம்
- வீட்டுக்கு வீடு ஆடுதல்
- 2 ஆம் அரங்கேற்றம்

என்றொரு படிமுறை வளர்ச்சி, கூத்து உருவாக்கலில் முற்காலத்தில் இருந்தது. இன்று அந்த முறை ஓரளவே கடைப்பிடிக்கப்படுகின்றதாயினும், அது பற்றிய பழைய நினைவுகள் கிராமிய மக்கள் மனதில் இன்றும் உண்டு.

அ) ஊர் கூடுதலும் அண்ணாவியார் கதை தெரிதலும்

ஊரில் கூத்தாட விரும்புவோர் சேர்ந்து சிலரை முகாமையாளர்களாக நியமித்து, தமக்குள் அல்லது வெளியே ஓர் அண்ணாவியாரைத் தெரிவு செய்வதுடன், எந்தக் கதையை ஆடுவது என்று தெரிவு செய்தலும் முதலாவது நிகழும். இங்கே ஊர் முழுவதையும் கூத்து மூலம் இணைக்க எண்ணும் ஆரம்ப முயற்சியைக் காண்கிறோம்.

ஆ) ஊருக்குச் சொல்லுதல்

கூத்தினை நாம் பழக எண்ணியுள்ளோம் என்றும், இதில் சேர்ந்து ஆட விரும்புவோர் கூத்தில் பங்கு கொள்ளலாம் எனவும், வாய்மூலமோ, பறையன் மூலமோ ஊருக்கு அறிவித்தல். இதன்மூலம் ஊரின் சம்மதத்துடன் கூத்து ஆடப்படுகிறது என்ற பிரமை தோற்றுவிக்கப்படுவதுடன், ஊரையும் கூத்துள் இழுக்கும் முயற்சி நடைபெறுவதனையும் காணலாம்.

இ) சட்டம் கொடுத்தல்

கூத்தாட விரும்பும் இளைஞர்களின் குரல் வளம், தோற்றப் பொலிவினைப் பார்த்து, அண்ணாவியார் ஊர் மக்கள் முன்னிலையில் கூத்தரைத் தெரிவு செய்வார். இது ஒரு சடங்காகவே நடைபெறும். தெரிவு செய்யப்பட்ட கூத்தருக்கு, அவர் ஆடவேண்டிய பாத்திரத்தின் பெயரை எழுதிச்

கொடுத்தலே 'சட்டம் கொடுத்தல்' ஆகும்.

ஈ) தினக் கூத்து

பழகுவதற்குரிய அரங்கை அமைத்து, தினமும் மாலை 8 அல்லது 4 மணி நேரம் கூத்துப் பழகுதல் நடைபெறும். இத் தினக்கூத்தை கிராம மக்களின் பெரும்பாலோர் தம் வேலைகளை ஏற்கனவே முடித்துவிட்டு வந்திருந்து பார்த்து மகிழ்வார். சிலர் கூத்துப் பழகுவவர்களைவிட ஆடல், பாடல்களில் தேர்ச்சி அடைவதும் உண்டு. இத் தினக்கூத்தில் கிராமத்தவர்களில் சிலர் கடலை, கிழங்கு போன்ற சிறு பொருட்களை விற்றுச் சம்பாதிப்பதும் உண்டு. தினக்கூத்து கிராம மக்களுக்கு தினமும் இரவில் ஓய்வு நேர இன்பத்தை அளிப்பதால், கிராம மக்களைத் தினமும் ஓரிடத்தில் ஒன்றிணைப்பதுடன், அவர்களைக் களிப்பிலும் ஆழ்த்துகிறது.

ஈ. சதங்கை அணிதல்

சதங்கை, கூத்தின் முக்கிய அம்சமாகும். முதலில் சதங்கை அணிந்து கொண்டு நடப்பதற்குக் கூத்தர் பயிற்சி பெறவேண்டும். ஆடுவதற்கு இன்னும் பயிற்சி தேவை. இதனால் சதங்கை அணிதலை ஒரு பெரும் விழாவாகவே நடத்துவர். பழகத் தொடங்கி 3, 4 மாதங்களுக்குப் பின்னரே இவ்விழா நடைபெறும். அண்ணாவியாரே சதங்கையைக் கூத்தரின் காலில் அணிவிப்பார். இது ஒரு சமயச் சடங்கு போன்றே நிகழும். கூத்தாடும் சாதியினர், கிராமத்திலுள்ள தமது உறவினருக்கும், வெளிக்கிராமத்திலுள்ள தமது சாதியினருக்கும் அழைப்போ, செய்தியோ அனுப்புவர். கூத்தரின் உறவினர் அனைவரும் இவ்விழாவில் கலந்து கொள்வர். இதனால் உறவுமுறைகள் இறுக்கமாகின்றன. பல்வேறு வேலைகள் காரணமாகச் சந்திக்க முடியாத இரண்டு, மூன்று கிராம மக்கள், பகலிலே சந்தித்து அளவளாவ முடிகிறது. இதனால் இச்சதங்கை அணிவிழா முழுக் கிராமத்தினதும் விழாவாகிறது.

உ) கிழமைக் கூத்து

சதங்கை அணிந்து, கிழமைக்கு ஒரு தடவை பகல் முழுவதும் ஆடப்படும் கூத்து 'கிழமைக்கூத்து' எனப்படும். உள்ளூரவரும், வெளியூரவரும் (சொந்தக்காரர்) இதில் கலந்து, இதற்கென வந்து பாட்டுப் பாடி கூத்தரை ஊக்குவித்து, பின்னரம் அல்லது மறுநாள் மீள்வர். கிழமைக்கு ஒரு தடவை கிராமம் முழுமைக்கும் ஒரு பகல் முழுவதும் இன்பமளிப்பதனாலும், கிழமைக்கு ஒரு தடவை அயலூர்ச் சொந்தக்காரர்களை இணைப்பதனாலும், இது அனைவராலும் விரும்பப்படுகிறது.

எ) அடுக்குப் பார்த்தல்

வெள்ளுடுப்பு நிலையில், ஒரு முழு இரவும் ஒத்திகை பார்ப்பதே 'அடுக்குப் பார்த்தல்' என அழைக்கப்படுகிறது. 'ஆயத்தம் செய்தல்' என்பது இதன் அர்த்தம். அடுக்குப் பார்த்தலின்போது, ஊரின் சில பிரமுகர்கள், கூத்தாடி அனுபவம் பெற்றோர், அண்ணாவியாருக்கு நண்பர்களான சக அண்ணாவியார்கள் வந்திருந்து கூத்தைப் பார்த்து, அண்ணாவியாருக்குச் சில அபிப்பிராயங்களைத் தெரிவிப்பர். முழு ஊரும் அன்று வெள்ளுடுப்பு நிலையில் கூத்தைக் கண்டுகளிக்கும். இதுவும் ஒரு கிராம விழாவே. அடுக்குப் பார்த்த பிறகு, கூத்தாடப்படும் ஊரில் ஒரு கூட்டம் கூடப்பட்டு, பொது மக்களில் முக்கியமான சிலர் வரவழைக்கப்படுவர். கூத்தை நடத்த, இவர்களில் சிலர் தெரிவு செய்யப்படுவர். இவர்கள் 'முகாமையாளர்' என அழைக்கப்படுவர். ஊருக்குள் கலகம் வராத வகையிலும், ஊரில் சாதியின் பெயருக்கு அபகீர்த்தி ஏற்படாத வகையிலும், கூத்தினை நடத்தி முடிக்கும் பொறுப்பு, ஊரால் தெரிவுசெய்யப்பட்ட முகாமையாளர்களிடம் ஒப்படைக்கப்படும். இந்நிலையில், தனிப்பட்ட சிலர் ஆடும் கூத்து என்ற நிலை மாறி, ஊர் அல்லது சாதி முழுவதற்குமான கூத்து என்ற நிலை அடையப்படுகின்றது.

எ) அரங்கேற்றம்

அலங்கார உடை அணிந்து, உயர்ந்த அலங்காரமான மேடையில் விடிய விடிய ஆடப்படுவதே 'அரங்கேற்றம்' ஆகும். அரங்கேற்றம், அக்கூத்தினை ஆடும் ஊரின் அல்லது சாதியின் பெருவிழாவாக அமைகிறது. மேடை அமைத்தலிலும், இடத்தை அழகுபடுத்தலிலும், ஊரிலுள்ளோர் அழைப்பின்றி வந்து தம் உடலுழைப்பை நல்குவர். வெளியூரார் வரவால் ஊர் விழாக்கோலம் பூண்டிருக்கும். எல்லா வீடுகளிலும், வருகை தரும் தம் உறவினருக்காக விருந்துகள் நடைபெறும். அயலூர் உறவினர், சதங்கை அணிதலின்போது வந்து சிறப்பித்ததுபோல், இச்சந்தர்ப்பத்திலும் வந்து சிறப்பிப்பர். குடிமக்களும் (பறையர், வண்ணார், அம்பட்டர்) தம் கடமைகளில் மகிழ்ச்சியுடன் ஈடுபடுவர். அவ்வூர் இளைஞர்களும், யுவதிகளும் இப்பெருவிழாவைப் பெரு விருப்புடன் எதிர்நோக்குவர். ஊரிலுள்ள சிறு வியாபாரிகள், மந்திரவாதிகள் அனைவரும் இவ்விழாவால் பயனடைகின்றனர். இது கிராம விழாவாகவே நடைபெறுகிறது.

ஓ) வீட்டுக்கு வீடு ஆடுதல்

விடிய விடிய ஆடி, முதலாம் அரங்கேற்றத்தை முடித்ததும் கூத்தர்கள் தமது வீட்டிற்குச் செல்வதில்லை. மாறாக அன்று பகல் முழுவதும் கிராமத்திலுள்ள வீடு முழுவதிலும் வீட்டுக்கு வீடு ஆடச் செல்லுவர். வீட்டுக்கு வீடு ஆடுவதனால் பின்வரும் சமூகத் தேவைகள் நிறைவேற்றப்படுகின்றன:

1. கூத்துப் பார்க்கமுடியாத நிலையிலுள்ளோருக்கு ஒரு வாய்ப்பளித்தல்.
2. குடும்பச் சண்டைகளைத் தீர்த்தல்.
3. ஊரோடு ஒட்டாமல் இருப்பவர் வீட்டுக்கு ஆடப்போவதன் மூலம் ஊர் இயக்கத்திற்குள் அவரை இழுத்தல்.
4. ஊர்மக்கள் அளிக்கும் உணவு, குடிபானங்களை கூத்தர் நேரடியாகப் பெறல்.
5. அண்ணாவியாருக்கு மேலதிக பணம் சேர்த்தல்.
6. விழாவை ஓரிரவோடு முடிக்க விருப்பமின்மை.

இவற்றின்மூலம் ஊரின் ஒற்றுமையுணர்வு மேலும் மேலும் இறுக்கப்படுவதைக் காண்கிறோம். வீட்டுக்கு வீடு ஆடுவதற்கு இன்னொரு முக்கிய சமூகக் காரணமும் உள்ளது. சமூகத்தின் அல்லது ஊரில் மேனிலையிலிருந்து கீழ்நிலைக்கு, வரிசைக் கிராமத்திலுள்ள சமூக அதிகார அடைவின்படியே (Hierarchy) வீட்டைத் தெரிந்து கூத்தர் ஆடுவர். சில கிராமப்புறங்களில், இன்ன குடியினர் வீட்டில் முதலில், இன்ன குடியினர் வீட்டில் இரண்டாவது என்ற ஒழுங்குமுறை உண்டு. சில இடங்களில் கோயில் வகுத்த சமூக அதிகார அடைவின்படி வண்ணக்கார், ஊர்ப்பணக்காரர், விதானையார் என்ற வரிசையில் ஆடுவர். ஒருவகையில் இதன்மூலம் சமூக அதிகார அடைவு (Social Hierarchy) நிலைநிறுத்தப்படுகிறது எனலாம்.

ஓ) 2 ஆம் அரங்கேற்றம்

முதலாவது அரங்கேற்றம் பார்க்க வாய்ப்பில்லாதோருக்கு வாய்ப்பு வழங்கவும், பார்வையாளரின் பரிசு வழங்கல் என்ற இடையீட்டின்றிக் கூத்தை நடத்தவும் 2 ஆம் அரங்கேற்றம் நடைபெறும். 2 ஆம் அரங்கேற்றத்திற்குள் கூத்துச் சிறக்கும் என்பது பலரது அபிப்பிராயம். கிராம மக்களுக்கு இதுவும்

ஒரு விழாவே. 2 ஆம் அரங்கேற்றத்தின் பின் வீட்டுக்கு வீடு ஆடும் பழக்கம் இல்லை.

மேற்குறிப்பிட்ட பத்துப் படிநிலைகளையும் தாண்டி, பல மாதங்கள் பழக்கத்தில் கூத்து உருவாகையில் அக்கூத்து ஊர் ஒற்றுமை, சாதியின் உறுதிப்பாடு, ஊரின் தேவைகள் யாவற்றையும் பூர்த்தி செய்வதைக் காண்கிறோம். இதனாலும் கூத்து வடிவம் சிறப்பாக மட்டக்களப்பு கிராமிய வாழ்வின் பிரிக்க முடியாத அம்சமாக இன்றும் திகழ்கிறது.

10. உருவாக்கலில் முழு ஊரும் பங்குகொள்தலும் உள்ளூர் அறிவும்

மட்டக்களப்பு கூத்துக்களுக்கு மேடை அமைக்கும் முறையில், முழு ஊரும் பங்கு கொள்வதுடன், உள்ளூர் அறிவும் அங்கு பயன்படுத்தப்படுகிறது. மட்டக்களப்பில் கூத்துகள் நடைபெறும் மேடை, 'கூத்துக் களரி' என அழைக்கப்படுகிறது (மேடை, அரங்கம் என்ற சொற்கள் இப்பகுதியில் பாவனையில் இல்லை).

இம்மேடை வகையினை மூன்றாக வகுக்கலாம்:

1. நாடகம் பழகும்போது, பழகுவதற்காக அமைக்கப்படும்.
2. சதங்கை அணியும் நாளன்றும், கிழமைக்கு ஒரு தடவை கிழமைக்கூத்துப் பழகும்போதும், அடுக்குப் பார்க்கும் பொழுதும் நாடகம் நடத்துவதற்கெனப் போடப்படும் களரி.
3. அரங்கேற்றத்திற்கென அமைக்கப்படும் முழுமையான கூத்துக் களரி.

1) பழகும்போது அமைக்கப்படும் களரி

15 அல்லது 20 அடி விட்டமுள்ள வட்டத்தினுள், 3 அடி உயரத்திற்கு மண் இட்டு அவ்வட்டத்தை உயரமாக்கி, மண்மீது தண்ணீர் தெளித்து அம்மேடையை இறுக்கிய பின்னர் அதனையே பழகும் மேடையாகப் பாவிப்பர். மேடையின் ஓரத்தில் ஒரு கம்பு நடப்பட்டு, அதன்மீது ஒரு விளக்குத் தொங்கவிடப்படும். வடமோடி நாடகம் பழகுவதாயின், மேடையின் வடக்கு திசை மூலையில் ஒரு கொலுக்கட்டை அமைத்திருப்பர் (8 அடி உயரமுள்ள தென்னங்குற்றிகளை 7 அல்லது 8 அடி இடைவெளியிட்டு நட்டு, அதன்மீது 8 அல்லது 9 அடி நீளமுள்ள இன்னொரு தென்னங்குற்றியைக் குறுக்குப் பாடாக வைத்துக் கொலுக்குற்றி அல்லது கொலுக்கட்டை தயாரிப்பர்). மேடையின் நடுவில்

அண்ணாவிடும், ஏடு பார்ப்பவரும், தாளக்காரர் இருவரும், பக்கப்பாட்டுக்காரர் இருவருமாக மொத்தம் ஏறக்குறைய ஆறு பேர் உட்சபையோராய் நிற்க, அவர்களைச் சுற்றிக் கூத்தர் ஆடிப் பழகுவர். ஊர் மக்கள் மண்ணால் உயர்த்தப்பட்ட இம்மேடையைச் சூழ்ந்து இருந்து கூத்துப் பார்ப்பர்.

2) சதங்கை அணியும் போதும், கிழமைக்கூத்தின் போதும், அடுக்குப் பார்த்தலின் போதும் அமைக்கப்படும் களரி

ஏறத்தாழ 20 அடி நீளமும், 20 அடி அகலமும் கொண்டதும், நான்கு மூலைக்கு நான்கு கால்கள், மோட்டுக்கு அவற்றைவிட இரண்டு உயர்ந்த கால்கள் கொண்டதுமான 6 பெரும் கால்கள் கொண்ட நீண்ட ஒரு மோடு வைத்த பந்தலே இக்களரியாகும். இக்களரியின் வடக்குத் திசை மூலையிலே கொலுக்கட்டை போடப்படும். நான்கு பக்கங்களிலும் பார்வையாளர்கள் சுற்றியிருந்து நாடகத்தைப் பார்வையிடுவர். நாடகத்தை நடத்தும் சபையோர் பந்தலின் நடுவிலே நிற்க, கூத்தர் அவர்களைச் சுற்றி வெளிச்சபையோரைப் பார்த்தபடி ஆடி வருவர். சதங்கை அணியும் தினத்தன்று, இப்பந்தலின் உள்ளே வெள்ளை கட்டப்பட்டு, வர்ணக் கடதாசிகளினால் பந்தல் அலங்கரிக்கப்படும். பந்தல் கால்களின் மேற்பகுதியில் குருத்தோலைகள் மடித்து அடுக்காகக் கட்டப்படும். கீழ்ப்பகுதியில் சீலை கொய்து கட்டப்படும். பந்தலைச் சுற்றி நான்கு புறமும் குருத்தோலைகளும், பூக்களும், மாவிலைகளும் தொங்கவிடப்படும். இப்பந்தலின் வெளியே வடக்கு திசையில் பாய் விரிக்கப்பட்டு, அதன்மேல் வெள்ளை விரிக்கப்பட்டு, ஊர்ப் பெரிய மனிதர்களுக்காக விடப்பட்டிருக்கும். வடக்குத் திசையின் மூலையில் உரலிட்டு அல்லது மேசையிட்டு வெள்ளை விரித்து, அதன்மேல் பூரணக் கும்பம் வைத்து, அக்கும்பத்துக்குப் பொங்கலும் படைக்கப்பட்டிருக்கும். கிழமைக்கூத்து நடக்கும்போதும், அடுக்குப் பார்க்கப்படும் பொழுதும், குருத்தோலை அலங்காரம், பூரணக் கும்பம், வெள்ளை விரிப்புகள் இன்றி மொட்டையாக நிற்கும் மேடையே பயன்படுத்தப்படும்.

3) அரங்கேற்று மேடை

அரங்கேற்று மேடையே பிரதானமான கூத்தரங்கமாகும். வடமோடி நாடகமாகும் போதும், தென்மோடி நாடகமாகும் போதும்

Image source - www.battinews.com

இம்மேடை வட்ட வடிவ அமைப்பிலேயே அமைக்கப்படும்.

இடத்தொரிவு

அரங்கேற்று மேடையை அமைப்பதற்கான இடத்தொரிவு இம்மேடை அமைப்பின் முதற்படியாகும். நாடகத்தினை நடாத்தத் தெரிவு செய்யப்பட்ட முகாமையாளர்கள் ஒன்றுகூடி எந்த இடத்தில் நாடகம் நடத்தலாம் எனப்பேசி இடத்தினைத் தெரிவு செய்வார். இரண்டு சமமான இடங்கள் அரங்கேற்றுக்குத் தெரியப்படுகின்றன.

1. ஊரிலே பொதுக்கோயில் அமைந்துள்ள இடத்தின் வெளிப்பகுதி.
2. மக்கள் அனைவரும் திரள்வதற்குரிய வசதியான பொது இடம்.

கிராமத்தில் மக்கள் அனைவரையும் ஒன்றாக இணைக்கும் இடம் கோயிலானமையினாலும், ஆரம்பத்தில் நேர்த்திக்கடனுக்கு நாடகங்கள் போடப்பட்டாமையினாலும், முற்காலத்தில் கோயிலின் வெளிப்பகுதியிலேயே கூத்தாட்ட மேடையை அமைத்திருக்க வேண்டும்.

பின்னாளில் பொது இடங்கள் தெரியப்பட்டிருக்க வேண்டும். கூத்து முடிந்ததும் வீட்டுக்கு வீடு ஆடிச்செல்லும் மரபு மட்டக்களப்பில் உண்டு. கம்புகள் இடையூறாக இருக்கக்கூடாது என்பதற்காகவே அதிகமான கம்புகளை அவர்கள் வளைத்து நாட்ட எண்ணவில்லைப் போலும்.

உயரமாக்கப்பட்ட மேடையிலிருந்து 6 அடி உயரத்தில் அல்லது அதற்குச் சற்று மேல் வளையக்கூடிய கம்புகளினால், இவ்வெட்டுக் கம்புகளையும் வட்டமாக இணைப்பார். இணைப்பதற்கு உலுமந்தை, செலுந்தி, பொற்பத்தை, விண்ணாங்கு, பூவரசு போன்ற மரங்களின் கிளைகள் பாவிக்கப்படுகின்றன. இவை யாவும் வளையக்கூடிய மரங்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

மேடையைச் சுற்றி நாட்டப்பட்ட 8 கம்புகளும் இரண்டு விதமாக அலங்கரிக்கப்படும். ஒருவிதம் வர்ணக் கடதாசிகளினால் மேலிருந்து கீழ்வரை

அலங்கரிக்கப்படும். இன்னொரு விதம், கம்பின் மேற்பாகம் குருத்தோலைகளினால் அலங்கரிக்கப்பட, கீழ்ப்பாகம் சேலையைக் கொய்து கம்பை வளைத்துக் கட்டி அலங்கரிக்கப்படும். இக்கம்புகளை விட வேறு எந்த அடைப்பும் மேடைக்குக் கிடையாது.

மேடையின் மேற்புற அமைப்பு

மேலே வளைத்துக் கட்டப்பட்ட வளையத்தைச் சுற்றி ஒரே அளவான சேலைகளின் ஒரு புறத்தின் இரு நுனிகளையும் முடிவர். இவ்வண்ணம் எட்டு அல்லது பத்துச் சேலைகளைக் கட்டி முடித்ததும், எட்டுச்சேலைகளினதும் மறு புறத்திலுள்ள 16 நுனிகளையும் மேல் வட்டத்தின் சரியான நடுப்பகுதியில் ஒரு பெரிய முடிச்சாக முடிவர். உயரமாக அமைக்கப்பட்ட மேடையின் அருகே இருமருங்கிலும் உள்ள இரண்டு மரங்களிலோ அல்லது இதற்காக இருமருங்கிலும் நாட்டப்படும் நீண்ட இரு கம்புகளிலோ இணைக்கப்பட்ட கயிற்றின் நடுப்பாகத்திலுள்ள கப்பியில் உள்ள கயிற்றில் முடிச்சினைக் கட்டி, கப்பியின் கயிற்றை இழுக்க இழுக்க களரியின் மேற்புறம் கட்டப்பட்ட சேலைகள் அனைத்தும் குடைபோல நிமிர்ந்து கூம்புவடிவில் அமையும். மேற்பாகத்திலுள்ள வளையத்தைச் சுற்றிக் கயிறு கட்டி அதிலே வர்ணச் சேலைகளைக் கொய்து போடுதலும் மரபு. இவ்வண்ணம் அமைக்கப்பட்ட மேடையே அரங்கேற்ற மேடையாகும்.

மேடையின் உட்புறம்

வட்ட வடிவில் அமைந்த 4 பக்கமும் திறந்ததாக அமைந்த இம்மேடையின் உட்புறத்தில் காட்சியை விளக்க திரைச்சீலைகள் கட்டும் முறையோ, அல்லது அக்காட்சிக்குரிய பொருள்களை வைக்கும் முறையோ இல்லை. வடமோடி நாடகங்களுக்கு மாத்திரம் மேடையின் வடக்கு மூலையில் ஒரு கொலுக்குற்றி போடப்படும். நாடகத்தின் சந்தர்ப்பத்திற்கு ஏற்ப இக்கொலுக்குற்றி அரசன் சிம்மாசனமாக, அரசியின் ஆசனமாக, அரசன் - அரசியரின் படுக்கையாக, அனுமார் ஏறிநிற்கும் மலையாக, காட்டிலே குமாரன் இளைப்பாறும் மரத்தின் அடியாகப் பயன்படுத்தப்படும். தென்மோடியில் இது கிடையாது. நின்ற நிலையிலேயே சகலவற்றையும் கூத்தர் அபிநயித்துச் செல்வர்.

நடிகர் அல்லது நடிகர்கள் முதன்முறையாக மேடையிலே தோன்றும்போது மேடையின் வடக்கு மூலையில் அவர்களின் முன்னால் இருவர் நின்று திரைமறைப்பாக ஒரு சேலையைப் பிடிப்பார்கள். வரவு விருத்தம் பாடி முடிய இச்சேலை நீக்கப்படும். இதனை திரைபிடித்தல் என அழைப்பர். மேடையின் கிழக்குத் திசை மூலையில் அல்லது மேற்குத் திசை மூலையில் ஒரு குடமும் செம்பும் வைக்கப்படும். கூத்தர் ஆடிக் களைத்தபோது அதிலிருந்து தண்ணீர் பருகுவர். களைப்புத் தீர, மீண்டும் ஆடத் தொடங்குவர்.

மேடையின் வெளிப்புறம்

மேடையின் வடக்குத் திசை மூலையில் மேடைக்கு வெளியே தரையிலிருந்து மேடையை நோக்கி இரண்டு தென்னங்குற்றிகள் சாய்த்து வைக்கப்பட்டு அதுவே மேடைக்கு வெளியேயிருந்து நடிகர் மேடைக்கு ஏறும் வழியாகப் பயன்படுத்தப்படும். மேடையின் வெளிப்புறத்தில் மேடையிலிருந்து 4 அல்லது 5 அடிக்கு அப்பால் மேடையைச் சுற்றிக் கம்புகள் நாட்டி அதனைச் சுற்றிக் கயிற்றாற் கட்டி வைக்கும் வழக்கமும் சில இடங்களிலுண்டு. பார்வையாளர்கள் மேடைக்கு மிக நெருக்கமாக இருக்கக்கூடாது என்ற கருத்தில் இப்படிச் செய்தனரோ தெரியவில்லை. ஆனால் இந்த நாடகத்தின் அமைப்பு நெருக்கமான அரசங்கு (Close Theatre) ஆனமையினால் அப்படிக் கொள்வதற்கில்லை. மிக நெருக்கமாக அமர்ந்திருப்பின் கால்கள் தெளிவாகத் தெரியாது என்பதும், கூத்தர் ஆடும்போது முன்னால் மிக நெருக்கமாக இருப்பவர் முகங்களில்

Image source - www.battinews.com

மண்தெறிக்கும்; புழுதி பறக்கும் என்பதுமே இப்படிச் சபையோரைச் சில இடங்களிற் தூர வைத்தமைக்குக் காரணமாகும் (இம்முறை சில இடங்களில் மாத்திரமே என்பதும் அவதானத்திற்குரியது). சிலவேளைகளில் மேடை அமைப்பதற்காக சுற்றிவர மண் எடுத்தலால் மேடையைச் சூழ உள்ள பகுதி பள்ளமாகுவதால் இயற்கையாகவே பார்வையாளர்கள் மேடைக்கு 3 அல்லது 4 அடிக்கு அப்பால் இருந்து பார்க்கும் நிலை ஏற்பட்டு விடுவதுமுண்டு.

மேடைக்கு வெளியே கயிறு கட்டி கூத்தம்பலத்தை இரண்டாக வகுத்து, ஆண் - பெண் என்று பார்வையாளருக்குத் தனி இடம் கொடுக்கும் வழக்கம் சில இடங்களிலுண்டு. மேடைக்குச் சற்றுத் தள்ளி 4 பக்கம் அல்லது ஒரு பக்கம் அடைக்கப்பட்ட ஒரு வேலி போடப்பட்டு அதன் மறைவில் நின்று கூத்தர்கள் தமக்குரிய ஒப்பனைகளைச் செய்து கொள்வர். ஒப்பனை செய்யுமிடத்தை மட்டக்களப்பில் வேசம் கட்டுமிடம் என அழைப்பர். ஒப்பனை செய்தல் இங்கு வேசம் கட்டுதல் என அழைக்கப்படுகிறது. முகத்திற்கு அலங்காரம் செய்தல், மாத்துப்புசுதல் என அழைக்கப்படுகிறது. மாத்து என்பது மாற்று என்பதன் பேச்சுவடிவம். ஓர் ஆள் இன்னொரு ஆளாக மாறப்போடப்படும் ஒப்பனை இங்கு மாத்து எனப்படுகிறது எனக்கொள்ளலாம். வேசங்கட்டும் இடத்திற்கும் கூத்து மேடைக்குமிடையே அகலமான ஒரு வழி விடப்பட்டிருக்கும். இவ்வழியினாலேயே கூத்தர் மேடைக்கு வருவர். சிலநேரங்களில் கூத்தர் முதல்வரவாக இவ்வழியால் வரும்பொழுது மத்தாப்பு வெடி கொழுத்தி அழைத்து வருவர்; அல்லது எரிகின்ற பந்தம் கொழுத்திப் பாத்திரத்தை அழைத்து வருவர். இயமன், அரக்கர் போன்ற பயங்கர பாத்திரமாயின் பறை அடித்து அழைத்து

வருவர் (சூரனைக் கொண்டு வருகையில் பறை அடித்துக்கொண்டு வரும் சூரன் போர் வழக்கை இங்கு ஒப்பிட்டு நோக்குக).

கன்னன் குடாவின் களரி அமைப்பு

கன்னன்குடா மட்டக்களப்பிலிருந்து 5, 6 மைல் தொலைவில் இருப்பினும் மட்டக்களப்பு வாவினால் மட்டக்களப்புப் பட்டினத்திலிருந்து பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆரம்பகாலத்தில் சரியான போக்குவரத்துத் தொடர்புகள் இருக்கவும் இல்லை. இதனால் சில தனித்துவங்களை கன்னன் குடா கலாசாரத்திற் காணமுடிகிறது. அவற்றுள் ஒன்று முதற் புதுக்கூத்துக்குக் களரி போடும் முறையாகும். இங்கு கூத்துமேடையைச் சுற்றித் தோரணம் அமைக்கும் ஒரு புதிய முறையைக் காண்கிறோம். மேடையை வடக்கு, கிழக்கு, தெற்கு, மேற்கு என 4 பிரிவாக பிரித்து, கூத்தர்களும் வேடமணியும் முன்னர் நான்கு பிரிவாகப் பிரிந்து, அன்று காலையில் ஒவ்வொரு திசையிலும் ஒவ்வொரு பிரிவினர் களரிக்கு முன்னால் தோரணம் போடுவர். தோரணம் மேடையை மறைக்காத விதத்தில் அமையும். இத்தோரணம் தென்னங்குருத்தினாலே ஆக்கப்படும் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. 4 பக்கமும் சதுரமாகத் தோரணம் அமைய நடுவே வட்டக்களரி அமைப்பு அழகாகக் காட்சி அளிக்கும். மட்டக்களப்பின் வேறு பிரதேசங்களில் இவ்வண்ணம் தோரணம் போடும் வழக்கம் இல்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

காட்சிகளைத் தத்துருபமாகக் காட்டுவதற்காக இக் களரிக்குள்ளேயும், வெளியேயும் சில அமைப்பு முறைகளை பிற்காலத்தில் மேற்கொண்டமைக்குச் சில சான்றுகள் கிடைத்துள்ளன.

சில நாடகங்களில் நாயகர்கள் இறுதியில் கழுவில் ஏறும் காட்சி வருவதனால் மேடைக்கு வெளியே கழு ஒன்று நாட்டி அருகில் ஏணி வைத்து ஒவ்வொரு படியாக ஏறும்போது ஒவ்வொரு பாட்டுப் பாடும் முறையை அமைத்தனர். ஏணியில் ஏறும்போது பாடும் பாட்டு ஏணித்தரு என அழைக்கப்பட்டது. வனவாசம் நாடகத்தில், வெளியே இவ்வண்ணம் ஏணி வைத்து உயரமான ஒரு பரண்போட்டு மலை போலச் செய்தனர். இதே நாடகத்தில் ஒரு வனத்திலே பாண்டவர்கள் பாம்பால் விழுங்கப்படுவது போன்று வரும் காட்சியை பாம்பின் பெரிய தலை ஒன்றை மேடையின் ஓரத்திற் செய்து வைத்து, அதனுட்பாண்டவர் புகுவதாகக் காட்டிப் பாம்பு விழுங்கியதைப் பார்வையாளருக்கு உணர்த்தினராம்.

சித்திரபுத்திரன் நாடகத்தில் சிவபெருமான் சிவலிங்கம் பிளக்கப் புறப்படுவதை மேடைமீது பெரியதோர் சிவலிங்கத்தை வைத்து, வெடிச் சத்தத்தோடு அது இரு பிளவாகப் பிளப்பதாகக் காட்டினராம். ஞான செளந்தரி நாடகத்தில் வெளியே மரங்களிற் கயிறு கட்டி கப்பி மூலம் கயிறுகளை இணைத்து, சம்மனசுமார் பறந்து வருவதைக் காட்டினராம். கனகசுந்தரன் நாடகத்தில் குமாரன் - குமாரத்தியின் கன்னிமாடம் செல்லும் காட்சியை, இயந்திரத்தால் பெரியதோர் மயில் செய்து, உயர்ந்த மரத்திலிருந்து அதனைக் கம்பியில் இறக்கி மயில் வருவதுபோலக் காட்டினராம். இவையாவும் பிற்கால வழக்காயிருக்க வேண்டும். பார்லி நாடக மரபின் தாக்கமே இத்தத்துருபக் காட்சிகளுக்குக் காரணமாகும். எனினும் திரை கட்டும் வழக்கம் ஒருபோதும் மட்டக்களப்புக் கூத்தரங்கில் ஏற்படவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

தென்மோடி, வடமோடி நாடகங்களிற் காணப்படும் பாடல் அம்சங்களும், ஆடை அணிகளும், அரங்க அமைப்பும் ஏனைய நாடகங்களை விட வளர்ச்சி பெற்றனவாகக் காணப்படுகின்றன. உள்ளூர்க் கலைஞர்களே இவற்றைச் செய்கின்றனர். இதனை உள்ளூர் அறிவு எனலாம்.

11. குடும்பம், சாதி, மத, பிரதேச, இன அடையாளமாக அது அடையாளப்படுத்தப்படுதல்

ஈழத்தமிழர் மத்தியிலுள்ள சமூக அமைப்பையும், சாதி அமைப்பையும் எடுத்துநோக்கில், ஒவ்வொரு சாதியும் ஏனைய சாதியினரைக் கலக்காமல் கூத்து ஆடிய தகவல்களே எமக்குக் கிடைக்கின்றன. ஏனைய ஊரைவிட, ஏனைய சாதியினரை விட, தாம் சிறப்பாகச் செய்ய வேண்டும் என்ற போட்டியையும், கூத்தின் நிலைபேற்றுக்கு ஒரு காரணமாகச் சொல்லலாம். இந்தப் போட்டி மனப்பான்மை, மதம், பிரதேசம், குடும்பம் என்ற அமைப்புகளை ஊடறுத்துச் செல்லும். இற்றைவரை கூத்து ஓரளவாவது நின்று பிடிப்பதற்கு இவை காரணங்களாகும். பிற்காலத்தில், கூத்து ஈழத்தமிழரின் பண்பாட்டடையாளமாக மேற்கிளம்பியமையும், இன்றுவரை கூத்து இயங்குவதற்கான காரணம் எனலாம்.

(மேற்கூறப்பட்ட காரணங்கள் மட்டக்களப்புக் கூத்துகளை ஆராயப் புகுந்தபோது கண்டுகொண்டவை. இக்காரணங்கள் பொதுவாக ஈழத்தின் தமிழர் வாழ் ஏனைய பகுதிகளுக்கும் பெரும்பாலும் பொருந்தும்.)

1949 – 1968: ஈழத்தமிழரின் தேசிய அரசியல் உருமாற்றமும் எதிர்ப்புப் போராட்டங்களும்

பகுதி - 2

1833 முதல் 1921 வரை நீடித்த ஈழத்தமிழர் அரசியல் வரலாற்றின் முதலாவது காலகட்டத்தில், தமிழர்கள் அரசியலரீதியில் 'இலங்கையர்' என்றும், பண்பாட்டுரீதியில் 'தமிழர்' என்றும் அடையாளம் கொண்டிருந்தனர். 1921 ஆகஸ்ட் 15 அன்று சேர்.பொன். அருணாசலம் தேசிய காங்கிரஸில் இருந்து விலகி தமிழர் மகாசபையைத் தொடங்கியதுடன், இரண்டாவது காலகட்டம் ஆரம்பமானது. இது 1949 டிசம்பரில் தந்தை செல்வா அகில இலங்கை தமிழரசுக் கட்சியைத் தொடங்கும் வரை நீடித்தது. 1949 முதல் 1968 வரை நீடித்த மூன்றாவது காலகட்டத்தில், வடக்கு – கிழக்கு தமிழர் தாயகம் என வரையறுக்கப்பட்டு, சமஷ்டிக் கோரிக்கை முன்வைக்கப்பட்டது. 1968 இல் ஈழத்தமிழர் இளைஞர் இயக்கத்துடன் தொடங்கி, 2009 இல் ஆயுதப்போர் முடிவடையும் வரை நீடித்த நான்காவது காலகட்டத்தில், தனிநாட்டுக் கோரிக்கை முன்னெடுக்கப்பட்டது. 'ஈழத்தமிழர் அரசியல் வரலாறு' எனும் இத்தொடர், இந்த ஒவ்வொரு காலகட்டத்திலும் நிகழ்ந்த முக்கிய நகர்வுகளைத் தொகுத்து வழங்குகிறது; அதன்மூலம், இன்னும் முழுமையடையாத ஈழத்தமிழர் அரசியல் வரலாற்றுக்கு ஓர் அடித்தளம் அமைக்க முயற்சிக்கின்றது

சி. அ. யோதிலிங்கம்

சி. அ. யோதிலிங்கம் அவர்கள் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் அரசறிவியல் துறையில் சிறப்புக் கலைமாணிப்பட்டத்தையும் மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகத்தில் முதுமாணிப் பட்டத்தினையும் இலங்கைச் சட்டக்கல்லூரியில் சட்டமாணிப் பட்டத்தினையும் பெற்றவராவார். 'இலங்கையின் அரசியல் யாப்புகள்', 'இலங்கையின் இனகுழும அரசியல்', 'சமாதான முன்னெடுப்பின் அரசியல் சவால்கள்', 'இலங்கையின் இனப்பிரச்சினையும் அரசியல் தீர்வு யோசனைகளும்', 'இலங்கையில் இனப்பிரச்சினையின் வரலாறு', 'அரசறிவியல் ஓர் அறிமுகம்', 'ஒப்பியல் அரசாங்கம்' போன்ற பல நூல்களை எழுதியுள்ள யோதிலிங்கம் பல ஆய்வுக்கட்டுரைகளைப் பத்திரிகைகளில் தொடர்ச்சியாக எழுதிவருகின்றார்.

அல்லைத்திட்டம்

த்திட்டமே திருகோணமலை மாவட்டத்தில் உருவாக்கப்பட்ட முதலாவது திட்டமிட்ட விவசாயக் குடியேற்றமாகும். இது 1949 ஆம் ஆண்டு உருவாக்கப்பட்டது. 1953 ஆம் ஆண்டு தொடக்கமே மக்கள் குடியேறத் தொடங்கினர். மகாவலி ஆற்றை மறித்து வாய்க்கால் மூலம் திருப்பி அல்லைக் குளத்தை நிரப்பி அதனோடு சூழவுள்ள கிராமங்களுக்கு நீர்ப்பாசன வசதி செய்து கொடுப்பதற்காகவே இத்திட்டம் உருவாக்கப்பட்டது. இதற்கு முன்னரும் கூட இம்முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டது. 1868 இல் வாய்க்கால் வெட்டப்பட்டு தாழ்நிலமாக இருந்த பகுதிகள் இணைக்கப்பட்டு அல்லைக்குளம் உருவாக்கப்பட்டது. பின்னர் 1910 ஆம் ஆண்டு குளம் பலப்படுத்தப்பட்டதோடு வாய்க்கால்களும் பெரிதாக்கப்பட்டன. 1949 இலேயே இது மிகப்பெரிய விவசாயத் திட்டமாகப் புனரமைக்கப்பட்டு வேலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன.

இத்திட்டத்தின் மூலம் 17,500 ஏக்கர் விவசாய நிலம் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டது. ஒரு குடும்பத்திற்கு 4 ஏக்கர் வயல் நிலமும், ஒரு ஏக்கர் மேட்டு நிலமும் என பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டது. இவ்வாறு பகிர்ந்தளிக்கப்பட்ட நிலங்களில் 75% ஆன நிலங்கள் சிங்கள மக்களுக்குப் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டன. 25% ஆன நிலங்களே தமிழ், முஸ்லிம் மக்களுக்குப் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டன. காணி உரிமை பெறுவதற்கான விண்ணப்பங்கள் கோரப்பட்ட போது, சிங்கள மக்களிடமிருந்து, இலங்கையின் எல்லா மாவட்ட அரசாங்க அதிபர்களின் மூலமாகவும் விண்ணப்பங்கள் கோரப்பட்டன. ஆனால் தமிழ் பேசும் மக்களைப் பொறுத்தவரை, திருகோணமலை மாவட்டத்தில், அதுவும் மூதூர்ப் பகுதியில் இருப்பவர்களிடம் மட்டுமே விண்ணப்பங்கள் கோரப்பட்டன.

இப்பாரபட்சங்களை அன்றிருந்த தமிழ் பேசும் அரசியல் சக்திகள் தடுத்திருக்கலாம். அவர்கள் அது தொடர்பான முயற்சிகளில் எதிலும் இறங்கியதாகத் தெரியவில்லை. அன்றைய காலகட்டத்தில் திருகோணமலை மாவட்டத்தில், திருகோணமலையிலும் மூதூரிலுமாக இரு பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் அங்கம் வகித்தனர். திட்டம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட 1949 இல் திருகோணமலைத் தொகுதிப் பாராளுமன்ற உறுப்பினராக அகில இலங்கை தமிழ்க் காங்கிரஸ்

கட்சியைச் சேர்ந்த எஸ். சிவபாலனும் மூதூர்த் தொகுதிப் பாராளுமன்ற உறுப்பினராக ஐக்கிய தேசியக் கட்சியைச் சேர்ந்த A.R.A.M. அபூபக்கரும் விளங்கினர். மக்கள் குடியேறத் தொடங்கிய 1953 ஆம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் திருகோணமலைத் தொகுதிப் பாராளுமன்ற உறுப்பினராக இராசவரோதயமும், மூதூர்த் தொகுதிப் பாராளுமன்ற உறுப்பினராக சுயேட்சையான M.E.H. முகமட் அலியும் விளங்கினர்.

அகில இலங்கைத் தமிழ்க் காங்கிரஸ் இதில் அக்கறையற்று இருந்தாலும் தமிழ்த் தேசியத்தையும் அதன் அடிப்படையிலமைந்த சமஷ்டிக் கோரிக்கையையும் முன்னெடுத்த அகில இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சி இதில் போதிய அக்கறை காட்டாதது தான் மிகவும் கவலைக்குரியது. இதன் பின்னர் 1959 இல் இருந்து மூதூர்த் தொகுதி இரட்டை அங்கத்தவர் தொகுதியாக்கப்பட்டு 1977 வரை T. ஏகாம்பரம், அ. தங்கத்துரை போன்றவர்கள் உறுப்பினர்களாக இருந்தபோதும் குடியேற்றங்களைப் பொறுத்தவரை அவர்களின் செயற்பாடு போதியதாக இருக்கவில்லை. 1977 இல் மூதூர்த் தொகுதி மீளவும் ஒற்றை அங்கத்தவர் தொகுதியாக மாற்றப்பட்டது. இதன் பகுதிகள் சேருவல தேர்தல் தொகுதியுடன் சேர்க்கப்பட்டன. இதன்மூலம் மூதூர்ப் பிரதேசத்தில் தமிழ் மக்களுக்கிருந்த உறுப்புரிமை இல்லாமல் செய்யப்பட்டது. காணி பெறுபவர்களுக்குரிய தகைமைகளைப் பற்றிக் குறிப்பிடும் போது விண்ணப்பதாரிகள் விவசாயிகளாகவும் திருமணம் புரிந்தவர்களாகவும், விவசாயக் காணிகளைச் சொந்தமாகக் கொண்டிராதவர்களாகவும் இருக்க வேண்டும் எனக் கூறப்பட்டது. ஆனால் நடைமுறையில் தமிழ்பேசும் மக்களைப் பொறுத்தவரை, இத் தகைமைகள் கடைப்பிடிக்கப்பட்டன. சிங்கள மக்களைப் பொறுத்தவரை இவை காற்றில் பறக்கவிடப்பட்டன. விவசாயமே தெரியாதவர்களும் நிலங்களைச் சொந்தமாக வைத்திருந்தவர்களும் தாராளமாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டனர்.

கந்தளாய்த் திட்டம்

இத்திட்டம் 1950 ஆம் ஆண்டு கந்தளாய்க் குளத்தினை மையமாக வைத்து உருவாக்கப்பட்டது. 1954 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் மக்கள் குடியேறத் தொடங்கினர். இத்திட்டத்தின் கீழ் 24,750 ஏக்கர் காணி பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டது. இதில் 14,360 ஏக்கர் நெற் செய்கைக்காகவும், 10,420 ஏக்கர் கரும்புச்

செய்கைக்காகவும் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டது. 80% ஆன காணிகள் சிங்கள மக்களுக்குப் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்ட அதேவேளை 20% ஆன காணிகளே தமிழ், முஸ்லிம் மக்களுக்கெனப் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டன. அல்லைத் திட்டத்தினைப் போலவே ஒரு குடும்பத்திற்கு 4 ஏக்கர் நெற்செய்கை நிலமும், 3 ஏக்கர் மேட்டு நிலமும் வழங்கப்பட்டது.

கந்தளாய்ப் பிரதேச சபையும், கந்தளாய்ப் பிரதேச செயலர் பிரிவும் இக்குடியேற்றப் பிரதேசத்தை மையமாக வைத்தே உருவாக்கப்பட்டன. கந்தளாய்ப் பிரதேச சபை எல்லைக்குள் வசிக்கும் 22,737 வாக்காளர்களில் மிகப் பெரும்பான்மையோர் சிங்களவர்களாகவே உள்ளனர். இப்பிரதேச சபை 397.30 சதுர மைல் விஸ்தீரணத்தைக் கொண்டது. இன்று திருகோணமலை மாவட்ட சிங்கள மக்களுக்குத் தலைமை தாங்கும் பிரதேசமாக கந்தளாய்ப் பிரதேசமே உள்ளது.

பதவியாத் திட்டம்

திருகோணமலை மாவட்டத்தின் வட பகுதியை சிங்களமையமாக்குவதற்காக இத்திட்டம் 1954 ஆம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டது. 1956 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் மக்கள் குடியேறத் தொடங்கினர். அனுராதபுரம் மாவட்டத்திலுள்ள பதவியாக் குளத்தினை மையமாக வைத்தே உருவாக்கப்பட்டது. பதவியாக்குளம் அனுராதபுர

மாவட்டத்தில் இருந்தபோதும் திருகோணமலை மாவட்டத்திலுள்ள 2400 ஏக்கர் காணிகளுக்கு நீர் பாய்ச்சுவதை நோக்கமாகக் கொண்டு இக்குளம் உருவாக்கப்பட்டது.

இக்குடியேற்றத்திற்காக 2400 ஏக்கர் நிலம் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டது. ஆரம்பத்தில் திட்டக்காணி முழுவதும் தமிழர்களுக்கே வழங்கப்படுவதாகக் கூறப்பட்டிருந்தது. ஆனால் 1958 கலவரத்தினைத் தொடர்ந்து தென்னமரவாடியை அண்டியுள்ள பகுதிகளில் வசித்திருந்த தமிழர்கள் பலாத்காரமாக அகற்றப்பட்டு அவ்விடங்களில் சிங்கள மக்கள் குடியேற்றப்பட்டனர்.

தற்போது இப்பகுதி 100% சிங்கள மக்களைக் கொண்ட பகுதியாகவே உள்ளது. இவர்களுக்காக பதவி சிறீபுர என்னும் பெயரில் ஒரு பிரதேச சபையும், சிங்களப் பிரதேச செயலர் பிரிவும் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இப்பிரதேச சபையின் வாக்காளர் எண்ணிக்கை 7,023 என்ற அளவுக்கு மிகக் குறைவாக இருந்தபோதும், குடியேற்றங்களுக்கு அரசியல் உறுதிப்பாட்டை கொடுக்கவேண்டும் என்பதற்காகப் பிரதேச சபை உருவாக்கப்பட்டது. இப்பிரதேச சபை 217.70 சதுர மைல் விஸ்தீரணத்தைக் கொண்டதாகும். பதவிக்குளம் என்ற பாரம்பரியத் தமிழ்ப் பிரதேசமே பின்னர் பதவியா என மாற்றப்பட்டது.

வருடம்	தமிழர்	%	முஸ்லிம்கள்	%	சிங்களவர்	%
1827	15,663	81.8	3,245	16.9	250	1.3
1881	14,394	64.8	5,746	25.9	935	4.2
1891	17,117	66.4	6,426	25.9	1,109	4.3
1901	17,069	60.0	8,258	29.0	1,203	4.2
1911	17,233	57.9	9,714	32.6	1,138	3.8
1921	18,586	54.5	12,846	37.7	1,501	4.4
1946	33,769	44.5	23,219	30.6	11,606	15.3
1953	37,517	44.7	28,616	34.1	15,296	18.2
1963	54,050	39.1	42,560	30.8	40,950	29.6
1971	71,749	38.1	59,924	31.8	54,744	29.1
1981	93,510	36.4	74,403	29.0	86,341	33.6

மொறவெவ தீட்டம்

முதலிக்குளம் என்ற தமிழ்ப் பிரதேசமே பின்னர் மொறவெவ என்ற சிங்களப் பெயராக மாற்றப்பட்டது. இத்திட்டம் 1959 ஆம் ஆண்டு கொண்டுவரப்பட்டது.

1962 ஆம் ஆண்டு தொடக்கமே மக்கள் குடியேற்றத் தொடங்கினர். திருகோணமலையிலுள்ள பிரித்தானியக் கடற்படைத்தளத்தில் வேலை செய்தவர்கள், தளம் மூடப்பட்டதால் வேலை இழந்தபோது, அவர்கள் விவசாயம் செய்வதற்கென்றே இத்திட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. இத்திட்டத்தின் கீழ் 4040 ஏக்கர் காணிகள் பங்கிடப்பட்டன.

இத்திட்டத்தின் கீழ் காணிகள் பங்கிடுவதற்கான காணிக் கச்சேரி நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தபோது தமிழரசுக் கட்சித் தலைவரில் ஒருவரான வன்னியசிங்கம் நேரடியாகவே அதில் பங்கேற்றிருந்தார். காணிகள் பங்கிடப்படும் போது 55% காணிகள் தமிழ், முஸ்லிம் மக்களுக்கும், 45% காணிகள் சிங்கள மக்களுக்கும் என ஒதுக்கப்பட்டது. தமிழரசுக் கட்சிப் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் நேரடியாகச் சமூகமளித்தும் கூட மூன்று இனங்களுக்கும் சமமாகவோ அல்லது குறைந்தபட்சம் திருகோணமலை மாவட்ட இன விகிதாசாரப்படியோ காணிகள் பங்கிடப்படாதது கவலைக்குரியது.

ஆனால் மேட்டு நிலத்தில் கட்டப்பட்ட வீடுகள் பங்கிடப்பட்ட போது 75% வீடுகள் சிங்கள மக்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. 25% வீடுகள் மட்டுமே தமிழ், முஸ்லிம் மக்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. வீடுகள் கொடுக்கப்படாததால் திருகோணமலையில் இருந்த தமிழ், முஸ்லிம் மக்கள் உடனடியாகக் குடியேறவில்லை. சிங்கள மக்கள் மட்டுமே குடியேறினர். தொடர்ந்து வந்த இனக் கலவரங்களினால் தமிழ், முஸ்லிம் மக்கள் குடியேற்றத் தயக்கம் காட்டவே, நாளடைவில் குடியிருக்காத நிலங்கள் இரத்துச் செய்யப்பட்டு அவ் இடங்களிலும் சிங்கள மக்கள் குடியேற்றப்பட்டனர். 1971 ஆம் ஆண்டு விமானப் படையினருக்கான விவசாயப் பண்ணை அங்கு உருவாக்கப்பட்ட போது, அதனைச் சாட்டாக வைத்தும் பல சிங்கள மக்கள் குடியேற்றப்பட்டனர். விமானப் படையினரின் பண்ணை சிங்களக் குடியேற்றத்தை மேலும் பலப்படுத்தியதால் எஞ்சியிருந்த ஒரு சில தமிழ்க்

குடும்பங்கள் கூட பின்னர் வெளியேறின.

இக்குடியேற்றத்தினை மையமாக வைத்தே மொரவேல சிங்களப் பிரதேச சபை உருவாக்கப்பட்டது. இது 322 சதுர மைல் விஸ்தீரணத்தை உள்ளடக்கியுள்ளது. தமிழர்கள் எவரும் இப்பிரதேசத்தில் இல்லை. 1994 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற உள்ளூராட்சிச் சபைத் தேர்தலில் 38.08% வாக்காளர்களே வாக்களித்திருந்தனர். மொத்தமாக 2,200 வாக்குகளே அளிக்கப்பட்டன. மக்கள் மிகக் குறைவாக இருந்தபோதும், குடியேற்றத்தைப் பலப்படுத்த வேண்டும் என்பதற்காக பிரதேச சபை உருவாக்கப்பட்டு தேர்தல் நடைபெற்றது. பிரதேச சபையில் மொத்தம் 9 உறுப்பினர்கள் அங்கம் வகித்தனர். அவர்கள் அனைவரும் சிங்களவர்களேயாவர்.

மகாதிவுல்வெவ தீட்டம்

பெரியவிளான் குளம் என்னும் தமிழ்ப் பிரதேசமே இத்திட்டம் கொண்டுவரப்பட்ட பின் மகாதிவுல்வெவ எனப் பெயர் மாற்றம் செய்யப்பட்டது. இத்திட்டம் 1979 ஆம் ஆண்டு கொண்டுவரப்பட்டது. 1981 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் மக்கள் குடியேற்றம் நடைபெற்றது. இத்திட்டத்தின் மூலம் 1200 ஏக்கர் காணி பங்கிடப்பட்டது. இதில் 65% சிங்கள மக்களுக்கும் 35% தமிழ், முஸ்லிம் மக்களுக்கும் எனப் பங்கிடப்பட்டது. இவ்வாறு பங்கிடப்படும் போது ஒரு குடும்பத்திற்கு 2 ஏக்கர் வயல் நிலமும், ½ ஏக்கர் மேட்டு நிலமும் வழங்கப்பட்டது.

இத்திட்டமிட்ட விவசாயக் குடியேற்றங்களை மையமாக வைத்தே 1977 இல் சேருவில் தேர்தல் தொகுதி உருவாக்கப்பட்டது. இத்தேர்தல் தொகுதி வந்த பின்னரே சிங்களப் பிரதிநிதி ஒருவர் பாராளுமன்றத்திற்கு முதன் முதலாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டார். 1977 இற்கு முன்னர் பாராளுமன்றத்தில் சிங்களப் பிரதிநிதித்துவம் என்பது திருகோணமலை மாவட்டத்திலிருந்து இருக்கவில்லை. தமிழ்ப் பிரதிநிதிகளும், முஸ்லிம் பிரதிநிதிகளும் மட்டும் இருந்தனர். 1960 இற்கு முன்னர் திருகோணமலை, மூதூர் எனும் இரு தொகுதிகள் மட்டுமே இருந்தன. திருகோணமலைத் தொகுதியிலிருந்து ஒரு தமிழரும் மூதூர்த் தொகுதியிலிருந்து ஒரு முஸ்லிமும் தெரிவு செய்யப்பட்டனர். 1960 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் மூதூர்த் தொகுதி இரட்டை அங்கத்தவர் தொகுதியாக மாற்றப்பட்டதால் அத்தொகுதியிலிருந்து ஒரு தமிழர், ஒரு முஸ்லிம்

என இருவர் தெரிவு செய்யப்பட்டனர். இதனால் மொத்தமாக திருகோணமலை மாவட்டத்திலிருந்து இரண்டு தமிழரும் ஒரு முஸ்லிமும் தெரிவு செய்யப்படும் நிலை இருந்தது. 1977 வரை இந்நிலை தொடர்ந்திருந்தது. 1977 இல் சேருவில் தொகுதி உருவாக்கப்பட்டதைத் தொடர்ந்து ஒவ்வொரு இனத்திலுமிருந்து தலா ஒருவரே தெரிவு செய்யப்பட்டார். 1989 ஆம் ஆண்டு விகிதாசாரப் பிரதிநிதித்துவமுறை அறிமுகப்படுத்தப்பட்டதைத் தொடர்ந்து, இம்மாவட்டத்தில் ஏறத்தாழ மூன்று இனங்களும் சமமாக இருப்பதனால், தேர்தல் முறைமையின் பண்புக்கு ஏற்ப, இனங்களின் பிரதிநிதித்துவ எண்ணிக்கை மாற்றமடைந்து வருகின்றது. 'போனஸ்' ஆசனம் முதலாவது வரும் கட்சிக்கு வழங்கப்படுவதால் ஓர் இனத்திற்கு இரண்டு ஆசனங்களும் ஏனைய இனங்களுக்கு ஒவ்வொரு ஆசனமும் கிடைக்கின்றன. நீர் நிலங்கள் 96 சதுர மைல்களைப் பிடித்துள்ள திருகோணமலை மாவட்டத்தின் மொத்த நிலப்பரப்பு 2630 சதுர மைல்களாகும். இதில் திருகோணமலைத் தேர்தல் தொகுதி 461.30 சதுர மைல்களையும், மூதூர்த் தேர்தல் தொகுதி 570.70 சதுர மைல்களையும், சேருவில் தேர்தல் தொகுதி 1598.80 சதுர மைல்களையும் உள்ளடக்கியுள்ளது. இவற்றில் திருகோணமலைத் தேர்தல் தொகுதியில் தமிழரும், மூதூர்த் தேர்தல் தொகுதியில் முஸ்லிம்களும், சேருவில் தேர்தல் தொகுதியில் சிங்களவரும் பெரும்பான்மையாக வாழ்கின்றனர்.

காடுகளைப் பொறுத்தவரை கூட திருகோணமலை மாவட்டக் காடுகளின் அடர்த்தியான விஸ்தீரணம் 870 ஹெக்டயர் ஆகும். சாதாரண காடுகள் 16,310 ஹெக்டயரில் அமைந்துள்ளன. சேருவில் தேர்தல் தொகுதியில் மட்டும் 9510 ஹெக்டயர் காடுகள் உள்ளன. பெரிய பிரதான குளங்கள் அனைத்தும் சேருவில் தேர்தல் தொகுதியிலேயே உள்ளன. சிறிய பிரதான நீர்ப்பாசனக் குளங்களிலும் பெரும்பாலானவை சேருவில் தேர்தல் தொகுதியிலேயே உள்ளன. இத்தொகுதி மூதூரின் தென் எல்லையிலிருந்து ஆரம்பித்து முல்லைத்தீவு எல்லைவரை பரந்துள்ளது.

இச்சேருவில் தேர்தல் தொகுதியில் ஐந்து பிரதேச சபைகள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. கோமரங்கடவல், சேருவில், மொறவெவ, பதவி சிறீபுர, கந்தளாய் என்பன அவையாகும். இவ்வாறு திருகோணமலை மாவட்டத்தின் பெரும் பகுதியைக் கோறையாக்கிக் கைப்பற்றினாலும், திருகோணமலை மாவட்டத்தின் தலைநகர் திருகோணமலையாக இருப்பது

பேரினவாதிகளுக்குப் பெரிய சங்கடமாகியுள்ளது. குடியேற்றங்களை அரசியல் ரீதியாகவும், பொருளாதார ரீதியாகவும் வலுப்படுத்துவதற்கு மாவட்டத்தின் தலைநகரை தங்களின் கைக்குள் வைத்திருப்பது அவசியம் என உணர்கின்றனர். இதனாலேயே அண்மைக்காலமாக தமிழர்கள் பெரும்பான்மையாக உள்ள திருகோணமலை நகருக்குள் ஊடுருவிக் குடியேறும் முயற்சிகளை மேற்கொண்டு வருகின்றனர். இந்த நகரை நோக்கிய ஊடுருவல் குடியேற்றங்கள், வியாபாரக் குடியேற்றம், மீனவர் குடியேற்றம், கைத்தொழில் குடியேற்றம் என்ற வகையில் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன.

சேருவில் தேர்தல் தொகுதிப் பிரதேச சபைகள்

பிரதேச சபைகள்	நிலப்பரப்பு
கோமரங்கடவல்	285 ச.மைல்
சேருவில்	279 ச.மைல்
ஈச்சிலம் பத்தை	98 ச.மைல்
மொறவெவ	322 ச.மைல்
பதவி சிறீபுர	217.70 ச.மைல்
கந்தளாய்	397.30 ச.மைல்

இனம்	ஆண்டு	தொகை	வீதம்
தமிழர்	1901	17,069	60.0%
	2012	122,080	32.3%
முஸ்லிம்	1901	8,258	29.0%
	2012	152,845	40.0%
சிங்களவர்	1901	1,203	4.2%
	2012	101,991	7.0%

திருகோணமலையில் நடைபெற்ற அகில இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சியின் முதலாவது தேசிய மாநாடு - 1951 ஏப்ரல் 13, 14, 15

தமிழரசுக் கட்சியின் முதலாவது மாநாட்டின் பிரதான தீர்மானங்கள்:

- தமிழ் பேசும் மக்கள் ஒரு தனியான தேசிய இனம். அவர்கள் சிங்களவர்களுடன் சமஷ்டி அமைப்பில் இணைய விரும்புகின்றனர்.
- சோல்பரி அரசியல் திட்டம் தமிழ் பேசும் மக்களை அடிமையாக்குவதற்கு ஏதுவான திட்டம் என்பதால் மாநாடு அதனைக் கண்டிக்கின்றது.

- தற்போதைய அரசியல் அமைப்பின் கீழ் தமிழ் பேசும் மக்கள் சந்திக்கும் அவமதிப்பையும் குடியுரிமைச் சட்டங்களின் கீழ் அவர்கள் படும் அவமானங்கள் பற்றியும் குறிப்பெடுத்துக்கொள்கிறது.
- தற்போதைய அரசியல் அமைப்பின் கீழும், தற்போதைய அரசாங்கத்தின் கீழும், தமிழ் மொழியும், கலாசாரமும் எதிர்நோக்கியிருக்கும் பேராபத்தை இம்மாநாடு சுட்டிக்காட்டுகிறது.

மாநாட்டில் தந்தை செல்வா ஒருவரே தலைமைப் பதவியில் தொடர்ந்திருப்பது உகந்ததல்ல எனக்கூறிய போதும் தொடக்க காலம் என்பதால் தலைவராக இருக்கும்படி வற்புறுத்தப்பட்டது. தயக்கத்தின் பின் தந்தை செல்வா ஏற்றுக்கொண்டார். தலைமையுரையில் தந்தை செல்வா, “கிழக்கு மாகாணம் ஆபத்தான நிலைக்குச் செல்கின்றது. இதைத் தடுக்க கிழக்கு மக்கள் எழுச்சியுற வேண்டும். ஏனைய தமிழ் மக்கள், அவர்களுடன் சேர வேண்டும்” எனக் கூறினார்.

பிரதமர் டி. எஸ். சேனநாயக்கவின் யாழ் வருகையும், பகிஷ்கரிக்கும் பிரச்சாரமும்

1951 ஆம் ஆண்டின் இறுதிப் பகுதியில் பிரதமர் டி. எஸ். சேனநாயக்க யாழ்ப்பாணத்திற்கு விஜயம் செய்தார். இவர்தான் சிங்களக் குடியேற்றங்களை தமிழர் தாயகத்தில் உருவாக்கினார். மலையக மக்களின் பிரஜாவுரிமையையும் வாக்குரிமையையும் பறித்தார். தேசியக் கொடியில் தமிழ் மக்களின் இலங்கை இறைமைக்கு வெளியே தள்ளினார். இத்தகையவரின் வருகையைப் பகிஷ்கரிக்குமாறு தமிழரசுக் கட்சி பிரச்சாரம் செய்தது.

1952 பொதுத்தேர்தல்

இத்தேர்தலில் வடக்கு - கிழக்கில் ஏழு தொகுதிகளில் தமிழரசுக் கட்சி போட்டியிட்டது. திருமலையில் இராசவரோதயமும், கோப்பாயில் வன்னியசிங்களமும் மட்டும் வெற்றி பெற்றனர். எஸ்.ஜே.வி. செல்வநாயகம், காங்கேசன்துறைத் தொகுதியில் ஐக்கிய தேசியக் கட்சியைச் சேர்ந்த நடேசனிடம் தோல்வியடைந்தார். மொத்தம் 45,531 வாக்குகள் கட்சிக்குக் கிடைத்தது. மட்டக்களப்புத் தொகுதியில் கட்சி அனுதாபியான ஆர்.பி. கதிர்காமர் வெற்றி பெற்றாராயினும் அடுத்த நாளை, தந்தி மூலம்,

ஐக்கிய தேசியக் கட்சியில் சேந்தார். கல்குடாவில் சிவஞானம் தமிழரசுக் கட்சியின் ஆதரவுடன் போட்டியிட்டுத் தோல்வியடைந்தார்.

1953, தை மாதம், பொங்கல் தினத்தன்று தமிழரசு வாலிப முன்னணி உருவாக்கப்பட்டு அமிர்தலிங்கம் அதன் முதலாவது தலைவராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டார். தமிழரசுக் கட்சியின் 2 ஆவது தேசிய மாநாடு யாழ்ப்பாணத்தில் நடைபெற்றது. தமிழரசு வாலிப முன்னணி ‘சங்கிலி’ நாடகத்தை அங்கு மேடையேற்றியது.

1953, ஆகஸ்ட் 12, ஹர்த்தால்

அரிசியின் விலையை அரசாங்கம் 25 சதத்திலிருந்து 75 சதத்திற்கு உயர்த்தியதை எதிர்த்து இடதுசாரிகள் ஹர்த்தாலை ஒழுங்கு செய்தனர். வடக்கு - கிழக்கு மாகாணங்களில் ஹர்த்தால் வெற்றி பெற தமிழரசுக் கட்சி உதவியது. இதனால் டட்லி சேனநாயக்க பிரதமர் பதவியிலிருந்து இராஜினாமாச் செய்தமையைத் தொடர்ந்து, சேர்.ஜோன். கொத்தலாவல பிரதமரானார். ஹர்த்தால் போராட்டத்தில் லங்கா சமசமாஜக் கட்சியும், இலங்கைக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும், தமிழரசுக் கட்சியும் மட்டுமே பங்குபற்றின என சமசமாஜக் கட்சியின் பொதுச் செயலாளர் லெஸ்லி குணவர்த்தன கூறினார். சிறீலங்கா சுதந்திரக்கட்சியினர், தாம் எதிர்ப்பில்லையாயினும், இலங்கை மக்கள் அத்தகைய ஒரு போராட்டத்தை நடாத்துவதற்கு தயாரான கட்டத்தை அடைந்துவிட்டார்கள் என்று தாம் நம்பவில்லை எனக் கூறினர்.

கொத்தலாவலக்கு கறுப்புக் கொடி (1954)

1954 நடுப்பகுதியில் எலிசபெத் மகாராணி இலங்கைக்கு வருகை தந்தார். இதன்போது இடம்பெற்ற நிதி மந்திரி ஜே.ஆர். ஜெயவர்த்தனவின் நன்றி தெரிவிப்பு உரையானது சிங்களத்திலும், ஆங்கிலத்திலும் மட்டுமே நடைபெற்றது. தமிழ் மொழிபெயர்ப்புத் தானும் இருக்கவில்லை. இதன் பின்னர் கொத்தலாவல யாழ் வருகைதந்த போது தமிழரசுக் கட்சி அவர் வருகையைப் பகிஷ்கரித்தது.

தமிழைப் புறக்கணித்தமை, இந்திய வம்சாவளியினரை நாடு கடத்தும் ஒப்பந்த முயற்சிகளை மேற்கொண்டமை, சிங்களக் குடியேற்றங்களை உருவாக்கியமை, திரிசிங்கள, ஜாதிக பெரமுனவை ஆதரித்தமை என்பவற்றைக் கண்டித்துப் பகிஷ்கரிப்புப் பிரச்சாரம்

வடக்கு - கிழக்கு நிலத்தொடர் இணைப்பில், குச்சுவெளிப் பிரதேச மக்களின் நில உரிமைக்கான போராட்டம்

வை. ஜெயமுருகன்

சமூக அபிவிருத்தி ஆய்வாளரான இவரது எழுத்துக்கள் அபிவிருத்தி பிரச்சினைகள் தொடர்பாக கவனம் கொள்வதுடன் போரின் பின்னரான நினைவுகொள் காலத்தின் மீள் கட்டமைப்புகள் மீதும் அழுத்தம் கொடுக்கிறது. இவர், அபிவிருத்திக் கல்விக்கான கலாநிதிப் பட்ட ஆய்வுக்காக 'இலங்கையின் போரின் பின்னரான அபிவிருத்தி முரண்நிலை' என்னும் கருப்பொருள் மீதான ஆய்வை முன்னெடுத்தவர். இவ் ஆய்வு நூலாக வெளிவரவுள்ளது. சர்வதேச கிறிஸ்டின் பல்கலைக்கழகத்தில் 'M.A in Peace Study' ஆய்வுப் பட்டம் செய்ய ரோட்டரி (Rotary Peace Fellow) புலமைப்பரிசுக்கு தெரிவு செய்யப்பட்டவர்.

த

மிழ் பேசும் மக்களின் போராட்டங்கள் பல பரிமாணங்களைக் கொண்டவை. போருக்குப் பிறகான காலப்பகுதியில், நில உரிமைக்கான மக்கள் எழுச்சிகள்

முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவையாகக் காணப்படுகின்றன. இப்போதைய நிலவரத்தில், வடக்கு மற்றும் கிழக்கில் நில உரிமைக்கான போராட்டங்கள் பல இடங்களில் வேரூன்றி வளர்ந்து வருகின்றன. இந்தப் போராட்டங்கள் பலவிதமான நெருக்கடிகளின் மத்தியில், மக்கள் திரளுடன் நடைபெறுகின்றன. குறிப்பாக, யாழ்ப்பாணம் உள்ளிட்ட பிரதேசங்களில் நில உரிமைப் போராட்டங்களுக்கு வழங்கப்படும் ஆதரவு மிக முக்கியமானதாக அமைகின்றது. யாழ்ப்பாணம், தையிட்டியில் நடைபெறும் நில உரிமைக்கான மக்கள் எழுச்சி, குறிப்பிடத்தக்க வலுவுடன் நடைபெறும் முக்கியமான போராட்டமாகத் திகழ்கின்றது.

யாழ்ப்பாணம், தையிட்டியில் வசிக்கும் மக்கள், தங்கள் மூதாதையர்களின் நிலங்களை சட்டவிரோதமாகக் கையகப்படுத்துவதற்கு எதிராகத் தொடர்ந்து குரல் எழுப்பி வருகின்றனர். தற்போது, அந்த நிலங்கள் புத்த கோவில் கட்டுமானத்திற்காகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இப்போராட்டத்திற்கு பல்வேறு அமைப்புகள், அரசியல் கட்சிகள், சிவில் அமைப்புகள், மத நிறுவனங்கள் மற்றும் ஊடகங்கள் ஆதரவளித்து வருகின்றன. இவை அனைத்தும் இப்பிரச்சினையை உயிருடன் குடிக்கொண்ட அரசியல் விவகாரமாக மாற்றி, அரசுக்குத் தொடர் அழுத்தங்களை ஏற்படுத்துகின்றன. பிரச்சினைக்கான நிரந்தரத் தீர்வு மெதுவாகவே நகர்ந்தாலும், இந்தப் போராட்டங்களின் அரசியல் பரிமாணம் குறிப்பிடத்தக்கது.

போருக்குப் பிந்தைய அரசியல் சூழலில் பௌத்த அரசியலின் செல்வாக்கு மண்டலத்தை வெளிப்படையாகக் காட்டும் இப்போராட்டம், ஒரு வகையில் வெற்றிக்கு நெருங்கியது எனக் கூறலாம். ஆனால், கடந்த பத்து ஆண்டுகளாக நில உரிமைக்காகப் போராடி வரும் குச்சுவெளிப் பகுதியில் வசிக்கும் தமிழ் பேசும் மக்களின் போராட்டம், பல பரிமாணங்களில் வலிமையானதாக இருந்தாலும், அதன் நியாயமான கோரிக்கைகள் பரவலாக ஏற்கப்பட்டிருந்தாலும், அந்தப் போராட்டம் தனிமைப்படுத்தப்பட்டதாகவே தொடர்கின்றது. இது, வடக்கு - கிழக்குப் பகுதிகளில் நில

உரிமைக்கான மக்கள் எழுச்சிகளில் 'உள்ளூர் அரசியலின்' பாதிப்பைத் தெளிவாக வெளிக்கொணர்கின்றது.

குச்சுவெளியின் நில உரிமைக்கான போராட்டம் தனித்துவிடப்பட்டதாக இருந்தாலும், அது ஆழமும் கனதியுமானதாகத் திகழ்கிறது; இது தமிழர்களின் தொடர்ச்சியான நில இணைப்பை எதிர்க்கும் ஒரு வலிமையான குரலாக அமைந்துள்ளது. ஆயினும் அங்குள்ள முஸ்லிம் மக்களும் தமிழர்களும் வெவ்வேறாகவே போராட்டங்களை முன்னெடுத்து வருகின்றனர். கிழக்கிலுள்ள தமிழ் பேசும் மக்களின் குரல்கள், தனித்தனிச் சத்தங்களாகவே ஒலித்து வருகின்றன.

திருகோணமலையில், நிலம் மற்றும் வாழ்வாதார உரிமைகளை எதிர்த்து எழும் கூட்டு நடவடிக்கைகளை வலுவூட்டும் தேவை இப்போது மிக அவசியமாக உள்ளது. தமிழர் மற்றும் முஸ்லிம் சமூகத்தினிடையே ஓர் ஒருங்கிணைந்த செயல் நெருக்கமாக உருவானால், அது மகத்தான மக்கள் எழுச்சியாகப் பரிணமிக்கும். இந்தக் கூட்டு முயற்சி, தமிழ் பேசும் மக்களின் நில உரிமையை உறுதிப்படுத்தும் வகையில் செயற்பட வேண்டும்.

ஒரு தேசிய இனத்தின் உயிர்ப்பான அடிநிலைகளில் ஒன்று அதன் பாரம்பரிய நில அமைவிடமே. 'நிலம்' எனப்படுவது, அந்த இடத்திற்குரிய மக்கள், வளமும் பண்பாடும், வழிபாட்டு மூலங்கள், கல்வி பகிரும் களங்கள், சுடுகாடுகள், நினைவிடங்கள், பொருளாதார ஆதாரங்கள், கால்நடைகள், அவற்றுக்குரிய நீர் வளங்கள், புல்வெளிகள் என அடுக்கடுக்காக விரியும் பலதரப்பட்ட இயற்கையையும் சமூக வளங்களையும் உள்ளடக்கியதாகும். இவையனைத்தையும் பொதுவாகக் குறிக்கும் சொல் 'நில அடையாளம்'.

இந்த 'நில அடையாளம்' என்பதில்தான் அந்த இனத்தின் பண்பாட்டு அடித்தளம் வேரூன்றுகிறது. அது தான் அந்த இனத்தின் அரசியல் மற்றும் பொருளாதார உயிர்த்தன்மையின் தளம். இன அரசியல் என்பது மற்றொரு இனத்தின் மீது நடப்பதான எதிர்ப்பு அரசியலல்ல; நிலத்தின் மீதான கரிசனையையும், அதன் தொடர்ச்சியான வாழ்க்கையையும் உறுதிப்படுத்தும் ஒரு போராட்ட வாழ்வியலாகும். இது ஒரு தேசிய இனத்தின் அரசியலின் பிரிக்கமுடியாத பகுதியாகக் கொள்ளப்படுகிறது.

**வடக்கு - கிழக்கு நிலத்தொடர் இணைப்பும்
நில உரிமைக்கான போராட்டமும்**

1987 ஆம் ஆண்டு ஜூலை 29, இந்தியா - இலங்கை உடன்படிக்கை கையெழுத்திடப்பட்டதையடுத்து, இலங்கையின் வடக்கு மற்றும் கிழக்கு மாகாணங்கள் தமிழ் பேசும் சமூகங்களின் பாரம்பரியப் பிரதேசங்கள் என்பது ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது. இந்த உடன்பாடு, தமிழர்கள் மற்றும் முஸ்லிம்கள் இருவரிடையேயும் நல்ல வரவேற்பைப் பெற்றது. தமிழ்பேசும் மக்கள் வரலாற்று ரீதியாக இந்த இரண்டு மாகாணங்களிலும் வாழ்ந்து வந்துள்ளனர் என்பதை இவ் ஒப்பந்தம் உறுதி செய்தது.

1988 இல், இந்த மாகாணங்களின் இணைப்பின் சட்டபூர்வத்தன்மையை இலங்கை உச்ச நீதிமன்றம் ஆராய்ந்து, அது மாகாண சபைகள் சட்டத்துக்கு முரணாக இருப்பதால் செல்லாது எனத் தீர்ப்பளித்தது. இந்தத் தீர்ப்பு, இரு மாகாணங்களுக்குமான தனித்தனியான நிர்வாக அடையாளங்களை மீண்டும் உறுதிப்படுத்தியது.

18 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, ஆளும் இலங்கை சுதந்திரக் கட்சியுடன் கூட்டணி வைத்திருந்த ஜனதா விழுத்தி பெரமுன உச்ச நீதிமன்றத்தில் அடிப்படை உரிமை மனுக்களை தாக்கல் செய்தது. அதன் அடிப்படையில், 2006 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 16, உச்சநீதிமன்றம் ஒரு தீர்ப்பை வழங்கியது. அந்தத் தீர்ப்பு, வடக்கு மற்றும் கிழக்கு மாகாணங்களின் இணைப்புக்குச் சட்டபூர்வ அடித்தளம் இல்லை என அறிவித்தது. ஜே.வி.பியின் நிலைப்பாட்டை எதிர்த்து தமிழர்களால் தாக்கல் செய்யப்பட்ட மனுக்களை நீதிமன்றம் பரிசீலிக்கவில்லை. இந்த மாகாணங்கள் பாரம்பரியத் தமிழ்ப் பிரதேசங்கள் என்ற நிலைப்பாட்டை முன்பு ஆதரித்திருந்த இந்தியாவிற்கு, இந்த நீதிமன்றத் தீர்ப்பு ஒரு குறிப்பிடத்தக்க சவாலாகக் காணப்பட்டது.

உச்ச நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பை வெறும் சட்டத் தொழில்நுட்பக் கோணத்தில் மட்டும் பார்க்க முடியாது; இது தமிழ் மக்களைப் பிரித்து, அவர்களின் சுயநிர்ணய உரிமையையும் இறையாண்மை மீதான நியாயமான அபிலாஷைகளையும் குறைவாக மதிப்பதைக் குறிக்கின்ற ஒரு பரந்த அரசியல் உத்தியின் ஒரு பகுதியாகும். வடக்கு மற்றும் கிழக்கு மாகாணங்களின் இணைப்பை நீக்குவதற்கான இந்த முடிவு, தமிழ்ச் சமூகத்துக்கான அரசியல் சுயாட்சியைப் பெறுவதற்கான கடைசி வாய்ப்பைத் திறம்படத் தடுக்கும் வகையில் அமைகிறது.

இது, தீவின் தமிழ் பெரும்பான்மைப் பகுதிகள் மீது மையப்படுத்தப்பட்ட கட்டுப்பாட்டைத் தக்கவைத்துக் கொள்ளும் முயற்சியில் பெறப்பட்ட ஓர் அரசியல் நடவடிக்கையாகவும், அந்த அதிகார அமைப்பை நிலைநாட்டும் ஒரு திட்டமிட்ட முயற்சியாகவும் பார்க்கப்படுகிறது.

வடக்கு மற்றும் கிழக்கு மாகாணங்களை நிலவழியாக இணைக்கும் முயற்சிகளைத் தகர்க்கும் வகையிலான திட்டமிடப்பட்ட முன்னெடுப்புகள் தற்போது அரசாங்கம் மூலம் செயற்படுத்தப்படுகின்றன. இந்த அரசாங்க அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் அந்தத் திட்டமிடலுடனும், நில அடையாளத்தை மாற்றும் உத்தியுடனும் இசைந்த வகையில் அமைகின்றன.

முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தில், போருக்கு முன்பு மற்றும் போர்க்காலங்களில் காலனித்துவப்படுத்தப்பட்ட பகுதிகள், குறிப்பாக முல்லைத்தீவு மற்றும் திருகோணமலை இடையே இணைப்பாகத் திகழும் வெலி ஓயா பிரிவு, மக்கள் தொகையை மாற்றும் நோக்கத்துடன் செயற்படும் திட்டங்களுக்குச் சாதகமான சூழலை வழங்குகின்றது.

மேலும், முல்லைத்தீவு - திருகோணமலை இடையே நிர்மாணிக்கப்பட வேண்டிய பாலம் மற்றும் சாலைகள் கட்டுமானம் திட்டமிட்டு தாமதப்படுத்தப்படுவதும், அதே நேரத்தில் வடக்கிற்கான முக்கிய நுழைவாயிலாக விளங்கும் குச்சுவெளியில் நில அபகரிப்பு நடவடிக்கைகள் வேகப்படுத்தப்படுவதும் இந்த உத்தியின் ஒரு பகுதியாகவே இருக்கின்றன.

இதனுடன், உப்பளங்களைத் தனியார்மயமாக்குவது, சுற்றுலா மேம்பாட்டிற்காக நிலங்களை ஒதுக்குவது, தமிழர்களால் பராமரிக்கப்படாத அல்லது தமிழர்களின் செல்வாக்கு இல்லாத இடங்களில் வளங்களை ஒதுக்குவது ஆகியன மூலம் மக்கள் தொகையை மாற்றும் முயற்சிகள் தீவிரமடைந்திருக்கின்றன. இதையொட்டி, குச்சுவெளிப் பகுதி, மோதலுக்கான தயார் நிலைக்கு விரைவில் நகரக்கூடிய சூழலை நோக்கிச் செல்கிறது.

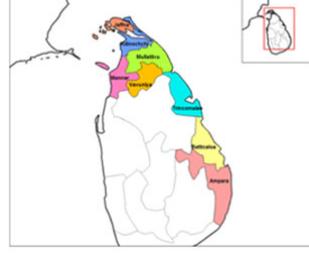
வடக்கு மற்றும் கிழக்கு மாகாணங்களை புவியியல் ரீதியாக இணைக்கும் முக்கியப் பகுதியில் அமைந்துள்ளது திருகோணமலையின் குச்சுவெளி பிரதேச செயலாளர் பிரிவு. கடந்த பத்து ஆண்டுகளில், இந்தப் பிரிவு மிக மோசமான நில அபகரிப்புகளை எதிர்கொண்டுள்ளது. அபிவிருத்தி மற்றும் சுற்றுசூழல் பாதுகாப்பு (Conservation) என்ற தலைப்புகளின் கீழ், பௌத்த விகாரைகளைக் கட்டி

விரிவுபடுத்தும் நோக்கத்துடன், குச்சவெளி பிரதேச செயலாளர் பிரிவின் 50 சதவீதத்துக்கும் அதிகமான நிலங்கள் அபகரிக்கப்பட்டுள்ளன.

இலங்கையின் கிழக்கு மாகாணத்தில், திருகோணமலை மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ள கடற்கரை சார்ந்த நிர்வாகப் பிரிவாகக் குச்சவெளிப் பிரதேச செயலகப் பகுதி திகழ்கிறது. இது, புவியியல் ரீதியாக முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தின் நிலப்பரப்புடன் இயல்பாக இணைந்திருக்கிறது. மேலும், வடக்கிலிருந்து திருகோணமலைக்குள் நுழையும் ஒரு முக்கிய வாயிலாகவும் செயற்படுகின்றது. வரலாற்று ரீதியாக, 'அபிவிருத்தி மற்றும் வளர்ச்சி' என்ற பெயரில் திட்டமிட்டு மேற்கொள்ளப்பட்ட குடியேற்றங்கள் இப்பகுதியில் அதிகரிக்கப்பட்டன. அதன் தொடர்ச்சியாக, 'வெலி ஓயா' (தமிழ்ப் பாரம்பரியப் பெயர்: மணலாறு) எனும் செயற்கை நிர்வாகப் பிரிவு உருவாக்கப்பட்டது. இது, முல்லைத்தீவு மற்றும் வடக்குத் திருகோணமலைக்கு இடையிலான நிலத் தொடர்ச்சியைக் கலைக்கும் நோக்கமாகவே பார்க்கப்படுகிறது.

குச்சவெளி அதன் அழகிய கடற்கரைகளுக்காகப் பெயர் பெற்ற ஒரு பிரதேசமாகும். இது பல வளங்களால் நிரம்பியதுடன், அமைதியான கடலோர அனுபவத்தைத் தேடும் சுற்றுலாப் பயணிகளுக்கான பிரபலமான இடமாகவும் திகழ்கிறது. இப்பகுதி, அதன் இயற்கை அழகு, மென்மையான மணற்கரைகள், மற்றும் படிசுத் தெளிவான நீர்நிலைகள் ஆகியவற்றால் பெயர் பெற்றது. இது ஓய்வு மற்றும் நீர் தொடர்புடைய செயற்பாடுகளுக்குப் பொருத்தமான சூழலை வழங்குகிறது. மேலும், குச்சவெளி சுற்றுலா உட்கட்டமைப்பில் குறிப்பிடத்தக்க வளர்ச்சியைப் பெற்றுள்ளது. இந்த வளர்ச்சி, உள்ளூர் மற்றும் சர்வதேசப் பயணிகள் மத்தியில் அதன் பிரபலத்தை அதிகரிக்கச் செய்துள்ளது. இயற்கை வளங்களுடன் நெருக்கமாகப் பிணைந்த இப்பிரதேசத்தின் சுற்றுலா மதிப்பும், குச்சவெளி மீதான நில அபகரிப்புக்கு ஒரு முக்கியத் தூண்டியாகக் கருதப்படுகிறது.

குச்சவெளிப் பகுதியில் உள்ள நிலங்கள், முல்லைத்தீவு-திருகோணமலை மாவட்ட இணைப்புச் சாலையுடன் மூலோபாய ரீதியாக இணைக்கப்பட்டுள்ளன. குறிப்பாக கொக்கிளாய் வழியாக அமைக்கப்படும் பாலம், எதிர்காலத்தில் முல்லைத்தீவையும் திருகோணமலையையும் இணைக்கும் முக்கிய வலயமாக உருவாகும் போது, வடக்கு மற்றும் கிழக்குக்கிடையேயான தொடர்பு

வடக்கு மற்றும் கிழக்கு மாகாணங்களின் மாவட்ட வரைபடம், மற்றும் குச்சவெளி பிரதேச செயலகம் குறிக்கப்பட்ட திருகோணமலை மாவட்ட வரைபடம்

Image Source : Kuchchaveli Divisional Secretariat

வலுவாகும். இந்த இணைப்புச் சூழலை தகர்க்கும் நோக்கத்துடன் தற்போது குச்சவெளிப் பிரதேசத்தில் 'தொல்பொருள் பாதுகாப்பு' என்ற பெயரில் மேற்கொள்ளப்படும் நகர்வுகள், திட்டமிடப்பட்ட அரசியல் நகர்வுகளேயாகும். இவை, பெரும்பான்மையாக தமிழ் பேசும் மக்களைக் கொண்ட பகுதிகளில் நில அபகரிப்பை ஊக்குவிக்கின்றன; அந்த மக்கள் தொகையை அங்கிருந்து வெளியேற்றுவதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளன.

மேலும், இந்தத் திட்டம், வடக்குத் திருகோணமலையில் வளர்ச்சி பெறாத பகுதிகளை, வட மத்திய மாகாணத்துக்கு அருகிலுள்ள வெலி ஓயா தளத்தைச் சுற்றியுள்ள இடங்களோடு, எதிர்காலத்தில் இணைக்கச் செய்வதற்கான முன்னோட்டமாகச் செயற்படுகிறது. இதன் இறுதிப்பயனாக, வடக்குத் திருகோணமலைக் கடலுக்கான அணுகும் உரிமை கட்டுப்படுத்தப்படுவதோடு, அந்தப் பகுதி பரந்த நிலப்பரப்பிலிருந்து தனிமைப்படுத்தப்படும் அபாயமும் உருவாகின்றது.

1970களின் முற்பகுதியில், மொரவெவிற்காக ஒரு புதிய அரசாங்க அதிபர் பிரிவை உருவாக்கும் முயற்சி அரச மட்டத்தில் முன்மொழியப்பட்டது. இந்நிலையில், உள்ளூர் மக்களால் 'நிலாவெளி அரசாங்க அதிபர் பிரிவு' எனும் பெயர் முன்மொழியப்பட்டது. எனினும், அந்த முன்மொழிவு செயற்படுத்தப்படாமல் கிடப்பில் போடப்பட்டது. இதற்குப் பதிலாக, மொரவெவவிற்கென தனியான அரசாங்க அதிபர் பிரிவு அமைக்கப்பட்டது. இதன் விளைவாக, திருகோணமலையின் வடக்குப் பகுதி அதன் மிகப்பெரிய நிலவளங்களை இழந்தது.

'சிங்களமயமாக்கல்' எனப்படும் அரச உத்தியோகபூர்வ நகர்வுகள், பாரம்பரியத் தமிழ்க் குடியேற்றங்களை சீர்குலைத்து, இன

முரண்பாடுகளைத் தீவிரப்படுத்தின. கந்தளாய் மற்றும் மொரவெவ போன்ற குடியேற்றத் திட்டங்கள், திருகோணமலை மாவட்டத்திற்கு, வெளியிருந்து சிங்கள மக்களைக் குடியேற்றும் முயற்சிகளை உள்ளடக்கியவையாக இருந்தன. 2001 ஆம் ஆண்டுக்கான மக்கள்தொகைக் கணக்கெடுப்பின் படி, திருகோணமலையில் வாழ்ந்த சுமார் 86,000 சிங்களவர்களில் 40,000 பேர் கந்தளாய்த் திட்டத்தின் விளைவாகக் குடியேறியவர்களாக இருந்தனர். இது அந்த மாவட்டத்தில் உள்ள சிங்கள மக்கள்தொகையில் சுமார் 46% இணை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது. இத்தகைய குடியேற்றக் கொள்கைகள், வடக்கு மற்றும் கிழக்கு மாகாணங்களில் தமிழ்க் குடியேற்றங்களின் நிலத்தொடர்ச்சியை குறைத்தன; 'தமிழர் தாயகம்' கோரிக்கைக்கு எதிரான எதிர்வினையாக உருவாயின. 1983 ஆம் ஆண்டு திருகோணமலையில் நடைபெற்ற தமிழர் விரோதப் படுகொலைகள், இக்காலனித்துவ முயற்சிகளால் உருவான பாதுகாப்பின்மை மற்றும் இனச்ச்சரவுகளின் கடுமையான வெளிப்பாடாகும்.

நில இணைப்பின் அரசியல்

இலங்கையின் வடக்கு மற்றும் கிழக்கு மாகாணங்களில், அதன் மூலோபாயப் புவியியல் நிலையைப் பலப்படுத்தி மேம்படுத்தப் பயனளிக்கும் நில மற்றும் ரயில்பாதை இணைப்புகள் இல்லை. அந்த இணைப்பின்மையைத் திட்டமிட்டுப் பேணும் கொள்கை ஒரு நீண்டகால உள்நாட்டுத் திட்டமிடலாகத் தொடருகிறது. இந்தத் திட்டமிடப்பட்ட புறக்கணிப்பு, தமிழர்களின் பாரம்பரியத் தாயகத்தின் செழிப்புக்கும், நல்லிணக்க முயற்சிகளுக்கும் பெரும் பாதிப்பை ஏற்படுத்தியுள்ளது.

இன்றைய நிலைமைக்கு ஏற்ப, நிலம் மற்றும் ரயில்பாதை இணைப்புகள் வடக்கு - கிழக்கு மாகாணங்களை அண்டைப் பகுதிகளுடன் இணைத்து, பிற பிராந்தியங்களின் பொருளாதார வளர்ச்சியை ஊக்குவிக்கும் வகையில் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளன. ஆனால் இது, பெரும்பாலும் வடக்கு மற்றும் கிழக்கிலிருக்கும் வளங்களை வெளிநீக்கம் செய்வதோடு, அந்தப் பகுதிகளுக்கு ஒரு பொருளாதாரப் பின்னடைவையும் உருவாக்கி, மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் குறைவான பங்களிப்பைத் தூண்டுகிறது.

கடந்தகால சாலை மேம்பாட்டுத் திட்டங்கள், வடக்கு மற்றும் கிழக்கை வடமத்திய, ஊவா மற்றும் தென் மாகாணங்களுடன்

இணைப்பதற்காக உருவாக்கப்பட்டன. ஆனால், அவை பிராந்திய இணைப்பைப் பலவீனப்படுத்துவதுடன், பூர்வீக மக்கள் தொகை அடர்த்தியைக் குறைத்து, அவர்களின் தனித்துவமான கலாசாரம் மற்றும் பாரம்பரிய அடையாளங்களைப் பாதுகாப்பதற்கான முயற்சிகளைத் தடுக்கும் சூழலை உருவாக்கின.

பல மேம்பாட்டுத் திட்டங்கள் - நேரடியாகவோ மறைமுகமாகவோ - இந்தப் பிராந்திய அடையாளங்களைப் பரந்த அடையாள ஒருங்கிணைப்புக்குள் ஒதுக்க முயற்சிக்கின்றன. நிலம் மற்றும் ரயில்பாதை இணைப்புகள் இத்திட்டங்களில் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன. இந்த வளம் சார்ந்த இணைப்புகள், தமிழ் பேசும் மக்களைச் சுற்றியுள்ள பூர்வீக நிலங்களிலிருந்து விலக்குவதிலும், அவர்களை நிர்வாக ரீதியாக ஓரங்கட்டுவதிலும் பங்களிக்கின்றன. ஆனால், இத்தகைய இணைப்புகள் பற்றிய விரிவான, ஆழமான தமிழ் ஆய்வுகள் இன்னும் அபூர்வமாகவே உள்ளன.

தமிழர்கள் எதிர்கொண்ட வரலாற்றுத் துன்புறுத்தல் இலங்கையின் சுதந்திரத்திலிருந்து தொடர்கின்றது. வளர்ச்சி என்ற பெயரில், சர்வதேச ஆதரவோடு அல்லது இல்லாமல், பல்வேறு அபிவிருத்திக் கருவிகள் ஊடாக இந்தத் துன்புறுத்தல்கள் செயற்படுத்தப்பட்டன. இச்செயல் முறைகளில் 'உள்நாட்டுக் காலனித்துவம்' பிரதானமானதாக இருந்து வந்தது.

மேலும், சாலை மற்றும் ரயில்பாதை இணைப்புகள், தமிழர்களின் மக்கள்தொகையை விரைவாகக் குறைப்பதிலும், பிற மாகாணங்களிலிருந்து வரும் தமிழர் அல்லாத மக்களுக்கு, தமிழர்களின் பூர்வீக நிலங்களைக் கைமாற்றுவதிலும் செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றன. இந்தச் செயல்முறை தொடர்ந்தபடியே, இனங்களுக்கிடையிலான நிலத் தகராறுகள் மற்றும் பதற்றங்களுக்கு ஏற்ற சூழலை உருவாக்கியுள்ளது.

சாலை மற்றும் ரயில்பாதை அபிவிருத்தி மற்றும் அபிவிருத்தியின்மையின் தாக்கங்கள், தமிழர் தாயகத்தின் நிலத்தொடர்ச்சியையும் பொருளாதார வளங்களையும் மாற்றும் முக்கிய கருவியாக இருப்பதை உணர்வதற்கான ஆராய்ச்சிகள் மிகக் குறைவாகவே மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. இதனாலேயே, இச்சிறிய கட்டுரை, இந்த மறைவிலுள்ள சூழ்நிலையை வெளிச்சத்திற்குக் கொண்டுவர முயல்கிறது. இந்தியாவிற்கும் இலங்கைக்கும் இடையிலான நில இணைப்புச் செயல்திட்டம், இன்றைய இருநாட்டு உறவுகளின்

முக்கியமான அம்சமாகத் திகழ்கிறது. இந்த விவாதத்தின் மையக் கருத்து, இரு நாடுகளுக்கிடையே வலுவான பொருளாதார ஒருங்கிணைப்பை வளர்க்கும் ஆற்றலையே நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. இந்த இந்தியா - இலங்கை நில இணைப்புக்கு பிரதமர் நரேந்திர மோடி உறுதியான ஆதரவு வழங்கியிருந்தாலும், இலங்கை அதற்குத் தெளிவான ஒத்துழைப்பை வழங்க மறுத்துள்ளது (Daily Mirror, ஏப்ரல் 18, 2025). இலங்கை கடுமையான பொருளாதார நெருக்கடியில் சிக்கியிருந்தாலும், இந்தியாவுடனான பொருளாதார ஒத்துழைப்பு அந்த நெருக்கடிக்கு விடை அளிக்கும் என்று கருதப்பட்டபோதிலும், நில இணைப்புக்கு இலங்கை அரசு சம்மதம் வழங்க மறுப்பது, கூர்ந்த அரசியல் நோக்குடன் கவனிக்கப்பட வேண்டிய முக்கிய விடயமாகும்.

“இந்தியாவுடன் நிலப்பாலம் அமைப்பதை நிராகரிப்பது ஒரு விவேகமான தீர்மானம்” என ரதிந்திர குருவிட்ட (The Diplomat, ஏப்ரல் 25, 2025) குறிப்பிடுகிறார். இத்திட்டம், பிற நாடுகளால், இலங்கை புது தில்லியின் துணைநாடாக கருதப்படும் நிலையை உருவாக்கி, அதன் நீண்டகால சுதந்திரத்தையே ஆபத்தில் ஆழ்த்தக்கூடும் என அவர் வாதிடுகிறார்.

சுதந்திரம் பெற்றதிலிருந்து, இலங்கையின் வெளியுறவுக் கொள்கையின் முக்கிய நோக்கம் இந்தியாவின் ஆதிக்கத்தைத் தவிர்ப்பதாக இருந்துள்ளதாகவும், அதற்குப் பதிலாக இங்கிலாந்து, சீனா, மற்றும் அமெரிக்கா போன்ற சக்திவாய்ந்த நாடுகளுடன் கூட்டணிகளைப் பேணுவதன் மூலம் இந்தியாவின் செல்வாக்கை சமநிலைப்படுத்தும் நோக்கையே இலங்கை எடுத்துக்கொண்டதாகவும் அவர் தெரிவிக்கிறார்.

சர்வதேசம் தற்போது பல துருவ உலகத்திற்குள் நகரும் காலத்தில், சக்திவாய்ந்த நாடுகளுடன் இலங்கை சாதகமான உறவுகளைப் பேண வேண்டுமெனில், நடுநிலையான வெளிப்பாடு அவசியம் என அவர் வலியுறுத்துகிறார். நிலப்பாலம் அமைப்பது இந்த நடுநிலைமையை அச்சுறுத்தக்கூடும் என்பதோடு, ‘இலங்கை இந்தியாவைச் சார்ந்துவிட்டது’ என்ற பிம்பத்தை வலுப்படுத்துவதற்கும் வழிவகுக்கும். இதன் விளைவாக, பிற நாடுகள் இலங்கையுடன் நெருக்கமான உறவுகளை உருவாக்கும் ஆர்வத்தில் பின்னடைவு ஏற்படும் அபாயமும் உள்ளதாக அவர் எச்சரிக்கிறார். இங்கு பகிரப்படும் நுண்ணரசியல், ஒரு நில இணைப்பைத் திட்டவட்டமாக மறுக்கும்

தர்க்கத்தை உருவாக்குகிறது. அதே நேரத்தில் வடக்கு மற்றும் கிழக்குப் பகுதிகளின் நிலத்தொடர் இணைப்பின்மையை குறித்த அரசியலுடன் இணைக்கக்கூடிய சிந்தனையைத் தூண்டுகிறது. இவ்விரண்டும் ஒரே மையத்தையே சுட்டிக்காட்டுகின்றன: அது, தமிழர்கள் மற்றும் அவர்களது பிராந்தியப் பொருளாதார மையங்களை இணைப்புத் திட்டத்தின் பாதையில் இருந்து திட்டமிட்டு விலக்கும் ஓர் அரசியல் நோக்கம். இது ஒரு வகையில், போர் முடிந்த பின்னும் தொடர்ந்து நிலவும் மறைமுக அரசியலை வெளிப்படுத்துகிறது; அது, தமிழ்ப் பிராந்தியங்களில் நிலவும் பெரும்பான்மை மக்களின் நில உரிமைகள் மற்றும் வாழ்வாதாரத்தை அங்கீகரிக்க மறுக்கும் திசையில் நகர்கிறது.

ஜூன் 6, 2025 அன்று இந்தியப் பிரதமர் நரேந்திர மோடி, உலகின் மிக உயரமான ரயில் பாலமான செனாப் பாலத்தை அதிகாரபூர்வமாகத் திறந்துவைத்தார். காஷ்மீரில் அமைந்துள்ள இந்தப் பொறியியல் சாதனை, அப்பிராந்தியத்தை இந்தியாவின் பிரதான நிலப்பகுதியுடன் இணைக்கும் முக்கிய முயற்சியாகும். 2019 ஆம் ஆண்டு காஷ்மீரின் தன்னாட்சி மறுக்கப்பட்ட பிறகு, இந்த ரயில் திட்டம் காஷ்மீரை இந்தியாவுடன் மேலும் ஒருங்கிணைக்கும் நோக்கத்தில் அமைக்கப்பட்டது.

இந்தியா, பாகிஸ்தான் மற்றும் சீனாவால் உரிமை கோரப்படும் காஷ்மீர், உலகில் மிக அதிகமாக இராணுவமயமாக்கப்பட்ட பகுதிகளில் ஒன்றாகும். செனாப் பாலத்துடன், உதம்பூர் - ஸ்ரீநகர் - பாரமுல்லா ரயில் இணைப்பையும் பிரதமர் மோடி தொடங்கி வைத்தார். இந்த முயற்சிகள், காஷ்மீரின் புவியியல் தனிமையை முடிவுக்குக் கொண்டு வந்து, ‘அகண்ட இந்தியா’ என்ற தேசிய அரசியல் பிம்பத்தை நிலைநாட்டும் நடவடிக்கைகளாகக் கருதப்படுகின்றன.

இதே போன்று, யாழ்ப்பாணம் வெற்றிலைக்கேணி முதல் திருகோணமலை குச்சுவெளி வரையிலான நில இணைப்பு, இலங்கையின் பொருளாதார மேம்பாட்டிலும், வடக்கு மற்றும் கிழக்கு மாகாணங்களின் மீள் எழுச்சியிலும் தாக்கம் செலுத்தும் ஒரு முக்கியமான வளநிலையாக விளங்குகின்றது. இந்த வடக்கு - கிழக்கு நில வழி இணைப்பு, இரு பிராந்தியங்களின் பொருளாதார வளர்ச்சியைத் தூண்டுவதோடு, அவற்றுடன் தொடர்புடைய உள்ளகப் பிராந்தியங்களின் மேலெழுச்சிக்கும் வலுவூட்டும் வழியாகவும் அமையும். இத்தகைய ஒருங்கிணைந்த வளர்ச்சி,

இறுதியில், இலங்கையின் ஒட்டுமொத்தப் பொருளாதார உயர்வை மீளரச் செய்யக்கூடும்.

வடக்கு மற்றும் கிழக்கு மாகாணங்களில் இன்று நடைபெறும் அரசியல் மற்றும் சமூக நிகழ்வுகளில், குறிப்பாகப் போருக்கு பிந்தைய தொடர்ச்சியான மக்கள் போராட்டங்களில், முக்கிய முன்னிலையை, நினைவு சார்ந்த நிகழ்வுகள் பிடித்துள்ளன. போரின் முன்பும் அதன் போதும் ஏற்பட்ட வலிகளின் மீதான நினைவுகளைத் தாங்கிய இந்நிகழ்வுகள், சமூகத்தின் அடையாள அரசியலை வலுப்படுத்துகின்றன.

இந்நிலையில் 'செம்மணி' பல நினைவுகங்களின் திரட்டிய கூறாக, கூர்மையுடன் வெளிவந்து, ஓர் இனத்தின் கைவிடப்படாத உரிமைப் போராட்டத்துக்கான வலுவான தளமாக உருவெடுத்துள்ளது. போரால் சிதைந்த இனத்தின் நினைவுகளைத் தழுவி, அவற்றை எதிர்கால இயக்கத்திற்கு உருக்கொடுத்துக் கொள்ளும் வலிமையான ஒரு காலம் தற்போது மலர்கின்றது.

இதற்கு இணையாக வலுச்சேர்க்கும் முக்கியமான தளமாக நில உரிமைக்கான போராட்டங்கள் திகழ்கின்றன. யாழ்ப்பாணம் இந்தப் போராட்டங்களுக்கு ஒரு மையமாக இருந்தாலும், வடக்கின் பல இடங்களிலும் தொடர்ந்து பல்வேறு நிலப்போராட்டங்கள் நடைபெற்று வருகின்றன. இந்த நில உரிமைப் போராட்டங்கள் பரந்த ஓர் ஒற்றுமை மையத்தில் ஒன்றிணைந்து செயற்படுகின்றன. மன்னாரில் தொடங்கிய கனிம மணல் அகழ்விற்கான எதிர்ப்புகள், முல்லைத்தீவு மற்றும் வவுனியாவில் வலுப்பெறும் மக்கள் போராட்டங்கள் என்பன நில உரிமையைத் தக்கவைக்கும் தளங்களாக உருவெடுத்து வருகின்றன.

முடிவு

குச்சுவெளி நிலப்போராட்டம், தமிழ் பேசும் மக்களின் ஒன்றிணைவிற்காகவும், அவர்களின் பாரம்பரியப் பிரதேசத்தின் ஒன்றிணைவிற்காகவும் நடத்தப்படும் ஒரு போராட்டம். இப்போராட்டம் பல்வேறு பரிமாணங்களில் விரிகின்றது; ஆனால் அது இன்னும் பலரால் ஆழமாக உணரப்படவில்லை. இனப் பிளவுகள் ஆழமாக உள்ள திருகோணமலை, இன்று பரஸ்பர நலனுக்காகவும் சக வாழ்வுக்கான புரிதலுக்காகவும் ஒற்றுமையாகக் களம் காண வேண்டிய கட்டத்திற்குள் வந்துள்ளது. திருகோணமலை இன்று பல துண்டுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது;

மக்கள் ஓரங்கட்டப்பட்டு, கூறுபாடுகளின் சிக்கலில் தள்ளப்பட்டுள்ளனர். இந்நிலையில், அரசு, நிர்வாக இயந்திரம் மற்றும் மதச் சக்திகள் முனைப்புடன் களத்தில் செயற்பட்டு வருகின்றன.

புதிய உள்ளகப் பாதைகள் திட்டமிடப்பட்டவையாக உருவாக்கப்படுகின்றன; அதன் பின்னணி நோக்கம், பிரதேசங்களைக் கூறுபாடுகளுக்குள் கொண்டுவந்து, நிலங்களைத் தந்திரமாகக் கையகப்படுத்துவதே. குறிப்பாக கன்னியா - இலுப்பங்குளம் (B 620) மற்றும் சர்தாபுர - கன்னியா (B 619) போன்ற புதிய பாதைகள் திறக்கப்பட்டு, இனப்பரம்பலில் மாற்றங்களை ஏற்படுத்தும் சூழல் உருவாக்கப்படுகின்றது.

வடக்குத் திருகோணமலையின் நில உரிமைப் போராட்டம், வடக்கு - கிழக்கு நில இணைப்புடன் உறுதியாக இணைந்த ஒன்றாகும். இன்று முஸ்லிம் மக்கள் தங்கள் நில உரிமைக்காகப் போராடும் சூழ்நிலையில், அவர்களுக்கான வலுவான ஆதரவுத்தளம் கட்டாயமாகத் தேவைப்படுகிறது.

இருப்பினும், நில உரிமைக்கான தெளிவான ஒருங்கிணைப்பும், பரந்த கட்டமைக்கப்பட்ட பிணைப்பும் இதுவரை உருவாக்கப்படவில்லை; அது பெரும் குறைபாடாகவே திகழ்கிறது.

வடக்குத் திருகோணமலையில் உள்ள உள்ளூராட்சி சபைகளின் ஒருங்கிணைவு, நில உரிமைப் போராட்டத்துக்கு தேவையான சட்ட அடிப்படை வலிமையையும் சமூகப் பிணைப்பையும் உருவாக்கக்கூடியதாக அமையும். குறிப்பாக, குச்சுவெளிப் பிரதேச சபை, சுற்றியுள்ள பட்டினங்கள் மற்றும் சூழலுடன் வலுவாக ஒன்றிணைந்தால், நில உரிமைப் போராட்டத்தின் பலம் வலுப்படும்.

புலம்பெயர் சமூகங்கள் திருகோணமலை நில உரிமைப் போராட்டத்தில் வலுவான பங்களிகளாகச் சேருவது, உள்ளூர்ச் சமூகங்களுக்கு பலமடங்கு உறுதியையும் ஊக்கத்தையும் வழங்கும். இது நில உரிமைக்கான இயக்கத்தை மேலும் பரந்ததாக்கும். தற்போது, இந்தப் போராட்டத்தின் மீது சமூக ஊடகங்கள் அக்கறை செலுத்துவது அவசியமாகியுள்ளது.

திருகோணமலையில் வாழும் தமிழ் பேசும் மக்களின் உறுதியான பக்கபலம் தான், புதிய சக வாழ்வுக்கான பயணத்தை உருவாக்கும்.

மலையக வீதிப்பாடல்களின் தோற்றத்திற்கு அடித்தளமிட்ட மீனாட்சியம்மாள்

இலங்கையின் மலையக நாட்டார் மரபு, அழகியலையும் வாழ்வியலையும் மட்டுமல்ல; எதிர்ப்புவாதச் சிந்தனைகளையும் வெளிப்படுத்துபவை. சமூக அடக்குமுறைகளுக்கு எதிராக மலையக மக்களிடையே தோன்றிய எதிர்ப்புணர்வுகள் பல்வேறு கலைவடிவங்களாகவும் உருமாறியுள்ளன. அவ்வகையில் சமூக அடையாளச் சிக்கல், உரிமை மறுப்பு, வரலாற்றுப் புறக்கணிப்பு, பொருளாதாரத் திண்டாட்டம் ஆகிய அனுபவங்களின் எதிரொலியாக, 'மலையக வீதிப்பாடல்கள்' உருவாகுவதைக் காண்கின்றோம். முச்சந்தி இலக்கிய வகையின் ஒரு முக்கியக் கூறாக விளங்கும் இப்பாடல்கள், எழுச்சிக் கோசங்களையும், அரசியற் சிந்தனைகளையும் முன்வைப்பவை. இப்பாடல்கள் சித்திரிக்கும் விடயப்பரப்புகளையும், அவற்றை இயற்றிய பாடலாசிரியர்களையும், அவர்களுக்குப் பின்னணியாக அமைந்த கூழ்நிலைகளையும் ஆவணப்படுத்தும் நோக்கம் கருதியதாக 'மலையக வீதிப்பாடல்கள்: சமூக, அரசியல் எழுச்சித் தாக்கங்கள்' எனும் இத்தொடர் பரிணமிக்கும். தலைப்பில் அமைந்தது போலவே, அவ்வாறு எழுந்த பாடல்கள் ஏற்படுத்திய சமூக, அரசியல் எழுச்சித் தாக்கங்கள் தொடர்பிலும் இத்தொடரின் உள்ளடக்கம் விரிவுபெறும்.

அருணாசலம் லெட்சுமணன்

'ம.மா கொத் உணுக்கொட்டுவ தமிழ் வித்தியாலயத்தின்' அதிபரான அருணாசலம் லெட்சுமணன், 'நிகர்' சமூக கலை இலக்கிய அரங்கத்தின் பிரதம அமைப்பாளருமாவார். தேசிய, பன்னாட்டு ஆய்வரங்குகளில் பங்கேற்று ஆய்வுக்கட்டுரைகளை முன்வைத்து வருகிறார். 2023இல் மலேசியாவில் இடம்பெற்ற பதினோராவது உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாட்டில் ஓர் ஆய்வுக்கட்டுரையை முன்வைத்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. தேசிய, பன்னாட்டு இதழ்களில் தொடர்ந்து எழுதிவருகிறார். பயண இலக்கியங்கள், சமூக, கலை, இலக்கிய, கல்வித்துறைச் செயற்பாடுகளில் ஆர்வம் மிக்கவர். இவர் ஒரு கவிஞருமாவார். சிறுவர் பாடல்கள், சிறுவர் இலக்கியம் தொடர்பான விமர்சனங்கள், ஆய்வுகளை தொடர்ந்து எழுதி வருகிறார். சிறுவர் கதைகள் எழுதுவதிலும் ஆர்வம் கொண்டவர்.

‘**LD**

லையகம்’ என்ற எண்ணக்கரு உருவாக்கத்திற்கு வலிமை சேர்ப்பதாக வீதிப்பாடல்களின் வகிபங்கு முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. எழுத்துப்பதிவை பெறாத நிலையில், வாய்மொழிப் பாடல்களும் ‘மலையகம்’ எனும் சமூக உருவாக்கத்திற்கு அடித்தளமிட்டவைகளாகத் திகழ்கின்றன. ஏனைய சமூகத்தினரின் நாட்டார் பாடல்களில் இருந்து மலையக நாட்டார் பாடல்கள் உணர்ச்சியிலும் கருத்து நிலையிலும் வேறுபட்டு நிற்கின்றமை கவனத்திற்குரியதாகும். அதன் தொடர்ச்சி நிலையிலேயே அவலங்களையும் பாதிப்பு நிலைகளையும் விடுதலை வேட்கையையும் உட்சமந்ததாக மலையக வீதிப்பாடல்கள் அமையப்பெற்றுள்ளன. ஆரம்பக் காலத்தில், பாரதியின் பாடல்கள் சமூக உணர்வுக்கும் உந்துதலுக்கும் அடித்தளமிட்டுள்ளதை அறிவோம். அதன் தொடர்ச்சி நிலையிலேயே எழுச்சிப் பாடல்களுக்கான உத்வேகம் அமையப்பெற்றுள்ளது. பாரதியின் தாக்கம் மீனாட்சி அம்மையாருக்கும் அதிகமாகவே இருந்திருக்கிறது. அதனாலேயே பாரதியின் வீச்சுகளைத் தழுவிய நிலையில் மீனாட்சி அம்மையாரினாலும் பாடல்கள் இயற்றப்பட்டுள்ளதை அறிய முடிகிறது. இலங்கையின் பெண் கவிஞர்கள் எனும் வகுதிக்குள் பத்மாசினி அம்மையாரும், மீனாட்சி அம்மையாரும் முன்னோடிகளாகத் திகழ்கிறார்கள். மீனாட்சி அம்மையாரைப் போலவே பத்மாசினி அம்மையாரின் கவிதைகளிலும் பாரதியின் தாக்கத்தை அறியலாம். மீனாட்சியம்மாள் தனது கணவரான கோ. நடேசய்யர் முன்னெடுத்த மலையகம்சார் சமூக, அரசியல் நடவடிக்கைகளில் இணைந்து செயற்பட்டார். அதன் மூலம் பெற்ற அனுபவங்களைக் கொண்டு மலையகம்சார் கவிதைகளையும் பாடல்களையும் புனைவதிலும், கட்டுரை எழுதுவதிலும் ஆர்வம் செலுத்தியுள்ளார்.

சுதந்திரத்திற்கு பின்னரே இந்தியா பாரதியைத் தூக்கிப்பிடிக்கத் தொடங்கியது. பாரதியியலை நிலைநிறுத்துவதில் காலத்தால் முன்னோடியான செயற்பாடுகளை இலங்கை மேற்கொண்டுள்ளது. அம்முன்னோடிச் செயற்பாடுகளினை மேற்கொண்ட ஆளுமைகளில் மீனாட்சியம்மாளுக்கு முக்கிய இடமுள்ளது. பத்மாசினி அம்மையாரும் இவ்விடயம் குறித்த அவதானிப்பில் கவனத்தைப் பெறுகிறார். பாரதியின் கவிதைகள் கவிதைகளே இல்லை என்ற கோசம் நிலவிய காலத்தில், பாரதியின் பாடல்கள் இவர்களுக்கு ஆதர்சத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது.

சமகாலத்திலேயே அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் சுவாமி விபுலானந்தர் கடமையாற்றிய போது “பாரதி தமிழ் மொழியைக் காக்க வந்த சாரதி” என்ற கோசத்தோடு பாரதி கழகத்தை அமைத்தார். அவ்வகையில் சுவாமி விபுலானந்தர் வரிசையில் பாரதியியலுக்கு வலிமை சேர்த்தவர்களுள் மீனாட்சியம்மாள் இணைகிறார்.

மலையகத்தின் முதல் நூலாக அறியப்படும் ‘கோப்பி சிருஸ்டிக் கும்மி’ கவிதை நூலின் ஆசிரியராக ஆப்ரஹாம் ஜோசப் விளங்குகிறார். பிரித்தானியர்களது நலன் சார்ந்த நோக்கம் கருதியே இந்நூலில் கவிதைகள் உள்வாங்கப்பட்டுள்ளமை கவனத்திற்குரியது. தொழிலாளர்களிடத்தே உழைப்பை உறிஞ்சும் கைங்கரியத்துடனேயே இதன் உள்ளடக்கங்கள் அமையப் பெற்றுள்ளன. துரைமார்களைத் திருப்திப்படுத்தும் நோக்கம் கருதியதாகவே இந்நூலின் வரவு அமைகிறது. இந்நூலிலுள்ள கவிதைகளில் எடுத்துக்காட்டாக ‘சண் நடும் மாதிரி’ குறித்த வழிப்படுத்தல் பின்வருமாறு எடுத்துரைக்கப்படுகிறது.

“நடடிடு கண்கள் சாயாமல் வை நசங்கிக்கோணி முறியாம ற் திட்டமாய் வெகு பத்திரமாக வே சிந்தையாய்க் கண்கள் நடடிடுவீர்”

வீதிகளை அமைக்கும் பணி தொடர்பான வலியுறுத்தலை வெளிப்படுத்தும் வரிகளும் பின்வருமாறு அமைந்துள்ளன.

“ஓடியுமாடியும் வேலைசெய்யப்பல ஓய்யார ரோடுகள் வெட்டி வைப்பீர் நீடிய கடடைக கோணபலகோண நிண்ணய ரோடுகள் செய்துவைப்பீர்”

தொழிலாளர்களுக்கும் துரைமார்களுக்கும் இடைநடுவே உழைப்பைப் பரிமாற்றும் வகுதியினர்களாக கணக்கப்பிள்ளைமார்களுக்கு முக்கிய இடமுண்டு. உழைப்பை உறிஞ்சும் கைங்கரியத்தில் கங்காணிமார்களின் வகிபங்கும் குறிப்பிடத்தக்கது. மேற்படி வரிகளுக்குச் சொந்தக்காரரான ‘ஆப்ரஹாம் ஜோசப்’ கணக்கப்பிள்ளையாகவே தொழில் பார்த்தார். துரைத்தன நோக்கங்களுக்குத் துணைபோகும் அவரது முனைப்பும் கவனிக்கத்தக்கதாகும்.

மலையக சமூக உருவாக்கம் குறித்த அவதானிப்பில் இந்நூலாக்க முயற்சியும் முக்கிய மைல்கல்லாகவே அவதானிக்கப்படுகிறது. அதன் தொடர்ச்சி நிலையில் துறைசார் நூல்களின் வரிசையில்

மலையகத்தின் முதல் நாவல் குறித்த அவதானம் முனைப்புப் பெறுகிறது. ஆ. போல் எழுதிய 'சந்தரமீனாள் அல்லது காதலின் வெற்றி' எனும் நாவலே முதல் நாவலாக அடையாளப்படுத்தப்படுகிறது. அவ்வாறே மலையகத்தின் முதல் நாடகப் பிரதியாக்க நூலாக கோ. நடேசய்யரின் 'இலங்கைத் தோட்ட இந்தியத் தொழிலாளர் அந்திரப் பிழைப்பு' நாடக நூல் முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. இந்நாடக நூல் இரண்டு வகையில் முக்கியத்துவத்தை உணர்த்தி நிற்கிறது. ஒன்று நாடக நகர்வு தொடர்பில் கவனத்தை ஏற்படுத்துகிறது. மற்றொன்று இந்நாடகத்தில் உள்வாங்கப்பட்டுள்ள பாடல்கள் தனித்துவ அவதானத்தைப் பெறுகிறது எனலாம். இப்பாடல்கள் மலையக வீதிப்பாடல்களுக்கான தன்மையை வலியுறுத்துவதோடு பிற்காலத்தில் எழுந்த வீதிப்பாடல்களுக்கான முன்னோடி முயற்சியாகவும் அமைந்துள்ளமை கவனத்திற்குரியதாகும். இந்நூல் கோ. நடேசய்யரால் இயற்றப்பட்டது என்ற குறிப்பைத் தொடர்ந்து "இந் நாடகத்திலுள்ள பாடல்கள் சந்தச்சரபம் உடுமலை, முத்துச்சாமி கவிராயர் அவர்களின் மாணவியும், ஆசிரியரின் பெண்சாதியுமான ஸ்ரீமதி. கோ.ந. மீனாட்சியம்மாளால் இயற்றப்பட்டவை" என்ற பதிவும் இடம்பெறுகின்றது. 1937 இல் கொழும்பு கமலா பிரஸ்சில் அச்சிடப்பட்ட இந்நூல் அந்தனி ஜீவாவினால் 2017 இல் மீள்பிரசுரம் பெற்றுள்ளது.

'தொழிலாளர்களின் அந்திரப் பிழைப்பு' நாடக நூலில் உள்வாங்கப்பட்டுள்ள பாடல்கள் இந்நூல் வெளிவருவதற்கு ஆறு வருடங்களுக்கு முன்னரே இரண்டு பாகங்களாக வெளிவந்துள்ளமை அவதானத்திற்குரியதாகும். 1937 ஆம் வருடமே இந்நாடக நூல் வெளிவந்துள்ள நிலையில், 1931 ஆம் வருடமே பாடல்களின் முதல் இரண்டு பாகங்களும் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. பாடல்களின் மூன்றாவது தொகுப்பு நாடகத் தொகுப்புடன் இணைந்த நிலையிலேயே வெளிவந்துள்ளது. நாடகமும் மூன்று அங்கங்களைக் கொண்டுள்ள நிலையில் அவ்வவ் அங்கங்களுக்கு ஏற்ற வகையிலேயே பாடல்களின் தொகுப்புகளும் பாகங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். முதல் இரண்டு பாகங்களும் 06.12.1931 திகதியிடப்பட்டே வெளியிடப்பட்டுள்ளன. முதலாம் பாகத்திற்கான ஆசிரியரின் முன்னுரை வரிகள் பின்வருமாறு அமைகின்றது. "இலங்கைத் தோட்டங்களில் வேலை செய்யும் 8 லட்சம் இந்தியத் தொழிலாளர் நிலைமைப் பற்றி சாதாரண சனங்கள் அறிய வேண்டியது மிக்க அவசியமாகி விட்டது.

இத்தகைய பிரசாரத்திற்கு நாடகங்களே தக்க சாதனங்களாகும். அந்நோக்கம் பற்றியே தோட்டத் தொழிலாளர் நாடகம் ஒன்று எழுதப்பெற்று வருகிறது. அந்நாடகத்தில் சேர்க்கப்பெற்றுள்ள சில பாடல்களைச் சேர்த்து, ஓர் சிறு புஸ்தகமாய் இப்புஸ்தகம் பிரசுரிக்கப் பெற்றிருக்கிறது." இவ்வரிகள் ஊடாக, நாடகத்திற்கு முன்னரே இயற்றப்பட்ட பாடல்களுக்கு அமையவே நாடகம் உருப்பெற்றிருப்பதற்கான வாய்ப்பு நிலவுவதை அவதானிக்க முடிகிறது.

'தொழிலாளர்களின் அந்திரப் பிழைப்பு' நாடக நூல் மூன்று பாகங்களையும் இணைத்துள்ள வகையில், முழுமையாக அனைத்துப் பாடல்களையும் கொண்டிருக்கின்றது. பாடல் தொகுப்புகளாக வெளிவந்துள்ள பிரசுரங்களில் தெரிவு செய்யப்பட்ட பாடல்கள் இணைக்கப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். முதலாவதாக பாடல் தொகுப்புகளாக வெளிவந்த விடயத்தைக் கவனத்தில் கொண்டு, அத்தொகுப்புகளை மீள்பிரசுரம் செய்யும் அண்மைய முயற்சிகள் கவனத்தில் கொள்ளப்பட வேண்டியதாகும். எம்.எம். ஜெயசீலன், ஜெ. ஹரோசனா ஆகியோரின் ஒன்றிணைந்த முயற்சியில் 'கோ.ந. மீனாட்சியம்மாள் படைப்புகள்' எனும் தலைப்பில் அவரது பாடல்களும் கட்டுரைகளும் தொகுக்கப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். அத்தொகுப்பு மீனாட்சியம்மாளின் பாடலாக்க முயற்சிகளை ஆவணப்படுத்துவதாக அமையப்பெறுகிறது. "நடேசய்யருக்கு இணையான வகையில் அவருடன் களச் செயற்பாடுகளில் ஈடுபட்டு, பெருந்தோட்டத் தொழிலாளர்களைச் சமூக அரசியல் சக்தியாகக் கட்டியெழுப்பி, அமைப்பாக்கம் செய்ய முயன்ற மீனாட்சியம்மாள், பெண் தொழிலாளர்களின் விடுதலையிலும் மிகுந்த அக்கறை காட்டியுள்ளார். இந்த அக்கறை, தொழிற்சங்க அரசியல் தளத்தில் இயங்கிய நடேசய்யருக்கு இல்லாத ஓர் அடையாளத்தை மீனாட்சியம்மாளுக்கு ஏற்படுத்தியுள்ளது." என்ற பதிப்புரை வரிகள் கவனத்திற்குரியனவாகும்.

சமூக அணிதிரட்டலுக்கான உத்திகளை சிறந்த வகையில் கையாண்டுள்ள முற்போக்குப் பெண் ஆளுமையாக மீனாட்சியம்மாள் விளங்குகிறார். அம்மையார் தொடக்க காலங்களில் பாரதியாரின் பாடல் மெட்டுகளைப் பிரயோகித்து சந்தர வாத்தியாரின் பாடல்களை தொழிலாளர்களிடத்தே சென்று பாடியுள்ளார். அவற்றுள் பாரதியாரின் 'சரும்புத் தோட்டத்திலே'

என்ற மெட்டிலமைந்த பின்வரும் பாடல் வரிகள் எடுத்துக்காட்டாக அமைகிறது.

“தேயிலை தோட்டத்திலே - பாரத
சேய்கள் சென்று மாய்கின்றார் ஐயோ (தேயிலை)
ஓயாது நாள் முழுதும் - சதா
ஊழியம் செய்து உடம்பழுத்தே - கெட்ட
நோயால் வருந்தும் மக்கள்
நொந்து நொந்து தினம் நைந்து மாயிகிறார். (தேயிலை)
கட்டத் துணியுமின்றி - கொடுங்
கானலிலே புள்ளிமாணைப் போல் அலைந்து
நட்டுவாக்காலி, புரான், பாம்பு
அட்டை கடித்து அலறி புலம்புகிறார். (தேயிலை)”

நாளடைவில் ஏற்பட்ட சமூகப் பரிச்சயத்தின் பின்னர் களச் சூழலுக்கு ஏற்றவாறு மீனாட்சியம்மையாரால் பாடல் புனையும் செயற்பாடுகள் முன்னகர்த்தப்பட்டுள்ளன.

மீனாட்சியம்மாள் இருபதுகளின் இறுதியில் கள அனுபவங்களைப் பெற்றுக்கொள்ளத் தொடங்குகிறார். இலங்கைக்குப் புலம்பெயர்வதற்கு முன்னரே இசைத்துறையிலும் பாடல் புனைவதிலும் தேர்ச்சி பெற்றவராக விளங்குகிறார். தனது பாடல் தொகுப்புகளில் உடுமலை முத்துசாமிக் கவிராயரது மாணவி என்ற அடையாளத்தைக் குறிக்கத் தவறுவதில்லை. அவ்வாறே ‘தொழிலாளர் அந்திரப் பிழைப்பு’ முதலாம், இரண்டாம் தொகுப்பு நூல்களில் ‘இந்திய சாம்ராஜ்ய போரில் சிறை சென்றவரும், இலங்கைத் தோட்ட தொழிலாளர் சங்கத் தலைவர் கோ. நடேசய்யரின் பெண்சாதிபுமான ஸ்ரீமதி. கோ.ந. மீனாட்சியம்மாள்’ எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

இந்திய வம்சாவளித் தமிழர்களிடத்தேயும் ‘கும்மி’ தொடர்பான அவதானம் முக்கியத்துவம் பெற்று விளங்குகிறது. இது வட்டமாக அல்லது இருபுறமாக நின்று இசைக்கு ஏற்றவாறு கைகளைத் தட்டி, கால்கள், இடுப்பு, தலை ஆகிய அங்கங்களை அசைத்து, குனிந்தும் நிமிர்ந்தும் ஆடும் ஒரு வகை ஆட்டமாகும். பாரதியார் பாடல்களில் கும்மிப் பாடல்களும் முக்கிய இடத்தைப் பெறுகிறது. எடுத்துக்காட்டாக,

“கும்மியடி! தமிழ் நாடு முழுதும்
குலங்கிடக் கைக்கொட்டிக் கும்மியடி!
நம்மை பிடித்த பிசாசுக்கள் போயின
நன்மை கண்டோ மென்று கும்மியடி! (கும்மி)”

என்ற பாடல் வரிகள் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. அவ்வாறே பாரதியின் தாக்கத்தால்

உந்தப்பட்ட மீனாட்சியம்மாளும் ‘தொழிலாளர் சட்டக் கும்மி’ எனும் தலைப்பில் பாடல்களைத் தொகுத்து வெளியிடுகிறார். தொழிற் சட்டங்கள் தொடர்பான அறிதல் மீதான கவனத்தில் அதனைப் போதிக்கும், தெளிவுறுத்தும் நோக்கில் அம்மையாரின் முன்னெடுப்புகள் அமைகின்றன. தமிழர்களிடையே அழகியல் உணர்வுகளையும், மகிழ்ச்சியின் வெளிப்பாட்டையும் வெளிப்படுத்தி நிற்கும் கும்மி பாடல் வடிவில், சட்டங்கள் தொடர்பிலான அறிவை வளர்த்தெடுக்கும் நோக்கில் அம்மையாரால் புனையப்பட்ட பாடல்களின் தொகுப்பாக ‘தொழிலாளர் சட்டக் கும்மி’ திகழ்கிறது.

“சட்டமிருக்கு ஏட்டிலே
நம்முன் சக்தியிருக்கு கூட்டிலே
பட்டமிருக்கு வஞ்சத்திலே
வெள்ளைப்பவர் உருகு நெஞ்சத்திலே
வேலையிருக்கு நாட்டிலே
உங்கள் வினையிருக்கு வீட்டிலே”

என்றவாறு பாடலின் உள்ளடக்கம் விரிகிறது.

‘தொழிலாளர் அந்திரப் பிழைப்பு’ நாடகப் பிரதியில் முதலாம் அங்கத்தில் தொழிலாளர்களின் துரை, கங்காணிமார்கள், தொழிலாளர்களுடன் கூடிய உரையாடல்கள் பாடல்களாகவும் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது. தொழிலாளர்களை ஒன்று திரட்டும் முயற்சி பற்றியும், சங்கச் செயற்பாடுகள் பற்றியும் எடுத்துரைக்கப்படுகிறது. துரைத்தனங்களுக்கு துணைபோகும் கங்காணிகளின் தன்மைகளை பாடல்களும், உரையாடல்களும் வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றன. உரையாடல்கள், சம்பவம் தொடர்பிலான விளக்கத்தை விபரிப்பதற்கு நீண்ட சொற்கள் தேவைப்படுகின்ற நிலையில், பாடல் வரிகள் குறைந்த சொற்களில் விடயத்தைப் பதிவு செய்கின்றமையை உணர முடிகிறது. எடுத்துக்காட்டாக, பின்வரும் பாடல் அடிகள் அவதானத்திற்குரியதாகும். துரையின் வெளிப்படுத்தல் நொண்டிச் சிந்தாகக் குறிப்பிடப்படுகிறது.

“சட்டப்படி நடக்கணும்நான் - இல்லையேல்
சங்கடங்கள் வந்துசேரும் பங்கப்பண்ணும்
தொழிலாளர் சங்க மொன்றுண்டு - அதனால்
தொந்தரைகள் வந்துவிடும் சிந்தைகலங்கும்
இந்தியா ஏஜண்டு துரையும் - இதற்கிடையே
ஏந்துகொண்டு வந்து கேட்பார் பாரந்தமாக
சொல்லுவது சரியல்லவே - நீதான்
சொல்லுவது சரியல்லவே”

நாடகத்தின் முதற் பாகம் தோட்டத்திற்கு ஆள் தேவை, தொழிலாளர்களை பெற்றுக்கொள்வதிலுள்ள சிரம நிலைகள் தொடர்பிலான கவனத்தை வலியுறுத்துவதாக அமையப்பெறுகிறது. தொழிற்சங்கத்தின் அவசியங்களும் எடுத்துரைக்கப்படுகின்றன. அவ்வாறே இந்தியாவில் ஆள் சேர்க்கும் போது அவர்களுக்கு எடுத்துக்கூறும் ஆசை வார்த்தைகள் குறித்தும் பேசப்படுகின்றது. இவ்விடயம் மீனாட்சியம்மாளின் கவனத்தைப் பெற்ற நிலையில் அவரது சித்தரிப்பில் வர்ணமெட்டில் தெம்மாங்குப் பாடலாக இயற்றப்பட்டுள்ளது.

“இலங்கை நகர் வாழ்க்கைமிகு சோக்குத்தான் - அங்கே இருந்திலோ பெட்டியில் ரொக்கம் ஸ்டாக்குத்தான் கலங்காமல் கப்பலேற வாக்குத்தான் - கொடுத்தால் காட்டிவேன் கண்டிநகர் பார்க்கத்தான் கணக்கில்லாமல் காசுபணந் தேடலாம் - பெண்டாட்டிக்கே கண்டசரம் காசு மாலை போடலாம் பிணக்கு வந்தால் பெட்டியெடுத்த தேடலாம் பேதமில்லை கேளு லங்கை நாடலாம்”

என்ற பாடல் இலங்கையைச் சொர்க்கபுரியாகக் காட்டும் முனைப்புடன் பிரயோகிக்கப்பட்ட பிரசாரங்களை அடையாளப்படுத்துவதாக அமையப்பெறுகிறது. தென்னிந்தியாவில் இருந்து ஆள் கட்டும் செயற்பாடு பல்வேறு கட்டமைப்புகளோடு கட்டமைக்கப்பட்டிருந்தது. ஆள்கட்டி, கங்காணிகள் ஊடாக இத்திட்டம் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டாலும் அதன் பின்னணியில் வலையமைப்புத் தொழிற்பாடுகள் இருந்துள்ளன. ஆசை வார்த்தைகளை நம்பிய நிலையில் இலங்கை வந்து அவதியுற்ற நிலையில் பல்வேறு துன்பங்களை தொழிலாளர்கள் அனுபவித்துள்ளார்கள். பாதிக்கப்பட்ட நிலையில் அதற்கெதிரான செயற்பாடுகளை, எதிர்ப்புகளை மேற்கொண்ட போதும் அவ்வவ் சந்தர்ப்பங்களில், அடக்கப்பட்டுள்ளார்கள். அவ்வாறான எதிர்ப்புவாதச் சிந்தனையின் வெளிப்பாடாய் “ஏனிந்த மோச வார்த்தை இயம்பி, இலங்கைத் தீவுக் கிழுத்து வந்தாய் கங்காணி - தேனிலங்கு இந்திய தேசம் எமது - காணி, மானிலந் தனைவிட்டு மயங்கி மனது நாணி” என்ற கோசம் மக்களிடத்தே பெரிதும் அவதானத்தை ஏற்படுத்துகிறது.

“சொந்தவூர் விட்டு வந்து தொல்லை மிகவுண்டாச்சி சொன்னதெல்லாம் மறந்து இன்ன லுண்டாக்கப் போச்சு மந்தை மாடுபோல் கங்காணி மனிதரை மேய்க்கலாச்சு மதிக்கெட்டு வந்தோயிங்கே சதிகள் மிகவுண்டாச்சு”

என்ற வரிகள், அச்செயற்பாடுகளுக்கான எதிர்ப்பை வெளிப்படுத்தி, சமூக அணித்திரட்டலுக்காக அறைகூவல் விடுக்கின்றது.

“இந்திய கூலிகள் இலங்கையில் படுகிற இன்னல்கள் தனையெடுத்த துரைத்திடுவோம் தந்திர முதலாளி தரகர் கங்காணிகள் தன்னலம் கருதுதல் குறைத்திடுவோம். சொந்தவூரை விட்டுவந்து துன்பப் படடோமே சிந்தை நொந்து நொந்துமிகு சீருங் கெடடோமே”

தொழிலாளர்கள் அனுபவிக்கும் பாதிப்பு நிலைகளை எடுத்துக்கூறும் அம்மையார், அதற்கான பிராயச்சித்தத்தை சட்டரீதியாக மாத்திரமே நிலைநிறுத்த முடியும் என்கிறார்.

“எட்டுமணி நேரம் வேலை செய்யச் சொல்லி ஏற்பட்டிருக்கு சட்டம் திட்டமில்லாத திருட்டு வேலைசெய்து தேடுகிறார் பெரும் பட்டம் பன்னிரண்டு மணிநேரம் பறந்து வேலைசெய்து பாதிப்பேர் இல்லையே கட்டம் இனி எப்படி நாங்கள் இலங்கையில் வாழ்வது இந்தியா போவது திட்டம்”

என்ற வரிகள் உறுதியான தீர்மானத்திற்கு அடித்தளமிடும் கோசமாக அமையப்பெறுகிறது.

“தொழிலாளர் அந்திரப் பிழைப்பு” பாடல் தொகுப்பு நூலில் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ள பாடல்களில் இருந்து நாடக நூலில் காணப்படும் பாடல்கள் வித்தியாசப்படுவதாக அமைகிறது. நாடகத்திற்கு ஏற்றவாறு பாடல் முறைமை வேறுபடுவதை அவதானிக்க முடிகிறது.

“நடந்ததைத் தானிங்கே சொல்லவந்தோம் அந்த நாய அநியாயங் கேளுங்களை இடும்பங் கண்டார்க்குங் கணக்கனும் கூடியே இட்டார் அரைப்பேரு பாருங்களை கொந்தர்ப்புக் காட்டுக் கெத்தனை பேர் போனீர் கொழுந்தெடுக்கப் போனதெத்தனை பேர் சொந்தத்தில் கண்டாக்கு கணக்கண் இவர்கட்கு சோறாக்க போனதெத்தனை பேர்?”

என வினா தொடுக்கும் பாடல்களும் கவனத்திற்குரியவைகளாகும்.

“தொழிலாளர் அந்திரப் பிழைப்பு” நாடகப் பிரதியாக்கம் மூன்று அங்கங்களில் வடிவமைக்கப்பட்ட நிலையில், பாடல்

தொகுப்புகளில் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ள பாடல்கள் நாடகத்தின் தொடரொழுங்கில் தொகுக்கப்படவில்லை. மாறாக வீதிப்பாடல்களுக்கே உரிய தனித்துவத் தன்மையில் அமைந்த பாடல்கள் ஆசிரியரால் தொகுக்கப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். நாடகத்தின் அங்கங்களுக்கு ஏற்ற தொடரொழுங்கில் அல்லாது, முனைப்பு பெற்ற விடயப்பரப்பு என்ற அடிப்படையில், அவற்றைச் சித்தரிக்கும் பாடல்கள் இத்தொகுப்பில் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன. முதலில் பாடல்களே வெளியான நிலையில் அப்பாடல்களின் உள்ளடக்கத்தின் தூண்டுதலின் பின்னணியிலேயே இந்நாடகம் உருவாக்கப்பட்டமைக்கான வாய்ப்புகள் அதிகம் உள்ளன. அல்லது நாடகத்தை முழுமைப்படுத்திய பின்னரே பாடல்களைத் தெரிவு செய்து தொகுத்திருக்க வேண்டும். எது எவ்வாறாக இருப்பினும் தொகுப்பில் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ள பாடல்கள் வீரியமிக்க கருத்து நிலைகளைக் கொண்டுள்ளமை அவதானத்திற்குரியதாகும். முதலாவதாக நாடகப் பிரதியாக்கமே மீள்பதிப்பு பெற்ற நிலையில் அதனைத் தொடர்ந்து பாடல் தொகுப்புக் குறித்த தேடலும் பெறுமதி வாய்ந்த பணியாக அமைகிறது.

தொழிலாளர்களின் உழைப்புக்கேற்ற கூலி தொடர்பிலான பல பாடல்களும் அம்மையாரால் இயற்றப்பட்டுள்ளன. உழைப்பை உறிஞ்சும் கங்காணிகள், துரைமார்கள், கணக்கப்பிள்ளைமார்கள் மேற்கொள்ளும் மனிதாபிமானமற்ற செயற்பாடுகளுக்கான சாடல்களைப் பல பாடல்கள் வலியுறுத்துகின்றன. உழைப்புக்கேற்ற வேதனம் தொடர்பிலான பாதிப்புநிலைகள் பல பாடல்களில் பேசுபொருளாக அமைகின்றன.

“கூலிதான் குறைத்தார்கள் ஏழை எங்கட்கு
கொடுமையை நிறைத்தார்கள்.
என்ற வரிகளும்,
”முப்பது ராத்தல் கொழுந்தெடுத்தே னெனக்கு
முழுப்பெயர் போடவு மில்லை யில்லை
எப்போது பார்த்தாலும் இந்தத் தொல்லையில்லை
இது கேடக இங்கே யாரு மில்லை யில்லை ”

என்ற வரிகளும் இதற்கு எடுத்துக்காட்டுகளாக அமைகின்றன. இப்பாடல்கள் ஊடாக

கங்காணிகளுடன் தோட்டத்தொழிலாளர்கள்

Image source - www.namathumalayagam.com

உழைப்புக்கேற்ற ஊதியத்தை உறுதி செய்ய வேண்டும் என்ற கருத்து வலியுறுத்தப்படுகின்றது. பெயர் அல்லது பேர் என்பது ஒரு நாள் கூலியைக் குறிப்பதாக அமைகிறது. அரைப்பேர் என்பது ஒரு நாள் கூலியின் அரைவாசிப் பெறுமானத்திற்குரியதாகும்.

தொழிற் சட்டங்களை போதிக்கும் பணியில் அக்கறை செலுத்தும் மீனாட்சியம்மாள், இலஞ்சம், கையூட்டல்கள் தொடர்பாகவும் அவதானத்தைச் செலுத்தியுள்ளார். அத்தமாக வேலை வாங்கும் கங்காணிமார்களது நடத்தைகளையும் சாடுகிறார். அது போலவே கணக்கப்பிள்ளைகளுக்கு வழங்கப்படும் கையூட்டல்கள் தொழிலாளர்களிடத்தில் பாதிப்புகளை ஏற்படுத்துகின்றன. ஏனெனில் ஒருவருக்கு வழங்கப்படும் சலுகை மற்றவரின் மேலதிக உழைப்பினாலேயே ஈடுசெய்யப்படுகின்றது. இவ்விடயம் தொடர்பில் அம்மையார் எழுதிய பல பாடல்களை இத்தொகுப்பில் இடம்பெற்றுள்ளன.

“பொய்யல்ல மருந்து போத்தல் ரெண்டு
புதுக் கோழிமுட்டை டஜன் துண்டு
நெய்யொரு போத்தல் நினைவொடு கொண்டு
நீர் சொன்னப்படியே வரச் சொன்னார்
”எப்போது பார்த்தாலும் அரைப் பேரு கால்பேரு
எடுத்ததுக் கெல்லாம் போடுரானே
கப்பங்கடடிப் போத்தல் சாராயமே கொடுப்போருக்கு
கணக்கு சரியாக மூடுரானே!”

அவ்வாறே கையூட்டல் வழங்கும் மற்றொரு நிகழ்வையும் சுட்டிக்காட்ட விழைகிறார் மீனாட்சியம்மாள்.

“கருப்பாயி புருசனைப் பார்
கண்டாக்கைப் பிடித்தான் போத்தல்
ரெண்டாகக் கொடுத்தான்.
கடந்த மாசம் சம்பளம் பத்து
கருத்துடன் எடுத்தான்”

தோட்டங்களில் இவ்வாறான ஊழல்கள் எல்லா மட்டங்களிலும் இடம் பெறுவதுண்டு. இவ்வாறான ஊழல்களுக்கு ஒத்துழைத்துச் செயற்படுபவர்கள் தொழிலாளர்களின் ஒற்றுமையைச் சீர்குலைப்பவர்களாகத் திகழ்வார்கள்.

இவ்வாறு தொழிலாளர்களின் ஒற்றுமையைச் சீர்குலைப்பவர்களை ‘காட்டிக்கொடுத்தவர்கள்’ என ஓரங்கட்டும் சந்தர்ப்பங்களும் இடம்பெற்றுள்ளன. அவ்விடயங்களையும் மீனாட்சியம்மாள் தனது பாடல்களில் இணைத்துக் கொண்டுள்ளார்.

“ஒற்றுமையாய் இருக்க வேண்டும்
உறுதி வேண்டும்
எல்லாம் - ஒரு மனதாக வேண்டும்
உண்மை வேண்டும்
சற்றுங் களைக்காதிருக்க வேண்டும்
சங்கங்கள் வேண்டும்
தொழிற்கட்சி பலம்பெற வேண்டும்
துயர் நீங்க வேண்டும்.”

பெருந்தோட்டக் கட்டமைப்பில் துரைமார்களுக்கு அடுத்த நிலையில் தலைமை கிளாக்கர் உட்பட்ட உத்தியோகத்தர்கள், தொழிற்சாலை உத்தியோகத்தர்கள், கணக்கப்பிள்ளை உட்பட்ட கள உத்தியோகத்தர்கள், கங்காணிகள், காவலாளிகள் என்றவாறு படிநிலைகள் காணப்படுகின்றன. அடுத்தகட்டமாக பிராந்தியங்கள், தலைமையகம் என்ற வகையிலும் இத்துறையின் வலையமைப்பு விரிவு பெறுகிறது. இவ்வலையமைப்பினரின் வாழ்வாதாரத்திற்கு தொழிலாளர்களின் உடல் உழைப்பே மூலமாக அமைகிறது. வேலைக்களத்தில் கள உத்தியோகத்தர்கள் மற்றும் கங்காணிகளினால் பெண் தொழிலாளர்கள் பாலியல் தொந்தரவுக்கு ஆளாகின்ற நிலையும் ஏற்படுகிறது. இந்நிலைமை பல்வேறு சிக்கல் நிலைகளைத் தோற்றுவிக்கின்றது. இவ்விடயம் தொடர்பான அவதானத்தையும் அம்மையாரின்

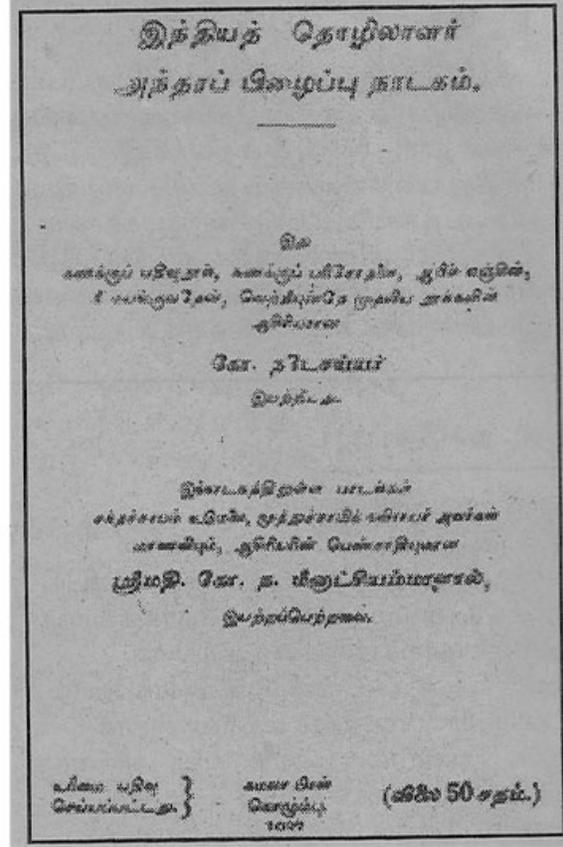

Image Source : mmkcanada.blogspot.com

பாடல்களில் காணலாம். அம்மையாரின் இம்முனைப்பு இலங்கையின் பெண்ணிலைவாதச் சிந்தனைக்கு முக்கிய பங்காற்றியுள்ளது. பால்நிலைச் சமத்துவம் மற்றும் வர்க்க அடிப்படையிலான உந்துதல் ஆகியவை அம்மையாரின் ஒவ்வொரு பாடல் வரியிலும் வெளிப்படுகின்றன எனக் கூறலாம்.

பிரித்தானியர்களது காலனித்துவ ஆட்சியின் போது தென்னிந்தியாவில் இருந்து அழைத்துவரப்பட்டவர்கள் ஒரு புதிய சமூக உருவாக்கத்திற்கு வழிகோலுகிறார்கள். பெருந்தோட்டப் பொறிமுறையை விருத்தி செய்த நிலையில் இந்நாட்டில் பிரஜைகளாக வாழும் உரிமையைப் பெற்றுக்கொள்ளும் தருணம் வருகிறது. அக்காலத்தில் நடைமுறையில் இருந்த சட்டசபை முறையில் டொனமூர் அரசியலமைப்பு சர்வஜன வாக்குரிமையை வழங்குகிறது. அதன் பின்னர் 1947 இல் உருவாக்கப்பட்ட சோல்பரி அரசியலமைப்பு சிறுபான்மைக் காப்பீடு எனும் சரத்துடன் மலையக மக்களுக்கும் நிவாரணமான உறுதியை வழங்கியிருந்தது. சுதந்திர இலங்கையில்

என்ற வரிகளும் யதார்த்த நிலையை எடுத்துரைப்பதாக அமைகிறது. குறித்த காலத்தில் ஏற்படும் பாதிப்புக் குறித்த கண்டனத்தை, நிலைப்பாட்டை எடுத்துரைக்கும் பணியினை வீதிப்பாடல்கள் ஆற்றி நிற்கின்றன. அப்பொறுப்பில் அம்மையாரின் அக்கால முன்னெடுப்பு மிகுந்த பொருத்தப்பாட்டுடன் அமைந்திருப்பது சிறப்பம்சமாகிறது.

சமூக அணி திரட்டலுக்குரிய முனைப்பை வீதிப்பாடல்கள் நோக்காகக் கொண்டிருந்தன. சமூகத்துக்கான அறிவுறுத்தலையும், தெளிவூட்டும் பணியையும் இப்பாடல்கள் ஒருங்கிணைத்துள்ளன. அம்மையாரின் வரிகளும் அப்பணிகளுக்கு முன்னுதாரணமாகத் திகழ்ந்துள்ளன.

“நூறு வருசந்தொட்டு லங்கையிலே
நேர்மையாய் வேலை செய்தும்
பாருங்கோ அம்மையாரின்
பட்சபாதச் செயலை”

மேலும்,

“இந்தியர்கள் ஒன்றுகூடி இனிதுரிமைதேடி நமக்கினிதுரிமை
சொந்தமாக ஒன்றுகூடி சுதந்திரத்தை நாடி
சிந்தனைசெய் தெல்லோரும் சீக்கிரமே கூடி
ஜெயம் பெறுவோம் வந்திடுவீர் சிரத்தையுடன் ஓடி”

என்ற வரிகள் அணிதிரட்டும் உணர்வை மேலும் திடப்படுத்துவதாக அமையப்பெறுகிறது.

திருமதி கோ.ந. மீனாட்சியம்மாள் இந்தியாவைப் பூர்வீகமாகக் கொண்டவர். கோ. ந.நேசய்யர் அவர்களது பாரியார் என்ற வகையில் அவருடன் இணைந்து அம்மையாரின் இலங்கைக்கான பிரசன்னம் அமைந்திருந்தது. ந.நேசய்யரது இந்திய வம்சாவளி மக்கள் குறித்த அக்கறையோடு இணைந்த வகையில் மீனாட்சியம்மாள் இனது பங்கேற்பும், பணிகளும் மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக விளங்குகின்றன. தம்பதியினரின் இணைந்த செயற்பாடுகள் இலங்கையின் நாடகத்துறைக்கும், பத்திரிகைத் துறைக்கும், கவிதைத்துறைக்கும், அரசியல் துறைக்கும் பங்காற்றியுள்ளன.

இலங்கையின் பெண்ணியச் செயற்பாட்டின் முக்கிய அடையாளமாக அம்மையாரின் வகிப்பங்கு மிகுந்த முக்கியத்துவத்தைப் பெறுகிறது. அவர் முச்சந்தி இலக்கியம் என்ற வகுதிக்கும் வலிமை சேர்த்த ஆளுமையாகவும் அடையாளப்படுத்தப்படுகிறார். அவ்வாறே இலங்கையின் கவிதைத் துறையில் முக்கிய ஆளுமையாகவும், மலையகத்தின் முதல் பெண் கவிஞராகவும், மலையக வீதிப்பாடல் இலக்கியத்தை தோற்றுவித்த பெருந்தகையாகவும் விளங்குகிறார். அவரது பாடல்களின் உள்ளடக்கம் மலையகச் சமூகத்தின் நகர்வுகளுக்கு ஆதர்சமாகத் திகழ்கின்றமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். மலையகம் குறித்த தூரதரிசனப் பார்வையோடு அம்மையாரின் பாடல் வரிகள் மலையகச் சமூக உருவாக்கத்தில் தனித்துவமாக மிளிர்கிறது. மலையக வரலாற்றில் வீதிப்பாடல்கள் யுகம் முக்கியமான புரட்சிக் காலமாகக் கருதப்படுகிறது. அந்த யுகத்தை உருவாக்கிய தலைசிறந்த ஆளுமையாக, மீனாட்சியம்மாள் பங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

உசாத்துணை நூல்கள்

1. அந்தனி ஜீவா, (2017), இலங்கைத் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் அந்தரப் பிழைப்பு நாடகம், குமரன் புத்தக இல்லம்.
2. யோகராசா. செ, (2023), ஈழத்து முச்சந்தி இலக்கியம், மகுடம் பப்ளிகேசன்.
3. ஜெயசீலன். எம், ஹரோசனா. ஜெ, (20-22) கோ.ந. மீனாட்சியம்மாள் படைப்புகள், ஊடறு பதிப்பகம்.
4. நித்தியானந்தன். மு, (2014), கூலித்தமிழ், க்ரியா.
5. தவச்செல்வன். சு, (2016), செவ்வொளி ஆய்வரங்கச் சிறப்பு மலர், சென். ஜோசப் கல்லூரி - மஸ்கெலியா.
6. லெட்சுமணன். அ, (2015), வித்தகம், கொத்தலை, கட்டபுலா உப வலய தமிழ் மொழித்தின செயற்பாட்டுக் குழு.

மன்னன் நாகன் பற்றிக் கூடும் கள்ளஞ்சிய பாறைக்கல்வெட்டு

என். கே. எஸ். திருச்செல்வம்

'இலங்கை பிராமிக் கல்வெட்டுக்களில் நாகர்' எனும் இத்தொடர் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இலங்கையில் வாழ்ந்த தமிழ்ச் சமூகத்தின் வரலாற்றை தொல்லியல் ரீதியாக நிரூபிக்கத் தேவையான ஆதாரங்களைக் கொண்ட ஆவணமாகும். நாகர் தமிழ் மொழி பேசியவர்கள் எனவும், ஆதி இரும்புக் காலப் பண்பாட்டை பிரதானமாக அவர்களே இலங்கையில் பரப்பினார்கள் எனவும், இங்கு கி.மு ஏழாம் நூற்றாண்டு முதலாகத் தமிழ் ஒரு பேச்சு வழக்கு மொழியாக நிலை பெற்றிருந்தது எனவும் பேராசிரியர் எஸ். பத்மநாதன் கூறியுள்ளார். இலங்கையில் 2300 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு பொறிக்கப்பட்ட சுமார் 100 பிராமிக் கல்வெட்டுக்களில் நாக மன்னர்கள், நாக தலைவர்கள், நாக பிரதானிகள், நாக சுவாமிகள், நாக அதிகாரிகள் ஆகியோர் பற்றிய குறிப்புகள் உள்ளன. இலங்கையின் வரலாற்றுதயக் காலத்தில் நாக எனும் பெயர் கொண்ட மன்னர்கள் பலர் ஆட்சி செய்துள்ளனர். இவர்களில் பலர் தமிழ்ச் சமூகத்தோடு தொடர்புடையவர்கள். இவர்கள் பற்றிய வரலாறு மற்றும் வழிபாட்டுப் பாரம்பரியம் ஆகியவை பிராமிக் கல்வெட்டுக்களை ஆதாரமாகக் கொண்டு இத்தொடரில் ஆராயப்படுகின்றன.

கடந்த 25 வருடங்களாக இலங்கைத் தமிழர் வரலாறு, தமிழர் வழிபாட்டுப் பாரம்பரியம், பிராமிக் கல்வெட்டுகள், இந்து சமயம் என்பன தொடர்பாக ஆய்வுப் பணிகளில் ஈடுபட்டுவரும் கலாநிதி என்.கே.எஸ். திருச்செல்வம் அவர்கள் வரலாற்றுத்துறையில் இளமாணிப் பட்டத்தைப் பெற்றவர். தனது எழுத்துப்பணிக்காகப் பல விருதுகளையும் பெற்றுள்ளார்.

இவர் இதுவரை பல உள்நாட்டு மற்றும் சர்வதேசக் கருத்தரங்குகளில் தனது ஆய்வுக் கட்டுரைகளைச் சமர்ப்பித்துள்ளதடன் 18 நூல்களையும் எழுதியுள்ளார். இவர் எழுதிய நூல்களில் 'தென்னிலங்கையின் புராதன இந்துக்கோயில்கள்', 'புதையுண்டோன புராதன இந்துக் கோயில்கள்', 'இந்து சமயம் ஓர் அறிவியல் பொக்கிஷம்', 'யார் இந்த இராவணன்', 'பாரம்பரியமிக்க கதிர்காம பாத யாத்திரை', 'பண்டைய தமிழ் நூல்களில் சிவன்', 'கன்னியா: பண்டைய சைவத் தமிழரின் பாரம்பரிய அடையாளம்', 'தமிழரின் குமரி நாடு உண்மையா? கற்பனையா?' போன்றவை குறிப்பிடத்தக்கவையாகும். இவர் தேசிய மற்றும் சர்வதேச சஞ்சிகைகள், பத்திரிகைகள் ஆகியவற்றில் இதுவரை 295 ஆய்வுக் கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளார்.

யி

கிந்தலை நகரில் இருந்து வடக்கு நோக்கி வவுனியாவுக்குச் செல்லும் வீதியில் 9 கி.மீ தூரத்தில் ரம்பேவ சந்தி அமைந்துள்ளது. இச்சந்தியின் கிழக்குப் பக்கத்தில் சுமார் 9 கி.மீ தூரத்தில் கள்ளஞ்சிய என்னுமிடம் காணப்படுகிறது. இங்கு உள்ள நீராவிய என்னுமிடத்தில் பண்டைய கால சுவடுகள் காணப்படுகின்றன.

இங்கு நீளமான, ஒடுங்கிய வடிவில் அமைந்துள்ள கள்ளஞ்சிய குளத்தின் அருகில் உள்ள காட்டுப்பகுதியில் பாறைகளும், கற்குகைகளும் காணப்படுகின்றன. 1891 ஆம் ஆண்டு இப்பகுதியில் ஆய்வுகளை மேற்கொண்ட எச்.சி.பி. பெல் இங்கு காட்டுப் பற்றைகளின் மத்தியில் பண்டைய ஆலய இடிபாடுகளைக் கண்டார். இங்குள்ள மலைப் பாறையின் அருகில் மூன்று கற்குகைகள் இருந்ததாகவும், ஒரு கற்குகையின் அருகில் உள்ள பாறையில் பெரிய அளவில் கற்சுவை ஒன்று இருந்ததாகவும், இதன் அருகில் கல்வெட்டு ஒன்று பொறிக்கப்பட்டுள்ளதாகவும் அவர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

எச்.சி.பி. பெல் அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ள விபரங்கள் பின்வருமாறு, “Nirawiya, A cluster of rocks at the head of the long Kalanchiya tank. The site of an ancient temple, now thickly overgrown with Huphorbia and scrub. Under boulders are three cave dwellings, one hollowed with special care. Adjoining the caves is a large pokuna. Upon flat rock is a short inscription of four lines in bad order, a grant to the Priesthood by “Naka Maha Raja.”

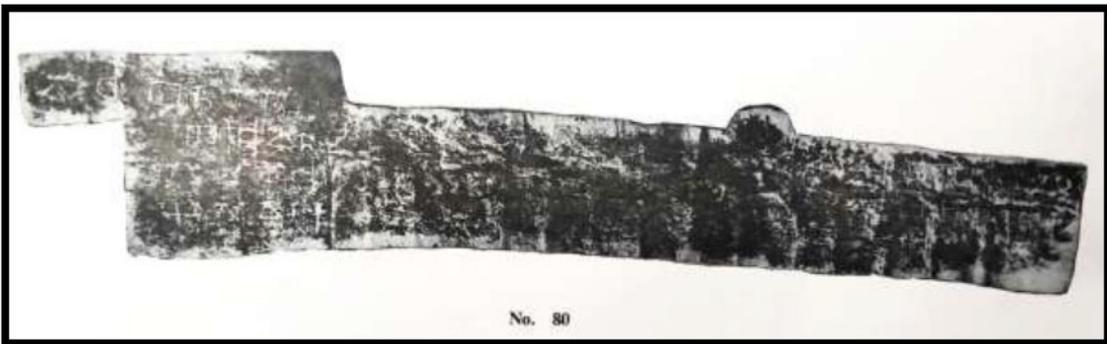
இக்கல்வெட்டில் காணப்படும் எழுத்துகள் பிற்கால பிராமிக்குரிய எழுத்துகளாகும். எனவே இக்கல்வெட்டுப் பொறிக்கப்பட்ட காலம்

பொ.ஆ. 2 ஆம் நூற்றாண்டாகும். நான்கு வரிகளில் பொறிக்கப்பட்டுள்ள கல்வெட்டின் முதலாவது வரி 5 அடி 3 அங்குல நீளத்திலும், இரண்டாவது வரி 4 அடி நீளத்திலும், மூன்றாவது வரி 3 அடி நீளத்திலும், நான்காவது வரி 2 அடி நீளத்திலும் எழுதப்பட்டுள்ளன. கல்வெட்டில் காணப்படும் எழுத்துகள் 3½ அங்குலம் முதல் 7½ அங்குலம் வரையான அளவில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. கல்வெட்டில் எழுதப்பட்டுள்ள வாசகங்கள் பின்வருமாறு,

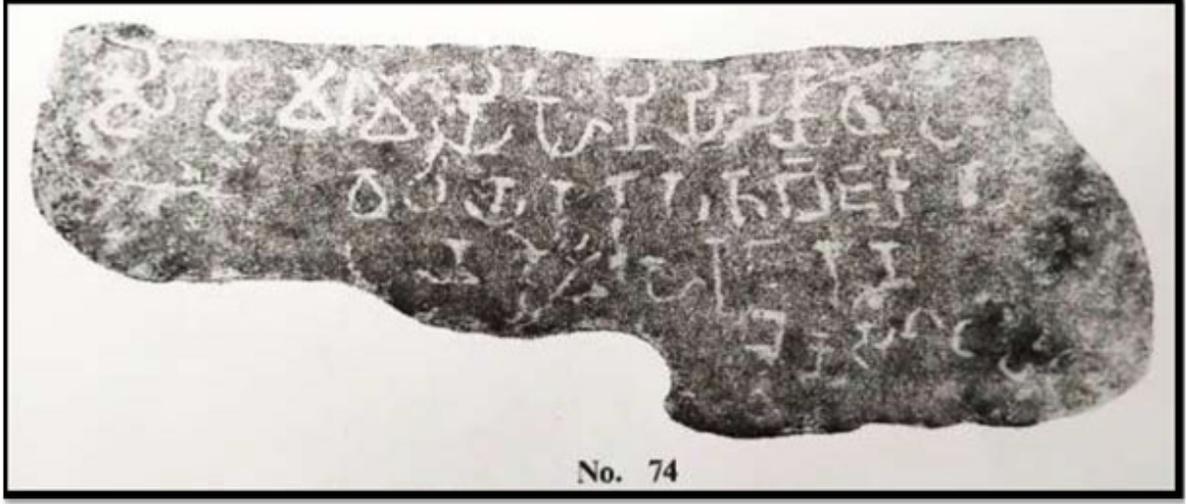
1. சித்தம் மயிஹினியி நகவெஹி
2. வவிய தகபதி போஜக ப[தி]
3. நாகமஹாரஜ தினி
4. பிக்கு சகட தினி

இதன் பொருள் ஆங்கிலத்தில் “Success! The water revenue and the overlord’s revenue of the tank of Nakava in Mayihina, King Naga donated to the community of bhikkus” என்பதாகும். தமிழில் இது “மயிஹின என்னுமிடத்தில் உள்ள நகவ என்னும் குளத்தின் நீர் மூலம் கிடைக்கும் வருவாயையும், குளத்தின் உரிமையாளரின் வருவாயையும் மன்னன் நாகன் பிக்குகள் சமூகத்திற்கு தானமாக வழங்கினான்” எனப் பொருள்படுகிறது.

கல்வெட்டில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும் ‘மன்னன் நாகன்’ மகாலக்க நாகன் என பெல் தெரிவித்துள்ளார். மகாலக்க நாகன் முதலாம் கஜபாகு மன்னனின் பின்பு அநுராதபுரத்தில் முடிசூடி ஆட்சி செய்தவனாவான். இவன் கஜபாகு மன்னனின் வயோதிப மாமன் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இவன் பொ.ஆ. 136 முதல் 143 வரையான 7 ஆண்டுகள் மட்டுமே இலங்கையின் மன்னனாக ஆட்சி புரிந்தான்.

கல்கிரி கந்த கல்வெட்டின் படியெடுக்கப்பட்ட பிரதி

கள்ளஞ்சிய கல்வெட்டின் படியெடுக்கப்பட்ட பிரதி

நாக கல்லு என்னுமிடத்தில் உள்ள நாகவிய சேதியம் பற்றிய கல்கிரிகந்த கல்வெட்டு

வவுனியாவில் இருந்து ஹொரவபொத்தானைக்குச் செல்லும் வீதியில் அமைந்துள்ள கெப்பிட்டிகொல்லாவை சந்தியில் இருந்து மேலும் 3 கி.மீ தூரம் சென்றால் அய்யதிகே சந்தியை அடையலாம். இச்சந்தியில் இருந்து வடக்குப் பக்கமாகச் செல்லும் வீதியில் மேலும் 3½ கி.மீ தூரம் சென்றதும் மலைப்பாறைகள் நிறைந்த ஒரு காட்டை அடையலாம். இவ்விடமே கல்கிரிகந்த எனும் மலைப்பகுதியாகும்.

இம்மலைப் பகுதியில் உள்ள பாறை ஒன்றின் மேற்பரப்பில் பிற்கால பிராமி எழுத்துகளில் கல்வெட்டு ஒன்று பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. இக்கல்வெட்டை எட்வர்ட் முல்லர் முதன்முதலாகக் கண்டார்.

இது பற்றி 1883 ஆம் ஆண்டு அவர் எழுதிய 'Ancient Inscriptions in Ceylon' எனும் நூலில் பதிவு செய்தார். இந்நூலில் இக்கல்வெட்டு பொ.ஆ. 2 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தது எனவும், பாதிய எனும் மன்னனின் பெயர் இதில் காணப்படுவதாகவும், இக்கல்வெட்டில் சில வயல் நிலங்கள் மானியமாக வழங்கப்பட்டமை பற்றிய செய்தி பொறிக்கப்பட்டுள்ளதாகவும் அவர் குறிப்பிட்டுள்ளார். எனினும் இக்கல்வெட்டு அப்போது படியெடுக்கப்படவில்லை என்றே தெரிகிறது. 1890 ஆம் ஆண்டு எச்.சி.பி. பெல் இக்கல்வெட்டுப் பொறிக்கப்பட்டிருந்த

மலைப்பாறைப் பகுதியை ஆராய்ந்து, இங்குள்ள கற்குகைகளில் இரண்டு சிறிய கல்வெட்டுகள் காணப்படுவதாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். மேலும் இங்கிருந்த பாறைக் கல்வெட்டை நன்கு ஆராய்ந்தபோது இதன் அரைவாசிப்பகுதி சிதைந்து காணப்படுவதாகவும், இவ்வாறு சிதைந்துள்ள கல்வெட்டின் மத்திய பகுதி புதையல் திருடர்களாலேயே தீவைத்துச் சிதைக்கப்பட்டுள்ளதாகவும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

பாறையில் இக்கல்வெட்டு காணப்படும் பகுதி 13 அடி 10 அங்குல நீளம் கொண்டதாகும். எழுத்துகள் 2 முதல் 7 அங்குல அகலம் கொண்டவையாகும். மூன்று வரிகளில் இக்கல்வெட்டு எழுதப்பட்டுள்ளது. கல்வெட்டின் விபரங்கள் பின்வருமாறு,

1. சித்த பாதிய ரஜஹ [தின மணிகர்கலக விகர] ஹி செட குபர பஹனவிய
2. துர குபரே க இடம் [எவ கெடஹி நாகல அவ படய நாக] வியய செட குபர க அசின்வடக
3. கெடஹி செட கரி க [மணிகரவியஹி] செட குபர க புன வருவதகே [செட குபர க]

இதன் பொருள் “நாகல (நாக கல்லு) என்னுமிடத்தில் உள்ள நாகவிய எனும் சேதியத்திற்கும், மணிகரகல்ல என்னுமிடத்தில் உள்ள மடாலயத்திற்கும் பாதிய எனும் மன்னனால் வயல் நிலங்கள் மானியமாக வழங்கப்பட்டன” என்பதாகும்.

இலங்கையின் கூட்டுறவுத்துறையின் மனச்சீரமைப்பிற்கான பரிந்துரைகள்

2009 இல், போரின் முடிவில், போர் தந்த சிதைவுளுக்கு நாம் முகம் கொடுத்தோம். இதில் மிக முக்கியமானது போர் சிதைத்த எமது நிறுவன நினைவு வளம் (Institutional Memory) ஆகும். மனித இழப்புகளுக்கு அடுத்ததாக, எம்மால் கட்டமைக்கப்பட்ட நிறுவனங்களின் பெயர்வும், சிதைவும் பிடுங்கி எறியப்பட்ட பூசணிக் கொடிகள் போல எங்கும் பரவிக் கிடக்கிறது. நிறுவனங்களின் சிதைவுகளில் மிக முக்கியமானதும், மிகவும் பாதிக்கப்பட்டதுமாக அமைவது கூட்டுறவு இயக்கமாகும்; கூட்டுறவுத் துறையின் வெற்றிக்கு அச்சாணியாக இருந்த கடனுதவுக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களும் அதனோடு இணைந்தே அழிவுக்குள்ளாகின. இச் சிதைவுகளைக் கண்டறிந்து மீள் உருவாக்கம் செய்ய வேண்டிய காலமிது. அதன் பொருட்டு, கூட்டுறவு இயக்கம் - கூட்டுறவின் கட்டமைப்புகள் மிக முக்கிய அசைவியக்கமாக மாற முடியுமா? போரின் பின்னரான மீள் கட்டுமானத் திட்டங்களுக்கும் நிலையான அபிவிருத்திக்கும் கூட்டுறவு இயக்கத்தின் வகிபாகம் யாது? எங்கிருந்து தொடங்குவது? போரின் பின்னரான சிதைவுகள், அதன் விளைவாக விளைந்த பொருளாதார நெருக்கடிகளுக்கு அதனால் உதவ முடியுமா? ஆகிய வினாக்களை இத் தொடர் முன்வைத்து ஆராய்கின்றது. போரினால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளான வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்கள் மற்றும் மலையகம் உட்பட, இலங்கையின் பல பாகங்களிலுமுள்ள கூட்டுறவுத் துறையினால் ஒரு வலுவான மாற்றுப் பொருளாதாரக் கட்டமைப்புக்கு சிறப்பாக உதவ முடியும். கூட்டுறவுத் துறையின் வளர்ச்சி சார் விடயங்களை மையமிட்டு காத்திரமான விடயங்களை தர்க்கத்துடன் கலந்துரையாடி, சிந்தனைக்கான முன்மொழிவுகளை தரும் இத் தொடர் 'கூட்டுறவு இயக்கத்தின் வகிபாகம் : போரின் பின்னரான மீள் கட்டுமானமும் அபிவிருத்தியும்' எனும் பெயரில் அமைகிறது.

வை. ஜெயமுருகன்

சமூக அபிவிருத்தி ஆய்வாளரான இவரது எழுத்துக்கள் அபிவிருத்தி பிரச்சினைகள் தொடர்பாக கவனம் கொள்வதுடன் போரின் பின்னரான நினைவுகொள் காலத்தின் மீள் கட்டமைப்புகள் மீதும் அழுத்தம் கொடுக்கிறது. இவர், அபிவிருத்திக் கல்விக்கான கலாநிதிப் பட்ட ஆய்வுக்காக 'இலங்கையின் போரின் பின்னரான அபிவிருத்தி முரண்நிலை' என்னும் கருப்பொருள் மீதான ஆய்வை முன்னெடுத்தவர். இவ் ஆய்வு நூலாக வெளிவரவுள்ளது. சர்வதேச கிறிஸ்டின் பல்லைக்கழகத்தில் 'M.A in Peace Study' ஆய்வுப் பட்டம் செய்ய ரோட்டரி (Rotary Peace Fellow) புலமைப்பரிசுக்கு தெரிவு செய்யப்பட்டவர்.

ர் அர்ப்பணிப்புள்ள கூட்டுறவுச் சங்கம், அதன் உறுப்பினர்களுக்கான சமூக நல்வாழ்வை முன்னுரிமைப்படுத்துவதன் மூலம் நிலையான வளர்ச்சிக்கான தனித்துவமான வழியை வழங்கும். பல நாடுகளில், கூட்டுறவுகள் பொருளாதார மற்றும் சமூக முன்னேற்றத்தை ஊக்குவிக்கும் சக்திவாய்ந்த கருவியாக இயங்குகின்றன. இலங்கையில் போருக்குப் பிந்தைய மீட்புக் கட்டத்தில் உள்ள வடக்கு மற்றும் கிழக்கு மாகாணங்களில், கூட்டுறவு அமைப்புகள் நம்பகமான மாற்று சமூக, பொருளாதாரக் கட்டமைப்பாகத் திகழலாம். எனினும், கூட்டுறவுகளுக்கான உள்ளார்ந்த ஆதரவுக் கட்டமைப்பை உருவாக்கும் மனப்பான்மை எம்மத்தியில் மிகக் குறைவாகவே உள்ளது.

1769 ஆம் ஆண்டு ஸ்கொட்லாந்தின் ஃபென்விக் கிராமத்தில் உள்ளூர் நெசவாளர்கள் ஓட்ஸ் கஞ்சியைத் தள்ளுபடியில் விற்று, நுகர்வோர் கூட்டுறவான ஃபென்விக் நெசவாளர்கள் சங்கத்தை நிறுவினார்கள். அவர்கள் ஒரு சமூக மாற்றத் திசைக்கான முன்னோடியாக இருந்தனர். இன்று தனியார் மற்றும் பன்னாட்டு முதலீட்டாளர்களே மையமாக விளங்கினாலும், கூட்டுறவின் சர்வதேசப் பொருளாதாரச் சக்தி தடுக்க முடியாததும், விரிவானதும் ஆகும்.

1906ஆம் ஆண்டு, சின்சினாட்டி பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர் ஹெர்மன் ஷ்ணைடர் தொடங்கிய முதல் கூட்டுறவுக் கல்வித் திட்டம், கல்வி அறிவுக்கும் நடைமுறை அனுபவத்துக்கும் இடையிலான இடைவெளியைக் குறைத்தது. அதன் வெற்றி, கூட்டுறவுக்கல்வியின் அவசியத்தை உலகம் ஏற்றுக்கொள்ள வழிவகுத்தது. இன்று, இந்தத் திட்டம் இன்டர்ன்ஷிப் மற்றும் வேலைவாய்ப்புகளை உள்ளடக்கியதாக விரிந்துள்ளது; ஆண்டுதோறும் ஆயிரக்கணக்கான மாணவர்கள் பங்கேற்கும் உலகின் மிகப்பெரிய கூட்டுறவுக் கல்வித் திட்டங்களில் ஒன்றாகத் திகழ்கிறது.

கூட்டுறவு நிறுவனங்கள் என்பன, உறுப்பினர்களால் சொந்தமாகவும் ஜனநாயக ரீதியாகவும் நிர்வகிக்கப்படும் வணிகங்கள் ஆகும். உறுப்பினர்கள் வாடிக்கையாளர்களாகவோ பயன்பெறுபவர்களாகவோ உள்ளடங்குகின்றனர். இவை சுய உதவி, சுய பொறுப்பு, ஜனநாயகம், சமத்துவம், ஒற்றுமை போன்ற கொள்கைகளின் அடிப்படையில் இயங்குகின்றன. சர்வதேசக்

கூட்டுறவு அமைப்புகளின் கூட்டணி (ICA) குறித்துள்ளபடி, நேர்மை, வெளிப்படைத்தன்மை, சமூகப் பொறுப்பு மற்றும் பிறர் மீதான அக்கறை போன்ற நெறிமுறை மதிப்புகள் இவ்வமைப்புகளுக்கு வழிகாட்டுகின்றன. உலகளவில் பல கூட்டுறவுகள் மற்றும் அவற்றின் 'பிராண்டு'கள் பல்வேறு தயாரிப்புகள் மற்றும் சேவைகளை வழங்குகின்றன.

கூட்டுறவுகளின் முன்னணி நிறுவனங்களில் UKஇன் Coop குழுமம் குறிப்பிடத்தக்கது; இது Coop, Irresistible, Free From, Gro, Honest Value போன்ற பிராண்டுகளை வழங்குகிறது. Groupe Cr dit Agricole (பிரான்ஸ்) முக்கிய நிதிக் கூட்டுறவு நிறுவனமாகும். REWE (ஜெர்மனி) மற்றும் Coop (சுவிட்சர்லாந்து) ஆகியவை சில்லறை மற்றும் மொத்தச் சந்தைகளில் செயற்படும் முக்கிய ஐரோப்பியக் கூட்டுறவுகள். ICA (International Cooperative Alliance) 109 நாடுகளில் உறுப்பினர்களுடன் கூட்டுறவுகளுக்கான உலகளாவிய அமைப்பாகச் செயற்படுகிறது. Land O'Lakes மற்றும் Blue Diamond (அமெரிக்கா) ஆகியவை விவசாயிகளுக்குச் சொந்தமான கூட்டுறவுகள்; முறையே பால் மற்றும் பாதாம் பொருட்களில் நிபுணத்துவம் பெற்றவை. UK Coop Food ஆனது COOP® GOLD, GOLD PURE®, MARKET TOWN®,  CENTSIBLES®, CARE+®, COOPERATIVE COFFEE, LUCKY DRAGON ஆகிய பிராண்டுகளையும் பயன்படுத்துகிறது. Groupe BPCE (பிரான்ஸ்) மற்றொரு முக்கிய நிதிக் கூட்டுறவு ஆகும். அமுல் (இந்தியா) தனது சர்வதேச வரம்பை விரிவுபடுத்தி, அமெரிக்கா, வளைகுடா, சிங்கப்பூர், பிலிப்பைன்ஸ், ஜப்பான், சீனா, அவுஸ்திரேலியா உள்ளிட்ட நாடுகளுக்கு பாற் பொருட்களை ஏற்றுமதி செய்கிறது; சமீபத்தில், ஸ்பெயின் மற்றும் ஐரோப்பிய ஒன்றியச் சந்தையில் COVAP கூட்டுறவுடன் இணைந்து நுழைந்துள்ளது. இந்த எல்லையற்ற வளர்ச்சி, உலகம் முழுவதும் கூட்டுறவுகள் எதிர்காலத்தை மாற்றும் வணிக வடிவங்களாகத் திகழும் என்பதைக் காட்டுகிறது.

இலங்கையில், குறிப்பாக போரால் பாதிக்கப்பட்ட பிரதேசங்களில், கூட்டுறவு அமைப்புகள் தொழில்நுட்பத் திறனற்ற நிர்வாகத்தால் பின்தங்கியுள்ளன. பல இடங்களில், மாவட்டக் கூட்டுறவுச் சமாச்சத்தின் நிர்வாகப் பொறுப்பு, பராமரிப்புத் தொழிலாளரிடம் உள்ளது. கூட்டுறவு அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர்களின் தொழிற்திறனே, துறை வளர்ச்சியை நிர்ணயிக்கும் நிலையில் உள்ளது. ஆனால் அவர்களின்

திறனின்மையால், தொழில் வழிகாட்டலும் கணக்காய்வுத் தரவுகளைப் பயனுள்ளதாகும் பயன்பாடுகளும் உருவாக்கப்படுவதில்லை. இன்றைய கூட்டுறவுத் துறையின் வீழ்ச்சிக்கான அடிநாதம் தொழிற் திறன் குறைபாடே. இதை உணர்வதே அதன் எதிர்காலத்தை மீட்கும் முதல் படி.

முழுமையான தொழில்சார்ந்த கூட்டுறவுக் கல்வி, கல்வி மற்றும் தொழில்முறை உலகின் இடைவெளியைக் குறைத்து, பரஸ்பர நன்மைகளை உருவாக்கும். அது, நடைமுறை அனுபவத்தையும் கல்வியையும் இணைத்து, கூட்டுறவுத் துறையின் தொழிற் திறன் வளர்ச்சிக்கு அடித்தளமாகச் செயற்படுகிறது.

முக்கிய நன்மைகள்:

- கூட்டுறவின் நடைமுறைத் திறன் மேம்பாடு: நேரடி அனுபவம், தத்துவார்த்த அறிவை திறம்படப் பயன்படுத்த உதவுகிறது.
- மேம்பட்ட வேலைவாய்ப்பு: பொருத்தமான நபர்கள் கூட்டுறவுப் பதவிகளைப் பெறமுடியும். குறிப்பாக கூட்டுறவுத்துறை வேலைச் சந்தையில் அவர்களின் போட்டித்தன்மையை அதிகரிக்க முடியும்.
- அறிவுத்துறை மற்றும் ஆய்வுத்துறை வளர்ச்சி: கூட்டுறவு அனுபவங்கள் தொழில் இலக்குகளை தெளிவுபடுத்துவதிலும், அவர்களின் எதிர்காலம் குறித்த முடிவுகளை எடுப்பதிலும் உதவுகின்றன.
- நிதி நன்மைகள்: கள அனுபவத்தைப் பெறும்போது பணம் சம்பாதிக்கிறார்கள். இதனால் கல்விச் செலவுகளை ஈடுசெய்ய முடியும்.
- தொழில்முறை மேம்பாடு: கூட்டுறவுக் கல்வி, குழுப்பணி மற்றும் தொடர்பு போன்ற மதிப்புமிக்க மென்மையான திறன்களை ஊக்குவிக்கும்.
- அதிகரித்த வருவாய்த் திறன்: கூட்டுறவுப் பங்கேற்பாளர்கள் பெரும்பாலும் அதிக சம்பளத்துடன் ஆரம்பகட்டப் பணியைத் தொடங்கி விரைவான தொழில் வளர்ச்சியை அடையமுடியும்.
- வலுவான கல்விச் செயற்திறன்: வகுப்பறைக் கற்றலை நாளாந்த உலக நடைமுறையுடன் இணைப்பதால், கல்வி தரும் பெறுபேறுகளை மேம்படுத்தலாம்.

- திறமைக்கான அணுகல்: கூட்டுறவு அமைப்புகளின் தேவைகளைத் தரக்கூடியவர்களின் வருகை.
- குறைக்கப்பட்ட ஆட்சேர்ப்புச் செலவுகள்: இந்தத் திட்டங்கள் சாத்தியமான ஊழியர்களை அடையாளம் காணவும் மதிப்பீடு செய்யவும் உதவுகின்றன. இதனால் பணியமர்த்தல் செலவுகள் குறைகின்றன.
- சமூகப் பங்களிப்பு: வணிகங்கள், உள்ளூர்ப் பணியாளர் மேம்பாடு மற்றும் கல்வி முயற்சிகளை ஆதரிக்கின்றன.
- குறைக்கப்பட்ட பயிற்சிச் செலவுகள்: விரிவான பயிற்சிக்கான தேவையைக் குறைக்கும் அடிப்படை அறிவை மாணவர்கள் கொண்டு வருகிறார்கள்.

கல்வி நிறுவனங்களுக்கான நன்மைகள்:

- மேம்படுத்தப்பட்ட திட்டப் பொருத்தம்: நிறுவனங்கள், தொழிலாளர் சந்தைத் தேவைகளுடன் ஒத்துப்போகின்றன. தற்போதைய நிலையில் வலுவழிந்து போகும் பாடத்திட்டங்களைச் செம்மைப்படுத்துகின்றன.
- வலுவான சமூக உறவுகள்: கூட்டுறவு நிறுவனங்கள் மற்றும் உள்ளூர் வணிகங்களுக்கு இடையே ஒத்துழைப்பை வளர்க்கின்றன.
- மேம்படுத்தப்பட்ட நற்பெயர்: நன்கு வளர்ந்த கூட்டுறவு அமைப்புகள் திறமையான பணியாளர்களை ஈர்க்கின்றன மற்றும் நிறுவன நிலையை அதிகரிக்கின்றன.

கூட்டுறவுகளின் வளர்ச்சி மற்றும் நிலைத்தன்மைக்கு முழுமையான முகாமைத்துவம், நிர்வாகம், பயிற்சி மற்றும் தொழில்நுட்பத் திறன்களை உள்ளடக்கிய தொழில்முறை நிபுணத்துவம் அவசியம். இவை சவால்களை எதிர்கொள்வதற்கும், உறுப்பினர்களுக்குச் சிறப்பான சேவையை வழங்குவதற்கும், தொடர்ந்த வளர்ச்சியை உறுதி செய்வதற்கும் அவசியமானவை.

1. முழுமையான முகாமைத்துவ மேலாண்மை மற்றும் நிர்வாகம் (Governance and Administration):

- தலைமைத்துவம்: திறமையான கூட்டுறவு அபிவிருத்திசார் தொழில்சார் அதிகாரிகள்

மூலோபாயத் திட்டமிடல், முடிவெடுத்தல் மற்றும் திறமையான செயற்பாடுகளில் வழிகாட்டுதலை வழங்குகிறார்கள்.

- நிதி மேலாண்மை: கூட்டுறவுகள், உறுதியான நிதி நடைமுறைகளைப் பேண நிபுணர்கள் அவசியம். குறிப்பாக, சமாசங்கள் மற்றும் மாகாணச் சம்மேளனங்கள் நிபுணத்துவக் குழாமின்றிச் செயற்பட்டால், படிப்படியாகச் சரிவை நோக்கிச் செல்லலாம்.
- கூட்டுறவுச் சட்டப் பிரயோகம்: சட்ட மற்றும் ஒழுங்குமுறைக் கட்டமைப்புகள் பற்றிய அறிவு, சட்டபூர்வச் செயற்பாடுகளுக்கு அவசியம். தேசிய மற்றும் மாகாண நியதிச்சட்டங்களைப் புரிந்து செயற்படத் தவறினால், பல்வேறு சட்டச் சிக்கல்கள் காலப்போக்கில் உருவாகும்.

2. பயிற்சி மற்றும் திறன் மேம்பாடு:

- திறன் மேம்பாடு: நிபுணர் தலைமையிலான பயிற்சி, உறுப்பினர்கள் மற்றும் ஊழியர்கள் வணிகங்களையும் சந்தைத் தயாரிப்புகளையும் திறம்பட நிர்வகிக்க உதவுகிறது.
- அறிவுப் பரிமாற்றம்: நிபுணத்துவம், சிறந்த நடைமுறைகள் மற்றும் புதுமையான அணுகுமுறைகளைப் பகிர்ந்துகொள்ள உதவுகிறது.
- கண்காணிப்பு, மதிப்பீடு, பொறுப்புக்கூறல் மற்றும் கற்றல் மேம்பாடு (Monitoring, Evaluation, Accountability and Learning): செயற்பாடுகளை அளவிடுவதிலும் சந்தை மாற்றங்களுக்கு ஏற்ப மாற்றுவதிலும் கூட்டுறவு நிறுவனங்களுக்கு வல்லுநர்கள் தேவை அல்லது அவர்களின் உசாத்துணை கிடைக்கவேண்டும்.

3. தொழில்நுட்பத் திறன்கள்:

- தொழில் அறிவு: விவசாயம் அல்லது மீன்வளம் போன்ற துறைகளில் சிறப்பு அறிவு தனிப்பயனாக்கப்பட்ட ஆதரவை வழங்குகிறது.
- தொழில்நுட்பத்தை ஏற்றுக்கொள்வது: கூட்டுறவு நிறுவனங்களின் டிஜிட்டல் தீர்வுகளை செயற்படுத்தவும் செயற்திறனை மேம்படுத்தவும் நிபுணர்கள் உதவுகிறார்கள்.
- வள அணுகல்: கூட்டுறவு வளர்ச்சிக்கு நிதி மற்றும் வளங்களைப் பெறுவதில் நிபுணத்துவம் மிக முக்கியமானது.

4. சமூக மற்றும் பொருளாதாரத் தாக்கம்:

- வறுமைக் குறைப்பு: நன்கு நிர்வகிக்கப்படும் கூட்டுறவு நிறுவனங்கள் பொருளாதார வாய்ப்புகளை உருவாக்குகின்றன; சமூகங்களை மேம்படுத்துகின்றன.
- சமூக மேம்பாடு: அவை வேலைகளை உருவாக்குவதன் மூலமும் உள்ளூர் உட்கட்டமைப்பை மேம்படுத்துவதன் மூலமும் பங்களிக்கின்றன.
- நிலையான மேம்பாடு: நிபுணர்களின் ஆதரவு சுற்றுச்சூழலுக்கு உகந்த நடைமுறைகள் மற்றும் சமூக சமத்துவத்தை ஊக்குவிக்கிறது.

சுருக்கமாக, தொழில்முறை நிபுணத்துவம், கூட்டுறவு நிறுவனங்கள் திறமை, நிலைத்தன்மை மற்றும் பயன்தன்மையை நோக்கிச் செயற்பட உதவுகிறது.

தற்போது, கூட்டுறவின் வீழ்ச்சித் திசையை விளக்கும் புதிய கள ஆய்வுகள் வெளிவந்துள்ளன. இவை இளம் கூட்டுறவுகளின் பார்வைகளைப் பதிவு செய்து, இளைஞர்களையும் கூட்டுறவுகளையும் பற்றிய விலைமதிப்பான நுண்ணறிவுகளை வழங்குகின்றன. வடக்கு மற்றும் கிழக்குப் பகுதிகளில் நிலவும் போருக்குப் பிந்தைய சமூக, பொருளாதார நெருக்கடிகளை முன்னிறுத்தும் இவ்வாய்வுகள், இளைஞர் ஈடுபாட்டை மேம்படுத்த புதிய அறிவைப் பெறுதல் அவசியம் என்பதை வெளிப்படுத்துகின்றன. இந்த ஆய்வுகள், இளைஞர் கூட்டுறவுக்கான புதிய முயற்சிகளுக்குத் தன்னம்பிக்கையை வழங்குகின்றன. கூட்டுறவு மாதிரியை ஊக்குவித்து, சமூக வளர்ச்சியை நோக்கி இளைஞர் தொழில்முனைவைக் கட்டியெழுப்புவது இன்றியமையாதது.

கூட்டுறவுத் துறையில் இளைஞர் ஈடுபாட்டிற்கான சவால்கள் மற்றும் தடைகள்

ஐனநாயகப் பங்கேற்பு மற்றும் திறந்த உறுப்பினர் தன்னார்வம் ஆகிய கூட்டுறவுக் கொள்கைகள் இளைஞர் ஈடுபாட்டை ஊக்குவிக்கும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இது இளைஞர் மைய நிர்வாகம் மற்றும் ஒத்துழைப்பின் விழிப்புணர்வை உயர்த்தும் எனக் கருதப்படுகிறது. ஆனால், அண்மைய ஆய்வுகள் இவ்வெதிர்பார்ப்பு ஏன் நிறைவேறவில்லை என்பதற்கான காரணங்களை வெளிக்கொணர்கின்றன. இலங்கையின் சூழலில் முக்கிய சவால்கள் பின்வருமாறு:

- கூட்டுறவுகளின் கருத்துகள்: கூட்டுறவின் தொழிற்படும் தன்மை பற்றி வளர்ந்துவரும் இளம் சந்ததி முற்றாக அறியாதநிலை கவனிப்பிற்குரியது. கூட்டுறவுகளின் கருத்துகள் பற்றிய தெளிவின்மை மற்றும் புரிதலின்மை இளைஞர் ஈடுபாட்டிற்கு ஒரு குறிப்பிடத்தக்க தடையாக இருப்பதாகப் பல ஆய்வுகள் குறிப்பிடுகின்றன.
- உள்ளடக்கம் மற்றும் உரையாடல் இல்லாமை: இளைஞர்களுக்கும் பிற கூட்டுறவு உறுப்பினர்களுக்கும் இடையில் உள்ளடக்கம் மற்றும் உரையாடலுக்கான பயனுள்ள வழிமுறைகள் பெரும்பாலும் இல்லை.
- கட்டமைப்பில் நெகிழ்வுத்தன்மை: பங்கேற்பை ஊக்குவிக்கும் இளைஞர் நட்புக் கட்டமைப்புகளை அறிமுகப்படுத்துவதற்குத் தேவையான நெகிழ்வுத்தன்மை மற்றும் தகவமைப்புத் திறன் பல கூட்டுறவு நிறுவனங்களுக்கு இல்லை.
- எதிர்மறை அர்த்தங்கள்: இளைஞர்கள் பெரும்பாலும் கூட்டுறவுகளை ஊழல், அரசின் கூட்டு முயற்சி அல்லது காலாவதியான மற்றும் லாபமற்ற மாதிரி போன்ற எதிர்மறையான கருத்துகளுடன் தொடர்புபடுத்துகிறார்கள். இவை நிறுவனங்கள் மற்றும் செயற்பாடுகளுக்கான இலட்சியத் திட்டங்கள் மற்றும் யோசனைகளைக் கொண்ட இளைஞர்களுக்கு கூட்டுறவுகளை விரும்பத்தகாததாகத் தோன்றச் செய்கின்றன.
- கூட்டுறவு மாதிரி பற்றிய வரையறுக்கப்பட்ட அறிவு: இளைஞர்களிடம் கூட்டுறவு மாதிரி, அதன் நன்மைகள் மற்றும் தனித்துவங்கள் குறித்த தெளிவான புரிதல் இல்லை. சர்வதேசக் கொள்கைகள் மற்றும் கூட்டுறவுக் கலாசார மதிப்புகள் பற்றிய அறிவின்மை, ஆர்வமின்மையைத் தூண்டுகின்றன. இதனால், அடிமட்டச் சங்கங்கள் முதல் சம்மேளனங்கள் வரை, கூட்டுறவுகள் முதியோர்களின் அமைப்பாக மாறிவருகின்றன. இச்சவால்களை எதிர்கொள்வதே இளைஞர்களின் ஈடுபாட்டை மேம்படுத்தும் வழியாகும்.

இலங்கையின் கல்விப் பாடத்திட்டங்களில் கூட்டுறவுக்கு மதிப்பான பிரதிநிதித்துவம் இல்லை. இது கல்விக் கட்டமைப்பில் ஒதுக்குதலை உருவாக்குகிறது. இது பற்றிய விழிப்புணர்வும், கூட்டுறவுக்கு உரிய இடம் அளிக்கும் முயற்சிகளும், சமூக அக்கறையும் இளம்

தலைமுறையின் ஆர்வத்தை ஊக்குவிக்கக்கூடும். ILO உள்ளிட்ட ஆய்வுகள், கல்விக் கொள்கையில் கூட்டுறவுக்கு அக்கறை குறைவதாகத் தெரிவிக்கின்றன. வணிகம் மற்றும் பொருளாதாரம் குறித்த முக்கிய துறைகளில், குறிப்பாக பல்கலைக்கழகத் துறைகளில், பங்கு நிறுவன மாதிரிகளுக்கு முன்னுரிமை வழங்கப்படும் நிலையால், கூட்டுறவுக்கான சமமான ஒதுக்கீட்டை மறுக்கும் போக்கு உருவாகின்றது.

மேலும், இளம் கூட்டுறவு உறுப்பினர்கள் அல்லது இளைஞர்கள் தலைமையிலான கூட்டுறவுகளுக்கு இன்னும் பல முட்டுக்கட்டைகள் தொடர்கின்றன.

1. மூலதனத்தை அணுகுதல்.

2. பெரிய நிறுவனங்களுடன் போட்டியிடும் கூட்டுறவுகள், பொருளாதார நெருக்கடிகளிலும் மீளமைப்புகளிலும், சுய உதவிச் சேவைகளை வழங்கிவரும் போதும், அவற்றின் வகிபாகம் மீதான அக்கறையின்மை மற்றும் மத்திய - மாகாண ஒத்தாசையின்மை காரணமாக சந்தைத் தோல்வியைச் சந்திக்கின்றன. கூட்டுறவுக்கான பொருளாதாரச் சந்தைப் பொறிமுறை புறக்கணிக்கப்படுவதால், செயற்திறன் குறையவும், இளம் கூட்டுறவுகள் வளர்ச்சியை இழக்கவும் வாய்ப்பு உள்ளது.

3. சந்தைகளுக்கான அணுகல்.

4. செயற்படுத்தும் சூழல்கள் மற்றும் ஒழுங்குமுறைக் கட்டமைப்புகளை உருவாக்குதல்.

5. வளங்கள், தொழில்நுட்ப ஆதரவு அல்லது தகவல் மற்றும் அறிவுப் பகிர்வு இல்லாமை.

6. கூட்டுறவுக் குடும்பங்களின் வலையமைப்பு துண்டுபட்டுக் காணப்படுவதால் ஆதரவுக் கட்டமைப்புகளிலிருந்து தனிமைப்படுத்தல்.

போருக்குப் பிந்தைய இலங்கையில், சமூக மீட்பு மற்றும் நிலையான வாழ்வாதார மேம்பாட்டுக்கான முயற்சிகளில் கூட்டுறவுகள் முக்கியமானவை. இவைகளை உருவாக்கவும் வலுப்படுத்தவும் அரசுசாரா நிறுவனங்கள் (என்ஜிஓக்கள்) முக்கிய பங்கு வகிக்கக்கூடும். ஆனால், போரால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளில் கூட்டுறவுகள் எதிர்கொள்ளும் இருத்தலியல் சவால்கள் காரணமாக, என்ஜிஓ ஆதரவு குறைவாகவே உள்ளது. பலர் கூட்டுறவுகளை அரசுத் துறையின் நீட்சியாகப் பார்க்கின்றனர்; இது வளர்ச்சிக்கு இடையூறாகிறது. மேலும், கூட்டுறவுத் திணைக்களங்களுடனான ஒத்துழைப்பிலும், அதன்

அதிகாரச் சவால்களிலும் சிக்கல்கள் உள்ளன. அரசுசாரா நிறுவனங்கள் நிலையான வளர்ச்சிப் பாதைகளை உண்மையிலேயே ஆதரிக்க விரும்பினால், கூட்டுறவுகள் இந்த முயற்சிகளின் அடிப்படைக் கூறுகளாக அங்கீகரிக்கப்பட வேண்டும். அதற்கான சில வழிகள் இங்கே.

1. பொருளாதார மேம்பாடு மற்றும் வாழ்வாதாரம்:

- வளங்கள் மற்றும் சந்தைகளுக்கான அணுகல்: கூட்டுறவு நிறுவனங்கள் நிதி, பயிற்சி மற்றும் தொழில்நுட்பம் போன்ற அத்தியாவசிய வளங்களை அணுகுவதில் உதவ முடியும். இந்த ஆதரவு அவர்களின் உற்பத்தி மற்றும் சந்தைப்படுத்தல் திறன்களை மேம்படுத்துகிறது.
- வேலை உருவாக்கம் மற்றும் வருமான உருவாக்கம்: அரசு சாரா நிறுவனங்களின் ஆதரவுடன், கூட்டுறவு நிறுவனங்கள் வேலைவாய்ப்புகளை உருவாக்கி, மோதலால் வாழ்வாதாரம் பாதிக்கப்பட்ட கிராமப்புறங்களில் உறுப்பினர்கள் வருமானம் ஈட்டக்கூடிய அமைப்புகளாக உருவெடுக்கலாம்.
- நிலையான நடைமுறைகள்: அரசு சாரா நிறுவனங்கள், நிலையான நீண்டகால அபிவிருத்தி நடைமுறைகளைப் பின்தொடர்ந்து, சுற்றுச்சூழலுக்கு உகந்த உற்பத்தி முறைகள் மற்றும் வள மேலாண்மையை ஊக்குவிப்பதில் கூட்டுறவு நிறுவனங்களை வழிநடத்த முடியும்.

2. சமூக ஒற்றுமை மற்றும் மோதல் மாற்றம்:

- நம்பிக்கை மற்றும் ஒற்றுமையை உருவாக்குதல்: அரசு சாரா நிறுவனங்களால் வசதியளிக்கப்படும் கூட்டுறவு நிறுவனங்கள், பல்வேறு சமூகங்களிடையே சமூக ஒற்றுமை மற்றும் நம்பிக்கையை வளர்க்க முடியும். இது நல்லிணக்கம் மற்றும் அமைதியான சகவாழ்வை ஊக்குவிக்கிறது.
- சமூக அதிகாரமளித்தல்: பங்கேற்பு முடிவெடுப்பதில் ஈடுபடுவதன் மூலம், கூட்டுறவு நிறுவனங்கள் தனிநபர்கள் மற்றும் சமூகங்களுக்கு அதிகாரம் அளித்து, அவர்களின் வளர்ச்சியில் அவர்களுக்கான குரலை வழங்கமுடியும்.
- மோதலின் மூல காரணங்களை நிவர்த்தி செய்தல்: வறுமை, சமத்துவமின்மை மற்றும்

வளங்களை அணுக முடியாமை போன்ற மோதலுக்குப் பங்களிக்கும் அடிப்படைப் பிரச்சினைகளைச் சமாளிக்க அரசு சாரா நிறுவனங்கள் கூட்டுறவு நிறுவனங்களுடன் பங்காளியாகலாம்.

- கூட்டுறவுச் சட்டத்தை ஊக்குவித்தல்: கூட்டுறவு நிறுவனங்களின் வளர்ச்சி மற்றும் மேம்பாட்டை ஊக்குவிக்க, அரசு சாரா நிறுவனங்கள், ஆதரவான கொள்கைகள் மற்றும் சட்டக் கட்டமைப்புகளை தங்கள் நடவடிக்கைகளில் உள்ளடக்கலாம்.
- விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்துதல்: கூட்டுறவு நிறுவனங்களின் நன்மைகள் மற்றும் மோதலுக்குப் பிந்தைய மீட்சியில் அவற்றின் நேர்மறையான தாக்கம் குறித்த பொது விழிப்புணர்வை அரசு சாரா நிறுவனங்கள் அதிகரிக்கலாம்.

3. அரசு சாரா நிறுவனங்களின் ஈடுபாட்டின் எடுத்துக்காட்டுகள்:

- மறுவாழ்வு மற்றும் மீள்குடியேற்றம்: போருக்குப் பின்பு, இடம்பெயர்ந்த மக்களை மீள்குடியேற்றுவதிலும் அவர்களின் வாழ்வாதாரத்தை மீண்டும் கட்டியெழுப்புவதிலும் அரசு சாரா நிறுவனங்கள் கூட்டுறவு நிறுவனங்களை உள்ளடக்கி ஒரு பரந்த அபிவிருத்தித் தளத்தை உருவாக்க முடியும்.
- பயிற்சி மற்றும் திறன் மேம்பாடு: வணிக மேலாண்மை, நிதி, கல்வியறிவு மற்றும் பிற தொடர்புடைய திறன்களில் கூட்டுறவு உறுப்பினர்களுக்கு அரசு சாரா நிறுவனங்கள் பயிற்சி அளிக்கமுடியும்.
- சந்தைகளுக்கான அணுகல்: அரசு சாரா நிறுவனங்கள், கூட்டுறவு நிறுவனங்கள் தங்கள் தயாரிப்புகள் மற்றும் சேவைகளை விற்பனை செய்ய, உள்நாட்டு மற்றும் சர்வதேச சந்தைகளுடன் இணைவதற்கு உதவலாம்.
- அரசியல் ஸ்திரமின்மை: அரசு சாரா நிறுவனங்களால் ஆதரிக்கப்படும் கூட்டுறவுகளின் வெற்றி, அரசியல் ஸ்திரமின்மை மற்றும் அரசாங்கக் கொள்கைகளில் ஏற்படும் மாற்றங்களால் பாதிக்கப்படும்போது, அரசு சாரா நிறுவனங்கள் அதில் தலையிடமுடியும்.
- ஊழல் மற்றும் தவறான மேலாண்மை: அரசு

சாரா நிறுவனங்கள் ஊழல் மற்றும் தவறான மேலாண்மையைத் தடுக்க, கூட்டுறவு நிறுவனங்களுடனான தங்கள் பணிகளில் வெளிப்படைத்தன்மை மற்றும் பொறுப்புணர்வை உறுதி செய்ய முடியும்.

- நிலைத்தன்மை: கூட்டுறவு நிறுவனங்களின் நீண்டகால நிலைத்தன்மையை உருவாக்குவதில் அரசு சாரா நிறுவனங்கள் கவனம் செலுத்த வேண்டும், ஆரம்ப ஆதரவு கட்டத்திற்குப் பிறகும் அவை தொடர்ந்தும் செழித்து வளர்வதை உறுதி செய்ய வேண்டும்.

ஒட்டுமொத்தமாக, மோதலுக்குப் பிந்தைய இலங்கையில், கூட்டுறவுகள் வழியாக பொருளாதார மீட்சி, சமூக ஒற்றுமை மற்றும் நீடித்த அமைதியை மேம்படுத்த அரசு சாரா நிறுவனங்கள் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன.

இலங்கையின் கூட்டுறவுத்துறை

இலங்கையில் கூட்டுறவு இயக்கமும் அதன் இயங்கு தளமான கூட்டுறவுச் சங்க அமைப்பும் 1906 ஆம் ஆண்டு பிரிட்டிஷ் காலனித்துவ காலத்தில் கிராமப்புற விவசாயச் சமூகத்தின் பொருளாதாரத் தேவைகளை, கடன்கள் மற்றும் பிற நிதிச் சேவைகளை வழங்குவதன் மூலம் நிவர்த்தி செய்வதற்காகத் தொடங்கப்பட்டன.

தேசிய, மாகாண அரசாங்கங்கள் 1995 ஆம் ஆண்டில் ICA வெளியிட்ட கூட்டுறவு அடையாள அறிக்கையை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. தற்போதைய சட்ட அமைப்பு 1966 இல் உருவான பழைய கொள்கைகளையே பிரதிபலிக்கிறது. தற்போதைய தேசிய சட்டம் 1972 ஆம் ஆண்டு பிறப்பிக்கப்பட்ட 5 ஆம் எண் கூட்டுறவுச் சங்கச் சட்டத்தின்படி இயங்குகிறது; அதில் 1983 ஆம் ஆண்டு மற்றும் 1992 ஆம் ஆண்டுத் திருத்தங்களும் இணைக்கப்பட்டுள்ளன.

1987 ஆம் ஆண்டின் 13 ஆம் எண் அரசியலமைப்புத் திருத்தத்துக்குப் பிறகு, கூட்டுறவுகள் மாகாண சபைகளுக்குப் பகிரப்பட்டாலும், ஒன்பது மாகாணங்களில் ஆறு மட்டுமே தங்கள் சட்டங்களை உருவாக்கியுள்ளன. மீதமுள்ளவை 1972 சட்டத்தின் கீழ் இயங்குகின்றன. உருவாக்கப்பட்ட சட்டங்கள் பெரும்பாலும் அசல் சட்டத்தின் சிறிய திருத்தங்களாகும். அவை கூட்டுறவுக் கொள்கைகளுடனான இணக்கம் குறித்த விவாதங்களைத் தூண்டுகின்றன.

கட்டமைப்பு ரீதியாக, இலங்கையின் பல கூட்டுறவுகள் காலாவதியானவை மற்றும் உலகமயமாக்கப்பட்ட சந்தைப் பொருளாதாரத்தில் நவீன சமூக நிறுவனத் தேவைகளுக்கு ஏற்ப மாறத் தவறியவை. ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் நிலையான வளர்ச்சி இலக்குகள் (SDGs) மற்றும் சர்வதேச கூட்டுறவுக் கூட்டணி (ICA) ஆகியன முக்கியத்துவம் அளிக்கும் சவால்களை எதிர்கொள்ள அவை போதுமானதாக இல்லை.

இலங்கையின் வடக்கு மற்றும் கிழக்கு மாகாண சபைகள், தேசிய கூட்டுறவு அமைச்சகத்துடன் இணைந்து, போரினால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளில் கூட்டுறவுகளை மேம்படுத்தும் தனித்துவமான வகிபாகத்தை மேற்கொள்கின்றன. உள்ளூர் கூட்டுறவுச் சமூகங்களுக்கு வழிகாட்டி, ஆதரவு வழங்கி, மாகாணங்களின் கூட்டுறவு வளர்ச்சியை முன்னெடுக்கும் பொறுப்பு மாகாண சபைகளினுடையது ஆகும். தேசிய கூட்டுறவு அமைச்சகம் கொள்கைகளை ஒருங்கிணைத்து, மாகாணங்களின் நடவடிக்கைகளையும் ஒருங்கிணைக்கும் முக்கிய பொறுப்பை வகிக்கின்றது.

மாகாண கூட்டுறவுத் திணைக்களத்தின் பொறுப்புகள்:

- பதிவு மற்றும் கண்காணிப்பு: அந்தந்த மாகாணங்களுக்குள் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் செயற்பாடுகளைப் பதிவுசெய்து கண்காணித்தல். இந்தச் சங்கங்கள் விதிமுறைகளுக்கு இணங்குவதையும் திறம்பட செயற்படுவதையும் அவை உறுதி செய்கின்றன.
- வழிகாட்டுதல் மற்றும் ஆதரவு: கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் முகாமைத்துவ மேலாண்மை, நிதி, செயற்திறன் மற்றும் சேவை வழங்கலை மேம்படுத்துவதற்கு வழிகாட்டுதல், பயிற்சி மற்றும் ஆதரவு நல்குதல்.
- கூட்டுறவு மதிப்புகளை ஊக்குவித்தல்: கூட்டுறவுக் கொள்கைகள் மற்றும் மதிப்புகளை மேம்படுத்துவதற்கும், சமூகப் பங்கேற்பு மற்றும் அதிகாரமளிப்பை வளர்ப்பதற்குமான பொறுப்புக் கொண்டவை.
- உள்ளூர்த் தேவைகளில் கவனம்: மாகாணத்திற்குள் கூட்டுறவுத் துறையின் குறிப்பிட்ட தேவைகள் மற்றும் சவால்களுக்கு ஏற்ப தங்கள் ஆதரவை வடிவமைப்பதில் முக்கிய பாத்திரம் வகிக்க வேண்டியவை.

தேசிய கூட்டுறவு அமைச்சகத்தின் பொறுப்புகள்:

- கொள்கை உருவாக்கம்: கூட்டுறவு இயக்கத்தில் வளர்ச்சியை ஏற்படுத்துவதை நோக்கமாகக் கொண்ட தேசிய கொள்கைகள் மற்றும் உத்திகளை உருவாக்குவதற்கு இந்த அமைச்சகம் பொறுப்பாகும்.
- தேசிய ஒருங்கிணைப்பு: இது மாகாணத் துறைகளின் செயற்பாடுகளை ஒருங்கிணைக்கிறது; தேசிய கொள்கைகளைச் செயற்படுத்துவதில் நிலைத்தன்மையை உறுதி செய்கிறது. மாவட்டம், மாகாணம் மற்றும் அனைத்துத் தீவு மட்டங்களிலும் செயற்படும் கூட்டுறவுச் சங்கங்களை அமைச்சகம் பதிவு செய்து கண்காணிக்கிறது.
- தேசிய மேம்பாட்டுத் திட்டங்கள்: தேசிய கூட்டுறவு மேம்பாட்டுத் திட்டங்கள் மற்றும் முன்முயற்சிகளை ஆதரிக்கிறது; அவை ஒட்டுமொத்தத் தேசிய வளர்ச்சி நிகழ்ச்சிநிரலுடன் ஒத்துப்போவதை உறுதி செய்கிறது.
- இடைவெளியைக் குறைத்தல்: மாகாண மற்றும் உள்ளூர் மட்டங்களில் தேசிய கொள்கைகளுக்கும் கூட்டுறவு இயக்கத்தின் நடைமுறை யதார்த்தங்களுக்கும் இடையிலான இடைவெளியைக் குறைக்க அமைச்சகம் செயற்படுகிறது.

மாகாணத் துறைகள், உள்ளூர் மட்டத்தில் கூட்டுறவு வளர்ச்சியைச் செயற்படுத்துகின்றன. அதே நேரத்தில் தேசிய அமைச்சகம் இலங்கையின் முழுக் கூட்டுறவுத் துறைக்கும் பொதுவான கட்டமைப்பையும் திசையையும் வழங்குகிறது.

இலங்கையின் கூட்டுறவுத்துறை ஏராளமான சவால்களை எதிர்கொள்கிறது:

- காலாவதியான சட்டம்: கூட்டுறவுகளுக்கான சட்டக் கட்டமைப்பு 1970களில் சோசலிச நோக்குடன் உருவானது. இலங்கை தாராளமய பொருளாதாரக் கொள்கைகளை ஏற்றுக்கொண்ட பின்னர், அந்தச் சட்டம் பொருந்தாத நிலையில் உள்ளது. 2000 ஆம் ஆண்டு தனியார் துறைக்காக மேற்கொள்ளப்பட்ட சீர்திருத்தங்களைப் போலவே, பதிவாளரின் பங்கை மறுவரையறை செய்து, ஒரு பொருத்தமான ஒழுங்குமுறை அமைப்பை உருவாக்க வேண்டும்.
- நவீன மேலாண்மை அமைப்புகளின்

பற்றாக்குறை: 1970களுக்குப் பிறகு, கூட்டுறவுகள் மேலாண்மை அமைப்புகளை புதுப்பிக்கவில்லை; அதன் தொழில்நுட்பம் காலாவதியானது. செயல்திறன் விதிமுறைகள் மற்றும் குறிகாட்டிகள் இல்லாதது, அவற்றின் செயற்பாட்டை கடுமையாகப் பாதித்துள்ளது. தவறான நிதி மேலாண்மை, மோசமான முதலீடுகள் மற்றும் தனியார் நிதி நிறுவனங்களுடனான போட்டி காரணமாக பல கிராமப்புற வங்கிக் கூட்டுறவுகள் திவாலாகியுள்ளன. இதைத் தீர்க்க பயனுள்ள ஒழுங்குமுறைகள் இல்லை.

- பாரம்பரிய அரசியல் தலைமை: கூட்டுறவுகளில் அரசியல் ஆதிக்கம் தீவிரமாகவே நீடிக்கிறது; நிர்வாகம் அரசுடன் நெருங்கிய அரசியல் குழுவின் கட்டுப்பாட்டில் உள்ளது. சட்டங்கள் மற்றும் துணைச் சட்டங்கள் அரசியல் அழுத்தங்களை ஊக்குவித்து, கூட்டுறவின் தனித்துவத்தைக் கடுமையாகச் சவாலுக்கு உட்படுத்துகின்றன. இது குறைபாடுகளை நிலைத்தவையாக மாற்றுகிறது. அரசியல் தூண்டுதலுடன் செயற்படும் தலைவர்கள் தெளிவான திசையை வழங்கவில்லை.
- பலவீனமான ஒழுங்குமுறைப் பொறிமுறை: முந்தைய காலங்களில் கூட்டுறவுகள் அதிகாரிகளால் நெறிப்படுத்தப்பட்டன. ஆனால் 1987 இல் மாகாண சபைகளுக்கு பொறுப்புகள் மாற்றப்பட்டதிலிருந்து ஒழுங்குமுறை மேற்பார்வை குறைவடைந்தது. பல கூட்டுறவுகள் அரசால் உருவாக்கப்பட்டவை. இன்று நிலவும் பலவீனமான முறைகள், குறிப்பாக நிதி மற்றும் பல்நோக்குத் துறைகளில், ஊழலை ஊக்குவிக்கின்றன. மேலும், ஒழுங்குமுறை அதிகாரிகளுக்கான, திறமைமிக்க ஊழியர்களுக்கான தட்டுப்பாடும் உள்ளது.
- போலிக் கூட்டுறவுகளின் தோற்றம்: சிறப்புப் பணியாளர்களின் குறைவால், குறிப்பாக நிதித் துறையில், போலிக் கூட்டுறவுகள் அதிகம் பதிவாகின. கடந்த தசாப்தத்தில் இவை பெரிதும் எண்ணிக்கையில் அதிகரித்தன. இன்று அவற்றில் பல அமைப்புகள் செயலிழந்துள்ளன. பல மோசடி வழக்குகள் நீதிமன்றத்தில் நிலுவையில் உள்ளன. புதிய கூட்டுறவுகள் மற்றும் வணிகத் திட்டங்களை மதிப்பீடு செய்ய, ஒழுங்குமுறை அமைப்புகளுக்கு தேவையான திறன் இல்லை.

- கூட்டுறவு நிபுணர்களின் சரிவு: அதிகாரப் பகிர்வால், ஒழுங்குமுறை ஊழியர்களை உருவாக்கிய முந்தைய கூட்டுறவுப் பயிற்சி அமைப்பு வீழ்ந்தது. செயற்பாடுகள் கடுமையாகப் பாதிக்கப்பட்டன. மாகாணங்களுக்குப் பொறுப்புகள் மாற்றப்பட்டாலும், பயிற்சிகள் ஒழுங்குமுறையாகக் கட்டமைக்கப்படவில்லை.
- காலாவதியான பயிற்சி அமைப்புகள்: கூட்டுறவு ஊழியர்களுக்கான பயிற்சி மற்றும் மேம்பாட்டுத் திட்டம் 1970களில் உருவான காலாவதியான தேர்வுப் பாடத்திட்டத்தை மையமாகக் கொண்டது. பாடத்திட்டம், வழிமுறை, உள்ளடக்கம் எதுவும் புதுப்பிக்கப்படவில்லை. பயிற்சி, ஊழியர் ஆணைய விதிகளுக்கேற்ப பதவி உயர்வோடு மட்டுமே தொடர்புடையதாகும். இதனால், நிறுவன நிர்வாகத்தில் உள்ள தற்போதைய சவால்களை எதிர்கொள்வதில் பயிற்சி முறைகள் தோல்வியடைந்துள்ளன.
- தலைமைத்துவப் பயிற்சிக்குரிய போதுமான வளங்கள் இல்லாமை: தேசிய கூட்டுறவுக் கவுன்சில் மற்றும் பிற தேசிய அளவிலான வணிகக் கூட்டமைப்புகளில் போதுமான வளங்கள் இல்லை, இது தலைமைத்துவப் பயிற்சியை எதிர்மறையாகப் பாதித்துள்ளது. NCC இல் பயிற்சியாளர்களின் எண்ணிக்கை குறைவாக உள்ளது; அவர்களின் திறன்களும் போதுமானதாக இல்லை. இதன் விளைவாக, தலைமைத்துவப் பயிற்சியின் தரம் குறைந்துள்ளது. இது கூட்டுறவு நிர்வாகத்தின் ஒட்டுமொத்தச் செயற்திறனைப் பாதிக்கிறது.
- உறுப்பினர்களை விட திறந்த சந்தைகளில் கவனம் செலுத்துதல்: பல பல்நோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் (MPCSகள்) மற்றும் கடன் கூட்டுறவுகள், உறுப்பினர்கள் அல்லாதவர்களிடமிருந்து நிதி சேகரிப்பதில் கவனம் செலுத்தி, அவற்றின் முதலீடுகளில் ஏற்றத்தாழ்வை உருவாக்கியுள்ளன. இந்த மாற்றம் வெளிப்புற முதலீடுகளுக்கு ஆதரவாக உறுப்பினர்களின் வளத் தேவைகளைப் புறக்கணிக்க வழிவகுத்தது. இதன் விளைவாக ஊழல் நடைமுறைகள் ஏற்பட்டன. கடன் மேற்பார்வையும் பலவீனமாக உள்ளது. மேலும், சில்லறை விற்பனைத் துறையில், கூட்டுறவுப் பல்பொருள் அங்காடிகள் மற்றும் கடைகள், உறுப்பினர்களின் நுகர்வோர் தேவைகளை நிவர்த்தி செய்வதைவிட பிற

துறைகளுடன் போட்டியை முன்னுரிமைப்படுத்துகின்றன; கூட்டுறவு நிறுவனங்களின் அடிப்படைக் கொள்கைகளைப் பலவீனப்படுத்துகின்றன.

கூட்டுறவு நிறுவனங்களுக்கான வாய்ப்புகள்

தற்போதைய இலங்கையின் பொருளாதாரத்திலும் உலகளாவிய போக்குகளிலும் கூட்டுறவு நிறுவனங்கள் புத்துயிர் பெற வழிவகுக்கும் வாய்ப்புகள் உருவாகி வருகின்றன.

- சமூக வாழ்க்கை முறைகளில் மாற்றங்கள்: சமீபத்திய இறக்குமதி வரி மாற்றங்கள் நுகர்வோர் பொருட்களின் இறக்குமதியைக் குறைத்துள்ளன. இதனால் நடுத்தர மற்றும் குறைந்த வருமானக் குழுக்கள் உள்ளூர் உற்பத்தியை ஆதரிக்கத் தொடங்கியுள்ளன. இந்த மாற்றம் விவசாயப் பொருட்கள் மற்றும் வீட்டுத் தேவைகளுக்குப் பொருத்தமானதாகும். புதிய கூட்டுறவுகளும் சிறுதொழில் கூட்டுறவுகளும் அதிகரிக்கின்றன. உள்ளூர் விவசாய உள்ளீடுகள் மற்றும் கருவிகளுக்கான தேவை உயர்ந்ததால், கூட்டுறவின் முக்கியத்துவம் மேலோங்கியுள்ளது.
- புதிய தலைமுறை நிறுவனங்கள்: தற்போதைய வேலைவாய்ப்பு நெருக்கடியால் சுயதொழில்கல் அதிகரித்து வருகின்றன. அதிக மூலதனத்துடன் கூடிய நிதிக் கூட்டுறவுகள் பல்வேறு சுயதொழில் திட்டங்களை ஆதரிக்க முடியும். பாரம்பரிய முதலீடுகள் போதுமான ஈவுத்தொகையை வழங்காததால், கூட்டுறவு ஏற்பாடுகள் இதற்கான மாற்றாக அமையலாம். தனியார் துறை இதற்கு ஆதரவு தெரிவிப்பதால், இந்தப் போக்கு தற்போது வலுவடைந்து வருகிறது. கூட்டுறவு நிதி நிறுவனங்களும் இதனைப் பின்பற்ற வேண்டும்.
- அரசாங்கத்தின் அலட்சியம்: சமீபத்தில், நெருக்கடியின் போது, அத்தியாவசியப் பொருட்கள் மற்றும் நெல் கொள்முதல் செயல்களில், அரசு கூட்டுறவுகளைத் தவிர்த்து, தனிப்பட்ட நிறுவனங்களை நம்பியது. அதேசமயம், சில கூட்டுறவுகள் உள்ளூர் சமூகங்களுக்குத் தொடர்ந்து சேவை செய்ததன் மூலம், மக்களிடையே நம்பிக்கை பெற்றுள்ளன. அரசின் அலட்சியம் கூட்டுறவுகளை சுயாதீன முயற்சிகளை மேற்கொள்ள ஊக்குவித்துள்ளது.
- சுற்றுச்சூழல் பாதிப்புகள்: இயற்கைப்

பேரிடர்களால் பாதிக்கப்படும் இலங்கையில், சுற்றுச்சூழல் விழிப்புணர்வு அதிகரித்து வருகிறது. இச்சூழ்நிலை மோசமடைய நெறிமுறையற்ற நிறுவனங்கள் காரணமென்பது பொதுமக்களுக்குத் தெளிவாகியுள்ளது. தற்போதைய நெருக்கடி, சமூகப் பொறுப்புச் சிறந்த நடைமுறைகளும் அவசியம் என்பதைக் கட்டாயமாக்கியுள்ளது. நெறிமுறை மற்றும் நிலைத்தன்மையைப் பின்பற்றும் கூட்டுறவுகள் இந்த வாய்ப்பைப் பயன்படுத்தி முன்னிலை வகிக்கலாம். தலைவர்கள் மற்றும் தொழில்முனைவோர் மாற்றத்திற்கான அவசரத் தேவையை ஏற்படுத்த வேண்டும்.

- வேலையின்மை மற்றும் பெரிய தொழில்களின் சரிவு: கடந்தகால பொருளாதார நெருக்கடி, நிறுவனங்கள் மூடப்பட்டமை, வெளிநாட்டு முதலீட்டாளர்கள் திரும்பப்பெறுதல், மேம்பாட்டுத் திட்டங்கள் நிறுத்தப்படுதல் மற்றும் பெருநிறுவன ஆட்குறைப்புக் காரணமாக பல தொழிலாளர்கள் இடம்பெயர்ந்துள்ளனர். இதனால் கிராமப்புறங்களில் வாழ்வாதாரப் பாதுகாப்புக் குறைந்துள்ளதுடன், நகர்ப்புறங்களில் தொழில் தேடல் போட்டியும் அதிகரித்துள்ளது. இந்தச் சூழலில், தன்னிறைவு வாய்ந்த வேலைவாய்ப்புகளுக்கான தேவையும், மாற்றுப் பொருளாதார அமைப்புகளின் முக்கியத்துவமும் மேலோங்கியுள்ளது.
- நிதிச் சந்தை நெருக்கடி: இலங்கை நிதிச் சந்தை கடுமையான சரிவை எதிர்கொள்கிறது. அரசாங்கம் நிதி நிறுவனங்களை கடனாளிகளுக்கு நிவாரணம் வழங்க வலியுறுத்தினாலும், அது இன்னும் செயற்படுத்தப்படவில்லை. பல நுண்நிதி நிறுவனங்கள் மூடப்பட்டதால், வைப்பாளிகள் ஆபத்தில் உள்ளனர். இதனிடையே, நிதிக் கூட்டுறவுகள் மீள்தன்மையை நிரூபித்துள்ளன. இந்நிலையில், அவை சிறந்த உத்திகளைச் செயற்படுத்தி நுண்நிதிச் சந்தையை வழிநடத்த முடியும். கூட்டுறவுகள் தங்கள் சொந்த மூலதனத்திலும் விதிமுறைகளிலும் செயற்படுகின்றன. மேலும் அவை, உள்ளடக்கிய உத்திகளைப் பின்பற்றுவதன் மூலம் குறைந்த வருமானக் குழுக்களுக்கு நிதி அணுகலை உறுதி செய்யவும் முடியும்.

முடிவு

இலங்கையில் கூட்டுறவுத்துறையின் செயற்திறன் கடுமையாகப் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆதார

வலுவாக்கமும், வளர்ச்சி மீதான கவனமும் இல்லாத நிலை தொடர்கின்றது. தொழில் திறனும் பரப்பும் சுருங்கி, சில கூட்டுறவுகள் முதியோர் கூடங்களாகவும், குடும்பச் சொத்தாகவும், அரசியல் கருவியாகவும் மாறியுள்ளன. இளைஞர்களின் ஈடுபாடு குறைந்துள்ள நிலையில், மாற்றம் அவசியப்படுகின்றது. அர்ப்பணிப்புக் கொண்ட இளைஞர்கள் புதிய தொழில்நுட்பங்கள் மற்றும் தொழில் வாய்ப்புகளை இணைத்து, புதிய கூட்டுறவுகளை உருவாக்க வேண்டும். முதலில், கூட்டுறவுத் திணைக்கள உத்தியோகத்தார்களும் நிர்வாகிகளும் தொழில்முனைவோர் பார்வையுடன் செயற்படவேண்டும். இதுவே மாற்றத்துக்கான தளமாக அமையும்.

இந்தியாவின் முதல் தேசிய கூட்டுறவுப் பல்கலைக்கழகமான திரிபுவன் சஹ்காரி பல்கலைக்கழகம் குஜராத்தின் ஆனந்தில் அமைந்துள்ளது. 'ஒத்துழைப்பு மூலம் செழிப்பு' என்ற அரசு நோக்குடன் இணைந்து, கல்வி வாயிலாக கூட்டுறவுத்துறையை வலுப்படுத்துகிறது. அமுலின் நிறுவனர் திரிபுவன்தாஸ் கிஷிபாய் படேலிற்கு இந்தப் பல்கலைக்கழகம் அஞ்சலி செலுத்துகிறது. இவர்தான் சர்தார் வல்லபாய் படேலுடன் இணைந்து குஜராத் மற்றும் இந்தியா முழுவதும் கூட்டுறவு இயக்கத்தை மாற்றியமைத்தவர்.

திரிபுவன் சஹ்காரி பல்கலைக்கழகம் கூட்டு மேலாண்மை, கணக்கியல், நிதி, சந்தைப்படுத்தல், கூட்டுறவுச் சட்டம் மற்றும் கிராமப்புற மேம்பாட்டில் பட்டம், டிப்ளோமா, பிஎச்டி திட்டங்கள் மூலம் கூட்டுறவுத் துறையை வலுப்படுத்துகிறது.

பால் பண்ணை, மீன்வளம், விவசாயக் கடன் கூட்டுறவுகள் ஆகிய துறைகளில் கவனம் செலுத்தி, ஐந்து ஆண்டுகளில் 2 மில்லியனுக்கும் மேற்பட்ட நிபுணர்களை பயிற்றுவிப்பதை இலக்காகக் கொண்டுள்ளது. வெளிப்படைத்தன்மை, புதுமை மற்றும் சிறந்த நடைமுறைகளை ஊக்குவிக்க, கிராமப்புறக் கூட்டுறவுகளுக்கான பிரத்தியேக ஆராய்ச்சி மற்றும் மேம்பாட்டுப் பிரிவும் உருவாக்கப்படுகிறது.

எங்களுக்கு இரண்டு கூட்டுறவுப் பல்கலைக்கழகங்கள் தேவை - வடக்கில் திரு. வீரசிங்கம் அவர்களின் பெயரில், கிழக்கில் திரு. தேவநாயகம் அவர்களின் பெயரில். இவ்வாறு நிறுவப்பட்டால்தான் வடக்கு - கிழக்குப் பகுதிகளில் கூட்டுறவுத்துறைக்குத் தேவையான வளர்ச்சி ஏற்படும்.

இலங்கையில் குயர் மக்கள் தொடர்பான சட்டங்களும் அவர்கள் எதிர்கொள்ளும் சவால்களும்

அனுதர்சி கபிலன்

இலங்கையைப் பொறுத்தமட்டில் குறிப்பாக வடமாகாணத்தில் குயர் மக்களுக்கான உரிமைக் குரல்களை மட்டுப்படுத்தப்பட அளவிலேயே காணமுடிகிறது. 'வடபுல பண்பாட்டுத் தளத்தில் குயர் அரசியல்' என்ற இத் தொடரானது, வடபுல மக்கள் மத்தியில் ஆழமாக வேரூன்றியுள்ள பிற்போக்கான கருத்தியல்கள் பால்நிலைச் சமத்துவத்திற்கு அச்சுறுத்தலாக அமைதல், குயர் மக்கள் இந்தச் சமூகத்தின் மத்தியில் வன்முறைகளையும் பாரபட்சங்களையும் எதிர்கொள்வதில் கலாசாரம் - சமயம் அல்லது மதக் கட்டமைப்புகளின் பங்கு, வடபுலத்தில் குயர் அரசியல், குயர் விழிப்புணர்வுச் செயற்பாடுகள் மற்றும் ஏனைய குயர் செயற்பாட்டாளர்களின் சமத்துவம் நோக்கிய முன்னெடுப்புகள், கல்வியியலாளர்கள், அரசியல்வாதிகள் உள்ளிட்ட மையக்கருத்து வெளிப்பாட்டாளர்கள் குயர் அரசியல் அல்லது அது சார்ந்த விடயங்களில் பேணும் மெளனிப்பு என்பன பற்றிப் பேசவிழைகின்றது.

அனுதர்சி கபிலன் அவர்கள் தனது இளமாணிப் பட்டத்தைத் திருகோணமலை வளாகம், கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்திலும் இதழியலில் "டிப்ளோமா" பட்டத்தைக் கொழும்புப் பல்கலைக்கழகத்திலும் பெற்றுள்ளார். யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் ஊடகக் கற்கைகள் துறையில் விரிவுரையாளராகப் பணிப்புவியும் அனுதர்சி முதுமாணிப் பட்டப்படிப்பைக் கொழும்புப் பல்கலைக்கழகத்தின் ஸ்ரீபாளி வளாகத்தில் வெகுஜன ஊடகவியலில் தொடர்கின்றார். 'இலங்கை அரசியல் அரசியல்வாதிகள்' என்ற தலைப்பில் 2015 இல் அவரால் மேற்கொள்ளப்பட்ட அரசியல் நேர்காணல்கள் 2017 இல் நூல்வடிவில் வெளியிடப்பட்டது.

“சட்டத்தின் முன்பாக அனைத்து நபர்களும் சமமானவர்கள்.”

லங்கை அரசியலமைப்பின் 12 ஆவது உறுப்புரையானது இனம், மதம், மொழி, பால், அரசியல், பிறந்த இடம், கருத்து போன்ற எதன் அடிப்படையிலும் மனிதர்கள் சமமானவர்கள் ஆவர் எனக் குறிப்பிடுகின்றது. ஆனால் இலங்கையில் குயர் மக்கள் இரண்டாந்தரமான அணுகுமுறைகளையே எதிர்கொள்கிறார்கள். இலங்கையில் குயர் மக்களைப் பாதிக்கும் சட்டங்கள் காலமாற்றங்களுக்கு ஏற்ப மாற்றமடையாமலே காணப்படுகின்றன. குயர் மக்கள் கொலனித்துவகாலச் சட்டங்களாலும் சமூகத்தில் காலங்காலமாகக் கடத்தப்பட்டுவரும் பிற்போக்குத்தனமான கருத்தியல்களாலும் பல்வேறுபட்ட சவால்களை எதிர்கொள்கின்ற அதேவேளை சமூகத்தில் ஆபத்தானவர்களாகவும் சமூகத்திற்கு அச்சுறுத்தலானவர்களாகவும் கட்டமைக்கப்படுகிறார்கள்.

இலங்கையில் குயர்மக்கள் தொடர்பான சட்டங்கள் எனும் போது, கொலனித்துவகாலச் சட்டங்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட 1883 ஆம் ஆண்டு தண்டனைச் சட்டக்கோவையின் 365 மற்றும் 365A பிரிவுகளின் அடிப்படையிலும், 1995 ஆம் ஆண்டின் 22 ஆம் இலக்க இலங்கைத் தண்டனைச் சட்டக்கோவை (திருத்தம்) சட்டத்தின் அடிப்படையிலும், தன்பாலீர்ப்பானது குற்றமாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. 365 மற்றும் 365A ஆகிய பிரிவுகள் அதனை “இயற்கையின் நியதிக்கு மாறான குற்றம்” எனக் குறிப்பிட்டு, “எந்த ஆணோ பெண்ணோ அல்லது விலங்கோ இயற்கையின் நியதிக்கு மாறாகத் தானாக முன்வந்து உடலுறவில் ஈடுபட்டால், அவருக்குச் சிறைத் தண்டனை விதிக்கப்படும்...” என்று கூறுகின்றன. அதாவது, எதிர்பால் உறவு தவிர்ந்த தனிப்பட்ட நபர்களின் பாலியல் செயற்பாடுகள் குற்றமாகக் கருதப்படுகின்றன. இக்குற்றத்திற்காகப் பத்து ஆண்டுகள் வரையான சிறைத் தண்டனை வழங்கப்படலாம் எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இலங்கையில் இந்தச் சட்டத்தால் குயர் மக்கள் தண்டனை பெற்ற வழக்குகளையும் அவதானிக்க முடியும்.

இலங்கைத் தண்டனைச் சட்டக் கோவையின் பிரிவு 399 என்பது ஆள் மாறாட்டம் தொடர்பில் குறிப்பிடுகின்றது. இச்சட்டம் மோசடி அல்லது

மோசடிக்காகத் தனிப்பட்ட அடையாளங்களைப் பயன்படுத்துவதுடன் தொடர்புடையதாகும். ஒருவர் தன்னை வேறு ஒருவராகச் சாமர்த்தியமாகக் காட்டி, அல்லது வேறு ஒருவராக நடித்துக்கொண்டு, மோசடிக்கு முயற்சித்தால், அது அடையாளத் திருட்டு மூலம் மோசடி (Cheating by Personation) எனக் கருதப்படுகிறது. உதாரணமாக ஒருவர் வேறு ஒருவரின் பெயர் அல்லது அடையாள அட்டையைப் பயன்படுத்தி நன்மை பெறுதலைக் குறிப்பிடலாம். திருநர்கள் மாற்றிய பால்நிலை அடையாளம் கொண்டு மோசடி செய்வதாகக் கூறிச் சிலர் இந்தச் சட்டத்தைத் தவறாகப் பயன்படுத்த முயற்சிக்கின்றனர். இந்தச் சட்டம் திருநர்களுக்கு எதிராகப் பாகுபாடான வகையில் பயன்படுத்தப்படும் சந்தர்ப்பங்கள் அதிகம் காணப்படுகின்றன. இக்குற்றத்திற்காக மூன்று ஆண்டுகள் வரை சிறைத் தண்டனை வழங்கப்படுகின்றது. இலங்கையில் பொலிஸ் நிலையங்களில் திருநர்களின் அடையாளங்களை நம்ப மறுக்கும் சூழ்நிலைகள், வன்முறைகள் மற்றும் சித்திரவதைகள் அதிகம் இடம்பெறுகின்றன. இலங்கையின் பொலிஸ்

பிரேம்நாத் சி. டோவைத்தே

Image Source : island.lk

மற்றும் இராணுவத்தால், தாம் தவறு செய்யாத போதும், அச்சுறுத்தல்களையும் குற்றச்சாட்டுகளையும் எதிர்கொள்வதாகக் குயர் மக்கள் தெரிவிக்கின்றனர். தாம் எப்போதும் பொலிஸ் மற்றும் இராணுவத்தால் குற்றவாளிகளாகவே பார்க்கப்படுவதாகவும் குறிப்பிடுகின்றனர்.

மேலும் தண்டனைச் சட்டக்கோவையின் 352 மற்றும் 353 ஆகிய பிரிவுகளின் கீழ் குயர் மக்களுடைய காதல் உறவுகள் குற்றமாகக்

**இலங்கையில் குயர் மக்களைப் பாதுகாக்கக்கூடிய சட்டங்கள்
இல்லாமையால், அவர்கள் அடிப்படைச் சுகாதார மருத்துவ வசதிகளைப்
பெறுவது முதல் அரசியல், சமூக, பொருளாதார ரீதியில் பல சவால்களை
எதிர்கொள்கின்றனர். பாலினத்தை அடையாளப்படுத்தும் சான்றிதழ் (GRC)
பெறுவதில் கூடத் திருநர்கள் சவால்களை எதிர்கொள்கிறார்கள். இங்கு குயர்
மக்களுடைய சட்டரீதியான திருமணங்கள் அங்கீகரிக்கப்படவில்லை. குயர்
மக்களுடைய சொத்துகளும், அவர்களுடைய மரணத்தின் பின், உயில்
எழுதாத போது, இணையருக்கு உரிமையுடையதாகாது.**

கருதப்படுகின்றன. அதுமட்டுமல்லாமல் திருநங்கைகள் மற்றும் ஏனைய குயர் மக்கள் இந்தச் சட்டத்தால் பாதிக்கப்படுபவர்களாக இருக்கிறார்கள். பொலிஸார் இந்தச் சட்டத்தை குயர் மக்களுக்கு எதிராகப் பயன்படுத்தும் சந்தர்ப்பங்கள் காணப்படுகின்றன. தன்பாலீர்ப்பாளர்களான ஆண்கள் பொலிஸாரால் பாதிக்கப்பட்ட சந்தர்ப்பங்கள் கடந்தகாலங்களில் இடம்பெற்றுள்ளமையைக் காணலாம்.

1841 ஆம் ஆண்டு 4 ஆம் இலக்க அலைந்து திரிவோர் கட்டளைச் சட்டத்தின் 7 ஆவது பிரிவானது திருநர்கள் மற்றும் தன்பாலீர்ப்புள்ள ஆண்களுக்கு எதிராகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. இந்தச் சட்டம் “அலைந்து திரிதல், ஒழுங்கற்ற நடத்தை, பொது அநாகரிகம் மற்றும் பாலியல் தொழிலுக்குக் கோருதல் ஆகிய விடயங்களைக் குற்றமாகக் குறிப்பிடுகின்றது. 1907 ஆம் ஆண்டு 5 ஆம் இலக்க தடுப்பு இல்லக் கட்டளைச் சட்டம் மற்றும் தண்டனைச் சட்டக்கோவையின் 451 ஆவது பிரிவு ஆகியனவும் குயர் மக்களைப் பாதிக்கின்ற சட்டங்களாக இருக்கின்றன.

சமீபத்தில் இந்தச் சட்டங்களைத் திருத்துவதற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டாலும், மாற்றம் மெதுவாகவே நடைபெற்று வருகின்றமையை அவதானிக்க முடிகிறது. 2022 ஆம் ஆண்டு, பாராளுமன்ற உறுப்பினர் பிரேம்நாத் சி. டோலவத்தே (Premnath C. Dolawatte), தன்பால் ஈர்ப்பைக் குற்றமாக்குவதை முடிவுக்கு கொண்டுவரும் சட்டமூலத்தைத் தாக்கல் செய்தார். இது சட்டப்பிரிவு 365 மற்றும் 365A (2023) இணை நீக்குவதை நோக்கமாகக் கொண்ட பாராளுமன்ற தனிப்பட்ட உறுப்பினர் சட்டமூலம் ஆகும். இவ்விடயம் 2023 ஆம் ஆண்டு மே மாதம் வர்த்தமானியில்

வெளியானது. இந்தச் சட்டமூலத்திற்கு அரசாங்கத்திடமிருந்து ஆதரவு கிடைத்தது. உச்சநீதிமன்றம் இந்த சட்டமூலம் அரசமைப்புக்கு முரணானதல்ல எனத் தீர்ப்பளித்துள்ளதாக நாடாளுமன்றத்தின் தலைவர் மஹிந்த யாப்பா அபேயவர்தன தெரிவித்திருந்தார். 2024 மற்றும் 2025 இன் நிலவரப்படி, சட்டமூலம் அதன் இரண்டாவது வாசிப்புக்குக் காத்திருக்கிறது. இது இந்த சட்டமூலத்தின் சாத்தியமான திருத்தத்தில் ஒரு முக்கியமான தருணமாகும். இந்தச் சட்டமூலம் இலங்கை மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழு மற்றும் சட்டமா அதிபர் திணைக்களம் போன்ற செல்வாக்குமிக்க நிறுவனங்களிடமிருந்து கணிசமான ஆதரவைப் பெற்றுள்ளது. அதுமட்டுமல்லாமல் பெரும்பாலான அரசியல்வாதிகளும் இச் சட்டமூலத்திற்கு ஆதரவு தெரிவித்துள்ளனர் எனலாம்.

இலங்கையில் குயர் மக்களைப் பாதுகாக்கக்கூடிய சட்டங்கள் இல்லாமையால், அவர்கள் அடிப்படைச் சுகாதார மருத்துவ வசதிகளைப் பெறுவது முதல் அரசியல், சமூக, பொருளாதார ரீதியில் பல சவால்களை எதிர்கொள்கின்றனர். பாலினத்தை அடையாளப்படுத்தும் சான்றிதழ் (GRC) பெறுவதில் கூடத் திருநர்கள் சவால்களை எதிர்கொள்கிறார்கள். இங்கு குயர் மக்களுடைய சட்டரீதியான திருமணங்கள் அங்கீகரிக்கப்படவில்லை. குயர் மக்களுடைய சொத்துகளும், அவர்களுடைய மரணத்தின் பின், உயில் எழுதாத போது, இணையருக்கு உரிமையுடையதாகாது. குயர் மக்களுக்கான சட்டங்கள் இல்லாமை குயர் மக்களை இதுபோன்ற பல்வேறு சூழ்நிலைகளில் பாதிக்கின்றது. இதனால் பாதுகாப்பற்ற ஒரு சமூகப் பின்னணியிலேயே குயர் மக்கள் தமது வாழ்க்கையை நகர்த்திச் செல்கின்றனர்.

ஆனால் பாலினத்தை அடையாளப்படுத்தும் சான்றிதழ் (GRC) பெற்ற, பாலினத்தை மாற்றிய ஆவணங்களை வைத்திருக்கின்ற ஒருவர் எதிர்ப்பாலினத்தைச் சேர்ந்த ஒருவரைத் திருமணம் செய்ய முடியும். உதாரணமாக ஆணாகப் பிறந்து, தன்னைப் பெண்ணாக உணர்ந்த ஒருவர், பெண் எனப் பாலினத்தைச் சட்டரீதியாக மாற்றிக்கொண்டிருந்தால், ஆண் ஒருவரைச் சட்டரீதியாகத் திருமணம் செய்ய முடியும்.

குயர் அமைப்புகள் மற்றும் LGBTQIA+ உரிமை ஆதரவாளர்கள் போன்றோர் நீண்டகாலமாகச் சட்டச் சீர்திருத்தங்களுக்காகப் போராடி வருகின்றனர். ஐ.நா மனித உரிமை பேரவையில் இலங்கையின் Universal Periodic Review (UPR) மீண்டும் மீண்டும் குயர் மக்களுடைய பிரச்சினைகளை வலியுறுத்தியுள்ளது. குயர் உரிமைகள், பாலினச் சமத்துவம், குயர் மக்களுக்கான சட்டங்கள், வன்முறைகள் மற்றும் சித்திரவதைகள் உள்ளிட்ட மனித உரிமைகள் சார்ந்த முக்கிய அம்சங்கள் தொடர்பில் மதிப்பீடு செய்ய வலியுறுத்துகின்றது.

இலங்கையில் நாளாந்தம் குயர் மக்கள் பல்வேறு சூழ்நிலைகளிலும் மனித உரிமை மீறல்களை எதிர்கொள்கிறார்கள். அவர்களது பால்நிலையின் காரணமாக வேலைத்தலங்களிலும், பொது இடங்களிலும், வார்த்தைப் பிரயோகங்களாலும் உடல்ரீதியாகவும் துன்புறுத்தப்படுகின்றனர். அவர்கள் வீட்டு வன்முறைகளையும் அதிகம் எதிர்கொள்கிறார்கள். பாதிக்கப்பட்ட பெரும்பாலான குயர் மக்கள் சட்டம் தங்களைப் பாதுகாக்கும் என்ற நம்பிக்கையின்மையால் சட்டத்தை நாடவில்லை எனக் குறிப்பிடுகின்றனர்.

அதுமட்டுமல்லாமல், வைத்தியசாலைகள் போன்ற இடங்களில் தேவைகருதி வெளிப்படுத்தப்பட்ட குயர் மக்களுடைய தனிப்பட்ட விடயங்கள், அறமற்ற முறையில் பொதுவெளியில் பகிரப்பட்ட சந்தர்ப்பங்களையும் குயர் மக்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். அவர்களுடைய தனியுரிமை சார்ந்த விடயங்கள் மற்றும் பால்நிலை என்பன குறிப்பிட்ட நபரின் அனுமதியின்றிப் பகிரப்படுகின்றன. இவை குயர் மக்களைப் பாதுகாக்கக்கூடிய வலுவான சட்டங்கள் இன்மையினாலேயே இடம்பெறுகின்றன.

நேரடி வன்முறைகளை மட்டுமல்லாது இணையவழி வன்முறைகளையும் குயர் மக்கள் எதிர்கொள்கின்றனர். அவற்றிலிருந்து பாதுகாப்புப் பெறவும் சட்ட நடவடிக்கை எடுக்கவும்கூட வலுவான இணையப் பாதுகாப்புச் சட்டங்கள் இலங்கையில் இல்லை. இலங்கையில் நடைமுறையில் இருக்கின்ற சட்டங்களைக்கூட நடைமுறைப்படுத்துவதில் ஏராளமான சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. சட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்தும் அதிகாரிகள், குயர் மக்கள் நாடுவதற்கு ஏற்றமாதிரியான சூழ்நிலையை வழங்கவில்லை என்பதே யாதார்த்தமாக இருக்கின்றது.

உலகில் பல நாடுகள் குயர் மக்களைப் பாதுகாக்கின்ற சட்டங்களைக் கொண்டுள்ளன. தென்னாசிய நாடுகளிலும் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றங்கள் இடம்பெற்று வருகின்றன. இந்திய தண்டனைச் சட்டக்கோவையின் 377 ஆவது சரத்தை தென்னாசியாவில் இந்தியா முதன்முதலில் 6 ஆம் திகதி செப்டெம்பர் மாதம் 2018 ஆம் ஆண்டு நீக்கியது. இந்திய உச்சநீதிமன்றத் தீர்ப்பின் பின்னர் ஒருபாலினத் திருமணங்கள் அங்கு சட்டரீதியாக்கப்பட்டன. அதன் பின்னர் இந்தியாவில் தன்பாலீர்ப்பாளர்களுடைய திருமணங்கள் நடக்க ஆரம்பித்துள்ளன எனலாம். ஆனால் இலங்கையில் 365 மற்றும் 365A பிரிவுகளைத் திருத்துவதற்கான விவாதங்கள் இடம்பெற்றாலும், குயர் அரசியல் இலங்கையில் ஒரு பேசுபொருளாக இருந்தாலும்கூடச் சிறப்பான சட்டமாற்றங்கள் இன்னும் நடைமுறைக்கு வரவில்லை.

உசாத்துணை

எல்லிபிடி + நபர்களைப் பாதிக்கின்ற சட்டங்களும் கொள்கைகளும், தொகுதி 3, சமத்துவத்தை தேடுதல் செயற்திட்டம்.

அஞ்சி முனியாண்டி வழிபாகும் படையஸ் முறைமையும்: மஸையகத்தி முன்வைத்து

அருணாசலம் லெட்சுமணன்

‘ம.மா கொத் உனுக்கொட்டுவ தமிழ் வித்தியாலயத்தின்’
அதிபரான அருணாசலம் லெட்சுமணன், ‘நிகர்’ சமூக
கலை இலக்கிய அரங்கத்தின் பிரதம
அமைப்பாளருமாவார். தேசிய, பன்னாட்டு
ஆய்வரங்குகளில் பங்கேற்று ஆய்வுக்கட்டுரைகளை
முன்வைத்து வருகிறார். 2023இல் மலேசியாவில்
இடம்பெற்ற பதினோராவது உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி
மாநாட்டில் ஓர் ஆய்வுக்கட்டுரையை
முன்வைத்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. தேசிய,
பன்னாட்டு இதழ்களில் தொடர்ந்து எழுதிவருகிறார்.
பயண இலக்கியங்கள், சமூக, கலை, இலக்கிய,
கல்வித்துறைச் செயற்பாடுகளில் ஆர்வம் மிக்கவர்.
இவர் ஒரு கவிஞருமாவார். சிறுவர் பாடல்கள், சிறுவர்
இலக்கியம் தொடர்பான விமர்சனங்கள், ஆய்வுகளை
தொடர்ந்து எழுதி வருகிறார். சிறுவர் கதைகள்
எழுதுவதிலும் ஆர்வம் கொண்டவர்.

நா

ட்டுப்புறத் தெய்வங்களில் பல, கொலைகளில் உருவானதாகவே அமையப்பெற்றுள்ளன. மாடசாமி, மருதைவீரன், பொன்னர் - சங்கர் உள்ளிட்ட நாட்டுப்புறத் தெய்வங்கள் மீதான அனுட்டிப்புகள் அவ்வகையில் அவதானத்திற்குரியவைகளாகும். அவ்வாறே பெண் தெய்வ வழிபாடு தொடர்பிலும் கொலையின் மூலமான தெய்வ அனுட்டிப்புகள் முக்கியத்துவத்திற்குரியதாக விளங்குகின்றன. முனி, கிராமத் தெய்வமாகவே உணரப்படுகின்ற நிலையில் இயக்கசக்தி மீதான கவனத்தைப் பெற்றுள்ளதாக அமைகிறது. பொதுவாகக் கிராமத் தெய்வங்களாக அடையாளப்படுத்தப்பட்ட தெய்வங்கள் உலகில் வாழ்ந்த தடயத்தைக் கொண்டுள்ளதோடு அவர்களது தியாகம், வீரம், முன்வருதல் போன்ற குணாம்சங்கள் இறைநிலையில் உயர்த்தப்பட்டுள்ளமையை அறிய முடிகிறது. மாறாக முனிகள் பற்றிய கவனத்தில், ஒன்றின் இயக்கம் அல்லது தொழிற்படுகை அம்சங்கள் முக்கியத்துவம் பெறுவதை உணரலாம். மூலம் ஒன்றின் தொடர் நிலையிலேயே முனிகளை உற்றுநோக்க வேண்டியுள்ளது. இயக்கம், செயற்பாட்டுடன் தொடர்புபட்ட நிலையிலேயே அடைமொழியாக முனிகளின் பிரவாகம் அமைந்திருக்கின்றது. சிவனை மூலமாக இருத்தி ஆண்டியாக உருவகிக்கின்ற அதன் தொடர்ச்சி நிலையில் முனியாண்டியின் பரிமாணம் அமைந்துள்ளது. அதன் பரிமாணத்தின் ஓர் அங்கமாகவே 'அஞ்சி முனியாண்டி' அல்லது 'ஐந்து முனியாண்டி' தெய்வத்தின் அனுட்டிப்பும் உற்றுநோக்கப்பட வேண்டியுள்ளது.

'அஞ்சி' என்பது பயந்து அல்லது திகைத்து எனப் பொருள்படுகிறது. முனியாண்டி கடவுளுக்குப் பயந்து அல்லது அஞ்சித் திகைத்து நிற்கும் நிலையைக் குறிப்பிடுகின்றது. தமிழகத்தில் சில சமூகத்தினரால் வழிபடப்பட்டதன் தொடர்ச்சி நிலையில் அஞ்சி முனியாண்டி வழிபாடும் வியாபகம் பெற்றிருக்கின்றது. குறிப்பாக நாடார் சமூகத்தினரினால் தெய்வமாக அனுட்டிக்கப்பட்டுள்ளது. அதன் தொடர்ச்சி நிலையில் பல நாடுகளுக்கும் பிரதேசங்களுக்கும் அஞ்சி முனியாண்டி வழிபாடு பரவியுள்ளது. தமிழகத்தைப் பூர்வீகமாகக் கொண்ட தமிழர்கள், இருநூறு வருடங்களுக்கு முன்னர் தென்னிந்தியாவில் இருந்து இலங்கைக்குப் புலம்பெயர்ந்தார்கள். தென்னிந்தியத்

தமிழர்களின் வியாபகம் இலங்கையில் பல்வேறு மாறுதல்களுக்கு அடித்தளமிட்டன. பெருந்தோட்டத்துறையின் உருவாக்கம் பிரித்தானியர்களதும், இலங்கையினதும் பொருளாதாரத்தை உயர்த்தியது. அதுபோலவே அரசியல், கலாசார, பண்பாட்டு அம்சங்களிலும் பல்வேறு மாறுதல்களை ஏற்படுத்தியது. இவ்வாறு புலம்பெயர்ந்த தமிழர்கள், இந்திய வம்சாவளித் தமிழர்கள் என அடையாளப்படுத்தப்பட்ட நிலையில் இச்சமூகத்தை 'மலையகம்' என அடையாளப்படுத்தும் முனைப்புகள் அறுபதுகளின் பின்னர் வலுப்பெற்று வருகின்றது.

மலையக மக்கள் பல்வேறு சவால்களுக்கு முகங்கொடுத்த நிலையிலேயே வழிபாட்டு மரபுகளும் சமய நம்பிக்கைகளும் பெரிதும் துணை நின்றுள்ளன. அதன் தொடர்ச்சி நிலையிலேயே இலங்கை மலையகத்தில் அம்மன் வழிபாடு இடம்பெற்று வருகின்றது எனலாம். மலையகத்திலுள்ள தோட்டங்களில் அம்மன் ஆலயங்களைப் பிரதானப்படுத்தி குலதெய்வங்களும், காவல் தெய்வங்களும், தொழில் தெய்வங்களும் ஆதிக்கம் பெறுகின்றன. மலையகத்தில் ஆண் சிறு தெய்வங்கள் அம்மனின் சகோதரர்களாக நோக்கப்படுகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. இவ்வழிபாட்டுடன் தொடர்புபட்ட, அம்மனுக்குப் பாதுகாப்பைத் தருகின்ற வகையிலான தொன்மக் கதைகளும் உற்றுநோக்கத் தக்கவைகளாகும். இவ்வாறு காணப்படும் மாடசாமி, மருதைவீரன், பொன்னர் - சங்கர், கருப்பன், இராமர் போன்ற தெய்வங்கள் பற்றிய விடயங்கள் கவனத்தைப் பெறுகின்றன. மலையக மக்களால் வழிபாட்டிற்குரியதாக அறியப்படும் முனிகள் பற்றிய பூர்வீகத்தை அறிய முனைகையில் ஏக்கம் தொடர்பான எண்ணக்கரு வலிமை பெறுவதை அறிய முடிகின்றது.

மலையகத்தைப் பொறுத்தமட்டில் முனிகள் மீதான நம்பிக்கை, மிகுந்த வலிமை பெற்றதாக விளங்குகின்றது. எல்லை முனி, கவ்வாத்து முனி, கம்பி முனி, ரோதை முனி என்றவாறு முனிகளின் வகைப்பாடு ஆதிக்கம் பெறுவதைக் காணலாம். முனிவு என்பது சினம், அச்சுறுத்துவது ஆகிய பொருள்களில் அமைகின்றது. தொழிலில் காணப்பட வேண்டிய மரியாதை, அவதானம் ஆகியனவும் ஒரு பய நிலையில் நோக்கப்படுகின்றன. மலையகத்தின் தொழிற்துறையுடன் நம்பிக்கையையும், பாதுகாப்பையும் ஏற்படுத்துகின்ற வழிபாட்டு முறையாக முனிகள் தொடர்பான வழிபாடு விளங்குகின்றது. தொழில்கள் மீதான

பக்தியையும், அவதானத்தையும் பிரதானப்படுத்திய வகையில் இவ்வழிபாட்டு மரபு கைக்கொள்ளப்படுகின்றமை கவனத்திற்குரியதாகும். முனிகள், மலையக மக்களின் வாழ்க்கை முறையோடும் இரண்டறக் கலந்துள்ளன. இதனை 'அநியாயம் செய்தால் முனியாண்டி கேட்பான்' என்ற வார்த்தைப் பிரயோகம் இம்மக்களிடத்தே நிலைபெற்றுள்ளதன் வழி அறியலாம். அதன் தொடர்ச்சி நிலையிலேயே மலையக மக்களால் 'அஞ்சி முனியாண்டி' அனுட்டிப்பும் சிறப்பிடம் பெறுகிறது.

அஞ்சி முனியாண்டி - நடுகல் வழிபாடு

அஞ்சி முனியாண்டியை நாடார் சமூகத்தினர் குலதெய்வமாகப் பார்த்த நிலையில், மலையகத்தில் அதன்வழி வந்தவர்கள் அதனைக் குலதெய்வமாக வழிபடுகின்றார்கள். தொழில் தெய்வங்களுக்கு ஏற்றவகையில் அவ்வவ் களங்களுக்கு ஏற்றவாறு முனியாண்டி அடைமொழிகளில் வேறுபடுவதும் அறிந்ததே. காவல் தெய்வம் எனத் தனித்தும் குழுவாகவும் வழிபடும் கடவுளாக எல்லை முனியும், அஞ்சி முனியும் விளங்குகின்றன.

எல்லை முனி ஆலயம் தோட்டத்தின் எல்லையில் இருக்கின்ற நிலையில் எல்லைப் பாதுகாப்பை உறுதிப்படுத்தும் பொறுப்பு எல்லை முனியின்பால் ஒப்படைக்கப்படுகின்றது. சில தோட்டங்களில் அஞ்சி முனி ஆலயமும் தோட்ட எல்லையிலேயே அமைந்திருப்பது உண்டு. சில தோட்டங்களில் ஊரின் மத்தியிலும் இவ் ஆலயம் அமைவதுண்டு. விவசாயப் பயிர்களைக் காக்கும் காவல் தெய்வமாகவும் இது அனுட்டிக்கப்படுகின்றது. இந்நிலையில் விவசாயத்தைப் பூர்வீகமாகக் கொண்ட சமூகம், பெருந்தோட்ட விவசாயப் பயிர்களோடு தொடர்புபட்டவாறு, முனி வழிபாட்டுடன் தொடர்பு கொள்கின்றது. அமைவிடம் எதுவாக இருப்பினும் ஊரைக் காப்பாற்றும் பொறுப்பு ஊர் மக்களால் அஞ்சி முனியாண்டியிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. கெட்ட ஆவிகள், பிசாசுகள் தோட்டங்களை அண்டவிடாது தடுத்தல், கொடிய நோய்கள் ஏற்படாது காத்தல், தீயவர்களும் கள்வர்களும் தோட்டத்தினுள்

நுழைய விடாது தடுத்தல், உயிர்களையும் உடைமைகளையும் பாதுகாத்தல், விபத்துகளும் அங்கவீனங்களும் ஏற்படாது தடுத்தல், இரவு நேரப் பயணங்களின் போது துணை நின்றல், பிள்ளைப்பேறு, எதிரிகளுக்குத் தகுந்த தண்டனை வழங்குதல் போன்ற வேண்டுகளோடு அஞ்சி முனியாண்டியை வணங்கும் மரபு கைக்கொள்ளப்படுகின்றது. இவ் வேண்டுகள், காணிக்கை கட்டுவதன் மூலம் அஞ்சி முனிக்குப் பாரம் கொடுக்கப்படுகின்றது.

சிவனை முனிஸ்வரர் என அழைக்கும் மரபில் முனியானது முனியாண்டி, முனிஸ்வரன், முனியப்பர் என்ற பெயர்களாலும் அடையாளப்படுத்தப்படுகின்றார். முனிஸ்வரன் சிவனுடன் தொடர்புபட்ட சிவகணங்களாகக் குறிப்பிடப்படுகிறார். சிவனின் முகத்திலிருந்து தோன்றிய ஏழு வடிவங்களில் இருந்து வந்ததாக அவரைக் குறிப்பிடுவார்கள். மரத்தடி வழிபாடுகளில் இருந்து தோற்றம் பெற்றதாகவே முனி வழிபாடு தொடர்கின்றது. அதன் வழியில் மரத்தடிகளிலேயே இவ்வழிபாட்டுத் தலங்கள் அமையப்பெற்றுள்ளன. தமிழர்கள் நீண்டகாலமாகவே நடுகல் வழிபாட்டில் ஆர்வம் செலுத்தியுள்ளார்கள். அதன் தொடர்ச்சியாகவும் முனி வழிபாடு திகழ்கின்றது. பல இடங்களில் விபூதி, சந்தனம், குங்குமம் ஆகியன பூசி அலங்கரிக்கப்பட்ட கல் அடையாளமாக முனி திகழ்கின்றது. சிவன் - சக்தியை

அடையாளப்படுத்தும் வகையில் திரிகூலம் நடப்பட்டு அதற்கும் பூசை இடம்பெறுகின்றது. உருவம் கொடுத்த நிலையில் இன்று சிலைகளும் வடிவமைக்கப்படுகின்றன. குடும்பரீதியாக அமைக்கப்பட்ட கோயில்கள் பொதுக்கோயில்களாக மாறியுள்ளன. வீரமும் ஆவேசமும் நிறைந்த கடவுளராக வழிபடப்படும் முனிஸ்வரன், அந்தகாசுரனை அழித்தவராகவும் அறியப்படுகிறார். முனியை தெய்வ ஆவேசம் படைத்தவராகவும், பயமற்றவராகவும் வேதம் குறிப்பிடுகின்றது. அவ்வாறே உபநிடதம், பகவத்கீதை போன்றனவும் முனி தொடர்பில் பின்வருமாறு விளக்கமளிக்கின்றன: உலக வாழ்க்கையை வெறுத்து ஞானத்தின் உயர் நிலையாகிய மௌனத்தைக் கடைப்பிடித்து விருப்பு வெறுப்பு, கோபதாபங்களை நீக்கியவர்கள். இதன் வழியிலேயே முனிவர்கள் என்ற பதம் உருவாகியுள்ளது. சமகாலத்திலும் கிராமிய மக்கள் மத்தியில் தவறு செய்தால் தண்டனை வழங்குபவராகவும், ஒளிப்பிழம்பாகக் காட்சி தருபவராகவும், மணி ஓசையைக் எழுப்புவராகவும் நம்பப்படுகின்றார். மலையக மக்களின் அனுட்டிப்பில் பஞ்ச முனிகள் தொடர்பான வழிபாட்டையும் நோக்க வேண்டியுள்ளது. மலையகப் பிரதேசங்களில் இவ் ஆலயங்களை 'ஐந்து முனியாண்டி' ஆலயம் என அழைப்பர். வாழ்முனி, செம்முனி, கருமுனி, முத்துமுனி, வேதமுனி ஆகிய ஐந்து முனிகளும் பச்சையம்மனுக்குத் துணையாக இருந்ததாகக் கூறப்படுகின்றது. அவ் மரபில் 'ஐந்து

திரிகூலம்

முனியாண்டி' ஆலயம் எனவும் அழைக்கப்படுகின்றது. இவற்றோடு ஐடாமுனி, பாலக்காட்டு முனி, இலாடா முனி ஆகியன பற்றிய கவனமும் எடுத்துரைக்கப்படுகின்றது. தோட்டத்து மக்களை ஒன்று திரட்டுகின்ற களமாக இவ்வழிபாட்டுத் தலங்கள் திகழ்கின்றன. மலையகத் தோட்டங்களில் அம்மன் கோயில்களே பிரதானமாகக் காணப்படுகின்ற நிலையில் அம்மன் வழிபாட்டுடனும் மிக நெருங்கிய தொடர்போடு முனியாண்டி ஆலய வழிபாடு இணைக்கப்பட்டுள்ளது. அம்மன் திருவிழா மற்றும் தொடர்புபட்ட விழாக்களின் போது இவ் ஆலயத்திலும் பூசைகளும், கிரியைகளும் முன்னெடுக்கப்படுகின்றன. இதன்போது முற்றுமுழுதாக சைவ அனுட்டானங்களுடனான பூசைப் பொருட்களின் பிரயோகத்துடன் பொங்கல், கஞ்சி, சைவ உணவுகள் படைக்கப்படுகின்றன.

மார்கழி மாதத்தில் திருவெம்பாவை அனுட்டிப்பு மலையகத்தைப் பொறுத்தவரையில் இராமர் பஜனை வழிபாடாகவே வழிப்படுத்தப்படுகின்றது. மாரியம்மன் ஆலயம் அல்லது மாரியம்மன் வளாகத்தில் அமைந்துள்ள இராமர் ஆலயத்தில் மார்கழி மாதம் முழுதும் இடம்பெறும் வழிபாட்டின் போதும் அசைவப் பொருட்கள், மதுபானம் மற்றும் புகைத்தல் பொருட்கள் தவிர்த்தே படையல்கள் படைக்கப்படுகின்றன. அம்மன் ஆலயத் திருவிழா, தைப்பூசம், பங்குனி உற்சவம்,

சித்திரைப் புத்தாண்டு ஆகிய விசேட பூசைகளின் போது அம்மன் ஆலய நிர்வாகிகளால் அஞ்சி முனியாண்டி ஆலயங்களிலும் பூசைகள் நிகழ்த்தப்படுகின்றன. இக்காலங்களில் அம்மன் ஆலயத்தில் தொடர்ச்சியாகப் பூசை செய்யும் பண்டாரங்களே பூசை செய்கின்றமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. அம்மன் ஆலயத் திருவிழாவின் போது பிராமணர்கள் அல்லது சமஸ்கிருதத்தைத் தழுவிப் பூசை மேற்கொள்ளும் தேசிகர்கள், அஞ்சிமுனி ஆலயத்திற்கு வருகைதந்து பூசைகளை நடத்துகின்றார்கள். அம்மன் ஆலயப் பாற்குடப் பவனியின்

போது இவ் ஆலயத்தில் இருந்தே பால் வழங்கித் தொடக்கி வைக்கப்படுகின்றது. வருடாந்தம் கார்த்திகை தீப தினத்தின் போது அம்மன் ஆலயங்களில் சுடலை கொழுத்துதல் செயற்பாடு இடம்பெறும். அம்மன் ஆலயங்களின் முற்றத்தில் இது வழமையாக இடம் பெறுவதுண்டு. அம்மன் ஆலயத்தில் எரிக்கப்படுவதைப் போலவே அஞ்சி முனியாண்டி ஆலயத்திலும் சொக்கப்பனை கொழுத்துதல் செயற்பாடு இடம்பெறும். இவ்வழிபாட்டின் போதும் சைவப் படையல்களே படைக்கப்படுகின்றன.

காவல் தெய்வங்களுக்கே உரிய மாமிசப் படையல் வைத்து வழிபடும் வழக்கமும் இவ் ஆலயத்தில் இடம்பெறுகின்றது. அம்மன் ஆலய வருடாந்தத் திருவிழா நிறைவுற்று எட்டாம் நாளில், ஆலய நிர்வாகத்தினரால் சேவல் பலியிடப்பட்டு, சேவலின் தலையும் அதன் ஈரலும் தீயில் சுடப்பட்டு, அஞ்சி முனியாண்டியாக உருவகிக்கப்படும் சிலைக்கு அருகில் வைக்கப்படும். கள்ளுப் போத்தலை மூடியைத் திறந்து சிலையின் அருகில் வைத்துவிடுவார்கள். அருகில் சுருட்டு அல்லது பீடியை வைக்கும் வழக்கமும் உள்ளது. கள்ளுக்குப் பதிலாக 'பியர்' அல்லது சாராயம் (கால் போத்தல்) வைக்கும் வழக்கமும் உள்ளது. சிலநேரங்களில் இவ் ஆலயத்தில் பூசை செய்யும் பூசாரி, காவல் கொடுத்ததும் வைக்கப்படும் மதுபானத்தை தான் எடுத்து அருந்தி விடுவதுமுண்டு. பின்னர் காவல் கொடுத்த சேவலை உரித்துத் துப்பரவு செய்து ஆலய வளாகத்திலேயே கறி சமைத்து, அதனுடன் சோறும் சமைத்து, பூசைக்குத் தேவையான பொருட்களையும் வைத்துப் படையலிடுவார்கள். பின்னர் பூசாரியார் பூசை செய்து படையல் இட்டது போக, மீதமுள்ள கோழி இறைச்சி கலந்த சோற்றினைப் பூசையில் பங்கேற்பவர்களுக்கு இலையில் வழங்கி மகிழ்வார்கள். அப்படையலுடன் காளாஞ்சி, தட்சணை, காசு போன்றனவும் பூசாரியாருக்கு வழங்கப்படும். இப்பூசையில் ஊரில் விரும்பியவர்கள் பங்கேற்பார்கள்.

தனிநபர்களது நேர்த்திக்கடன்களும் மேற்குறித்தவாறே இடம்பெறும். குடும்ப உறுப்பினர்கள், உறவினர்கள், அழைக்கப்பட்ட நபர்கள் மாத்திரம் தனிநபர்களது நேர்த்திக்கடன் பூசைகளின்போது பங்கேற்பார்கள். அவர்களது

அஞ்சி முனியாண்டியை நாடார் சமூகத்தினர் குலதெய்வமாகப் பார்த்த நிலையில், மலையகத்தில் அதன்வழி வந்தவர்கள் அதனைக் குலதெய்வமாக வழிபடுகின்றார்கள். தொழில் தெய்வங்களுக்கு ஏற்றவகையில் அவ்வவ் களங்களுக்கு ஏற்றவாறு முனியாண்டி அடைமொழிகளில் வேறுபடுவதும் அறிந்ததே. காவல் தெய்வம் எனத் தனித்தும் குழுவாகவும் வழிபடும் கடவுளாக எல்லை முனியும், அஞ்சி முனியும் விளங்குகின்றன.

அஞ்சி முனியாண்டி மர வழிபாடும் கல்வெட்டும்

விருப்பத்திற்கு அமைய படையலுக்குத் தயார் செய்யப்பட்ட இறைச்சிச் சோற்றை உண்டு மகிழ்வதோடு, தங்கள் விருப்பத்திற்கு அமைய மதுபானங்களையும் அருந்தி மகிழ்வார்கள். இந்நிகழ்வு ஒருவகையில் விருந்துபசார நிகழ்வாக அமைவதுண்டு. காவல் கொடுப்பது ஒரு சேவலாக உள்ள நிலையில், ஊர் மக்களின் பங்கேற்பைக் கருத்திற் கொண்டு 'புரொய்லர்' கோழியையும் மேலதிகமாகச் சேர்த்துச் சமைக்கும் வழக்கம் உள்ளது. சிலரது நேர்த்திக்கடன் சைவப் படையல்

வைத்துப் பொங்கலிடுவதோடு மட்டுப்படுத்தப்படும். இவ்வாறான நேர்த்திக்கடன் பூசையின் போது தோட்டத்திலுள்ள சிறுவர்களின் பங்கேற்பு அவர்களுக்கு மிகுந்த மகிழ்வைத் தருவதாக அமையப்பெறும். வீட்டிலுள்ள பெண்களும் இப்பூசையின் போது பங்கேற்பார்கள். சிறுவயதில் பேசுவதற்கு இடப்படும் பிள்ளைகளுக்கு பேச்சு நன்றாக வரவேண்டும் எனவும் நேர்த்திக்கடன் வைப்பார்கள். இவ்வாறான நேர்த்திக்கடன் பூசையின் போது, மணியை வாங்கி, ஆலயத்தில் பூட்டுவது வழமையாகும். மணியோசையோடு சிறப்பிக்கப்படுகின்ற களமாகவும் ஐந்து முனி ஆலயங்கள் விளங்குகின்றன. 'தட்டுவதன் மூலம் ஒலி எழுப்பும் மணிகள்' ஆலய வளாகத்தில் மாட்டப்பட்டிருக்கும்.

ஊர் மக்கள் ஒன்று சேர்ந்து அல்லது ஊரிலுள்ள அனைவருக்கும் அன்னதானம் வழங்கிப் பூசை செய்யும் நோக்கம் கருதிய பூசைகள், பண்டிகைகளுக்கு அடுத்த நாள், ஏனைய விசேட நாள்களில் இடம்பெறுவதுண்டு. இப்பூசையைத் தனிநபர்களாகவோ, குழுக்களாகவோ, ஊர் மக்களிடம் வரிசேர்த்து ஏற்பாடு செய்வார்கள். அவ்வாறான சந்தர்ப்பங்களில் ஆடு வெட்டிக் காவல் கொடுப்பது வழமையாகும். இவ்வாறு ஆடு வெட்டுகின்ற போது நள்ளிரவு பன்னிரண்டு மணிக்குக் காவல் கொடுப்பதும் வழமையாகும். ஆடு வெட்டுவதற்கென்றே தீட்டி வைத்திருக்கும் கத்தியைக்கொண்டு பூசாரியினால் ஆடு வெட்டப்படும்.

வெட்டப்பட்ட ஆட்டின் தலை பூசாரிக்கு உரித்தானதாகும். வெட்டிய ஆட்டை உரித்துத் துப்பரவு செய்து கறி சமைப்பார்கள். பின்னர் சோறும் ஏனைய கறிகளும் சமைப்பதுண்டு. அவ்வாறு சமைக்கப்பட்ட உணவு அடுத்தநாள் பசல் பொழுதில் படையலிடப்பட்டு பூசை இடம்பெறும். எல்லாப் பூசைகளிலும் தேங்காய், வாழைப்பழம், பத்தி, சூடம், சாம்பிராணி, சந்தனம், குங்குமம், பாக்கு, வெற்றிலை, தட்சணை, பூக்கள் போன்றன கட்டாயமாக இடம்பெறும். பலிப் பூசைகளின் போது மதுபானமும், புகைத்தல் பொருட்களும் வைப்பது வழமையாகும்.

இவ்வழிபாடு மலையக மக்களின் வாழ்வியலோடு பின்னிப்பிணைந்த அம்சத்தைத்

தன்னகத்தே கொண்டுள்ள நிலையில், மக்கள் மகிழ்வோடு ஒன்றுகூடுகின்ற களமாகவும் திகழ்கின்றது. மலையகத்தில் அம்மன் வழிபாடு இருநூறு வருடத்திற்கு மேற்பட்ட பாரம்பரியத்தைக் கொண்டுள்ளது. அதற்குச் சமகாலத்திலேயே அஞ்சமுனி அல்லது ஐந்து முனி வழிபாடும் மலையகத்தில் ஊடுருவியுள்ளது. பொதுவாக சிறுதெய்வ வழிபாடு ஆகம முறையில் காணப்படும் ஏற்றத்தாழ்வுகளில் இருந்து விடுபடுவதற்கான வாய்ப்பை ஏற்படுத்துவதாக அமையப்பெறுகின்றது. ஒருவகையில் குடும்பம், அக்குடும்பம் சார்ந்த சாதியினரிடையே நெருக்கத்தை ஏற்படுத்தும் களமாகவும் இது அமையப்பெறுகின்றது. கருவறைக்குள் யார் செல்வது? என்ற வேறுபாடுகளைக் களைந்து ஜனநாயகத் தன்மையுடனான அணுகுமுறைக்கான வாய்ப்புக் குறித்த அம்சமும் இங்கு முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. எது எவ்வாறாக இருப்பினும், அஞ்சி முனியாண்டி ஆலய வளாகம் பிறருக்கு ஒரு பய நிலையை ஏற்படுத்தி மலையகத் தமிழர்களின் பாதுகாப்பு அரணாகத் திகழ்கின்றமையும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

உசாத்துணைப் பட்டியல்

1. வடிவேலன். பெ., (2007), மலையக நாட்டுப்புறவியலில் மாரியம்மன், மாத்தளை தமிழ் இலக்கிய வட்டம்.
2. ஆனந்தக்குமார். பா., (2017), இலங்கை மலையகத் தமிழ் இலக்கியம், காந்தி கிராம கிராமியப் பல்கலைக்கழகம்.
3. முரளிதரன். சு., (2002), வரவும் வாழ்வும், மலையக நாட்டாரியல் சிந்தனைகள், சாரல் வெளியீட்டகம்.
4. சிவதம்பி. கா., (1993), இலங்கை மலையகத் தமிழரின் பண்பாடும் கருத்து நிலையும், உதயம் நிறுவனம்.
5. சந்தரா. சு., (2013), தொன்மவியல் கட்டுரைகள், அறிவுப்பதிப்பகம்.
6. சண்முகலிங்கம். க., (1995), தமிழ் நாட்டார் வழக்காற்றியல், இந்து கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம்.

வடக்கு - கிழக்கு மாகாணங்களில் உள்ளூர் அதிகார சபைகளும் உள்ளூர்ப் பொருளாதார அபிவிருத்தியும்

அமரசிங்கம் கேதீஸ்வரன்

ஒரு நாட்டின் பொருளாதார அபிவிருத்தி என்பது அந்நாட்டின் நிலைபேறுகைக்கு ஸ்திரத்தினை வழங்குகின்றது. இலங்கையில் உள்ள வளச் செழிப்பு நாட்டின் அபிவிருத்திக்கு பெரும்பங்காற்றக்கூடியது. இலங்கையின் கால்பங்குக்கும் அதிகமான நிலப்பரப்பை வடக்கு - கிழக்கு மாகாணங்கள் கொண்டுள்ளன. இந்தவகையில் இலங்கையில் வடக்கு - கிழக்கு மாகாணங்களின் நிலப்பரப்பு, அதில் அடையாளப்படுத்தக்கூடிய வளங்கள் அல்லது இதுவரை கண்டறியப்படாத வளங்கள் தொடர்பாக தெளிவுடுத்துவதாகவும், அந்த வளங்களின் இப்போதைய பயன்பாடற்ற முறைமையை மாற்றியமைத்து உச்சப்பயனைப் பெறுதல், அதனூடே வடக்கு - கிழக்கின் விவசாயத்துறை, உட்கட்டமைப்பு, கடல்சார் பொருளாதாரம் என்பவற்றை அபிவிருத்தி செய்வது பற்றியும் 'வடக்கு - கிழக்கு மாகாணங்களின் வளங்களும் உள்ளூர்ப் பொருளாதார அபிவிருத்தியும்' என்ற இந்தக் கட்டுரைத் தொடர் விளக்குகின்றது.

பொருளியல் துறையில் சிரேஸ்ட வளவாளராகவும் பயிற்றுநராகவும் செயற்படும் அமரசிங்கம் கேதீஸ்வரன் அவர்கள் கிளிநொச்சியை சொந்த இடமாகக் கொண்டவர். யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் பொருளியலில் இளமாணி மற்றும் முதுமாணிப் பட்டங்களையும், இலங்கை அபிவிருத்தி நிர்வாக நிறுவகத்தில் திட்டமிடலில் டிப்ளோமா பட்டத்தையும் பெற்றவர். இலங்கை திட்டமிடல் சேவையின் தரம் II அதிகாரியாக, கிளிநொச்சி மாவட்டச் செயலகத்தில் பிரதி திட்டமிடல் பணிப்பாளராகப் பணியாற்றும் இவர், தேசிய பெண்கள் செயலகத்தின் பிரதிப் பணிப்பாளராகவும் பணியாற்றுகின்றார். 2012 இல் 'திட்டமிடல் மூலதத்துவங்கள்' என்ற நூலினையும் 2024 இல் 'மண்' என்ற கவிதை நூலினையும் வெளியீடு செய்துள்ளார். இவர் சிறந்த விமர்சகரும் ஆய்வாளருமாவார். வடக்கு கூட்டுறவு அபிவிருத்தி வங்கியின் உப தலைவராகவும், இலங்கை தேசிய கூட்டுறவுச் சபையின் உபதலைவராகவும், கிளிநொச்சி மாவட்ட கூட்டுறவுச் சபையின் தலைவராகவும் செயற்பட்டு வரும் ஒரு மூத்த கூட்டுறவாளருமாவார்.

கி

ராமிய அபிவிருத்தி மற்றும் பொருளாதார வளர்ச்சியைச் செயற்படுத்துவதில் கிராம அபிவிருத்தித் திணைக்களம் மற்றும் உள்ளூராட்சித் திணைக்களம் என்பன முக்கிய பங்காற்றுகின்றன. இந்த அமைப்புகள், மக்கள் பங்கேற்பை உறுதிப்படுத்தும் வகையில், பிரதேச, நகர மற்றும் மாநகர நிர்வாகங்களில் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தலைமைத்துவத்தின் வழியாகச் செயற்படுகின்றன. கிராமிய மட்டத்தில், கிராம அபிவிருத்திச் சங்கங்களும், மாதர் கிராம அபிவிருத்திச் சங்கங்களும் செயலில் உள்ளன. இவை அடிமட்ட மக்களின் பிரதிநிதித்துவ அமைப்புகளாக உள்ளன. உள்ளூராட்சிச் சபைகள், அரசியல் உரிமையுடனான பங்கேற்பை வழங்கி வருகின்றன. இவ்வாறுள்ள கிராமிய அமைப்புகள், கிராமவாரியாக நடத்தப்படும் கட்டமைப்பு அபிவிருத்தி, மக்கள் கருத்துகளைச் செவிமடுத்தல், மக்களுடைய முன்னுரிமைகளைக் கவனத்திற்கொண்டு நடவடிக்கை எடுத்தல் மற்றும் மக்களுக்காக மக்கள் பணி செய்தல் போன்றவற்றைக் குறிக்கோளாகக் கொண்டுள்ளன.

வடக்கு மாகாணத்தின் உள்ளூராட்சி அமைப்புகளும் சேவைகளும்

இவ்வகையில், வடக்கு மாகாணத்தில் 8,884 சதுர கிலோமீற்றர் பரப்பளவில் காணப்படும் நிலப்பரப்பில் 921 கிராம அலுவலர் பிரிவுகளும், 3,556 கிராமங்களும் காணப்படுகின்றன. உள்ளூராட்சி நிர்வாக அடிப்படையில் இரு மாநகர சபைகளும், 4 நகர சபைகளும், 28 பிரதேச சபைகளும், 71 பிரதேச சபை உப அலுவலகங்களும் செயற்படுகின்றன. இதேபோல கிழக்கு மாகாணத்தில் 9,996 சதுர கிலோமீற்றர் நிலப்பரப்பைக் கொண்ட பகுதியில் 1,078 கிராம அலுவலர் பிரிவுகளும், 2,447 கிராமங்களும் காணப்படுகின்றன. உள்ளூராட்சி நிர்வாக அடிப்படையில் 3 மாநகர சபைகளும், 5 நகர சபைகளும், 37 பிரதேச சபைகளும், 498 வட்டாரங்களும் காணப்படுகின்றன. அரசு நிர்வாகத்தின் கிராமிய அலகாக கிராம அலுவலர் பிரிவுகள் காணப்படுகின்றன. பல கிராம அலுவலர் பிரிவுகளின் அடுத்தமட்ட அமைப்பாக கிராமங்கள் இருந்து வருகின்றன. கிராமங்களின் பிரதிநிதித்துவத்தை கிராமிய அபிவிருத்திச் சங்கங்கள் வெளிப்படுத்துகின்றன. பிரதேச மட்டத்தில் வரிகள் மூலம் வருமானத்தைத் திரட்டும் அதிகாரம் கொண்ட அமைப்புகளாக இவை காணப்படுகின்றன. பிரதேச சபைகள்

தமது ஆளுகைக்குட்பட்ட பகுதிகளில் இயங்கும் சந்தைகள், வியாபார வலயங்கள் என்பனவற்றை வாடகைக்கு விட்டு வரிகளை அறவிடுகின்றன. இவை வியாபார உரிமம், சேவைக் கட்டணங்கள், தண்டப்பணம், ஏனைய வருமானங்கள், நிலையான வைப்பு வருமானம், நன்கொடைகள், சந்தைக் கடைகளின் வருமானம், விடுதி வாடகைகள், வாடிவீடுகளின் வாடகை, குடியிருக்கும் வீடுகளின் வாடகை, பொழுதுபோக்கு வரிகள், முத்திரைக் கட்டணங்கள், நீதிமன்றத் தண்டப்பண வருமானம், வாகன மற்றும் கால்நடை உத்தரவுப் பத்திர வருமானங்கள், வியாபாரப் பலகைகளின் வருமானம், ஆதன வரி, சோலை வரி எனப் பல்வேறு நிதி மூலங்களிலிருந்து வருமானங்களைப் பெற்றுக்கொள்கின்றன.

உள்ளூர் அதிகார சபைகள் தமக்குக் கிடைக்கும் இவ்வருமான மூலங்களிலிருந்து கிடைக்கும் பல்வேறு வருவாய்களையும் தமது மக்களுக்கான சேவைகள் என்ற வகையில் மீள வழங்கி வருகின்றன. கிராமிய மட்டத்தில் காணப்படும் அவசியத் தேவைகளான உற்பத்தி விற்பனைச் சந்தைகள், மருந்தகங்கள், ஆயுர்வேத வைத்தியசாலைகள், சிறுகடைகள், கொள்கலன்கள், மயானங்கள் என்பன சேவை நோக்கு அடிப்படையில் பிரதேச நிர்வாகத்தினால் முகாமை செய்யப்படுகின்றன. நிறுவனச் சேவைகள் என்ற வகுதியின் கீழ் நூலகங்கள், படிப்பகங்கள், குளாய்வழி நீர்வழங்கல், குளாய்க் கிணறுகள், திறந்த கிணறுகள் என்பன நிர்வகிக்கப்படுகின்றன. வேலைவாய்ப்பு வழங்கும் மனிதவளச் சேவைகள் என்றவகையில், அட்டவணைப்படுத்தப்பட்டு அனுமதிக்கப்பட்ட ஆளணி, அட்டவணைப்படுத்தப்படாத ஆளணி என இரு பிரிவுகளின் கீழ் பணித்தொகுதிகள் சேர்க்கப்பட்டு, நகரக் கழிவு முகாமைத்துவம் உட்பட பல்வேறு சேவைகள் வழங்கப்பட்டு வருகின்றன.

இந்தவகையில் மாவட்ட மட்டத்தில் காணப்படும் சேவை வழங்கலை ஆராயும் போது, வட மாகாணத்தின் யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் 96 சந்தைகளும், 4 சிகிச்சை மையங்களும், 13 மருந்தகங்களும், 37 ஆயுர்வேத வைத்தியசாலைகளும், 32 வாரச்சந்தைகளும், 1,514 விற்பனைக் கடைகளும், 14 கொள்கலன்களும், 260 சுடுகாடு - இடுகாடுகளும் இயங்கி வருகின்றன. கிளிநொச்சி மாவட்டத்தில் 31 சந்தைகளும், 10 ஆயுர்வேத மருந்தகங்களும், 2

வாரச் சந்தைகளும் 3,377 விற்பனைக் கடைகளும், 5 கொள்கலன்களும், 90 சுடுகாடு - இடுகாடுகளும் காணப்படுகின்றன. முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தில் 28 சந்தைகளும், 5 ஆயுர்வேத வைத்திய மருந்தகங்களும், 1 வாரச்சந்தையும், 4 கொள்கலன்களும், 104 சுடுகாடு - இடுகாடுகளும் நிர்வகிக்கப்பட்டு வருகின்றன. வவுனியா மாவட்டத்தில் 20 சந்தைகளும், 51 சிகிச்சை நிலையங்களும், 3 வாரச்சந்தைகளும், 449 விற்பனைக் கடைகளும், 4 கொள்கலன்களும், 80 இடுகாடுகள் - சுடுகாடுகளும், 10 நூலகங்களும் காணப்படுகின்றன. மன்னார் மாவட்டத்தில் 11 சந்தைகளும், 3 மருந்தகங்களும், 66 வாரச்சந்தைகளும், 368 விற்பனைக் கடைகளும், 14 கொள்கலன்களும், 36 சுடுகாடு - இடுகாடுகளும் பராமரிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

இதனைவிட நிறுவனம்சார்ந்த சேவைகள் என்ற வகையில், நூலகங்களும் படிப்பகங்களும் தமது கல்விச்சேவை வழங்கலுக்காகப் பல்வேறு இடங்களில் நிறுவப்பட்டுச் சேவை வழங்கி வருகின்றன. கிராமிய மக்கள் தரிசிக்கும் முதல்நிலை மையமாக உள்ளூராட்சி அமைப்புகளின் நூலகங்களே செயற்பட்டு வருகின்றன. இந்தவகையில் யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் மாநகர சபையின் கீழ் 6 நூலகங்களும், 3 நகரசபைகளின் கீழ் 4 நூலகங்களும், 13 பிரதேச சபைகளின் கீழ் 49 நூலகங்களும் சேவை வழங்கி வருகின்றன. கிளிநொச்சி மாவட்டத்தில் 3 பிரதேச சபைகள் மூலம் 10 நூலகங்கள் பராமரிக்கப்படுகின்றன. முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தில் 4 உள்ளூராட்சி சபைகள் மூலம், 13 நூலகங்கள் செயற்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. மன்னார் மாவட்டத்தில் மன்னார் நகர சபையின் கீழ் 17 நூலகங்கள் இயக்கப்பட்டு வருகின்றன. வவுனியா மாநகரசபையின் கீழ் ஒரு நூலகமும், ஏனைய 4 பிரதேச சபைகள் மூலம் 9 நூலகங்களும் இயக்கப்பட்டு வருகின்றன.

உள்ளூராட்சி அமைப்புகளினால் செயற்படுத்தப்படும் மற்றொரு முக்கியமான சேவை வழங்கலாக நீர் விநியோகத்தைக் குறிப்பிட முடியும். இதன்கீழ், குழாய்கள் மூலம் நீர் விநியோகித்தல், ஆழ்துளைக் கிணறுகள் மூலம் நீர் பெற்று தண்ணீர் வண்டிகள் மூலம் விநியோகித்தல், திறந்த பொதுக் கிணறுகளை நிர்ந்தரமாக அமைத்து அதிலிருந்து மக்கள் நேரடியாக நீரைப்பெறல் ஆகிய 3 வகைகளில் நீர் விநியோகம் இடம்பெற்று வருகிறது.

உள்ளூராட்சிச் சபைகள் வழங்கும் கழிவு முகாமைத்துவச் சேவைக்கு அடுத்ததாக இந் நீர்வழங்கல் சேவையே கேள்விமிக்க இரண்டாவது சேவையாக இம்மாகாணங்களில் காணப்படுகின்றது. நீர்வழங்கல் சேவைக்குப் பிரதான கடமைக்கூறைக் கொண்ட நீர்வழங்கல் வடிகாலமைப்புச் சபையானது நீர்வழங்கலில் அதிக பங்களிப்பை வழங்கினாலும் நீரின் விலையின் அடிப்படையில் உள்ளூராட்சி அமைப்புகளின் நீர்வழங்கல், மக்கள் விரும்பும் சேவையாக இருந்து வருகிறது. இந்தவகையில் யாழ்ப்பாண மாநகர சபையின் கீழ் 1,798 குழாய்வழி நீர்வழங்கல் மையங்களும், சாவகச்சேரி நகரசபையின் கீழ் 81 நீர்க்குழாய்களும், வலிகாமம் மேற்குப் பிரதேச சபையின் கீழ் 5 குழாய்வழி நீர்வழங்கலும், வலிகாமம் வடக்குப் பிரதேச சபையின் கீழ் 31 நீர்க்குழாய்களும், சாவகச்சேரி பிரதேச சபையின் கீழ் 145 நீர்க்குழாய்களும் நீர்விநியோகம் செய்துவருகின்றன. பிரதேச நிர்வாகத்தினால் இம்மாவட்டத்தில் 122 குழாய்க்கிணறுகள் அமைக்கப்பட்டு நீர் வழங்கப்படுவதுடன், பொதுக்கிணறுகள் என்ற வகையில் 642 பொதுக்கிணறுகள் குடிநீர்த் தேவைக்காக அமைக்கப்பட்டுள்ளன. கிளிநொச்சி மாவட்டத்தில் நீர் தேவைப்படும் பகுதிகளில் 115 இடங்களில் நீர்க்கொள்கலன்கள் அமைக்கப்பட்டு அதிலிருந்து மக்கள் நீரைப் பெற்றுக்கொள்கின்றனர். 150 குழாய்க் கிணறுகளும், 387 பொதுக் கிணறுகளும் இம்மாவட்டத்தில் குடிநீர் வழங்கலுக்காக அமைக்கப்பட்டுள்ளன. முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தில் 79 நீர்க்குழாய்கள் மூலம் நீர் வழங்கப்படுவதுடன், 236 குழாய்க் கிணறுகளும் 482 திறந்த கிணறுகளும் அமைக்கப்பட்டு நீர் வழங்கலில் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. மன்னார் மாவட்டத்தில் 2 இடங்களில் நீர்க்கொள்கலன்கள் மூலம் நீர் விநியோகிக்கப்படுவதுடன், 117 குழாய்க் கிணறுகளும், 161 திறந்த கிணறுகளும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. வவுனியா மாவட்டத்தில் 1,140 குழாய்க் கிணறுகளும், 471 பொதுக் கிணறுகளும் உள்ளூராட்சி நிர்வாக அமைப்புகளின் கீழ் நீர் வழங்கலுக்காக அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

உள்ளூராட்சி மன்றங்களினால் வழங்கப்படும் மற்றுமொரு பிரதான சேவையாக வீதி விளக்குகள் பொருத்தும் சேவையைக் குறிப்பிட முடியும். இந்தத் திட்டத்தின் கீழ் பிரதான பாதைகள், சந்திகள், திருப்பங்கள், பொதுவான கட்டடங்கள்

என்பவற்றுக்குப் பயன்படுத்தக்கூடிய வகையில் வீதி விளக்குகள் பொருத்தப்பட்டு, அவைகளுக்குரிய பணம் பிரதேச வருமானத்திலிருந்து மின்சார சபைக்குச் செலுத்தப்படுகிறது. வீதி விளக்குத் தொழில்நுட்பத்தில் 'சோலார்' சக்தியை அடிப்படையாகக்கொண்ட விளக்குகளைப் பொருத்துவதை பல பகுதிகளில் பரிசீலித்திருந்தாலும், சில பொறுப்பற்ற பயனர்களால் இவை களவாடப்படுவதால், தற்போது பல வீதி விளக்குகள் மின்சார சபையின் நேரடி வயரிங் மூலம் இணைக்கப்பட்டே செயற்படுகின்றன. இவ்விளக்குகளைப் பொறுத்தவரை யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் 33,328 வீதி விளக்குகளும், கிளிநொச்சி மாவட்டத்தில் 5,357 வீதி விளக்குகளும், முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தில் 6,300 வீதி விளக்குகளும், மன்னார் மாவட்டத்தில் 8,636 வீதி விளக்குகளும், வவுனியா மாவட்டத்தில் 37,017 வீதி விளக்குகளும், பிரதேச சபைகள் மூலம் பொருத்தப்பட்டுள்ளன.

இத்துடன் இணைந்த வகையில், உள்ளூராட்சி அமைப்புகளினால் கிராம மட்டங்களில் நிறுவப்பட்டுள்ள சனசமூக நிலையங்கள் பல்வேறு சிறிய வேலைகளை கிராம மட்டத்தில் செய்துவருகின்றன. இவ்வகையில், யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் 968 சனசமூக நிலையங்களும், மன்னார் மாவட்டத்தில் 76 சனசமூக நிலையங்களும், முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தில் 144 சனசமூக நிலையங்களும், வவுனியா மாவட்டத்தில் 254 சனசமூக நிலையங்களுமாக 1,549 சனசமூக நிலையங்கள் உள்ளூராட்சிச் சபைகளின் கீழ் இயக்கப்பட்டு வருகின்றன.

கிழக்கு மாகாணத்தின் உள்ளூராட்சி அமைப்புகளும் சேவைகளும்

கிழக்கு மாகாணத்தில் உள்ளூராட்சி அமைப்புகளினால் வழங்கப்படும் சேவைகள் குறித்து ஆராயும்போது, திருகோணமலையில் 109 வாராந்தச் சந்தைகளும், மட்டக்களப்பில் 34 வாராந்தச் சந்தைகளும், அம்பாறையில் 138 வாராந்தச் சந்தைகளும் நிர்வகிக்கப்படுகின்றன. திருமலையில் 12, மட்டக்களப்பில் 3, அம்பாறையில் 10 என மொத்தம் 25 ஆயுர்வேத வைத்தியசாலைகள் தற்போது செயற்பட்டு வருகின்றன. நிறுவன சேவைகள் என்றவகையில் திருகோணமலையில் 11 முன்பள்ளிகளும், மட்டக்களப்பில் 55 முன்பள்ளிகளும், அம்பாறையில் 111 முன்பள்ளிகளுமாக 177

முன்பள்ளிகள் கிழக்கு மாகாணத்தில் உள்ளூர் அதிகார சபைகளால் நடாத்தப்பட்டு வருகின்றன. நூலகங்கள் என்ற அடிப்படையில், திருகோணமலையில் 41 நூலகங்களும், மட்டக்களப்பில் 82 நூலகங்களும், அம்பாறையில் 52 நூலகங்களும் இயங்கி வருகின்றன. சிறுவர் பொழுதுபோக்குப் பூங்காக்கள் என்றவகையில், திருகோணமலையில் 37 சிறுவர் பூங்காக்களும், மட்டக்களப்பில் 54 சிறுவர் பூங்காக்களும், அம்பாறையில் 41 சிறுவர் பூங்காக்களும் பராமரிக்கப்பட்டு வருகின்றன. பொது விளையாட்டு மைதானம் என்றவகையில், திருமலையில் 93 விளையாட்டுத் திடல்களும், மட்டக்களப்பில் 85 விளையாட்டுத் திடல்களும், அம்பாறையில் 106 விளையாட்டுத் திடல்களும் உள்ளூராட்சி அமைப்புகளால் பராமரிக்கப்பட்டு வருகின்றன. இடுகாடுகள் - சுடுகாடுகள் என்றவகையில், திருகோணமலையில் 193 இடுகாடுகள் - சுடுகாடுகளும், மட்டக்களப்பில் 178 இடுகாடுகள் - சுடுகாடுகளும், அம்பாறையில் 243 இடுகாடுகள் - சுடுகாடுகளும் என மொத்தமாக 614 இடுகாடுகள் - சுடுகாடுகள் பிரதேச சபைகளால் அபிவிருத்தி செய்யப்பட்டுப் பராமரிக்கப்பட்டு வருகின்றன. இதேபோல பொதுக்கிணறுகள் மற்றும் குளிக்கும் இடங்கள் ஆகிய வசதி வழங்கல்கள் பற்றி ஆராயும் போது, திருகோணமலை மாவட்டத்தில் 379, மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் 450, அம்பாறை மாவட்டத்தில் 257 என்ற எண்ணிக்கையில் மொத்தமாக 1,086 பொதுக்கிணறுகள், குளிக்கும் இடங்கள் நிர்வகிக்கப்படுகின்றன. உள்ளூராட்சி நிர்வாகம் பல கிராமங்களில் சனசமூக நிலையக் கட்டடங்களை நிறுவி வழங்கியுள்ளது. இதன்படி, திருகோணமலையில் 16, மட்டக்களப்பில் 36, அம்பாறையில் 33 என மொத்தமாக 85 சனசமூக நிலையங்கள் நிர்மாணிக்கப்பட்டுக் கிராமியத் தேவைக்காகப் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன.

கழிவு முகாமைத்துவ நிலையங்கள் என்றவகையில் வடமாகாணத்தில் ஓரிரு நிலையங்கள் செயற்படுகின்றன. மிகுதியுள்ள இடங்களில் சேகரிக்கப்படும் கழிவுகள் இன்றும் பாரம்பரிய முறையில் திறந்தவெளிகளிலேயே நிரப்பீடு செய்யப்படுகின்றன. எனினும், வடக்குடன் ஒப்பிடுகையில் கிழக்கில் இவ்விடயத்தில் திருப்திகரமான நிலை காணப்படுகிறது. திருகோணமலையில் 3, மட்டக்களப்பில் 2, அம்பாறை 1 என ஆறு நிலையங்களில் திண்மக்கழிவு முகாமை

செய்யப்பட்டு மீள்சுழற்சிக்குக் கொண்டு வரப்படுகின்றது. உக்காத கழிவுகளை மீள்பாவனைக்கும், உக்கும் கழிவுகளை மீள்சுழற்சிக்கும் கொண்டு வருவதன் மூலம் சூழல்நேயச் செயற்பாட்டைக் கொண்டு வருவதுடன், மனித மலக்கழிவுகளை கடலுக்குள் கலக்கச் செய்யும் பொறிமுறையும் கடைப்பிடிக்கப்படுகின்றது. இவ்விரு மாகாணங்களிலும், நெருக்கமான குடியிருப்புகளில், மலக்கழிவுகள் குடிநீர்க் கிணறுகளில் கலந்து மிகப்பெரும் பாதிப்பை ஏற்படுத்தி வருகின்றன. சனச்செறிவு கொண்ட நகரங்கள், சனங்களால் மேலும் நிரப்பப்பட்டு வரும் நிலையில், நீர் மாசடைதல் நிலை மோசமடைந்தே வருகின்றது.

திருகோணமலையில் 4, மட்டக்களப்பில் 12, அம்பாறையில் 13 என மொத்தமாக 29 சேதனப் பசளை உற்பத்தி நிலையங்கள் உள்ளூராட்சி நிறுவனங்களால் செயற்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. இதன்மூலம், வருடாந்தம் 559 மெற்றிக்தொன் திண்மக்கழிவு அகற்றப்படுகின்றது. திருகோணமலையில் 48, மட்டக்களப்பில் 90, அம்பாறையில் 118 என மொத்தமாக 256 பொதுப் பயன்பாட்டு மலசலகூடங்கள் நிர்வகிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

பொதுவசதிகள் சேவைகள் வழங்கல் என்பதன் கீழ், அம்பாறையில் 66, திருகோணமலையில் 47, மட்டக்களப்பில் 32 என 145 நீண்டகால நோய்ப்பராமரிப்புச் சிகிச்சை நிலையங்கள் சேவை வழங்கி வருகின்றன. நீர்வழங்கல் சேவையின்கீழ், அம்பாறையில் 34, திருகோணமலையில் 29, மட்டக்களப்பில் 44 என்றவகையில் மொத்தமாக 112 பௌசர்கள் மூலம் நடமாடும் நீர்வழங்கல் சேவைகள் நடாத்தப்பட்டு வருகின்றன. பொதுத் தேவைகளுக்காக பல கட்டடங்களுக்கும் கட்டப்பட்டுப் பராமரிக்கப்பட்டு வருகின்றன. அம்பாறையில் 131 சமுதாயக் கட்டடங்களும், 8 தொழிற்பயிற்சி மையங்களும், திருகோணமலையில் 181 சமுதாயக் கட்டடங்களும், 2 தொழிற்பயிற்சி மையங்களும், மட்டக்களப்பில் 8 சமுதாயக் கட்டடங்களும், 3 தொழிற்பயிற்சி மையங்களும் செயற்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன.

கிழக்கு மாகாணத்தில், நீர்வழங்கலுக்காக கிராமிய நீர்வழங்கல் திட்டங்களும் உள்ளூர் அதிகார சபைகளினால் முகாமை செய்யப்பட்டு வருகின்றன. திருகோணமலை மாவட்டத்தில் 15

கிராமிய நீர்வழங்கல் திட்டங்களின் கீழ், 1,330 மில்லியன் மீற்றர் கியூப் நீர் வருடாந்தம் வழங்கப்படுவதுடன், 6,881 நீர் இணைப்புகள் பாவனையாளர்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளன. இதேபோல மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் 17 நீர்வழங்கும் திட்டங்களின் கீழ், 1,143 மில்லியன் மீற்றர் கியூப் நீர் வருடாந்தம் விநியோகிக்கப்படுவதுடன், 2,879 நீரிணைப்புகள் பாவனையாளர்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளன. அம்பாறை மாவட்டத்தில் 15 நீர் வழங்கல் திட்டங்கள் மூலம், 7,350 இணைப்புகளினால், 7,430 மில்லியன் மீற்றர் கியூப் நீர் வருடாந்தம் விநியோகிக்கப்பட்டு வருகிறது.

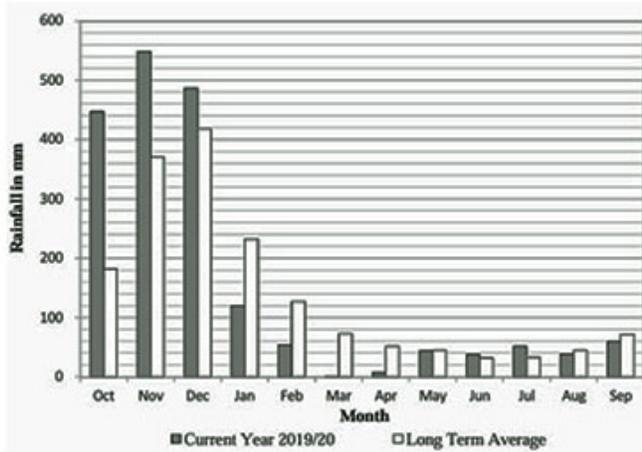
இந்தவகையில், வரி வருமானத்தை அறவிட்டு கிராமியத் தேவைகளை நிறைவேற்றக்கூடிய அதிகாரங்களைக்கொண்ட அமைப்புகள் தமது பரப்பினுள் இன்னமும் முறையான சேவைகளை வழங்குவதில்லை என்ற அபிப்பிராயம் கிராம மட்டத்தில் தொடர்கிறது. வரி வருமானத்தை உயர்த்தும் திட்டங்களில் உள்ளூர் அதிகார சபைகள் காட்டும் அக்கறையானது மிகக்குறைவாகவே காணப்படுகின்றது. காலத்துக்குக்காலம் சேமித்து வைக்கப்பட்ட நிதி முதலீட்டிலிருந்து சேவைகளை விஸ்தரிப்பதிலேயே தெரிவு செய்யப்பட்ட மக்கள் பிரதிநிதிகள் அதிக கவனம் செலுத்துகின்றனர். மக்களிடம் எதிர்ப்பைப் பெறாது மீண்டும் பதவியைக் கைப்பற்றும் தந்திரோபாயமாக இதனைக் கருதுகின்றனர். இதனால் பெருமளவு உள்ளூர் அதிகார சபைகள் வளங்கள் குறைந்த நிலையில் உருவாக்கப்பட்டுள்ள சொத்துகளைக்கூட நிர்வகிக்கப் பணமில்லாது காணப்படுகின்றன. உள்ளூர் அரசு என்ற நிலையில் தமக்கிருக்கும் செயற்படு பரப்பில், இயலுமான வழிகளை இனங்கண்டு, வரிவருமானத்தை அதிகரிப்புச் செய்ய வாய்ப்புகள் அதிகமுள்ளன. குறிப்பாக, ஆதன வரிகளுக்கான வரி அறவீட்டை மீளச் சீரமைத்தல், வசதிகளை மேம்படுத்தல், உருவாக்கப்படும் சொத்துகளின் பயன்பாட்டாளர்களிடமிருந்து அதிக வரி வசூலித்தல், புதிய வருமான மூலங்களைக் கண்டறிந்து செயற்படுத்தல், வரி ஏய்ப்பாளர்களை அடையாளம் காணுதல் ஆகிய செயற்பாடுகள் மூலம் வருமானத்தை உயர்த்திக்கொள்ள முடியும். இவையே வருமானம் உயர்த்தப்படுவதற்கான வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்தும் என்பது தவிர்க்க முடியாத உண்மையாகும்.

**கிழக்கு மாகாணத்தின் மாகாண
மட்டத்திலான நீர் வளங்கள்**

1.2.2.1 மட்டக்களப்பு மாவட்டம்

மட்டக்களப்பு மாவட்டம் இலங்கையின் கிழக்கு மாகாணத்தில் அமைந்துள்ளது. இம்மாவட்டம் பரந்த கடற்கரை எல்லை மற்றும் சிறப்பான நீரியல் அமைப்புகளைக் கொண்டது. இதன் பரப்பளவு 2,854 சதுர கிலோமீட்டராகும்; இது கடலோரச் சமவெளிகளாகவும் உள்நாட்டுப் பகுதிகளாகவும் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆண்டுச் சராசரி மழைப்பொழிவு 1,250 -1,750 மி.மீ ஆகவும், வெப்பநிலை வீச்சு 25°C-32°C ஆகவும் உள்ளன. வடகிழக்கு பருவக்காற்றுக் (அக்டோபர்-ஜனவரி) காலம் முக்கிய மழைக்காலமாகும்.

விவசாயம் இங்கு முதன்மை வாழ்வாதாரமாக இருப்பதால், நீர்வளங்கள் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன. இம்மாவட்டம் விவசாயம் மற்றும் மீன்வளம் சார்ந்த பொருளாதாரத்தைக் கொண்டுள்ளது. விவசாயம் பெரும்பாலும் மழைசார் மற்றும் பாசனம்சார் என இருவகைகளாக நடைபெறுகின்றது. நெல், வடகிழக்குப் பருவமழையின் போது பரந்தளவில் பயிரிடப்படுகிறது. உளுந்து, கடலை, வாழை, காய்கறிகள் போன்றவையும் பயிரிடப்படுகின்றன. வறண்ட காலங்களில் நீர்ப்பற்றாக்குறை அதிகம் காணப்படுவதால், நிலத்தடி நீரும், பெரியதும் சிறியதும் ஆன குளங்களும் இப்பகுதியில் முக்கியமான நீர்மூலங்களாகக் கருதப்படுகின்றன. இம்மாவட்டத்தின் மழைவீழ்ச்சி பற்றிய தகவல்கள் கீழ்வரும் அட்டவணையில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

Variation of Rainfall at Batticaloa

மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தின் மழைவீழ்ச்சியளவின் சராசரி

மட்டக்களப்பு மாவட்ட நீர் வளங்கள்

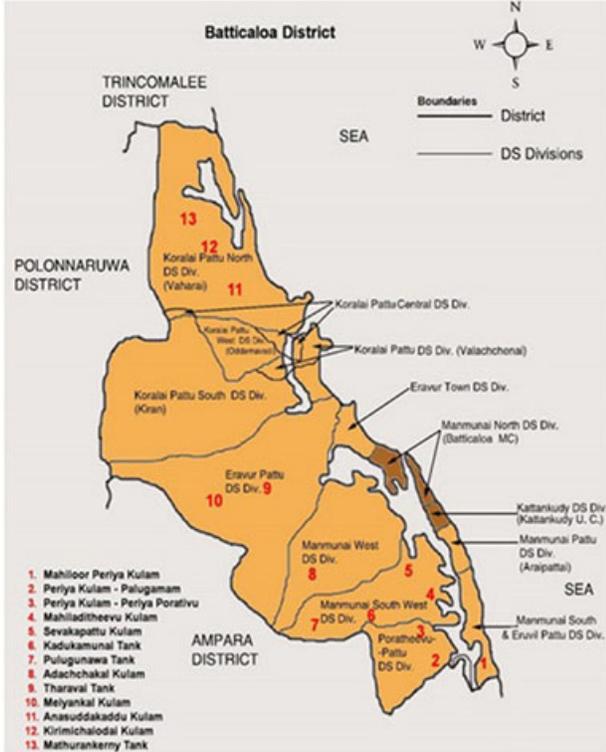
மட்டக்களப்பில் சுமார் 20க்கும் மேற்பட்ட பெரிய குளங்கள் மற்றும் 250க்கும் மேற்பட்ட சிறிய குளங்கள் உள்ளன. இவற்றில் வடகிழக்குப் பருவக்காற்றுக் காலத்தில் பருவமழை மூலம் சேமிக்கப்படும் நீர், அதற்குப் பின்வரும் பருவங்களில் பாசனத்திற்குப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இதில் பெரும்பாலானவை விவசாய சாகுபடிகளுக்குப் பாசன நீரை வழங்குகின்றன.

ஆரையம்பதி, வாகரை, வெல்லாவெளி, வடமுனை போன்ற பகுதிகளில் நிலத்தடி நீரைப் பயன்படுத்தி உழவு நடைபெறுகிறது. கட்டமைக்கப்பட்ட கிணறுகள் மற்றும் குழாய் மூலக் குடிநீர்த் திட்டங்கள் வழியாக, நிலத்தடி நீர் இப்பகுதியில் குடிநீர்த் தேவைகளுக்கும் விவசாயப் பயன்பாடுகளுக்கும் முக்கிய ஆதாரமாகப் பயன்படுகிறது. மட்டக்களப்பு ஏரி (Batticaloa Lagoon) இலங்கையின் இரண்டாவது பெரிய கடல் நீர் ஏரியாகும். இது மழைக்காலங்களில் வேளாண்மைக்கு முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது. இது இப்பகுதியின் முக்கியமான நீர்நிலையாக இருந்து, மீன்வள வளர்ச்சி மற்றும் சுற்றுச்சூழல் பராமரிப்புக்கு குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்பை அளிக்கிறது.

மட்டக்களப்பின் மக்கள் தொகையில் 60% க்கும் மேற்பட்டோர் விவசாயத்தையே முக்கிய வாழ்வாதாரமாகக் கொண்டுள்ளனர். இதில் நெல் சாகுபடி முதன்மையானது. மேலும், மரக்கறிகள் மற்றும் உலர் நிலப்பயிர்களும் பரந்தளவில் பயிரிடப்படுகின்றன. மீன்பிடி மற்றும் பண்ணையியல் வளர்ச்சியும் இம்மாவட்டத்தின் பொருளாதாரத்தை வளப்படுத்துகின்றன.

இலங்கையின் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் (GDP) மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தின் பங்களிப்புக் குறைவாக இருந்தாலும், வேளாண்மைத்துறை மாவட்ட மட்டத்தில் 30-35% வரை பங்களிக்கிறது. இப்பகுதியின் வேளாண்மை மத்திய அரசிற்கும், கிராமப் பொருளாதாரத்தின் வளர்ச்சிக்கும் தூண்டுதலாக உள்ளது. குறிப்பாக, நெல் உற்பத்தியில் மட்டக்களப்பு, கிழக்கு மாகாணத்தில் முதன்மையான இடத்தைப் பிடித்துள்ளது.

முக்கிய நீர்த்தேக்கங்களின் அமைவிடங்கள் மற்றும் விவரங்கள் கீழே உள்ள படம் மற்றும் அட்டவணையில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

மட்டக்களப்பிலுள்ள முக்கிய நீர்த்தேக்கங்களின் அமைவிடங்கள்.

Reservoir Name	Division	River Basin	Catchment Area (ha)
Navakiri	Navakiri	Andal Oya & Navakiri Ara	18,073
Thumpankerny	Navakiri	Andal Oya & Navakiri Ara	264
Vahanery	Rugam	Maduru Oya	1,117
Wadamunai	Rugam	Maduru Oya	1,792
Unnichchai	Rugam	Mahilawettuvan Ara	23,886
Weligahakandiya Kulam	Rugam	Mundeni Aru	2,350
Kitulwewa	Rugam	Mundeni Aru	794
Rugam	Rugam	Mundeni Aru	99,783
Kaddumurivu	Rugam	Makarachchi Aru	4,373

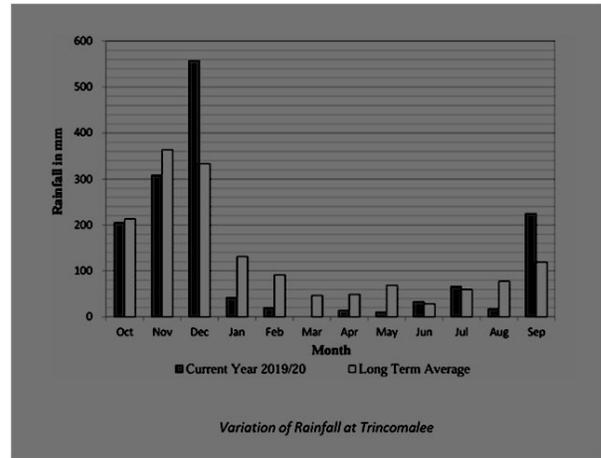
மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தின் முக்கிய நீர்த்தேக்கங்கள் பற்றிய விவரங்கள்

Division	Schemes	Capacity at FSL (MCM)	Irrigable Extent (Ha)	Cultivated Extent (Ha)		Total water issue from the sluice (MCM)	
				Maha 2022/2023	Yala 2023	Maha 2022/2023	Yala 2023
Rugam	Unnichchai	67.9	6,228	6,606	4,876	16.9	57.2
	Rugam	22.9	3,947	4,627	3,560	2.0	13.9
	Vahanery	16.7	3,983	4,193	3,726	7.2	27.0
	Weligahakandiya	1.8	186	202	202	0.1	3.5
	Kitulwewa	5.2	405	495	223	0.6	1.1
	Wadamunai	5.6	214	223	153	0.1	0.4
	Kaddumurivu	5.8	445	445	4,452	1.6	6.5
	Punanai	-	1,204	1,488	1,259	2.7	3.2
Navakiri	Navakiri	65.4	7,446	7,446	6,497	39.9	50.3
	Thumpankerny	1.5	271	271	109	0.2	0.4

மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தின் நீர்ப்பாசன விநியோகம் பற்றிய விவரங்கள்

1.2.2.2 திருகோணமலை மாவட்டம்

திருகோணமலை மாவட்டம் இலங்கையின் கிழக்கு மாகாணத்தில் அமைந்துள்ள ஒரு முக்கியமான விவசாய மற்றும் மீன்பிடி மண்டலமாகும். இந்த மாவட்டம் 2,727 சதுர கிலோமீட்டர் பரப்பளவு கொண்டது. இங்கு பரந்த கடற்கரைப் பகுதிகள், வளமான சமவெளிகள், தாழ்நிலங்கள் மற்றும் சிறிய மலைத்தொடர்கள் போன்ற பல்வகை நிலப்பரப்புகள் காணப்படுகின்றன. செறிவான நீர்நிலைகள் மற்றும் பசுமையான காட்டுப் பகுதிகள் இம்மாவட்டத்தின் இயற்கை வளங்களாக விளங்குகின்றன. இங்கு ஆண்டுச் சராசரியாக 1,200-1,600 மில்லிமீட்டர் மழைவீழ்ச்சியும், 26°C-33°C வெப்பநிலை வீச்சும் காணப்படுகின்றது. வடகிழக்குப் பருவக்காற்று காலமான அக்டோபர் முதல் ஜனவரி வரையிலான காலம் முக்கிய மழைக்காலமாகும். மாவட்டத்தின் மழைவீழ்ச்சி பற்றிய விரிவான தரவுகள் கீழேயுள்ள அட்டவணையில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

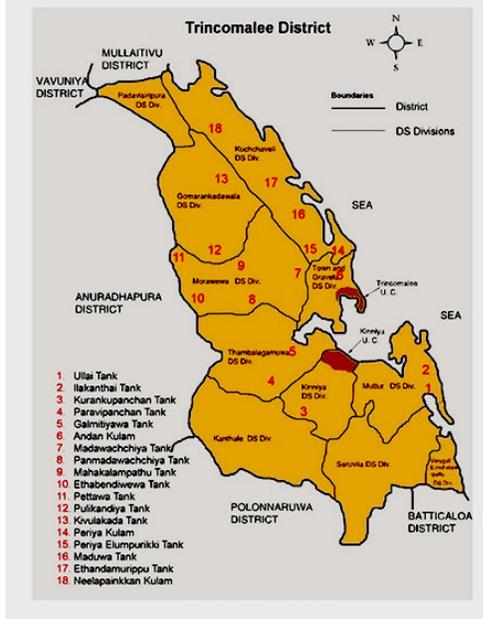

திருகோணமலை மாவட்டத்தின் மழைவீழ்ச்சி பற்றிய தரவு

திருகோணமலை மாவட்ட நீர் வளங்கள்

மாவட்டத்தில் மேற்பரப்பிலுள்ள நீர்நிலைகள் மற்றும் நிலத்தடி நீர் போன்றன விவசாயத்திற்கும் குடிநீருக்குமான முக்கிய ஆதாரங்களாகும். இவை பெரும்பாலும் பருவமழையின் போது நிரம்பி, பிற பருவங்களில் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. மட்டக்களப்புக் குளங்களுடன் ஒப்பிடுகையில், திருகோணமலை மாவட்டத்தில் பெரிய குளங்கள் குறைவானவை என்றாலும், பெரிய அணைகள் மற்றும் குளங்கள் பாசனத்திற்கு முக்கிய பங்களிப்பு அளிக்கின்றன. Gomarakadawala, Morawewa போன்ற உள்நாட்டுப் பகுதிகளில் Agrowell அமைப்புகள் வளர்ச்சியடைந்துள்ளன. சில கடலோரப்

பகுதிகளில் உப்புநீர் ஊறல் (Salinity intrusion) நீரின்தரத்தை பாதிக்கின்றது.

திருகோணமலை மாவட்டத்தின் நீர் வளங்கள்

விவசாயம் திருகோணமலை மாவட்ட மக்களின் முதன்மை வாழ்வாதாரமாக இருந்து வருகின்றது. நெல் பிரதான பயிராக மகா மற்றும் யாலா பருவங்களில் பயிரிடப்படுகிறது. உளுந்து, கடலை, வாழை, காய்கறிகள், மக்காச்சோளம் போன்றன அதிகமாக கிழக்குப் பிரதேசங்களில் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. விவசாயம், கால்நடை மற்றும் மீன்வளம் ஆகியவை சேர்ந்து மாவட்டப் பொருளாதாரத்தில் 30% வரை பங்களிக்கின்றன. இந்த மாவட்டத்தின் விவசாய மற்றும் மீன்வளத் துறைகள், தேசிய அளவில் 5% முதல் 7% வரை பங்களிப்பு வழங்குகின்றன என மதிப்பிடப்படுகின்றது. முக்கிய நீர்த்தேக்கங்களின் அமைவிடங்கள், விவரங்கள் மேலே உள்ள படத்திலும் கீழே உள்ள அட்டவணைகளிலும் தரப்பட்டுள்ளன.

Reservoir Name	Division	River Basin	Catchment Area(ha)
Kantalai	Kanthale	Kanthalai Aru	20,518
Wan Ela	Kanthale	Kanthalai Aru	282
Vendrasan	Kanthale	Kanthalai Aru	903
Morawewa	Mora wewa	Pankulam Ara	9,370
Mahadivul Wewa	Mora wewa	Pankulam Ara	15,038
Janaranjana Wewa	Kanthale	Mahaweli Ganga	112,664
Peranadu	Kanthale	Mahaweli Ganga	5412

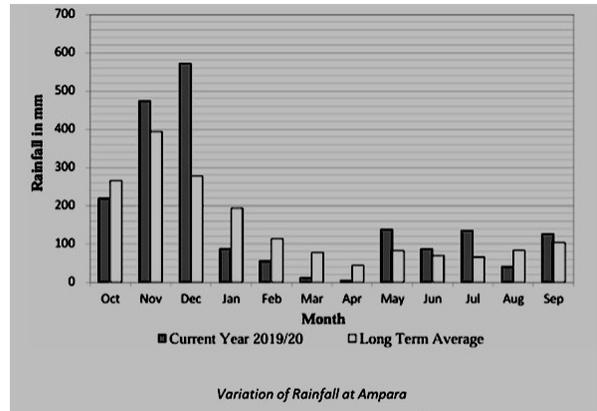
திருகோணமலை மாவட்டத்தின் முக்கிய நீர்த்தேக்கங்களின் அமைவிடங்கள்

Division	Schemes	Capacity at FSL (MCM)	Irrigable Extent (Ha)	Cultivated Extent (Ha)		Total water issue from the sluice (MCM)	
				Maha	Yala	Maha	Yala
Kanthale	Kanthale	140.6	7,511	7,511	7,511	56.2	102.74
	Vendrasan	25.0	708	708	708	6.1	14.8
	Wan-Ela	2.9	656	656	656	2.33	5.49
	Peramadawa	4.1	324	324	324	2.17	3.33
	Janaranjana	8.51	809	809	809		
Morawewa	Morawewa	42.9	1,943	1,943	1,943	20.31	29.66
	Mahadivulwewa	24.6	850	850	850	1.19	14.71
	Yan Oya Anicut	-	842	917	917		
	Yan Oya RB	167.55	1,538	769	769		19.73
Muthur	Allai	-	10,117	10,117	10,117		

திருகோணமலை மாவட்டத்தின் நீர்ப்பாசன விநியோகம் பற்றிய தரவுகள்

1.2.2.3 அம்பாறை மாவட்டம்

அம்பாறை மாவட்டம் இலங்கையின் கிழக்கு மாகாணத்தில் அமைந்துள்ள மிகப்பெரிய மாவட்டமாகும். இது 4,415 சதுர கிலோமீட்டர் பரப்பளவைக் கொண்டுள்ளது. நெல் உற்பத்தி, மீன்வளம் மற்றும் விவசாய வளங்களின் செழுமை ஆகியவற்றால் இம்மாவட்டம் நாட்டின் முக்கிய உணவுத் தானிய உற்பத்தி மையமாக விளங்குகின்றது. இங்கு ஆண்டுச் சராசரியாக 1,250 முதல் 1,900 மில்லிமீட்டர் வரை மழைவீழ்ச்சி பதிவாகிறது. அதேவேளை வெப்பநிலை 25°C முதல் 34°C வரை மாறுபடுகின்றது. வடகிழக்குப் பருவக்காற்று காலமான அக்டோபர் முதல் ஜனவரி வரையான காலப்பகுதியில் முக்கியமான மழைப்பொழிவு ஏற்படுகிறது. இயற்கை வளங்களின் செழுமையும், உணவு உற்பத்தியில் மகத்தான பங்களிப்பும், அம்பாறை மாவட்டத்தை நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சியில் ஒரு முக்கிய மையமாக மாற்றியுள்ளன. மாவட்டத்தின் மழைவீழ்ச்சி பற்றிய விரிவான தரவுகள் கீழேயுள்ள அட்டவணையில் வழங்கப்பட்டுள்ளன.

அம்பாறை மாவட்டத்தின் மழைவீழ்ச்சி பற்றிய தரவு

அம்பாறை மாவட்ட நீர் வளங்கள்

அம்பாறை மாவட்டம் இலங்கையின் மிக முக்கியமான நீர்வள மையங்களில் ஒன்றாகத் திகழ்கின்றது. இங்கு அமைந்துள்ள சேனநாயக்க சமுத்திரம் (கல்லியா திட்டம்), இலங்கையின் மிகப்பெரிய செயற்கை நீர்த்தேக்கமாகும்; 50 மில்லியன் கன மீட்டர் நீரைத் தேக்கிவைக்கும் திறன் கொண்டது. ரம்பக்கேன் ஓயா, நாவிதன்வெளி, சடயந்தலாவ, கஞ்சிகுடிச்சாறு, சாகமம், போரப்போளா போன்ற பல, பெரிய மற்றும் சிறிய நீர்த்தேக்கங்கள் மாவட்டம் முழுவதும் பரவியுள்ளன.

வறட்சிக் காலங்களில், நிலத்தடி நீர் விவசாயம் மற்றும் குடிநீர்த் தேவைகளுக்கான முக்கிய ஆதாரமாக உள்ளது. குழாய் நீர்த் திட்டங்கள் மற்றும் விவசாயக் கிணறுகள் (Agrowell) பரவலாகப் பயன்பாட்டில் உள்ளன. 63,000 ஹெக்டேயருக்கும் மேற்பட்ட நிலங்கள் பாசன வசதி பெற்றுள்ளன. இது இலங்கையின் மொத்தப் பாசன நிலங்களில் 12% ஆகும். இந்த நீர்வள மேலாண்மை பெரும்பாலும் மகாவலி 'பி' விரிவாக்கம் மற்றும் கல்லியா பாசன மண்டலம் போன்ற பெரும் திட்டங்களின் கீழ் செயற்படுகின்றது.

விவசாயம் அம்பாறை மாவட்டப் பொருளாதாரத்தின் முதுகெலும்பாக விளங்குகின்றது. மகா மற்றும் யாலா பருவங்களில் நெல் முக்கிய பயிராக பாசன நிலங்களில் பயிரிடப்படுகின்றது. மக்காச்சோளம், வெங்காயம், பீன்ஸ், உளுந்து, கடலை, சேனைக்கிழங்கு, முருங்கை, பல்வகைக் காய்கறிகள், வாழை மற்றும் மிளகாய் போன்ற பயிர்களும் பரவலாக விளைவிக்கப்படுகின்றன.

115 கிலோமீட்டர் நீளமுள்ள கடலோர எல்லை, கடல் மீன்பிடித் தொழிலுக்கு வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்தியுள்ளது. உள்நாட்டு நீர்நிலைகளான கழிமுகங்கள் மற்றும் குளங்களில் மீன்பிடிப்பு மற்றும் மீன் வளர்ப்புத் தொழில்களும் சிறப்பாக வளர்ந்துள்ளன.

அம்பாறை மாவட்டத்தில் கால்நடை வளர்ப்பு மற்றும் வேளாண்மைத் துறைகள் கிராமப்புறப் பொருளாதாரத்தின் முதுகெலும்பாக விளங்குகின்றன. பசு, ஆடு மற்றும் கோழி வளர்ப்பு உள்ளிட்ட கால்நடைத் தொழில்கள் கிராமக் குடும்பங்களின் முதன்மை வருமான ஆதாரமாக உள்ளன. விவசாயம், மீன்வளம் மற்றும் கால்நடைத் துறைகள் சேர்ந்து மாவட்டத்தின் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் (GDP) 30-35% பங்களிக்கின்றன. நெல் உற்பத்தியில்

இம்மாவட்டம் தேசிய உற்பத்தியில் 11% பங்குடன் முன்னணி வகிக்கின்றது. கிழக்கு மாகாணத்தின் மொத்த வேளாண் மற்றும் மீன்வள உற்பத்தியில் 40%க்கும் அதிகமான பங்களிப்பை வழங்கும் அம்பாறை மாவட்டம், தேசிய உணவுப் பாதுகாப்பு மற்றும் வேளாண் பொருளாதாரத்தில் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றது. இத்தகைய உற்பத்தித் திறன்கள் இம்மாவட்டத்தை இலங்கையின் வேளாண்மைத் துறையில் ஒரு முக்கியமான மையமாக உருவாக்கியுள்ளன.

மாவட்டத்தின் முக்கிய நீர்த்தேக்கங்கள் மற்றும் அவற்றின் விவரங்கள் கீழேயுள்ள படம் மற்றும் அட்டவணையில் வழங்கப்பட்டுள்ளன.

அம்பாறை மாவட்டத்தின் முக்கிய நீர்த்தேக்கங்கள்

Reservoir Name	Division	River Basin	Catchment Area(ha)
Kalugal Oya	Ampara	Andella Oya	4,862
Aligallewewa	Ampara	Gal Oya	1,761
Namal Oya	Ampara	Gal Oya	5,752
Pallal Oya	Ampara	Gal Oya	9,360
Senanayaka Samudrava	Ampara	Gal Oya	99,422
Padagoda	Ampara	Gal Oya	424
Ambalan Oya	Ampara	Ambalan Oya	3,415
Pannalgama	Ampara	Pannel Oya	4,594
Ekgal Oya	Ampara	Gal Oya	3,730
Malayadai	Ampara	Gal Oya	1,375
Himadurawa	Ampara	Gal Oya	1,536
Alhena	Ampara	Gal Oya	3,125
Tempitiya	Maha Oya	Mundeni Aru	2,530
Radella	Pothuvil	Heda Oya	1,638
Panama	Pothuvil	Wila Oya	453
Rottaikulam	Pothuvil	Karanda Oya	4178
Rambaken Oya	Maha Oya	Mundeni Aru	13,238
Valathapitiya	Sammanthurai	Gal Oya	2,403
Ampara	Ampara	Gal Oya	1,747
Konduwatuwana	Ampara	Gal Oya	4026
Lahugala	Pothuvil	Heda Oya	1,069
Walagama	Ampara	Thumpankeni	4,692
Weeragoda	Sammanthurai	Gal Oya	1,893

அம்பாறை மாவட்ட நீர்த்தேக்கங்களின் அமைவிடங்கள்

நிகழ்வுகள்

20.07.2025

‘உத்தியாக்கள்: கிழக்கிலங்கை கடலோர வேடர்களின் பண்பாட்டு அசைவுகள்’ நூல் வெளியீட்டு நிகழ்வும் கலந்துரையாடலும்

கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம், சுவாமி விபுலானந்த அழகியற் கற்கைகள் நிறுவக பழைய மாணவர் சங்கம் நடாத்திய, ஆய்வாளர் கமலநாதன் பத்திநாதன் அவர்களின் ‘உத்தியாக்கள்: கிழக்கிலங்கை கடலோர வேடர்களின் பண்பாட்டு அசைவுகள்’ என்னும் நூலின் வெளியீட்டு விழாவானது, கடந்த யூலை மாதம், 20 ஆம் திகதி, ஞாயிற்றுக்கிழமை, மாலை 4.00 மணியளவில் சுவாமி விபுலானந்த அழகியற் கற்கைகள் நிறுவகத்தில் இடம்பெற்றிருந்தது. இந்நிகழ்வானது வெளியீட்டு நிகழ்வும், கலந்துரையாடலும் என்ற வடிவில் அமைந்திருந்தது.

குறித்த நூலினது அறிமுக உரையினை நூலாசிரியர் கமலநாதன் பத்திநாதன் அவர்கள் ஆற்றியிருந்தார். தொடர்ந்து, நூலிற்கான மதிப்பீட்டு உரைகளினை வித்தகர் கு. சண்முகம், சிரேஸ்ட விரிவுரையாளர் க.மோகனதாசன், ஆய்வாளர் துலாஞ்சனன், ஆய்வாளர் இத்திரிஸ் மற்றும் எழுத்தாளர் நீலாவணை இந்திரா முதலியோர் நிகழ்த்தியிருந்தனர்.

மேலும், நூலின் முதற்பிரதியினை நூலாசிரியர் கமலநாதன் பத்திநாதன் அவர்களின் தாயார் பெற, ஏனைய பிரதிகளை நிகழ்வுக்கு வந்திருந்த விருந்தினர்கள் பெற்றுக்கொண்டனர். குறித்த நிகழ்விற்கு பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர்கள், விரிவுரையாளர்கள், துறைசார் ஆர்வலர்கள், மாணவர்கள், நண்பர்கள் எனப் பலரும் கலந்துகொண்டிருந்தனர்.

26.07.2025

‘இலங்கையின் பிராமி’ மற்றும் சிங்களக் கல்வெட்டுகளில் தமிழர் நூல் அறிமுக நிகழ்வு

எழுநா மற்றும் திருகோணமலை தளம் அமைப்பின் ஏற்பாட்டில் கலாநிதி என்.கே.எஸ். திருச்செல்வம் அவர்களின் ‘இலங்கையின் பிராமி மற்றும் சிங்களக் கல்வெட்டுகளில் தமிழர்’ என்ற நூலின் அறிமுக நிகழ்வானது கடந்த 26.07.2025 அன்று, சனிக்கிழமை மாலை 4.00 மணியளவில் தளம் அலுவலகத்தின் கேட்போர் கூடத்தில் இடம்பெற்றிருந்தது.

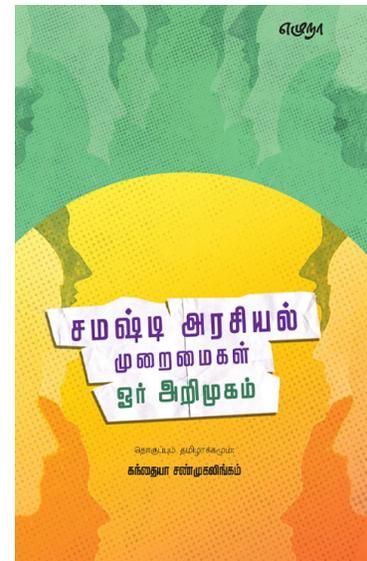
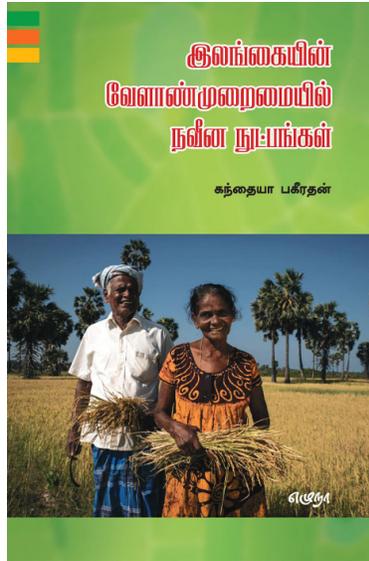
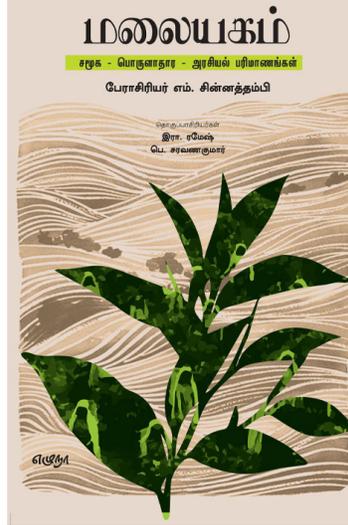
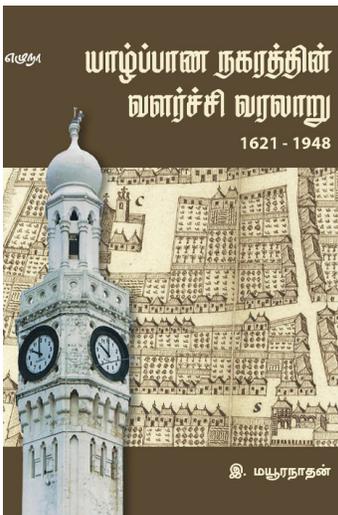
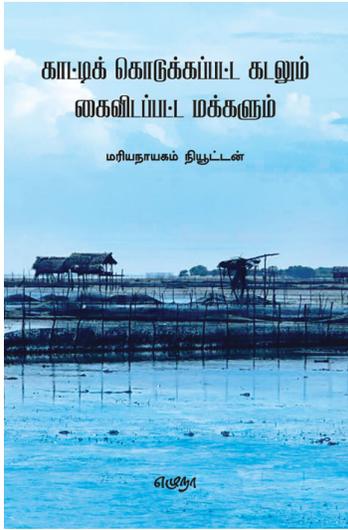
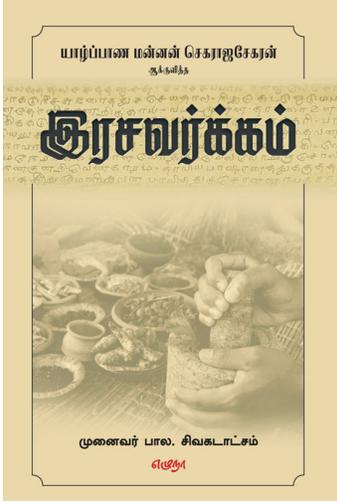
நிகழ்வின் தலைமை உரையினை தளம் அமைப்பின் இயக்குநர் வைத்தியர் ஹயக்கிரிவன் அவர்கள் வழங்க, நூல் அறிமுக உரையினை தென்கயிலை ஆதீனம் சுவாமி அகத்திய அடிகளார் நிகழ்த்தியிருந்தார். மேலும், குறித்த நூலுக்கான மதிப்பீட்டுரையினை வைத்தியர் அ. ஸதீஸ்குமார் ஆற்றியிருந்தார். தொடர்ந்து, ஏற்புரையினை நூலாசிரியர் கலாநிதி என்.கே.எஸ். திருச்செல்வம் அவர்கள் வழங்கியிருந்தார்.

தமிழர் தொன்மையின்மீது புதிய பார்வையினை வழங்கும் இவ்வாறான நூல்கள் காலத்தின் கட்டாயமாக இருப்பதனால், மேலும் இவைபோன்று தொடர்ந்தும் வெளியிடப்பட வேண்டும் என நிகழ்வில் கருத்துரைக்கப் பட்டிருந்தது. இந்நிகழ்வில் அறிவார்ந்த நபர்கள், கல்வி ஆர்வலர்கள், துறைசார் ஆர்வலர்கள், நண்பர்கள் எனப் பலரும் கலந்து கொண்டிருந்தனர்.

எழுது

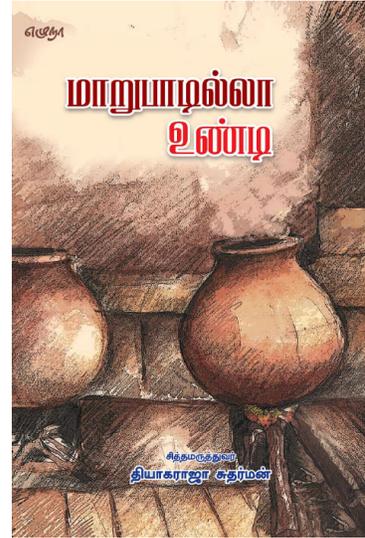
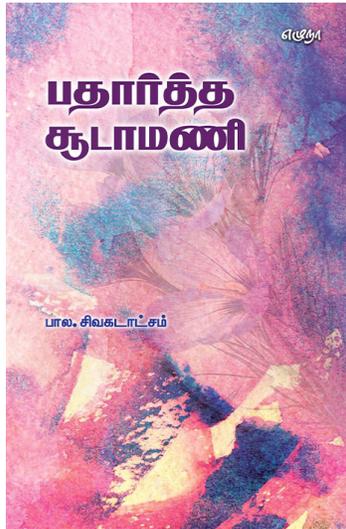
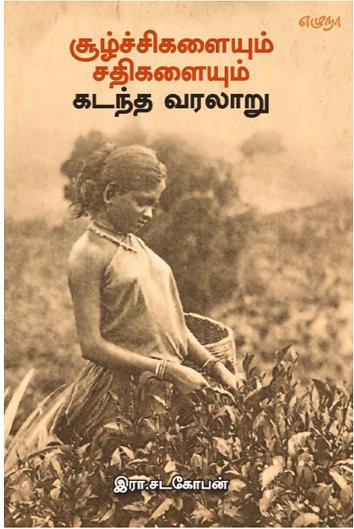
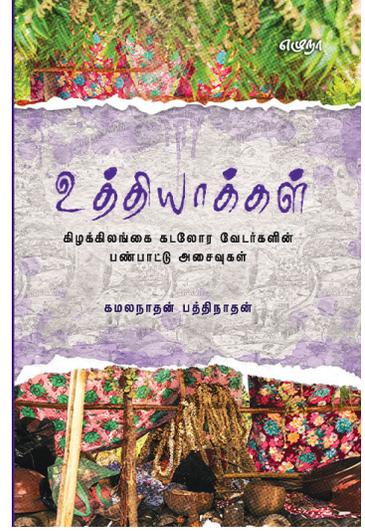
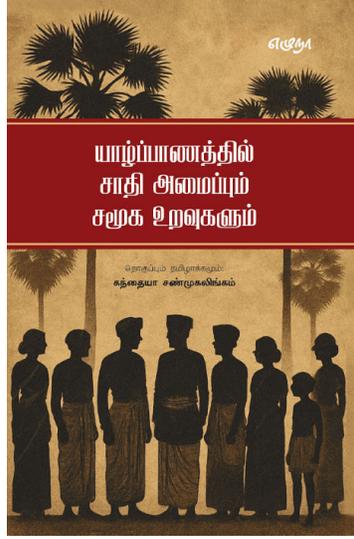
வெளியீடு

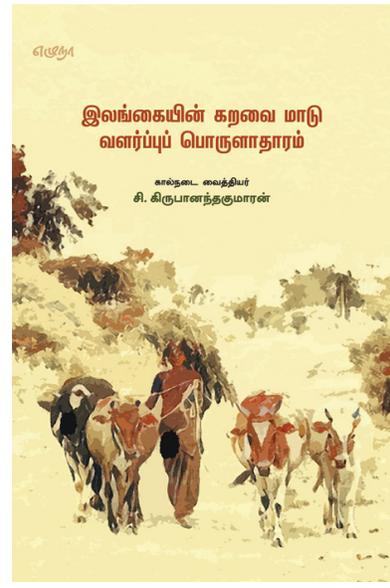
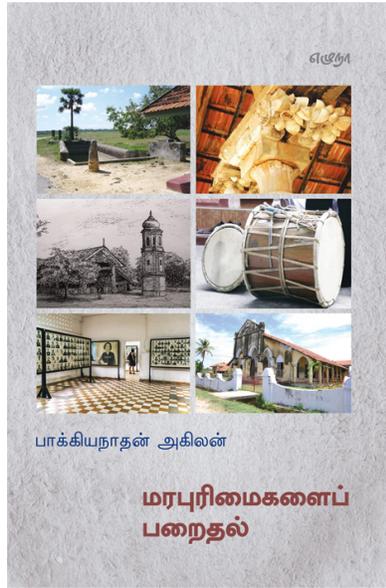
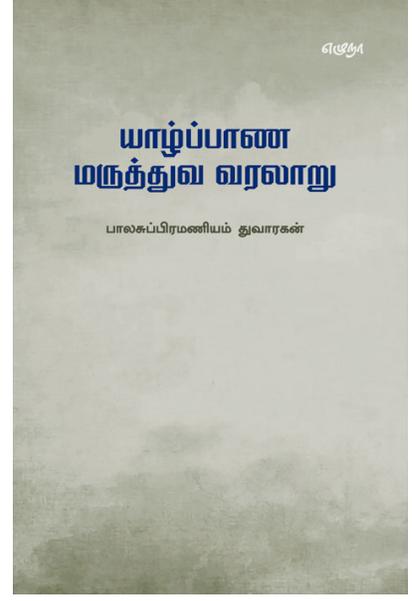
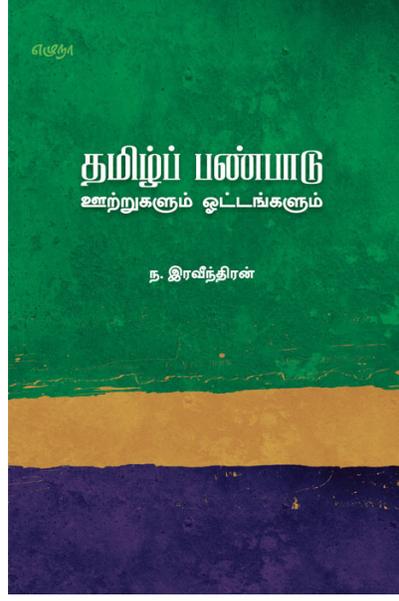
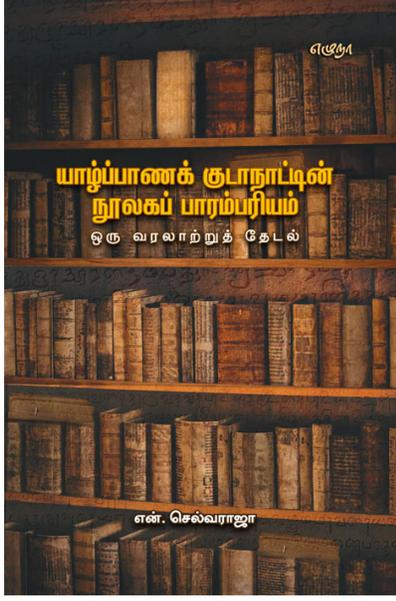

முன்பதிவுகளுக்கு

+94 777 97 5029

SEND MONEY to SRI LANKA

FIRST TRANSFER FEE FREE*

Immediate Payment to Any Account

Cash Pickup at any

get **5%** Discount
on Purchases

0207 341 7300
www.spoton.money

Authorised and regulated by the Financial Conduct Authority (FRN 510848)
SpotOn Money is a trading name of Monex International Limited, a company incorporated in England and Wales,
and registered as a money service business with HMRC (12161278)

* T & C Apply

Xebiro has multiple technology companies under its umbrella, whereby we help any organization with any of their technological service needs. These companies have been in operation for the last few years and have helped more than 200 companies worldwide. Our team works seamlessly with businesses around the world – from the UK, Canada, Australia, USA, Norway, Switzerland, France, Poland, Singapore, and Sri Lanka.

OUR GROUP OF COMPANIES

CodeLantic offers one-stop solutions in the field of custom web application, mobile app development and software solutions.

ExentAI aims to research and develop innovative solutions for problems arising across a range of domains and industries for users or customers using state-of-the-art AI technologies.

ITaffix is a leading technical support company providing 24/7 services supporting all the IT needs of businesses to resolve their core technical issues.

CSR INITIATIVE

NurtureLeap is a foundation that focuses on the youth of Northern Sri Lanka to create professionals by providing them real world training and exposure to international organisations.

OntoMatrix is a full-service digital marketing company with flawless techniques and innovative ideas that assist the brands to reach the heights of success.

EmbryoZ offers an extensive investor database of seasoned industry professionals to connect with. In addition to this, we provide you with multiple supporting service providers to ease off your work.

BurgeonFirst is focused on closing the funding gap between the 'friends and family' stage and the Venture Capital stage.

FinAccDirect is a financial process outsourcing company offering outsourced bookkeeping services, outsourced tax preparation services and company secretarial services.

LegalLiaise is an independent boutique law firm trusted to meet the diverse needs of business clients around the world.

callOcare helps businesses reach out to their customers in the best possible way with 24x7 phone answering services, real-time reporting and 100% call recording facilities.

LeadHRM Services provide customized Human Resource Services to corporate houses and companies across varied industries that want their people to grow and achieve success

London

#32 Spring Street,
Paddington W21JA.
Phone : +44 203 5001380
Email : contact@xebiro.com

Colombo

#7 - 3/1, Galle Road,
Colombo 06.
Phone : +94 112 559854
Email : contact@xebiro.com

Jaffna

#63, Sir Pon Ramanathan Road,
Kallady, Thirunelvely, Jaffna
Phone : +94 212 212797
Email : contact@xebiro.com

Nimal Vinayagamoothy, CPA, CGA
Chartered Professional Accountant

nimal@niraccounting.com

T: 416 - 494 - 4777

C: 416 - 888 - 1128

F: 416 - 613 - 2739

300-5200 Finch Avenue East
Toronto, ON M1S 4Z4

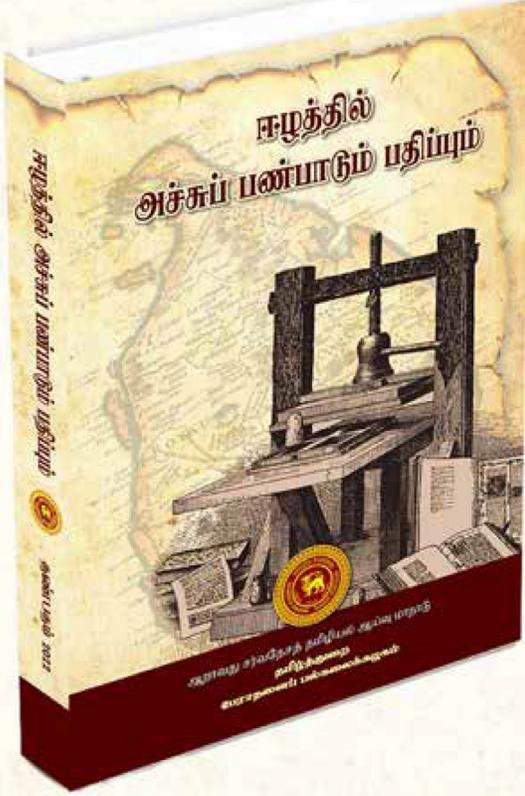
CPA CHARTERED PROFESSIONAL ACCOUNTANT

மானுடம் நிறுவனம்
maanudam foundation

நூல்சார் செயற்பாடுகள்

தமிழ் அச்சுப் பண்பாட்டிலும் பதிப்பு வரலாற்றிலும் ஈழத்து அறிஞர் பணிகள் முன்னோடியானவை. வரலாற்றுக் கணி மிக்கவை. ஆறுமுக நாவலர், சி.வை.தாமோதரம்பிள்ளை முதலியோரின் சீர்பதித்த நற்பதிப்புகளும் நுண்மான் நுழைபுல ஆராய்ச்சிப் பதிப்புகளும் தமிழை அச்சு யுகத்திற்குத் தயார்படுத்தியும் தகுதிப்படுத்தியும் வைத்தவை. தமிழ்ச் சமூகத்தின் ஆய்வு அறிவுச் சூழலையும் படைப்பாக்கச் சூழலையும் மேன்மையுறச் செய்தவை. பாடாய்க் கிடந்த ஏடுகளை, எழுதா எழுத்தான அச்சு வாகனம் ஏற்றிப் பவனிவரச் செய்து, தமிழுக்குச் செம்மொழி அந்தஸ்தை நல்கியவை. ஈழத்தில் தமிழ், தமிழர் குறித்த எந்தவிவாரு ஆய்வும் ஈழத்துப் பதிப்புகளின் அறிக்கையின்றிப் பூர்த்தியாகாது. ஆய்வுப் பரப்பில் ஈழத்துப் பதிப்புகளானது. வரலாறு மற்றும் சமூக பண்பாட்டுப் பின்புலத்தில், இதுவரை அதிகம் கவனிப்புறவில்லை. இதனால், ஈழத்துத் தமிழ்ப் பதிப்புகளின் திசைவழிகளை அடையாளம் காணவும் அதன்வழி வரலாற்றைக் கட்டமைக்கவும் 'ஈழத்தில் அச்சுப் பண்பாடும் பதிப்பும்' எனும் பொருண்மையில் 'ஆறாவது சர்வதேச தமிழியல் ஆய்வு மாநாட்டை எழுது துறை ஒழுங்குசெய்தது. மாநாட்டில் நிகழ்த்தப்பெற்ற ஆதார கருதி உரையையும் சமர்ப்பிக்கப்பெற்ற 27 ஆய்வுக் கட்டுரைகளையும் கொண்டு உருவானதே இந்நூல். தமிழியலுக்கு எம் தமிழ்த்துறையின் நன்கொடையாக அமையும் இந்நூல் அச்சுப் பண்பாடு, பதிப்பு வரலாறு ஆகியவற்றில் ஈழத்தின் சென்ற காலத்துப் பழுதிலாத் திறம் மீது ஒளி பாய்ச்சுகின்றது.

அனுசரணை:
மானுடம் நிறுவனம்
www.maanudam.org

யாழ் மணீனில்

வீடு, காணி,
வியாபார ஸ்தாபனங்கள்
வாங்குவதற்கு,
விற்பதற்கு அல்லது
வாடகைக்கு

நம்பிக்கையுடன் நாடுங்கள்

RE/MAX
ELITE

☎ 021 224 2855 | 0777 44 1113 📱

இடம்: இல. 115 கே.கே.எஸ் வீதி சுன்னாகம்
(பீப்பிள்ஸ் லீசிங் கட்டிட தொகுதி, 1^{ம்} மாடி)

BUY-SELL-RENT HOME AND LANDS

WWW.REMAXELITE.LK

We work with
35 financial
institutions

Business & Personal Insurance

Free Financial Education for everyone

We work with 35 financial institutions

Long Term Care | Elder's Insurance
Children's Insurance

Best Services

1. RESP/PRSP
2. Life Insurance
3. Auto Insurance
4. Estate Planning
5. Home Insurance
6. Disability Insurance
7. Mortgage Insurance
8. Travel/Visa Insurance
9. Non-Medical Insurance
10. Critical illness Insurance
11. Dental & Drug Insurance
12. Guaranteed Investments

416-731-2829

SS CAKES

Say "I Do" to Sweet Perfection!

Planning your dream wedding? Look no further!
At SS Cakes, we specialize in crafting exquisite wedding cakes that are as stunning as they are delicious. From classic elegance to modern masterpieces, we'll design the perfect cake to sweeten your special day.

 +94 76 347 0055

We do delivery around the world

வீடு என்பது ஞாபகங்களின் கலவை

காதல், சில்மிஷங்கள், கனவுகள், சிரிப்புகள், நேசங்கள், அரவணைப்புகள், தவிப்புகள், அடையாளங்கள், கூடல்கள், குதூகலங்கள் என நீங்கள் உறைவிடமாகும் யொழுதுதான் வீடு விலாசம் கொள்கிறது.

தற்போதைய நிலையில் நீங்கள் வீடொன்றை விற்பது அல்லது வாங்குவது குறித்து உங்களிடம் இருக்கும் கேள்விகள் மற்றும் சந்தேகங்களுக்கு என்னால் தெளிவாக விளக்கமளிக்க முடியும்.

நம்பிக்கையோடு என்னை அழையுங்கள் நல்லதோர் வீடு செய்வோம்.

Re/Max Community Realty Inc
ரமணன் சந்திரசேகரமூர்த்தி Bsc, MBA
வாக்குறுதிகள் அல்ல.
வாங்குவதற்கும் விற்பதற்குமான தீர்வு.
அலைபேசி: 416-290-6000

Xebiro has multiple technology companies under its umbrella, whereby we help any organization with any of their technological service needs. These companies have been in operation for the last few years and have helped more than 200 companies worldwide. Our team works seamlessly with businesses around the world – from the UK, Canada, Australia, USA, Norway, Switzerland, France, Poland, Singapore, and Sri Lanka.

OUR GROUP OF COMPANIES

CodeLantic offers one-stop solutions in the field of custom web application, mobile app development and software solutions.

ExentAI aims to research and develop innovative solutions for problems arising across a range of domains and industries for users or customers using state-of-the-art AI technologies.

ITaffix is a leading technical support company providing 24/7 services supporting all the IT needs of businesses to resolve their core technical issues.

OntoMatrix is a full-service digital marketing company with flawless techniques and innovative ideas that assist the brands to reach the heights of success.

EmbryoZ offers an extensive investor database of seasoned industry professionals to connect with. In addition to this, we provide you with multiple supporting service providers to ease off your work.

BurgeonFirst is focused on closing the funding gap between the 'friends and family' stage and the Venture Capital stage.

FinAccDirect is a financial process outsourcing company offering outsourced bookkeeping services, outsourced tax preparation services and company secretarial services.

LegalLiaise is an independent boutique law firm trusted to meet the diverse needs of business clients around the world.

CallOcare helps businesses reach out to their customers in the best possible way with 24x7 phone answering services, real-time reporting and 100% call recording facilities.

LeadHRM Services provide customized Human Resource Services to corporate houses and companies across varied industries that want their people to grow and achieve success.

CSR INITIATIVE

NurtureLeap is a foundation that focuses on the youth of Northern Sri Lanka to create professionals by providing them real world training and exposure to international organisations.

London

#32 Spring Street,
Paddington W21JA.
Phone : +44 203 5001380
Email : contact@xebiro.com

Colombo

#7 - 3/1, Galle Road,
Colombo 06.
Phone : +94 112 559854
Email : contact@xebiro.com

Jaffna

#63, Sir Pon Ramanathan Road,
Kallady, Thirunelvely, Jaffna
Phone : +94 212 212797
Email : contact@xebiro.com

WE PROVIDE THE CHEAPEST MINIVAN & CAR SERVICE ALL OF THE GTA & ONTARIO

ரொறொன்ரோ பெரும்பாகம் உட்பட ஒன்ராறியோ மாகாணம்
எங்கணும் மலிவான மினிவான் மற்றும் கார் சேவையை
நாங்கள் வழங்குகிறோம்.

கிழமை ஏழு நாட்களும் 24 மணி நேர சேவை வசதியுள்ளது.
அழைக்க வேண்டிய இலக்கம் 647-9723619

Xebiro has multiple technology companies under its umbrella, whereby we help any organization with any of their technological service needs. These companies have been in operation for the last few years and have helped more than 200 companies worldwide. Our team works seamlessly with businesses around the world – from the UK, Canada, Australia, USA, Norway, Switzerland, France, Poland, Singapore, and Sri Lanka.

OUR GROUP OF COMPANIES

CodeLantic offers one-stop solutions in the field of custom web application, mobile app development and software solutions.

ExentAI aims to research and develop innovative solutions for problems arising across a range of domains and industries for users or customers using state-of-the-art AI technologies.

ITaffix is a leading technical support company providing 24/7 services supporting all the IT needs of businesses to resolve their core technical issues.

OntoMatrix is a full-service digital marketing company with flawless techniques and innovative ideas that assist the brands to reach the heights of success.

EmbryoZ offers an extensive investor database of seasoned industry professionals to connect with. In addition to this, we provide you with multiple supporting service providers to ease off your work.

BurgeonFirst is focused on closing the funding gap between the 'friends and family' stage and the Venture Capital stage.

BUSINESS PROCESS OUTSOURCING

FinAccDirect is a financial process outsourcing company offering outsourced bookkeeping services, outsourced tax preparation services and company secretarial services.

LegalLiaise is an independent boutique law firm trusted to meet the diverse needs of business clients around the world.

callOcare helps businesses reach out to their customers in the best possible way with 24x7 phone answering services, real-time reporting and 100% call recording facilities.

LeadHRM Services provide customized Human Resource Services to corporate houses and companies across varied industries that want their people to grow and achieve success

CSR INITIATIVE

NurtureLeap is a foundation that focuses on the youth of Northern Sri Lanka to create professionals by providing them real world training and exposure to international organisations.

London

#32 Spring Street,
Paddington W21JA.
Phone : +44 203 5001380
Email : contact@xebiro.com

Colombo

#7 - 3/1, Galle Road,
Colombo 06.
Phone : +94 112 559854
Email : contact@xebiro.com

Jaffna

#63, Sir Pon Ramanathan Road,
Kallady, Thirunelvely, Jaffna
Phone : +94 212 212797
Email : contact@xebiro.com

Unleash Your Potential

www.netwyn.place

10 Thornmount Drive, Scarborough, ON M1B 3J4

+1 416-906-1414

**Coworking Space • Private Office
Event Space • Boardroom**

BOOK YOUR TOUR TODAY

